

ספר חקיקה לבחינת הלשכה

מעצרים וחיפושים

מהדורה 2024

בית הספר רייסמן
בית הספר האינטרנטי הראשון להכנה לבחינות הלשכה

ספר חקיקה בדיון הדיוני - מעצרים וחיפושים

תוכן עניינים

2	 חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996 *
27	 חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), תשנ"ו-1996
54	 פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 *
60	 חוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 *
90	 תקנות הנוער (טיפול והשגחה) (סדרי דין), תשל"א-1970
94	 חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תשס"ב-2002 *
97	 חוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960
104	 חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), תשס"ח-2007
108	 חוק חקירת סיבות מוות, תשי"ח-1958
111	 תקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (תנאי החזקה במעצר), תשנ"ז-1997
120	 תקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (דחיית פגישת עצור בעבירות בטחון עם עורך דין), תשנ"ז-1997

חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996*

פרק א': הוראות כלליות

1. (א) אין מעצר ועיכוב אלא בחוק או לפי חוק מכוח הסמכה מפורשת בו.
(ב) מעצרו ועיכובו של אדם יהיו בדרך שתבטיח שמירה מרבית על כבוד האדם ועל זכויותיו.
(ג) הוראות חוק זה יחולו על מעצר ועל עיכוב לפי כל חוק, אלא אם כן נקבעו בחוק הוראות אחרות. (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997
2. הסמכות העניינית לדון בענין שחוק זה דן בו תהא נתונה –
(1) כל עוד לא הוגש כתב אישום – לבית משפט השלום;
(2) לאחר הגשת כתב אישום – לבית המשפט המוסמך לדון בכתב האישום;
(3) בערעור – לבית המשפט שלערעור.
3. (א) בכפוף להוראות אחרות שבחוק זה, הסמכות המקומית בענין שחוק זה דן בו, תהא נתונה לבית המשפט אשר באזור שיפוטו התקיים אחד מאלה:
(1) נעברה העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה, כולה או מקצתה;
(2) נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה;
(3) האדם מוחזק במעצר ולא ניתן לפנות לבית המשפט במקומות האמורים בפסקאות (1) או (2) בשל נסיבות מיוחדות שיפורטו.
(ב) הוגשה בקשה לבית המשפט לפי חוק זה בענין מעצר או שחרור, ימשיך אותו בית משפט לדון בכל בקשה כאמור הנמצאת בסמכותו העניינית, בקשר לאותה עבירה, אף אם נתונה סמכות מקומית גם לבית משפט אחר, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:
(1) הבקשה הקודמת התייחסה למעצר בנסיבות האמורות בסעיף קטן (א)(3);
(2) חקירת העבירה הועברה ליחידת חקירות אחרת.

פרק ב': מעצר ושחרור

סימן א': הוראות כלליות

4. מעצר אדם יהיה בצו של שופט (להלן – צו מעצר), אלא אם כן הוענקה בחוק סמכות לעצור בלא צו.
5. תחילת מעצרו של אדם היא באחד מאלה:
(1) במעצר על פי צו שופט שניתן בנוכחות האדם – עם הודעת השופט בפניו על מתן הצו, אלא אם כן קבע השופט מועד אחר;
(2) במעצר על פי צו שופט שניתן בהעדרו של האדם או במעצר שלא על פי צו שופט – עם מסירת הודעה כדין כאמור בסעיף 24 מאת מבצע המעצר לאדם שעומדים לעוצרו, או עם עשיית מעשה גלוי למימוש המעצר, בנסיבות שבהן פוטר הדין ממתן הודעה, כאמור בסעיף 24(ב).

6. (א) מעצרו של אדם יסתיים באחד מאלה:
(1) בתום תקופת המעצר שנקבעה לו;
(2) בהודעה לעצור על החלטת שופט או אדם מוסמך על סיום מעצרו;
(3) הותנה סיום מעצרו בתנאים – בהתמלא התנאים.
(ב) ניתנה החלטה על שחרורו של אדם בהעדרו, תימסר לו, ללא דיחוי, הודעה על כך.

סימן ב': תנאי החזקה במעצר

7. עצור יוחזק באחד מאלה:
(1) במקום מעצר, באחריות משטרת ישראל או שירות בתי הסוהר, שהשר לבטחון פנים הכריז עליו כמקום מעצר; הכרזה לפי סעיף זה תפורסם ברשומות;
(2) במקום פיקוח, כהגדרתו בסעיף 22א.

8. (א) עצור יוחזק בנפרד מאסירים שנגזר דינם.
(ב) עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום יוחזק בנפרד מעצורים שהוגש נגדם כתב אישום ועצור במעצר ראשון יוחזק בנפרד ממי שכבר היו במעצר או במאסר, ככל שתנאי מקום המעצר מאפשרים זאת.
(ג) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) ניתן שלא להחזיק עצור בנפרד כאמור, מטעמים של טובת העצור או טובת החקירה.
9. (א) עצור יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו.
(ב) עצור יהיה זכאי, בין היתר, לכל אלה:
(1) לתנאי תברואה הולמים, לתנאים שיאפשרו לו לשמור על נקיונו האישי, לטיפול רפואי הנדרש לשם שמירה על בריאותו ולתנאי השגחה מתאימים על פי דרישת רופא;
(2) למיטה, מזרן ושמכות לשימוש האישי, ולהחזקת חפצים אישיים כפי שייקבע בתקנות;
(3) למי שתייה וכן למזון בכמות ובהרכב המתאימים לשמירה על בריאותו;
(4) לתנאי תאורה ואוויר סבירים בתא;
(5) להליכה יומית באוויר הפתוח, אם תנאי המקום מאפשרים זאת, בתנאים ובמועדים שייקבעו בתקנות; זכות זו ניתנת להגבלה מטעמים של טובת החקירה או שמירה על שלומו של העצור;
(6) לקבלת מבקרים, ולקיום קשר טלפוני; עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום – יהא זכאי לאלה, רק אם אישר הממונה על החקירה שאין בכך כדי לפגוע בחקירה;
(7) לשליחת מכתבים או לקבלת מכתבים בהתאם להוראות סעיפים 47 עד 47ד, לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, בשינויים המחויבים; עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום יהיה זכאי לאלה, רק אם אישר הממונה על החקירה שאין בכך כדי לפגוע בחקירה.
- (ג) עצור ישמור על הסדר ועל הרכוש במקום המעצר, הוא ישמור על הנקיון בתאו וימלא אחר ההוראות בדבר סדר היום ודרכי ההתנהגות הנהוגות במקום המעצר.
(ד) עיקר זכויות העצורים וחובותיהם במקום מעצר יפורסמו במקום בולט במקום המעצר.
(ה) בסעיף זה, "עצור" – עצור המוחזק במקום מעצר, כמשמעותו בסעיף 17(1).
- 9א. עצור לא יהיה כבול במקום ציבורי אלא לפי הוראות אלה:
(1) שוטר סבר כי קיים חשש סביר שהעצור עלול לעשות אחד מאלה:
(א) להימלט או לסייע לאחר להימלט;
(ב) לגרום נזק לגוף או לרכוש;
(ג) לפגוע בראיות או להעלימן;
(ד) לקבל או למסור חפץ שעשוי לשמש בביצוע עבירה או לפגוע בסדרי מקום המעצר;
(2) העצור חשוד או שהוגש נגדו כתב אישום, בעבירה לפי הוראות סעיף 23(א)(5), אלא אם כן סבר שוטר שבנסיבות הענין לא קיים חשש כאמור בפסקאות משנה (א) עד (ד) של פסקה (1);
(3) המפקח הכללי של המשטרה יקבע סוגי עצורים שכבילתם טעונה אישור של קצין משטרה אף אם התקיימו לגביהם הנסיבות האמורות בפסקאות משנה (1) ו-(2); קביעה לפי פסקה זו יכול שתיעשה בפקודות משטרת ישראל כהגדרתן בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, ויכול שתיעשה בנהלים בידי המפקח הכללי או בידי קצין משטרה שהוא הסמיכו לכך;
(4) שוטר יודיע לשופט על עצור כבול השוהה באולם בית המשפט כאמור בפסקאות (1) ו-(2); שופט רשאי להורות על שחרור עצור מכבילה כשהעצור שוהה באולם בית המשפט;
(5) לענין סעיף זה, "מקום ציבורי" – מקום שלציבור או לחלק ממנו גישה אליו.

הפרדה בין עצורים לאסירים

תנאי המעצר

(תיקון מס' 9)
תשע"ב-2012

(תיקון מס' 9)
תשנ"ח-1998

(תיקון מס' 3)
תשנ"ח-1998

(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

כבילת עצור במקום ציבורי
(תיקון מס' 5)
תשס"ד-2003

(תיקון מס' 18)
תשפ"ב-2022

10. (א) ניתן לנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש בכוח, כנגד עצור, שקיים חשש כי הוא עומד להימלט או לגרום נזק לגוף או לרכוש, כדי למנוע את הבריחה או את הנזק כאמור, וכדי להשליט סדר במקום המעצר.

(ב) עצור שלא מילא חובות שהוא חייב בקיומן במקום המעצר, ניתן לנקוט נגדו אמצעי משמעת לאחר שניתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו בפני מפקד מקום המעצר; בסעיף קטן זה, "אמצעי משמעת" – אחד או יותר מאלה: שלילת זכותו של עצור להחזיק חפצים, שלילת זכותו למבקרים, שלילת זכותו לשליחת מכתבים ולקיום קשר טלפוני או החזקתו בבידוד במקום מעצר לתקופה שלא תעלה על 7 ימים רצופים.

11. השר לבטחון פנים רשאי, באישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת לקבוע בתקנות –

(1) הוראות לביצוע סעיפים 7 עד 10;

(2) הוראות בדבר תנאים נוספים להם יהיה זכאי עצור במקום מעצר;

(3) את פרק הזמן המרבי שניתן להחזיק עצור במקום מעצר שבו לא ניתן לקיים את הוראות סעיף 9(ב);

(4) הוראות מיוחדות בדבר תחולת סעיפים 8 ו-9 על החזקת עצורים חשודים בעבירות בטחון כאמור בסעיף 35(ב), מטעמים של טובת החקירה או טובת העצור, או בטחון המדינה.

תקנות
(תיקון מס' 19)
תשפ"ג-2023

סימן ג': מעצר חשודים בצו שופט

12. הוגשה בקשה לעצור אדם, רשאי שופט, לאחר שעיין בחומר שעליו מתבססת הבקשה, לצוות בהחלטה מנומקת בכתב, על מעצרו של אותו אדם, ובכלל זה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני לפי הוראות סימן ג', או על שחרורו בערובה או ללא ערובה או בתנאים שימצא לנכון; צו מעצר יכול שיינתן בין בנוכחותו של החשוד ובין בהעדרו.

סמכות שופט
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

13. (א) שופט לא יצווה על מעצרו של אדם, אלא אם כן שוכנע כי קיים חשד סביר שהאדם עבר עבירה, שאיננה חטא, ומתקיימת אחת מעילות אלה:

(1) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור החשוד או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי חקירה או משפט, להתחמקות מחקירה מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(2) קיים יסוד סביר לחשש שהחשוד יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;

(3) בית המשפט שוכנע, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, שיש צורך לנקוט הליכי חקירה שלא ניתן לקיימם אלא כשהחשוד נתון במעצר; בית המשפט לא יצווה על מעצר לפי עילה זו לתקופה העולה על 5 ימים; שוכנע בית המשפט שלא ניתן לקיים את הליך החקירה בתוך התקופה האמורה, רשאי הוא לצוות על מעצר לתקופה ארוכה יותר או להאריכו ובלבד שסך כל התקופות לא יעלו על 15 ימים.

(ב) שופט לא יצווה על מעצר לפי סעיף קטן (א), אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה, שפגיעתם בחירותו של החשוד פחותה.

(1) (פקע).

(2) (פקע).

(הוראת שעה) (מס' 3)
תש"ף-2020
(הוראת שעה) (מס' 3)
תש"ף-2020

14. ראה שופט, על יסוד הצהרה בכתב של שוטר, כי אדם נמלט ממשמורת חוקית, יצווה על מעצרו של האדם לשם החזרתו לאותה המשמורת שממנה נמלט.

מעצר של נמלט
ממשמורת

15. (א) בקשת מעצר תוגש בכתב על ידי שוטר ותיתמך בהצהרתו שלאחר אזהרה או בתצהיר:

(1) בבקשה יצוינו –

(א) העובדות המקנות סמכות לבית המשפט;

(ב) תמצית העובדות והמידע שעליהם מבסס המצהיר את בקשת המעצר;

(ג) עילת המעצר;

(ד) פרטים על מעצרים קודמים ועל בקשות מעצר קודמות הנוגעים לאותו ענין והמתייחסים לחשוד, והחלטות בית משפט בהן.

(2) לבקשה יצורפו –

(א) העתקים מבקשות המעצר הקודמות באותו ענין;

(ב) הפרוטוקולים של דיוני בית המשפט בבקשות המעצר הקודמות;

סדרי דין
(הוראת שעה)
תש"ף-2020

(ג) חומר חסוי, לעיון בית המשפט בלבד, לרבות החומר החסוי שהוגש בדיונים קודמים של בית המשפט.

(1א) (פקע).

(הוראת שעה)
תש"ף-2020

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי שופט לדון בבקשה דחופה, גם ללא המסמכים שבסעיף (א)(2), אם נחה דעתו שיש ברשותו המידע הנדרש למתן ההחלטה, ומטעמים מיוחדים; בדיון לפי סעיף זה לא תעלה תקופת המעצר על 24 שעות.

(ג) החומר הנוגע לבקשת המעצר או מידע שעליו מתבססת בקשת המעצר וכל חומר הנמסר בהליך לפי סעיף קטן (ה) יועמדו לעיון השופט בלבד; החומר יסומן ויוחזר לשוטר לאחר העיון.

(ד) השופט רשאי לחקור את השוטר על בקשתו; היה הדיון בפני החשוד, רשאי אף הוא או סניגורו לחקור את השוטר.

(ה) ביקש שוטר כי תשובתו לשאלה תובא לידיעת בית המשפט בלבד, או ביקש לפרט בפני בית המשפט בלבד עובדות או מידע שעליהם מתבססת בקשת המעצר, ימסור לבית המשפט, בכתב, את התשובה ואת הנימוקים לבקשתו; בית המשפט רשאי להיענות לבקשה ולהסתמך על החומר המוגש לו בדרך זו אם מצא כי מתן התשובה או גילוי העובדות או המידע בנוכחות החשוד וסניגורו עלולים לפגוע בחקירה או באינטרס ציבורי חשוב אחר; התשובה החסויה תסומן, תוחזר לשוטר לאחר העיון והדבר יירשם בפרוטוקול. החליט השופט שלא להיעתר לבקשה בדבר אי-גילוי של החומר רשאי השוטר להודיע כי הוא חוזר בו מהגשת החומר שאליו מתייחסת השאלה ומשעשה כן לא יועמד החומר לעיון החשוד וסניגורו, והשופט יתעלם ממנו לצורך החלטותיו.

(ו) לשם החלטותיו בבקשת מעצר, רשאי השופט להיזקק לראיות אף אם אינן קבילות במשפט.

(ז) הדיון יתועד בפרוטוקול, מבלי לגלות תוכנו של חומר חסוי, והפרוטוקול יימסר לצדדים.

(ח) דיון בבקשת מעצר שלא במעמד החשוד יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורה השופט אחרת מטעמים מיוחדים שיירשמו.

16. על בקשה להארכת מעצרו של חשוד או נאשם, יחולו גם הוראות אלה:

הארכת מעצר
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(1) הודעה על מועד הדיון ומקומו תימסר, ללא דיחוי, על ידי המשטרה לחשוד, לסניגורו, אם יש לו סניגור, ובאין סניגור – לאדם הקרוב לחשוד שהוא נקב בשמו;

(2) הדיון יתקיים בפני החשוד, אלא אם כן נוכח השופט, על יסוד חוות דעת של רופא, שאין החשוד מסוגל להשתתף בדיון מפאת מצב בריאותו; במקרה זה, יתקיים הדיון בנוכחות סניגורו ואם אינו מיוצג ימנה לו השופט סניגור, עד שיוכל להתייצב בבית המשפט; פסקה המניעה להתייצבותו וטרם נסתיימה תקופת המעצר, רשאי החשוד לדרוש דיון חוזר;

(3) הדיון יתקיים בפומבי, אולם רשאי שופט להורות שהדיון יתקיים בדלתיים סגורות בהתאם להוראות סעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984.

16א. (פקע).

(הוראת שעה)
תש"ף-2020

16ב. (א) על אף האמור בסעיפים 16(2) ו-57, לבקשת עצור רשאי לבית המשפט להורות על קיום דיון בעניינו לפי סעיפים 15, 17, 21, 47, 52, 53 ו-62א שלא בנוכחותו אלא בהשתתפותו בדרך של היוועדות חזותית, אם שוכנע כי די בהשתתפות העצור בדיון בהיוועדות חזותית, בהתחשב, בין השאר, במהות הדיון, בנסיבות הנוגעות לעצור ובמידת החשיבות שהעצור יהיה נוכח באולם בית המשפט, ובלבד שהעצור הוא בגיר, מיוצג על ידי סניגור והגיש את בקשתו באמצעותו; בסעיף זה ובסעיפים 16ג עד 16ה, "היוועדות חזותית" – כהגדרתה בסעיף 133א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

קיום דיון בדרך של
היוועדות חזותית –
הוראת שעה (תיקון
מס' 16) תשפ"ב-
2021

(ב) בקשת העצור להשתתפות בדיון בדרך של היוועדות חזותית כאמור בסעיף קטן (א) תהיה באחת הדרכים האלה:

(1) בעל פה, באמצעות סניגורו, במעמד דיון שמתקיים בעניינו לגבי דיון אחר שנקבע בעניינו;

(2) בכתב, לבית המשפט, באמצעות סניגורו, והעתק מהבקשה יימסר לשירות בתי הסוהר ולתובע לא יאוחר מ-72 שעות לפני מועד הדיון; ואולם, בדיון לפי סעיף 15, בקשת העצור לקיים

את הדיון בהשתתפותו בדרך של היוועדות חזותית תוגש בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות לפני מועד הדיון.

(ג) ביקש העצור להשתתף בדיון בדרך של היוועדות חזותית, רשאי התובע להגיש לבית המשפט את התנגדותו לכך במעמד הדיון או בהקדם האפשרי לאחר הדיון או הגשת הבקשה, לפי העניין, ובית המשפט ייתן את החלטתו לא יאוחר מ-48 שעות לפני מועד הדיון; ואולם, הוגשה בקשה כאמור לעניין דיון לפי סעיף 15, רשאי שוטר להגיש את התנגדותו לכך במעמד הדיון או בהקדם האפשרי לאחר הדיון או הגשת הבקשה, לפי העניין, ובית המשפט ייתן את החלטתו לא יאוחר מהשעה 20:00 ערב מועד הדיון.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב)(2) ו-(ג) בית משפט רשאי, מטעמים חריגים, ולאחר שהתקבלה עמדת התובע או השוטר, לפי העניין, להיעתר לבקשה להשתתפות העצור בדיון בדרך של היוועדות חזותית בחלוף התקופות האמורות באותם סעיפים קטנים, ובלבד שהחלטה תינתן לא יאוחר מהשעה 20:00 ערב מועד הדיון.

(ה) היה העצור אדם עם מוגבלות, יורה בית המשפט על קיום הדיון בדרך של היוועדות חזותית רק אם ניתן לקיימו תוך עריכת התאמות נגישות ככל שהן נדרשות בהתאם להוראות שנקבעו לפי חוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005, או לפי חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998.

(ו) על דיון בהיוועדות חזותית לפי חוק זה, יחולו הוראות סעיף 133ג לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

(ז) לא היה ניתן לחתום על כתב ערובה לפי סעיף 49(א) בשל כך שהעצור משתתף בדיון בדרך של היוועדות חזותית, יפורטו תנאי השחרור ויירשמו בפרוטוקול הדיון התנאים והסכמת העצור לתנאים כאמור, ויראו כאילו הוא חתם על התנאים שהוקראו.

16ג. על אף האמור בסעיף 16ב –

דיונים שאין לקיימם
בדרך של היוועדות
חזותית (תיקון מס'
16) תשפ"ב-2021

(1) דיון ראשון לפי סעיף 15 יתקיים בנוכחות העצור ולא בדרך של היוועדות חזותית;

(2) לא יורה בית המשפט על מעצרו של אדם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, אלא אם כן התקיים לכל הפחות דיון אחד מהותי לפי סעיף 21 בנוכחות העצור באולם; בסעיף זה, "דיון מהותי" – לרבות דיון שנשמעו בו טענות לעניין דיות הראיות, עילת המעצר או חלופת המעצר או דיון שניתנה בו הסכמת הצדדים למעצר עד תום ההליכים;

(3) דיון של עצור שנמנעה ממנו פגישה עם סניגורו לפני אותו דיון, בהתאם להוראות סעיפים 34(ה) ו-35, יתקיים בנוכחות העצור ולא בדרך של היוועדות חזותית.

16ד. בדיון לפי סעיף 15 שנקבע שיתקיים בדרך של היוועדות חזותית לפי סעיף 16ב, שלא ניתן לקיימו בסמוך למועד פקיעת המעצר בדרך של היוועדות חזותית בשל מניעה טכנית בלתי צפויה, רשאי שופט, באישור נשיא בית המשפט או סגנו, להורות, במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו, על קיום הדיון בשיחה טלפונית; הוארך המעצר לפי סעיף זה, ישוב בית המשפט וידון בבקשה בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-12 שעות ממועד מתן ההחלטה, בנוכחותו של העצור או בדרך של היוועדות חזותית, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 29 בשינויים המחויבים; על אף האמור, בית המשפט רשאי, באישור נשיא בית המשפט או סגנו, לדון בבקשה לא יאוחר מ-24 שעות ממועד מתן ההחלטה; העצור רשאי לוותר באמצעות סניגורו על קיום הדיון החוזר כאמור.

מניעה טכנית בלתי
צפויה סמוך
לפקיעת מעצר
(תיקון מס' 16)
תשפ"ב-2021

16ה. הוראות סעיפים 16ב עד 16ד יעמדו בתוקפן בתקופת הוראת השעה כמשמעותה בסעיף 133(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 ולא יחולו בתקופת תוקפה של הכרזה על הגבלה חלקית או הכרזה על הגבלה מלאה כאמור בסעיף 133(ג) לחוק האמור או בתקופת תוקפה של הכרזה על הגבלה מלאה או הכרזה על הגבלה ביטחונית על מי שחלה עליו ההכרזה לפי חוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים (הוראת שעה – חרבות ברזל), התשפ"ד-2023.

תוקף של הוראת
השעה בעניין
היוועדות חזותית

17. (א) ציווה שופט על מעצרו של חשוד בנוכחותו, לא תעלה תקופת המעצר על 15 ימים; אולם רשאי שופט להאריך, מעת לעת, את המעצר לתקופות שלא יעלו על 15 ימים; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לפגוע בהוראות סעיף 13(א)(3) סיפה.

מעצר לפני הגשת
כתב אישום
(הוראת שעה)
תש"ף-2020

(ב) לא יוחזק חשוד במעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע, לרבות המעצר ללא צו, לתקופה העולה על 30 ימים, אלא אם כן הבקשה למעצר נוסף הוגשה באישור היועץ המשפטי לממשלה.

(ג) ציווה שופט על מעצרו של חשוד שלא בנוכחותו, לרבות מעצר לפי סעיף 14, והחשוד לא שוחרר לפני כן לפי סעיף 20, יובא החשוד בפני שופט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות משעת מעצרו; הובא העצור לפני שופט יחולו הוראות סעיף קטן (א).

(הוראת שעה)
תש"ף-2020

(ד) נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב).

(הוראת שעה)
תש"ף-2020

18. (א) צו מעצר יהיה בכתב ובו יפורטו –

צו מעצר

- (1) בית המשפט, מספר התיק ושם השופט שנתן את הצו;
- (2) שמו המלא של החשוד ופרטים נוספים המאפשרים את זיהויו;
- (3) תיאור העבירה שבביצועה נחשד החשוד;
- (4) העילות שעל יסודן ניתן צו המעצר;
- (5) חובתו של מבצע המעצר להביא את החשוד בהקדם האפשרי בפני שופט, אלא אם כן הוחלט לשחררו לפני כן;
- (6) מקום שביצוע הצו מוטל על עובד ציבור שאינו שוטר – תפקיד האדם ומקור הסמכות לביצוע המעצר;
- (7) תאריך מתן הצו, מועד הוצאתו ומועד תום תוקפו.

(ב) צו מעצר ייחתם בידי השופט שנתן אותו וישא את חותמת בית המשפט; נבצר מהשופט לחתום על הצו, יחתום עליו שופט אחר אחרי שעיין בהחלטת השופט שנתן את הצו.

19. (א) צו מעצר שניתן שלא בנוכחות החשוד, יבוצע בידי שוטר או בידי עובד ציבור שהוסמך לכך.

ביצוע צו מעצר

(ב) צו שניתן לפי סעיף קטן (א) יהיה בתוקף 180 ימים, אלא אם כן האריך השופט את התקופה, בהחלטה מנומקת בכתב.

(ג) צו מעצר שניתן בנוכחות החשוד, יבוצע בו במקום על ידי שוטר או עובד ציבור שהוסמך לכך, אלא אם כן הורה בית המשפט על ביצועו במועד אחר.

20. מי שנעצר לפי צו של שופט, ולא קבע השופט שהעצור יובא לפניו לשם שחרורו, או את תנאי הערובה לשחרורו, או את שחרורו ללא ערובה, רשאי קצין משטרה להורות על שחרורו, לפני תום תקופת המעצר שנקבעה בצו, ללא ערובה, או לקבוע ערובה, ובלבד שהעצור או סניגורו הסכים לערובה שקבע.

שחרור עצור לפי צו
מעצר על ידי קצין
משטרה

21. (א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, ובכלל זה על מעצרו בפקוח אלקטרוני, אם נתקיים אחד מאלה:

מעצר לאחר הגשת
כתב אישום
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

- (1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

(א) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(ב) קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;

(ג) הואשם הנאשם באחד מאלה:

- (1) עבירה שדינה מיתה או מאסר עולם;
- (2) עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב);
- (3) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;
- (4) עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש

בנשק קר או חס ;

(5) עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991,

חזקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח הנאשם אחרת.

(2) בית משפט ציווה על מתן ערובה והערובה לא ניתנה להנחת דעתו של בית המשפט או שהופר תנאי מתנאי הערובה, או שנתקיימה עילה לביטול השחרור בערובה.

(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה :

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה ;

(2) לנאשם יש סניגור, או שהנאשם הודיע שברצונו שלא להיות מיוצג בידי סניגור.

(ג) לא היה לנאשם סניגור והוא לא הודיע כאמור בסעיף קטן (ב)(2), ימנה לו בית המשפט סניגור ויחולו לענין זה הוראות פרק ב' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי), או הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995 (להלן – חוק הסניגוריה הציבורית), לפי הענין ; כל עוד לא נתמנה סניגור, רשאי בית המשפט לצוות על מעצרו של הנאשם לתקופות שלא יעלו על 7 ימים כל פעם, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלו על 30 ימים.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ב) רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנאשם או סניגורו, לדחות את הדיון, כדי לאפשר לנאשם או לסניגורו לעיין בחומר החקירה ולצוות שהנאשם יהיה במעצר לתקופה שלא תעלה על 30 ימים.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(1ד) (פקע).

(הוראת שעה)
תש"פ-2020
(הוראת שעה)
תש"פ-2020

(2ד) (פקע).

(ה) צו מעצר לפי סעיף זה יעמוד בתוקפו עד למתן פסק הדין, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת, על צו מעצר לפי סעיף זה לא יחולו הוראות סעיף 20.

21א. (א) בדיון בבקשה למעצר לפי סעיפים 12 ו-21 ובערר על החלטה לפי סעיפים אלה, רשאי בית המשפט להורות על הגשת תסקיר מעצר, ורשאי הוא להורות על שחרור בפיקוח קצין מבחן, כאמור בסעיף 48(א)(6) ; תסקיר מעצר לא ישמש תסקיר קצין מבחן לענין העונש, על פי הוראות סעיף 37 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין) ; על תסקיר מעצר יחולו הוראות סעיף 191 לחוק סדר הדין הפלילי ; ואולם, בבקשה למעצר לפי סעיף 12, לא יורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר, בענינו של מי שהיה עצור פחות מחמישה ימים עד למתן החלטתו, אלא במקרים מיוחדים.

תסקיר מעצר
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ב) תסקיר מעצר יכלול את נסיבותיו האישיות של הנאשם, משמעות המעצר, החלופות למעצר ולשחרור, או המלצה בדבר תנאים מיוחדים לשחרור בערובה והפיקוח עליהם.

22. (א) ניתן פסק דין מרשיע נגד נאשם שהוחזק במעצר עד תום ההליכים ולא הוטל עליו עונש מאסר בפועל, והתובע הודיע כי בכוונתו לערער על קולת העונש ולבקש מאסר בפועל, רשאי בית המשפט שהרשיע את הנאשם לשחררו בערובה או, אם שוכנע שיש חשש שיימלט, לצוות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לצורך הגשת הודעת ערעור.

סמכות מעצר עד
לערעור
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ב) הוגשה הודעת ערעור על פסק דין על ידי תובע, רשאי בית המשפט שלערעור לצוות על מעצרו של הנאשם בהתאם להוראות סעיף 21.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

סימן ג'1 : מעצר בפיקוח אלקטרוני

(תיקון מס' 1)
תשע"ה-2014

22א. בסימן זה –

"אמצעי לפיקוח אלקטרוני" – אמצעי המנטר באמצעים אלקטרוניים ובאופן רציף את נוכחותו של מפקח במקום הפיקוח ;

הגדרות
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

"חברה מפעילה" – חברה אחת או יותר, המקיימת אחר הוראות פקודת הטלגרף האלחוטי [נוסח חדש], התשל"ב-1972, שהמדינה התקשרה עמה, לשם אספקה והפעלה של אמצעי הפיקוח האלקטרוני, ולביצוע בקרה בכל הנוגע לפעולתם, בהתאם לנהלים שהורה השר לענין זה ;

"חוק הנוער" – חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיול), התשל"א-1971 ;
 "חוק שחרור על-תנאי" – חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001 ;
 "טכנאי פיקוח אלקטרוני" – נציג החברה המפעילה שהוסמך לבצע עבודות התקנה, תחזוקה ובקרה של אמצעי פיקוח אלקטרוני לפי סעיף 22 ;
 "הממונה" – מי שמונה לתפקיד הממונה על הפיקוח האלקטרוני לפי סעיף 22(א) ;
 "המנהל" – מי שמונה לתפקיד מנהל הפיקוח האלקטרוני, לפי סעיף 22(א) ;
 "מפוקח" – עצור שבית המשפט הורה כי יהיה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני לפי הוראות סעיף 22, במקום פיקוח כפי שיקבע, או אסיר שוועדת שחרורים החליטה לשחררו על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת המאסר, בתנאי פיקוח אלקטרוני, בהתאם להוראות סעיפים 3 עד 5, 13 ו-13א לחוק שחרור על-תנאי ממאסר ;
 "מקום מעצר" – כמשמעותו בסעיף 17(1) ;
 "מקום פיקוח" – המקום שבית המשפט קבע כי המפוקח יהיה נתון בו בפיקוח אלקטרוני ;
 "הנציב" ו"סוהר בכיר" – כהגדרתם בפקודת בתי הסוהר ;
 "סייר פיקוח אלקטרוני" – נציג החברה המפעילה שהוסמך לבצע פעולות סיור לפי סעיף 22 ;
 "פיקוח אלקטרוני" – פיקוח באמצעים אלקטרוניים על עמידתו של עצור הנמצא במעצר במקום פיקוח או של משוחרר על-תנאי ממאסר, בתנאי המגביל את יציאתו ממקום מסוים או את כניסתו למקום מסוים ;
 "פקודת בתי הסוהר" – פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 ;
 "תכנית הפיקוח" – תכנית מעצר בפיקוח אלקטרוני שעליה החליט בית המשפט לפי סעיף 22(1) ;
 "תקופת הפיקוח" – תקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני, אם נקבעה, בתכנית הפיקוח ;
 "השר" – השר לביטחון הפנים.

22. (א) מצא בית המשפט כי התמלאו התנאים למתן צו מעצר לפי הוראות סעיף 21(א), וכי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה כאמור בסעיף 21(ב), רשאי הוא, בכפוף לשאר הוראות סעיף זה, להורות כי חלף החזקת העצור במקום מעצר, יימצא העצור במקום שיקבע ולמשך תקופה שיקבע, בתנאי פיקוח אלקטרוני (בחוק זה – מעצר בפיקוח אלקטרוני), אם התקיימו כל אלה :

- (1) הנאשם נתן את הסכמתו לכך ;
- (2) בית המשפט מצא כי בנסיבות המקרה מעצר בפיקוח אלקטרוני יאפשר את השגת תכלית המעצר, לאחר ששקל, בין השאר, את כל אלה :
 - (א) חומרת העבירה שבה מואשם הנאשם ;
 - (ב) עברו הפלילי של הנאשם ;
 - (ג) אם נעצר הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני בעבר – האם עמד בתנאי הפיקוח, בהתאם לדיווח שימסור התובע לעניין זה.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מצא בית המשפט כי יש לעצור את הנאשם, לא יוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני לגבי מי שנאשם בעבירות המפורטות להלן, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובכלל זה היותו של הנאשם קטין, ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני :
 - (1) עבירה מהעבירות המנויות בסעיף 21(א)(1)(ג) ;
 - (2) עבירה לפי סעיף 257, 258 או 259 לחוק העונשין ;
 - (3) עבירה לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 ;
 - (4) עבירה לפי סעיף 2, 3 או 4 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003.
- (ג) לשם החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני יקבל בית המשפט דיווח מאת המנהל או מי מטעמו כי התקיימו כל אלה :
 - (1) מעצר העצור בפיקוח אלקטרוני עומד במכסת מספר המפוקחים שקבע השר לפי סעיף 22יב ;
 - (2) מקום הפיקוח המוצע ואמצעי התקשורת בו מאפשרים פיקוח אלקטרוני, והושלמו בו ההתאמות הנדרשות לשם קיום הפיקוח האלקטרוני.
 - (ד) סבר המנהל כי בשל התקיימותן של נסיבות מיוחדות לא ניתן להפעיל, באותה העת את תכנית הפיקוח המוצעת מטעמים של סכנה לפגיעה בביטחון הנפש, יפנה לקבלת חוות דעת

החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני (תיקון מס' 11) תשע"ה-2014

מקצין משטרה בכיר בעניין; מצא קצין משטרה בכיר כי לא ניתן להפעיל את תכנית הפיקוח כאמור, תובא חוות דעתו המנומקת לפני בית המשפט לשם קבלת החלטה לפי סעיף קטן (ג); לא יחליט בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בניגוד לחוות דעת כאמור אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ה) לא הוגש דיווח המנהל לפי סעיף קטן (ג) בתוך חמישה ימי עבודה מיום שהורה על כך בית המשפט, יובא העצור לפני שופט בתוך 24 שעות מתום המועד האמור.

22ג. (א) הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר בהתאם להוראות סעיף 21א, לשם דיון בעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני, יכלול תסקיר המעצר התייחסות גם לכל אלה:

(1) התאמת העצור למעצר בפיקוח אלקטרוני;

(2) מקום הפיקוח המוצע;

(3) בני משפחה או דיירים נוספים המתגוררים במקום הפיקוח המוצע, וכן אפשרות התאמתם של בני המשפחה או הדיירים כאמור, או של אדם אחר, לשמש ערבים לקיום תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני.

(ב) על אף האמור בסעיף 21א(א), לא יורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בלא קבלת תסקיר מעצר כאמור בסעיף קטן (א) לגבי עצור כמפורט להלן, אלא מטעמים חריגים שיירשמו:

(1) מי שנאשם בעבירה המנויה בסעיף 22ב(ב);

(2) מי שנעצר או נאסר בעבר.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לפגוע בסעיף 10ז(ב) לחוק הנוער.

22ד. החליט בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני –

(1) יפרט בהחלטתו את כל אלה:

(א) כתובת מקום הפיקוח;

(ב) תקופת הפיקוח, אם נקבעה, ויחולו לעניין זה הוראות סעיפים 60 עד 62א;

(ג) (1) פרקי זמן שבהם רשאי המפוקח לצאת ממקום הפיקוח, לתכלית מבין התכליות המנויות בפסקת משנה (2), שתפורט בהחלטה (בסימן זה – חלון פיקוח), אם סבר בית המשפט כי יש מקום לכך, ומצא כי אין במתן אפשרות ליציאה כאמור כדי לסכל את מטרת המעצר בפיקוח אלקטרוני וכי יש דרך סבירה לפקח על המפוקח בזמן חלון הפיקוח;

(2) חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולגבי מפוקח שהוא קטין – גם לשם לימודים בבית ספר, ויכול שיהיה לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר, או לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו;

(ד) מגבלות ותנאים נוספים שיחולו על המפוקח בתקופת הפיקוח, לרבות הטלת ערובה, כהגדרתה בסעיף 41, להבטחת מילוי התנאים שנקבעו בהחלטה על המעצר בפיקוח אלקטרוני וקביעת מלווים למפוקח בזמן חלון הפיקוח, אם מצא בית המשפט כי הדבר נדרש; לעניין זה יחולו הוראות סעיפים 46 ו-48א(א) למעט פסקה (1) המובאת בו, בשינויים המחויבים, ובלבד שכל החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני תכלול צו איסור יציאת המפוקח מן הארץ;

(2) יקבע בהחלטתו כי אדם שנמצא מתאים ונתן את הסכמתו לכך, יהיה ערב לקיום תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני כאמור בפסקה (1)ג(1) ו-ד(1), ואם נקבע חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה או ללימודים של מפוקח בגיר – יקבע בית המשפט ערב כאמור גם לעניין העמידה בתנאי חלון הפיקוח במקום העבודה או הלימודים.

22ה. הוראות סעיפים 47, 48(ב1) עד (ה), 49 עד 51 ו-55 יחולו בשינויים המחויבים גם על מעצר בפיקוח אלקטרוני.

22ו. (א) השר ימנה סוהר בכיר לתפקיד מנהל הפיקוח האלקטרוני.

(ב) המנהל יהיה אחראי לכל אלה:

(1) פיקוח על עמידתם של המפוקחים בתנאי תכנית הפיקוח שנקבעה להם;

(2) ביצוע פעולות בקרה על הפעלת הפיקוח האלקטרוני ועל פעילות חברה מפעילה;

תסקיר מעצר לעניין
מעצר בפיקוח
אלקטרוני
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

תכנית הפיקוח
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

תחולת הוראות
לעניין ערובה
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

מינוי מנהל הפיקוח
האלקטרוני
וסמכויותיו
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

- (3) תיאום בין הגורמים השותפים להפעלת תכנית הפיקוח;
- (4) קביעת תכניות פרטניות לליווי סוציאלי של מפוקחים, אם סבר כי הדבר נדרש בנסיבות העניין, וכן פיקוח על ביצוע התכניות האמורות;
- (5) ביצוע בדיקה, באמצעות הגורם המוסמך לכך בשירות בתי הסוהר, לגבי התאמתו של אמצעי פיקוח אלקטרוני לשימוש בשבת ובחג כהגדרתו בסעיף 29, אחת לשנה ובכל עת שבה יחול שינוי טכנולוגי שיש בו לשנות את אופן הפעלתו של אמצעי כאמור;
- (6) כל תפקיד אחר שהוטל עליו לפי הוראות החוק.
- (ג) (1) המנהל, ובהעדרו – ממלא מקומו שהשר הסמיך לעניין זה, יהיה רשאי לאשר יציאה חד-פעמית של המפוקח ממקום הפיקוח שלא בהתאם לתנאי תכנית הפיקוח, במקרים אלה:
- (א) הוא מצא כי הדבר נדרש בשל צורך רפואי דחוף או טעם דחוף אחר, ובלבד ששוכנע כי יש הצדקה לכך וכי העניין אינו סובל דיחוי;
- (ב) היציאה ממקום הפיקוח נדרשת לצורך הופעת המפוקח לפני הממונה או לפני סוהר בכיר שהנציב הסמיכו לכך, כדי לטעון את טענותיו בעניין הפסקת תכנית הפיקוח, והכול כאמור בסעיף 22(ב)(3);
- (2) המנהל יתעד בכתב את החלטתו לפי סעיף קטן זה ויודיע עליה לחברה המפעילה, לתובע, למשטרת ישראל ולבית המשפט.

22. (א) הנציב, או מי מטעמו, יסמיך נציגים של חברה מפעילה לבצע תפקידי טכנאות וסיוור לשם ביצוע פיקוח אלקטרוני, כמפורט להלן:
- (1) לעניין טכנאות – בדיקת היתכנות של התקנת אמצעי פיקוח אלקטרוני במקום הפיקוח המוצע, התקנת אמצעי כאמור במקום הפיקוח שנקבע ובדיקת תקינותו של האמצעי, והכול על פי הוראות שהתקבלו מהמנהל או מי מטעמו;
- (2) לעניין סיוור – ביקור במקומות פיקוח לפי הוראות המנהל או מי מטעמו.
- (ב) לא יוסמך כטכנאי פיקוח אלקטרוני או כסייר פיקוח אלקטרוני אלא מי שהתקיימו בו כל אלה:

- (1) הוא תושב ישראל והוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לדעת המנהל לשמש כטכנאי או כסייר, לפי העניין;
- (2) הוא עבר הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי סימן זה, כפי שהורה הנציב בנוהל, ובכלל זה הכשרה לעניין שמירה על פרטיות ועל כבוד האדם;
- (3) הוא לא עלול להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין מילוי תפקידו לפי סימן זה לבין עניין אישי או תפקיד אחר.
- (ג) טכנאי פיקוח אלקטרוני או סייר פיקוח אלקטרוני לא יגלה מידע שהגיע אליו עקב מילוי תפקיד שהוטל עליו לפי סימן זה ולא יעשה בו כל שימוש אלא לשם ביצוע אותו תפקיד; עם הסכמתו יחתום בעל תפקיד כאמור על התחייבות לשמירה על סודיות כאמור.

22. (א) השר ימנה סוהר בדרגת גונדר משנה לפחות הכשיר להיות שופט שלום לתפקיד ממונה על הפיקוח האלקטרוני.
- (ב) (1) היה לממונה יסוד סביר להניח כי מפוקח הפר את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני וחזר והפר אותם גם לאחר התראה או כי הפר הפרה מהותית של תנאי הפיקוח, והוא קיבל דיווח בכתב מהמנהל או מי מטעמו על הפרות כאמור, רשאי הוא להורות על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני והחזרת המפוקח למעצר במקום מעצר;
- (2) לשם החלטתו לפי פסקה (1), ישקול הממונה, בין השאר, את חומרת העבירה שבה מואשם המפוקח ואת נסיבותיה, את מהות ההפרה ואת נסיבותיה, וכן נסיבות נוספות הנוגעות לעניין, ובכלל זה את היותו של המפוקח קטין;
- (3) לא יורה הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני של מפוקח לפי פסקה (1), אלא לאחר שנתן למפוקח הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו או לפני סוהר בכיר שהשר הסמיכו לכך;
- (4) ניתנה למפוקח הזדמנות לטעון את טענותיו כאמור בפסקה (3) וטרם התקבלה החלטת הממונה לפי פסקה (1), יהיה הממונה או הסוהר הבכיר כאמור בפסקה (3), רשאי להורות על החזקתו של המפוקח במקום מעצר לפי פסקה (1) לתקופה שלא תעלה על 24 שעות, מטעמים שיירשמו.

הסמכת נציגי חברה
מפעילה
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

הפסקה של מעצר
בפיקוח אלקטרוני
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

(ג) (1) הורה הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני כאמור בסעיף קטן (ב), יובא העצור לפני בית המשפט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום שלושה ימים מהפסקת המעצר כאמור, ולעניין מפקח שהוא קטין – לא יאוחר מתום 36 שעות מהפסקת המעצר; בית המשפט יבחן את החלטת הממונה ויהיה רשאי להותירה על כנה, לבטלה, או להורות על המשך החזקתו של העצור במעצר בפיקוח אלקטרוני, בתנאים שיקבע; בדיון לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 21(ב)(2) ו-(ג); בסעיף זה, "בית המשפט" – בית המשפט שהורה על מעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני, ולעניין קטין – בית משפט לנוער או שופט נוער, כהגדרתם בחוק הנוער, ככל הניתן;

(2) לא הובא מפקח לפני בית המשפט בתוך שלושה ימים או בתוך 36 שעות, לפי העניין, יוחזר למעצר בפיקוח אלקטרוני, ואולם בית המשפט, לבקשת תובע ומטעמים מיוחדים שיירשמו, רשאי להורות על המשך מעצרו של המפוקח במקום מעצר לפרק זמן שיקבע ושלא יעלה על 24 שעות נוספות, לשם קיום הדיון לפניו;

(3) לעניין פסקאות (1) ו-(2), לא יובאו שבתות וחגים במניין;

(4) דיון לפי סעיף קטן זה בעניינו של קטין שעל בית המשפט לקיימו עם צאת השבת או החג, יתקיים בתוך שש שעות מצאת השבת או החג; לעניין זה, "חג" – כהגדרתו בסעיף 29.

(ד) עצור, מפקח ותובע רשאים להגיש בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט כאמור בסעיף קטן (ג) לפני בית משפט שלערו, שידון בה בשופט יחיד; בקשת רשות ערעור תוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט, אולם בית המשפט שלערו רשאי להאריך את המועד האמור מטעמים שיירשמו.

(ה) נתפס מפקח שוהה מחוץ למקום הפיקוח שלא בהתאם לתנאי תכנית הפיקוח באופן העולה כדי הפרה מהותית של תנאי הפיקוח, יובא לפני הממונה או לפני סוהר בכיר כאמור בסעיף קטן (ב)(3), לשם בחינת הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני לפי סעיף קטן (ב)(1), בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מ-24 שעות ממועד תפיסתו, ועד להבאתו כאמור יוחזק במקום מעצר; לעניין זה לא יובאו שבתות וחגים במניין.

(ו) הוראות סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר לא יחולו לגבי החלטת הממונה לפי סעיף

זה.

(ז) לעניין סעיף זה, "הפרה מהותית של תנאי הפיקוח" – כל אחד מאלה:

(1) יציאה ממקום הפיקוח שלא לפי תכנית הפיקוח או בלא קבלת אישור לכך, לרבות יציאה לחלון פיקוח שלא לפי השעות שנקבעו לכך, והכול לפרק זמן או בתדירות שקבע המנהל בנוהל שאישר הנציב והובא לידיעת המפוקח;

(2) ביצוע עבירה בתקופת הפיקוח;

(3) פגיעה מכוונת בצידוד הפיקוח האלקטרוני או ניתוקו במעשה או במחדל על ידי המפוקח, בסיועו או באמצעות אחר, או אי-דיווח על כל פגיעה או תקלה בצידוד הפיקוח האלקטרוני שהמפוקח היה מודע לה;

(4) אי-שיתוף פעולה עם נציג שירות בתי הסוהר, משטרת ישראל או נציג החברה המפעילה, בכל עניין הנוגע לתכנית הפיקוח, או לבירור בדבר עמידה בתנאי תכנית הפיקוח.

22ט. (א) התעורר חשד להפרת תנאי תכנית הפיקוח, רשאי המנהל או סוהר שהמנהל הסמיכו לכך, לשם בירור ההפרה –

(1) לדרוש מכל אדם שעשויה להיות לו נגיעה לעניין למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך העשויים לכלול מידע בנוגע לעמידה בתנאי תכנית הפיקוח או להפרתם; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995;

(3) להיכנס למקום הפיקוח.

(ב) סירב מפקח להיענות לבקשת המנהל או לבקשת סוהר לפי סמכותו בהתאם להוראות סעיף זה, רשאי הממונה להורות על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני והחזרתו של המפוקח למעצר במקום מעצר לפי הוראות סעיף 22ח(ב)(1), ויחולו לעניין זה שאר הוראות סעיף 22ח, בשינויים המחויבים.

22י. הוראות סעיף 95ב(א) לפקודת בתי הסוהר יחולו גם בעת ליווי מפקח ממקום הפיקוח או מתחנת משטרה אל בית מעצר או אל בית סוהר, לשם הבאתו לפני הממונה או לפני סוהר בכיר שהשר הסמיכו לכך לפי סעיף 22ח(ב)(3).

בירור הפרת תנאי תכנית הפיקוח (תיקון מס' 11) תשע"ה-2014

סמכויות עיכוב ומעצר של סוהר (תיקון מס' 11) תשע"ה-2014

22א. השר ממונה על ביצועו של סימן זה, והוא רשאי, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדה משותפת לוועדת המדע והטכנולוגיה ולוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו.

ביצוע ותקנות –
סימן ג'1'
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

22ב. השר, בהסכמת שר האוצר, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדה משותפת לוועדת המדע והטכנולוגיה ולוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע בצו מספר מרבי של מפקחים שניתן לפקח עליהם בעת ובעונה אחת בפיקוח אלקטרוני, ורשאי הוא לקבוע כאמור בחלוקה לפי מחוזות; לעניין זה, המספר המרבי שיקבע השר כאמור יכלול הן עצורים בפיקוח אלקטרוני לפי חוק זה, והן אסירים ששחררו על-תנאי בפיקוח אלקטרוני לפי הוראות סעיף 13א לחוק שחרור על-תנאי ממאסר.

מכסת מפקחים
בפיקוח אלקטרוני
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

22ג. השר ידווח לוועדה משותפת לוועדת המדע והטכנולוגיה ולוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, מדי שנה, בתקופה של שלוש שנים מיום תחילתו של חוק פיקוח אלקטרוני על עצור ועל אסיר משוחרר על-תנאי (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2014, על מספר המפקחים בתכנית הפיקוח ועל מספר המפוקחים שכלפיהם הפעיל הממונה את סמכותו להפסקת המעצר בפיקוח האלקטרוני לפי סעיף 22ח, תוך הבחנה בין מפקחים שהוחזרו למעצר במקום מעצר ובין מפקחים שנקבע כי ימשיכו להיות מוחזקים במעצר בפיקוח אלקטרוני.

דיווח לכנסת –
הוראת שעה
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

סימן ד': מעצר חשודים שלא בצו שופט והוראות הנוגעות למעצר

23. (א) שוטר מוסמך לעצור אדם אם יש לו יסוד סביר לחשד שאותו אדם עבר עבירה בת מעצר והתקיים אחד מאלה:

סמכות שוטר לעצור
בלא צו

- (1) האדם עובר בפניו או עבר זה מקרוב עבירה בת מעצר, והוא סבור, בשל כך, שהוא עלול לסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;
- (2) יש לו יסוד סביר לחשש שהחשוד לא יופיע להליכי חקירה;
- (3) יש לו יסוד סביר לחשש ששחרור החשוד או אי-מעצרו יביא לידי שיבוש הליכי משפט ובכלל זה העלמת רכוש, השפעה על עדים או פגיעה בראיות בדרך אחרת;
- (4) יש לו יסוד סביר לחשש שהחשוד יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;
- (5) האדם חשוד שעבר אחד מאלה:

- (א) עבירה שדינה מיתה או מאסר עולם;
- (ב) עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב);
- (ג) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;
- (ד) עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר;
- (ה) עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991;
- (6) האדם משוחרר בערובה, ויש יסוד סביר להניח כי הוא הפר תנאי מתנאי השחרור או כי הוא עומד להימלט מהדין או שהוא עצור במעצר בפיקוח אלקטרוני, ויש יסוד סביר להניח כי הוא הפר תנאי מתנאי תכנית הפיקוח, או שיש יסוד סביר לחשש שהוא נמלט ממשמורת חוקית;
- (7) בחוק זה, "עבירה בת מעצר" – כל עבירה למעט חטא.

(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

(ב) שוטר מוסמך לעצור אדם ולהביאו לתחנת המשטרה לתכלית שלשמה ביקש לעכבו, אם האדם אינו מציית להוראותיו שניתנו על פי סמכויות העיכוב המסורות לו בדיון, או אם הוא מפריע לו להשתמש בסמכויות העיכוב.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ג) לא יעצר אדם לפי סעיף זה אם ניתן להסתפק בעיכוב.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

24. (א) העוצר אדם יזהה את עצמו תחילה בפני החשוד, בציון שמו או כינויו הרשמי והיותו שוטר או עובד ציבור, יודיע לו מיד שהוא עצור ויבהיר לו את סיבת המעצר בהקדם האפשרי במהלך ביצוע המעצר; שוטר יזהה את עצמו גם בהתאם להוראות סעיף 5א לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן – פקודת המשטרה), ועובד ציבור יזהה את עצמו גם על ידי הצגת תעודה המעידה על סמכויותיו. היה המעצר על פי צו שופט, ימסור מבצע המעצר לעצור עותק מהצו.

ביצוע המעצר
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ב) הוראות סעיף קטן (א), למעט החובה להודיע לחשוד על המעצר ולמסור לו עותק מהצו, לא יחולו –

- (1) אם ברור בנסיבות הענין, כי זהות השוטר וסיבת המעצר ידועים לעצור;
- (2) אם מילוין עלול לסכל את ביצוע המעצר;
- (3) אם מילוין עלול לגרום לפגיעה בבטחון מבצע המעצר בשעת ביצוע המעצר או להעלמת ראיה;
- חלפו הנסיבות שמנעו מילוי הוראות סעיף קטן (א), יקיים מבצע המעצר את ההוראות האמורות מוקדם ככל האפשר.
- (ג) מילוי החובות האמורות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) הוא תנאי לחוקיות המעצר.

25. (א) שוטר שעצר אדם ללא צו מעצר, יביאו, ללא דיחוי, לתחנת משטרה (להלן – התחנה), ויעבירו לרשות הקצין הממונה על החקירות בתחנה, בהעדרו – למפקד התחנה, ובהעדרם – לקצין הממונה על התחנה (להלן – הקצין הממונה), אלא אם כן מצא, לאחר המעצר, שניתן לשחררו.

הבאת עצור לתחנת משטרה

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי השוטר –

- (1) להביא את העצור למקום אחר כדי שהעצור יקבל שם טיפול רפואי שהוא נזקק לו באופן דחוף;
- (2) להשאיר את העצור במקום שבו הוא נעצר או להביאו למקום שבו נדרשת נוכחות השוטר –

(1) כאשר נוכחות השוטר באותו מקום דרושה כדי למנוע פגיעה באדם, בבטחון הציבור או בבטחון המדינה;

(2) לצורך המשך החקירה כאשר אין באפשרותו של השוטר להביא את העצור לתחנה בעצמו או באמצעות שוטר אחר;

(3) להישאר עם העצור במקום המעצר או להביאו למקום האירוע, כאשר טובת החקירה דורשת פעולה דחופה שם, בנוכחות העצור;

(4) להביא את העצור למקום אחר כשנוכחותו דרושה שם, כדי למנוע פגיעה מיידית וחמורה בבטחון הציבור או בבטחון המדינה, או מוות או נזק גופני חמור לאדם;

(5) להביא את העצור למקום אחר, בהסכמתו, כדי לתפוס ראיה או למנוע השמדתה.

(ג) חלפו הנסיבות שמנעו הבאת העצור לתחנה, יובא העצור, ללא דיחוי, לתחנה.

(ד) נעדר הקצין הממונה מהתחנה או נבצר ממנו מלדון בשחרורו של עצור, רשאי שוטר שהוסמך לכך בהתאם לפקודות משטרת ישראל, כהגדרתו בסעיף 1 לפקודת המשטרה, לשחרר את העצור לפי הוראות חוק זה; ובלבד שאם הורה על שחרור בערובה, יקבל את אישור הקצין הממונה לערובה ולתנאיה.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ה) שוחרר עצור בערובה לפי סעיף קטן (ד), יראוהו כאילו שוחרר על ידי הקצין הממונה.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

26. (א) משהובא עצור לתחנה והועבר לרשות הקצין הממונה, יערוך השוטר שעצר אותו, בהקדם האפשרי, דוח בכתב שבו יפרט את נסיבות המעצר ועילתו, לרבות העובדות ששימשו יסוד לחשד לביצוע עבירה, פעולותיו לפי סעיף 24, הסיבות לפעולותיו לפי סעיף 25 – אם היו כאלה, ושמות של שאר השוטרים שהשתתפו בביצוע המעצר.

דוח מעצר בידי שוטר

(ב) שוטר שעצר אדם ושיחררו, כאמור בסעיף 25, יערוך, בסמוך ככל האפשר למעצר, דוח שיועבר לקצין הממונה כאמור בסעיף קטן (א).

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

27. (א) נעצר אדם ללא צו מעצר, והובא לתחנת המשטרה, יברר הקצין הממונה אם התקיים אחד התנאים שבסעיף 23.

בירור מטעם הקצין הממונה

(ב) מצא הקצין הממונה שלא התקיים אחד התנאים האמורים בסעיף 23 ישחרר את העצור על אחר, אלא אם כן קיימת עילת מעצר לפי סעיף 13.

(ג) מצא הקצין הממונה שקיימת עילת מעצר לפי סעיף 13 רשאי הוא, לאחר שהסביר לחשוד את שיקוליו, לעצור אותו או לשחררו בערובה.

(ד) בא אדם לתחנת המשטרה או הובא אליה כשאינו עצור, ומצא הקצין הממונה שקיימת עילת מעצר לפי סעיף 13, רשאי הוא, לאחר שהסביר לחשוד את שיקוליו, לעצור אותו או להטיל עליו ערובה.

(ה) עצור שיש יסוד סביר להניח שהוא נמלט ממשמורת חוקית, ייעצר ללא אפשרות של שחרור בערובה.

שמיעת טענות העצור

28. (א) לא יחליט הקצין הממונה על מעצרו של אדם, על המשך מעצרו או על שחרורו בערובה, ולא יקבע את סוג הערובה, גובהה ותנאיה, בלי שיתן תחילה לאותו אדם הזדמנות להשמיע את דברו, לאחר שהזהירו כי אינו חייב לומר דבר העלול להפיל, כי כל דבר שיאמר עשוי לשמש ראיה נגדו וכן כי הימנעותו מלהשיב על שאלות עשויה לחזק את הראיות נגדו.

(ב) נכח סניגורו של החשוד, בתחנת המשטרה, במעמד החלטת הקצין הממונה, ישמע אותו הקצין הממונה לפני מתן החלטתו אם ביקש להשמיע דבריו; אין בהוראות סעיף קטן זה לחייב את הקצין הממונה להמתין לבואו של הסניגור או לאפשר פגישה בין החשוד לסניגורו בניגוד להחלטה לפי סעיפים 34 ו-35.

29. (א) מי שנעצר בידי הקצין הממונה לפי סעיף 27 יובא בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מ-24 שעות, בפני שופט.

הבאת העצור בפני השופט
(תיקון מס' 1)
השנ"ז-1997
(תיקון מס' 1)
השנ"ז-1997

(ב) חל מועד הבאת עצור בפני שופט בשבת או בחג, יובא העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או החג.

(ג) חל מועד הבאת עצור בפני שופט כאמור בסעיף קטן (ב) ואישר קצין משטרה בדרגת סגן ניצב כי לא ניתן להביא את העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או החג בשל צרכי חקירה מיוחדים, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מעת צאת השבת או החג.

(תיקון מס' 1)
השנ"ז-1997

(ד) בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת השבת או החג, או במהלך השבת או החג, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מעת צאת השבת או החג, או בתום 24 שעות מעת מעצרו, הכל לפי המאוחר.

(תיקון מס' 1)
השנ"ז-1997

(ה) (1) עלה משך החג או צירוף החג והשבת על 48 שעות, ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או החג, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי לאחר צאת השבת או החג, או בתום 24 שעות מעת המעצר, הכל לפי המאוחר;

(תיקון מס' 1)
השנ"ז-1997

(2) עלה צירוף השבת והחג על 72 שעות, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום 32 שעות מעת מעצרו;

(3) ביקש עצור שלא להביאו בפני שופט לפני צאת השבת או החג, יובא בפני שופט בהקדם האפשרי לאחר צאת השבת או החג.

(ו) שר המשפטים והשר לבטחון פנים יקבעו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, הסדרים לקיום הדיונים על פי סעיף זה.

(תיקון מס' 1)
השנ"ז-1997

בסעיף זה, "חג" – מועד ממועדי ישראל המפורטים בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948.

30. על אף הוראות סעיף 29, אם מצא הקצין הממונה כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של החשוד, ולא ניתן לדחותה עד לאחר הבאת העצור בפני שופט, או שיש צורך בפעולה דחופה הנדרשת בקשר לחקירה בעבירה כאמור בסעיף 35(ב), רשאי הוא להשהות את הבאת העצור בפני שופט, לצורך ביצוע אותה פעולה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מתחילת המעצר.

פעולות חקירה

31. (א) הסתיימו הפעולות לפי סעיף 30, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי, אלא אם כן החליט הקצין הממונה לשחררו ללא ערובה, או בערובה ובתנאים שקבע.

שחרור העצור בתחנת המשטרה

(ב) לא הובא העצור בפני שופט, בהקדם האפשרי, לפי סעיף קטן (א) או לפי סעיף 29, לפי הענין – ישוחרר העצור.

32. החליט הקצין הממונה לעצור את החשוד, יבהיר לו מיד את דבר המעצר ואת סיבת המעצר בלשון המובנת לו, ככל האפשר, וכן –

הסברת זכויות לעצור

(1) את זכותו שתימסר הודעה על מעצרו, לאדם קרוב לו ולעורך-דין ואת זכותו להיפגש עם עורך-דין, הכל בכפוף להוראות סעיפים 34 עד 36; וכן את זכותו להיות מיוצג על ידי סניגור כאמור בסעיף 15 לחוק סדר הפלילי או לפי חוק הסניגוריה הציבורית;

(2) את משך הזמן שניתן להחזיקו במעצר עד שישוחרר או עד שיובא בפני שופט.

33. (א) החליט הקצין הממונה לעצור את החשוד, תימסר, ללא דיחוי, הודעה על מעצרו ועל מקום הימצאו לאדם קרוב לו שהוא נקב בשמו, ואשר ניתן לאתרו באמצעים סבירים, זולת אם ביקש העצור שלא למסור הודעה כאמור; שונה מקום הימצאו של העצור תודיע המשטרה גם על כך.

מסירת הודעות על מעצר

(ב) לבקשת העצור, ובכפוף להוראות סעיף 14 לחוק סדר הדין הפלילי, תימסר הודעה כאמור בסעיף קטן (א) גם לעורך הדין שהעצור נקב בשמו או לאחד מעורכי הדין ששמו מופיע ברשימה האמורה בסעיף קטן (ג).

(ג) הקצין הממונה אחראי לביצוע הוראות סעיף זה; הוא יודיע לעצור על זכויות כאמור בסעיף 32, וכן ימסור לו רשימה של עורכי דין המוכנים לשמש סניגורים לעצורים, שנערכה על ידי לשכת עורכי הדין; העצור יאשר בחתימת ידו שההודעה נמסרה לו.

זכות העצור להיפגש עם עורך דין

34. (א) עצור זכאי להיפגש עם עורך דין ולהיוועץ בו.
(ב) ביקש עצור להיפגש עם עורך דין או ביקש עורך דין שמינהו אדם קרוב לעצור להיפגש עמו, יאפשר זאת האחראי על החקירה, ללא דיחוי.

(ג) פגישת העצור עם עורך הדין תיעשה ביחידות ובתנאים המבטיחים את סודיות השיחה, אולם באופן המאפשר פיקוח על תנועתיו של העצור.

(ד) נמצא העצור באותה עת, בעיצומם של הליכי חקירה או של פעולות אחרות הקשורות בחקירה, באופן שנוכחותו נדרשת כדי להשלים, ועריכת הפגישה עם עורך הדין ללא דיחוי, כאמור בסעיף קטן (ג), מחייבת את הפסקתם או את דחייתם למועד אחר, והקצין הממונה בדרגת רב פקד ומעלה (להלן בסעיף זה – הקצין הממונה) סבר כי הפסקתם או דחייתם עשויה לסכן, באופן ממשי, את החקירה, רשאי הוא להורות בהחלטה מנומקת בכתב, שפגישת העצור עם עורך הדין תידחה לזמן הנדרש כדי להשלים את הפעולה, ובלבד שההפסקה לא תעלה על שעות ספורות.

(ה) סבר הקצין הממונה כי פגישת העצור עם עורך הדין עלולה לסכל או לשבש מעצרים של חשודים נוספים באותו ענין, למנוע גילוי ראיה או תפישת דבר שהושג בקשר לאותה עבירה, רשאי הוא להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, שהפגישה תידחה לתקופה הנדרשת, ובלבד שהיא לא תעלה על 24 שעות משעת המעצר.

(ו) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי הקצין הממונה בהחלטה מנומקת בכתב להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות משעת המעצר, אם שוכנע שהדבר דרוש לשם שמירה על חיי אדם או לצורך סיכול פשע, או שהדבר כרוך בעבירת בטחון והתקיימה עילה מהעילות המפורטות בסעיף 35(א); אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מזכותו של עצור, שביקש זאת, שתיתן לו הזדמנות סבירה להיפגש עם עורך דין לפני שיובא לבית המשפט בענין מעצרו.

פגישה עם עורך-דין בעבירות בטחון

35. (א) ביקש עצור, החשוד בעבירת בטחון, להיפגש עם עורך דין, או ביקש עורך-דין שמינהו אדם הקרוב לעצור, להיפגש עם עצור כאמור – יאפשר הממונה את הפגישה בהקדם האפשרי, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

- (1) הפגישה עלולה לשבש מעצרים של חשודים אחרים;
 - (2) הפגישה עלולה להפריע לגילוי ראיה או תפישתה, או לשבש את החקירה בכל דרך אחרת;
 - (3) מניעת הפגישה דרושה כדי לסכל עבירה או כדי לשמור על חיי אדם.
- אין באמור בסעיף קטן זה כדי למנוע דחיית פגישה לפי סעיף 34(ד) (וסמכות הקצין הממונה, הקבועה באותו סעיף, תינתן לממונה לפי סעיף זה.
- (ב) בחוק זה, "חשוד בעבירת בטחון" – מי שחשוד בעבירה לפי אחד מאלה:
- (1) סימן ב' או סימן ד' בפרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן סעיפים 143, 144, 146 ו-147 לחוק האמור;
 - (2) תקנות 58, 59, 62 ו-64 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945;
 - (3) עבירת טרור חמורה כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016;
 - (4) חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954;
 - (5) (נמחקה);

(תיקון מס' 13)
תשע"ו-2016
(תיקון מס' 13)
תשע"ו-2016
(הוראת שעה)
תשע"ג-2013
(תיקון מס' 13)
תשע"ו-2016
(תיקון מס' 6)
תשס"ה-2005

או מי שעצור לפי חוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967, והוא חשוד בעבירה שאילו נעברה בישראל היתה אחת מהעבירות המנויות בפסקאות (1) עד (5).

(ג) דחיית פגישת עצור עם עורך דין לפי סעיף קטן (א) לא תעלה על 10 ימים והיא תהיה מטעמים שיירשמו; הודעה על דחיית הפגישה תימסר לעצור, ולפי בקשתו תימסר הודעה על הדחייה ועל תקופת הדחייה לאדם קרוב לו שהעצור נקב בשמו.

(ד) נשיא בית המשפט המחוזי רשאי להורות שעצור לא ייפגש עם עורך דין או להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (ג), אם הוגשה בקשה לכך, באישור היועץ המשפטי לממשלה, ואם התקיימה עילה מן העילות המפורטות בסעיף קטן (א); ובלבד שסך כל התקופות שבהן נמנעה הפגישה עם עורך דין לא תעלה על 21 ימים; בקשה לפי סעיף קטן זה, תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב שוטר בדרגת רב פקד ומעלה; על החלטה לפי סעיף קטן זה, רשאים הצדדים לערור לפני בית המשפט העליון שידון בענין בשופט אחד.

(ה) נדחתה פגישת חשוד עם עורך דין, לפי סעיף קטן (א), רשאי החשוד לערור על ההחלטה לפני נשיא בית משפט מחוזי, ובהעדרו – לפני סגן הנשיא של בית משפט מחוזי; על

החלטת בית המשפט ניתן לערור לפני בית המשפט העליון שידון בענין בשופט אחד.

(ו) הדיון בערר לפי סעיף קטן (ה) יתנהל בהעדר העצור אלא אם כן ציווה בית המשפט כי הדיון יתקיים בנוכחותו.

(ז) הדיון בערר או בבקשה למעצר או לשחרור של העצור, שפגישתו עם עורך דין נדחתה לפי סעיף זה, יתקיים עם העצור וסניגורו בנפרד, באופן שיימנע הקשר ביניהם, אלא אם כן החליט השופט, מטעמים שיירשמו, כי אין בקיום הדיון בנוכחותם של העצור וסניגורו יחדיו, כדי לסכל את מטרת דחיית הפגישה.

(ח) ההליכים לפי סעיפים קטנים (ו) ו-(ז) יהיו בהתאם לתקנות שיתקין שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

(ט) בדיון לפי סעיפים קטנים (ו) ו-(ז) רשאי בית המשפט לקבל ראייה, לרבות ראייה בדבר הטעמים שנרשמו למניעת הפגישה, אף שלא בנוכחות החשוד או סניגורו או בלי לגלותה להם, אם שוכנע שגילוי הראייה לחשוד או לסניגורו, עלול לפגוע בבטחון המדינה או לסכל את החקירה; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראייה לפי פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.

(י) החליט בית המשפט לאפשר את הפגישה בין עורך דין לבין עצור, לפי סעיף זה, והודיע נציג המדינה במעמד מתן ההחלטה, על רצון לערור עליה, רשאי בית המשפט לצוות על השהיית הפגישה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות. לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות.

(יא) ביקש עצור כאמור בסעיף קטן (א) למנות לעצמו סניגור ונמנע הדבר ממנו, רשאי הוא לעתור על כך לבית המשפט המחוזי והדיון בעתירתו יתקיים בפניו תוך 48 שעות מהגשת העתירה.

(יב) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הבטחון ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות לביצוע סעיף זה, לרבות קביעת הממונה לענין סעיף זה.

36. (א) על אף הוראות סעיפים 33 עד 35 או כל דין אחר, רשאי שופט בית משפט מחוזי להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו של אדם בשל עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב) או פשע אחר שדינו מאסר 10 שנים ומעלה, או שהידיעה תימסר רק למי שיקבע, אם אישר שר הבטחון בכתב, שבטחון המדינה מחייב סודיות המעצר, או אם אישר המפקח הכללי של המשטרה בכתב, שטובת החקירה מחייבת סודיות המעצר.

(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; וניתן להאריכה, מעת לעת, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 7 ימים ובעבירות המנויות בסעיף 35(ב) לא יעלה על 15 ימים אם שר הבטחון אישר בכתב שבטחון המדינה מחייב זאת.

(ג) בקשה לפי סעיף זה תידון במעמד צד אחד בלבד ומטעם המבקש יתייצב הקצין הממונה או הממונה כאמור בסעיפים 34 ו-35.

37. הקצין הממונה, שהחליט בענין מעצרו או שחרורו של חשוד, יערוך דוח בכתב, בציון שמו ובחתימתו; בדוח יפורטו לפי הענין:

- (1) שם העצור ופרטיו האישיים;
- (2) התאריך והשעה שבהם נעצר ושם השוטר שעצר אותו;
- (3) נסיבות המעצר, פרטי העבירה והעובדות ששימשו עילה למעצרו;
- (4) הפעולות שנעשו לגבי העצור לפי סעיף 25, בטרם הובא לתחנת המשטרה, שמות השוטרים שהשתתפו בהן והשעות שבהן הן בוצעו;
- (5) החלטות הקצין הממונה, בענין השחרור או המעצר, השחרור בערובה בתנאים או שלא בתנאים, או בענין נקיטת פעולות חקירה לפי סעיף 30, על נימוקיהן;
- (6) מילוי הדרישות של סעיפים 32 ו-33, שמות מבצעי הדרישות ושמות מקבלי ההודעות;
- (7) פעולות החקירה שנעשו לפי סעיף 30 ושעת עשייתן;
- (8) אם הוגשה בקשה לאפשר לעצור להיפגש עם עורך דין, שם המגיש ומועד הפגישה; אם נדחתה הפגישה לפי סעיפים 34 ו-35(א) עד (ד) – הנימוקים לכך;
- (9) דברי העצור לפי סעיף 28.

38. (א) נעצר אדם ושחרר בלא שהוגש נגדו כתב אישום, ומצא בית המשפט שלא היה יסוד למעצר, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי האדם, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לו פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו בסכום שיקבע בית המשפט.

(ב) נעצר אדם ושחרר, ומצא בית המשפט שהמעצר היה עקב תלונת סרק שהוגשה שלא בתום לב, רשאי בית המשפט לחייב את המתלונן, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון טענותיו לענין זה, לשלם, למי שנעצר, פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו, בסכום שיקבע בית המשפט.

עוכב ידיעה על מעצור על ידי בית משפט

דוח מעצר בידי הקצין הממונה

פיצוי בשל מעצר

(ג) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות

(1) לענין ההליכים בבקשה לפיצוי לפי סעיף זה, בין לפני פניה לבית המשפט ובין בבית המשפט;

(2) לקבוע סכומים מרביים לפיצוי לפי סעיף קטן (א).

(ד) החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור כפסק דין בפלילים.

סימן ה': מעצר שלא בידי שוטר

39. (א) השר לבטחון פנים, רשאי בצו להעניק לעובד ציבור סמכויות שוטר לעכב או לעצור ללא צו שופט, אם שוכנע כי מתן הסמכות חיוני למילוי תפקידו.

(ב) לא תוענק סמכות, כאמור בסעיף קטן (א), אלא לעובד ציבור שקיבל הכשרה מתאימה ומשטרת ישראל הודיעה שאין מניעה להסמיכו מטעמים של בטחון הציבור.

(ג) בסימן זה, "עובד ציבור" – עובד מדינה כמשמעותו בחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959, וכן עובד רשות סטטוטורית שחל עליו דין משמעותי, על פי דין.

(ד) הגופים בהם יוענקו לעובדי ציבור סמכויות עיכוב ומעצר כאמור, ייקבעו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

הענקת סמכויות מעצר לעובדי ציבור

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

40. על עובד ציבור שהוסמך לפי סעיף 39 יחולו החובות החלות על שוטר המבצע מעצר לפי חוק זה, וכן יחולו על המעצר סעיפים 44 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, אולם לא יכנס עובד הציבור לבית המשמש למגורים ללא צו מעצר.

מעצר בידי עובד ציבור

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

סימן ו' – הטלת ערובה ושחרור בערובה

41. בסימן זה –

"ערובה" – ערבון כספי או ערבות עצמית של חשוד או של נאשם, בין לבדם ובין בצירוף ערבות מכל סוג שהוא, ערבות או ערבון כספי של ערבים, הכל כפי שיוורה בית המשפט או הקצין הממונה, לפי הענין.

הגדרות
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

42. (א) החליט הקצין הממונה לשחרר בערובה או להטיל ערובה, יקבע את סוג הערובה ואת גובהה לפי השיקולים האמורים בסעיף 46.

(ב) שחרור בערובה יהיה על תנאי שהחשוד יתייצב לחקירה או למשפט בכל מועד שיידרש, ושלא ישבש הליכי חקירה ומשפט; הקצין הממונה רשאי, בהסכמת החשוד, להתנות את השחרור בערובה בתנאים הבאים:

קביעת ערובה בידי הקצין הממונה
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(1) חובת הודעה על כל שינוי במען המגורים ובמקום העבודה;

(2) איסור יציאה מן הארץ והפקדת הדרכון, לתקופה שלא תעלה על 3 חודשים;

(3) איסור כניסה לאזור, לישוב או למקום בארץ, שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים;

(4) איסור לקיים קשר או להיפגש עם מי שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 30 ימים;

(5) חובת מגורים או הימצאות באזור, בישוב או במקום בארץ, שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים;

(6) חובה להתייצב בתחנת המשטרה במועדים שיקבע;

(7) איסור יציאה ממקום המגורים במשך כל שעות היממה או חלק ממנה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים;

(8) הפקדת כלי הנשק שברשותו בתחנת המשטרה – לעניין חשוד בעבירת אלימות.

(תיקון מס' 2)
תשנ"ח-1997

(1ב) החליט הקצין הממונה שלא להתנות את השחרור של חשוד בעבירת אלימות בבן משפחה, בהפקדת כלי הנשק שברשות החשוד, כאמור בסעיף קטן (ב)(8), יפרט את נימוקיו בכתב; לעניין זה, "בן משפחה" – כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.

(תיקון מס' 2)
תשנ"ח-1997

(2ב) החליט הקצין הממונה לשחרר בערובה חשוד בעבירה שנעשתה באלימות חמורה, באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר, יתנה את שחרורו בהפקדת כלי הנשק שברשותו כאמור בסעיף קטן (ב)(8).

(תיקון מס' 2)
תשנ"ח-1997

(ג) ההוראות הקבועות בסעיף 48(ב), (ד) ו-(ה) יחולו על החלטתו של הקצין הממונה.

(ד) החליט הקצין הממונה לשחרר את החשוד בערובה ולא הסכים החשוד להטלת

הערובה, לגובהה או לתנאיה כאמור בסעיף קטן (א), או סבר הקצין הממונה כי יש לשחרר את החשוד בתנאים שאינם בתחום סמכותו, או לא הומצאה הערובה במועד, ייעצר החשוד ויובא בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות, בפני שופט.

(ה) נקבעה ערובה על דרך של ערבון כספי ונבצר מן החשוד ליתן את הערבון, רשאי הקצין הממונה להורות על שחרור החשוד בערובה אחרת, וכן להתנות את השחרור בהפקדת הערבון הכספי תוך מועד שיקבע.

(ו) דינו של מי שהוטלה עליו ערובה כדין משוחרר בערובה, בשינויים המחויבים.

43. מי ששוחרר בערובה על ידי הקצין הממונה רשאי לערור בפני בית משפט שלום –

(1) על גובה הערובה או על סבירות תנאיה, תוך 14 ימים מיום החלטת הקצין הממונה;

(2) על תנאי השחרור בערובה שנקבעו, אם נשתנו הנסיבות ויש בהן כדי להשפיע על קביעת תנאי השחרור;

(3) על תנאי לפי הוראות סעיף 42(ב), אם בנסיבות העניין לא נשקפת סכנה לבטחונו של אדם או לבטחון הציבור מביטול התנאי.

ערר על החלטת הקצין הממונה (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

(תיקון מס' 2) תשנ"ח-1997

44. (א) חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום, נאשם או נידון שערעור תלוי ועומד על פסק דינו, והוא נתון במעצר או במאסר, רשאי בית המשפט, לבקשתו, לצוות על שחרורו בערובה או ללא ערובה.

(ב) בית משפט רשאי לצוות על נאשם או על נידון, שערעור תלוי ועומד על פסק דינו, לתת ערובה, אף אם אינו מוסמך להורות על מעצרו לפי סעיף 21, כדי להבטיח את התייצבותו למשפט, ומשעשה כן, יראו את הנאשם או את הנידון כמי ששוחרר בערובה.

שחרור בערובה על ידי בית המשפט (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

45. סבר בית משפט כי יש מקום לגבות עדות לאלתר לפי סעיף 117 לחוק סדר הדין הפלילי, בעבירות לפי סעיפים 199 עד 202, 427 או 428 לחוק העונשין, או לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, למעט עבירה הקשורה רק בשימוש עצמי בסמים, לא ישחרר את הנאשם בערובה, לפני שנגבתה העדות שבית המשפט סבר שיש מקום לגבותה לאלתר, אלא אם כן הסכים לכך תובע או שהשופט שוכנע כי השחרור לא יפריע לגביית העדות, או אם חלפו 14 ימים מעת המעצר.

סייג לשחרור (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

46. (א) ציווה שופט לשחרר אדם בערובה או להטיל עליו ערובה, יקבע את סוג הערובה, גובה הערובה, וכן את תנאי הערובה ומשך תוקפם; והכל במידה שאינה עולה על הנדרש כדי להשיג את מטרות הטלת הערובה.

(ב) בהחלטתו לפי סעיף קטן (א) ישקול השופט גם את אלה –

(1) מהות העבירה;

(2) המידע שבידי התביעה;

(3) עברו הפלילי של האדם;

(4) מצבו הכלכלי של האדם ויכולתו להמציא את הערובה הנדרשת;

(5) האפשרות שהאדם יוכל לעמוד בתנאי הערובה.

(ג) בקביעת תנאי הערובה של קטין יתחשב השופט, בין השאר, בצרכיו המיוחדים כקטין.

שיקולים לקביעת ערובה

47. (א) שוחרר אדם בערובה ולא המציאה במועד שנקבע, ייעצר ויובא בפני שופט תוך 24 שעות מעת מעצרו.

(ב) היתנה השופט את השחרור בהמצאת ערובה, ולא הומצאה הערובה במועד שנקבע, יובא העצור בפני שופט תוך 24 שעות מתום המועד האמור.

(ג) לא קבע השופט מועד להמצאת הערובה ולא הומצאה הערובה, יובא העצור בפני שופט תוך 48 שעות מעת מתן ההחלטה.

(ד) מיד עם המצאת הערובה הנדרשת ומילוי תנאי הערובה, ישוחרר האדם ממעצרו.

תוצאות אי המצאת ערובה (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

48. (א) שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייצב לחקירה, לדיון במשפטו או בערעור, או לנשיאת עונשו, בכל מועד שיידרש, וכן שיימנע מלשבש הליכי משפט; בית המשפט רשאי להוסיף תנאים, לפרק זמן שיקבע, ככל שימצא לנכון, לרבות:

(1) חובת הודעה על כל שינוי במען המגורים ובמקום העבודה;

(2) איסור יציאה מן הארץ והפקדת הדרכון;

תנאי השחרור בערובה (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

- (3) איסור כניסה לאזור, לישוב או למקום בארץ, שיקבע;
(4) איסור לקיים קשר או להיפגש עם מי שיקבע;
(5) חובת מגורים או הימצאות באזור, בישוב או במקום בארץ, שיקבע;
(6) חובה להימצא בפיקוחו של קצין מבחן, לאחר קבלת תסקיר מעצר; משך הפיקוח לא יעלה על ששה חודשים, אך בית המשפט רשאי להאריך לתקופות שלא יעלו על ששה חודשים כל אחת;
(7) חובה לקבל טיפול למשתמשים בסמים, ובלבד שהטיפול אושר על ידי קצין מבחן;

(7א) לעניין נאשם שהועמד לדין לפי סעיף 21א לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991, או נאשם שחל עליו סעיף 28א(ד) לאותו חוק והוא הועמד לדין לפי סעיף 21 לאותו חוק – חובה להתייצב לבדיקה פסיכיאטרית, או אם הנאשם הסכים לכך – לקבל טיפול במקום שיקבע הפסיכיאטר המחוזי;

(תיקון מס' 12)
תשנ"ה-2014

- (8) חובה להתייצב בתחנת משטרה במועדים שיקבע;
(9) איסור יציאה ממקום מגורים במשך כל היממה או בחלק ממנה;
(10) איסור המשך עיסוק הקשור בעבירה, ובכלל זה איסור עבודה במוסד, כאשר מתקיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק מהווה סכנה לבטחון הציבור, או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה; התנה בית המשפט את השחרור באיסור עבודה במוסד, יורה שלא לתת למשוחרר אישור משטרה; לעניין זה –

(תיקון מס' 15)
תשנ"ח-2018

"מוסד" ו"עבודה" – כהגדרתם בחוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים, התשס"א-2001;

"אישור משטרה" – כמשמעותו בסעיף 3 לחוק האמור;

- (11) למלא אחר צו הגנה על פי החוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991;
(12) הפקדת כלי הנשק שברשותו בתחנת המשטרה – לעניין חשוד בעבירת אלימות,

(תיקון מס' 2)
תשנ"ח-1997

כן רשאי בית המשפט, על בסיס תסקיר מעצר כאמור בסעיף 21א, ובהסכמת החשוד או הנאשם, להתנות את שחרורו בביצוע בדיקה רפואית או בקבלת טיפול מקצועי אחר, או להורות כי הטיפול יהיה במסגרת פיקוח קצין מבחן כאמור בפסקה (6).

(ב) לא יצווה שופט על איסור יציאה מן הארץ, אלא אם כן נתקיימו שניים אלה:

- (1) קיימת אפשרות סבירה שהמשוחרר לא יתייצב לחקירה, לדיון במשפט או לנשיאת עונשו;
(2) לא ניתן להבטיח את התייצבותו בהמצאת ערובה מתאימה, או בקביעת תנאי שחרור מתאימים.

(1ב) הורה בית המשפט על שחרור של חשוד בעבירת אלימות בבן משפחה, או בעבירה שנעשתה באלימות חמורה, באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר, ולא התנה את השחרור בהפקדת כלי הנשק שברשות החשוד כאמור בסעיף קטן (א)(12), יפרט את נימוקיו לכך בהחלטתו; לעניין זה, "בן משפחה" – כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.

(תיקון מס' 2)
תשנ"ח-1997

(ג) מקום שנדרש הסדר להבטחת קיומם של תנאי השחרור, יובאו פרטי ההסדר לידיעת השופט לפני קביעת התנאים.

(ד) צו איסור יציאה מן הארץ ישמש אסמכתה למנוע את יציאתו של המשוחרר מן הארץ.

(ה) לצורך הפיקוח על קיום תנאי השחרור, תהיה לשוטר סמכות כניסה לכל מקום שיש לו יסוד סביר להניח כי המשוחרר נמצא בו או למקום שבו על המשוחרר להימצא.

49. (א) כתב ערובה יפרט את תנאי השחרור ויחתם בפני שופט, רשם או מזכיר בית המשפט, או בפני שוטר או סוהר שהוסמך לכך בפקודות המשטרה או שירות בתי הסוהר.
(ב) בכתב הערובה החתום בידי צד שלישי יפורטו גם התנאים המיוחדים שלמילויים ערב צד שלישי.

כתב ערובה
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997
(הוראת שעה)
תש"ף-2020

50. (א) ביקש ערב צד שלישי לבטל את ערבותו או להחזיר לו את ערבונו, רשאי בית המשפט, לאחר שהזמין לדיון את המבקש, התובע, המשוחרר בערובה וכל ערב שערב יחד עם המבקש, להיעתר לבקשה או לסרב לה; בית המשפט לא יסרב לבקשה, אם המשוחרר בערובה התייצב או הובא בפני בית המשפט; נעתר בית המשפט לבקשה, רשאי הוא לבטל את השחרור בערובה, לקבוע ערובה אחרת, או לשנות את תנאיה.

פטור הערב
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ב) בית המשפט רשאי להוציא צו להבאת ערב שהוזמן לדיון ולא התייצב, אלא אם כן היה הערב מיוצג בדיון על ידי עורך דין או הודיע לבית המשפט בתצהיר כי הוא מסכים לבקשה.
(ג) לענין בקשה להחזרה או לביטול ערבון או ערבות שהוטלו על ידי הקצין הממונה, יהיו לקצין הממונה הסמכויות המסורות לבית המשפט בסעיף קטן (א), בשינויים המחויבים.
(ד) נפטר הערב, לפני שניתן צו על תשלום סכום ערבותו או על חילוט ערבונו, אחריותו על פי כתב הערובה בטלה, וסכום ערבונו יוחזר לעזבונו לכשיתבקש הדבר; הודע לבית המשפט על דבר פטירת הערב, ימסור בית המשפט הודעה על כך לתובע, למשחרר בערובה ולערב אחר שערב לאותו משוחרר, ורשאי בית המשפט, לבקשת תובע או ערב אחר, לקבוע ערובה אחרת, לשנות את תנאיה או לבטל את השחרור בערובה.

51. (א) שופט הדן בענינו של משוחרר בערובה, שהובא לפניו בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, רשאי להורות על חילוט הערבות, ואם התגבשה עילת מעצר, לעצרו או לשחררו בערובה בתנאים שיקבע.

(ב) נוכח שופט כי משוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי השחרור וכי ולא ניתן להביאו בפניו, רשאי הוא להורות על חילוט הערבות.

(ג) בקשה לחילוט ערבות שניתנה על ידי ערב לא תידון אלא אם כן ניתנה לערב הזדמנות להשמיע את טענותיו.

תוצאות הפרת תנאי שחרור בערובה (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997 (תיקון מס' 4) תשס"ו-2000 (תיקון מס' 4) תשס"ו-2000

52. (א) עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

(ב) אדם המוחזק במעצר בשל אי יכולתו להמציא ערובה, רשאי לפנות בכל עת בבקשה לעיון חוזר.

(ג) הוטל פיקוח קצין מבחן לפי סעיף 48(א), רשאי קצין המבחן לפנות לבית משפט בבקשה ליתן צו המשנה את החלטתו; הבקשה תהיה בכתב ותלווה בתסקיר.

(ד) (פקע).

עיון חוזר בהחלטת בית המשפט (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

(הוראת שעה) תש"פ-2020

53. (א) עצור, משוחרר בערובה ותובע רשאים לערור על החלטת בית משפט בענין הנוגע למעצר, לשחרור, להפרת תנאי ערובה או להחלטה בבקשה לעיון חוזר, וכן רשאי ערב לערור בענין ערבותו, בפני בית משפט שלערעור, שידון בערר בשופט יחיד.

(1א) על החלטת בית המשפט המחוזי בערר לפי סעיף קטן (א) רשאי כל אחד מהמפורטים באותו סעיף קטן לפנות בבקשה למתן רשות לערור לפני בית המשפט העליון;

(2) בית המשפט העליון ידון בבקשה בשופט יחיד, ואולם רשאי בית המשפט העליון לדחות את הבקשה על הסף, בלא דיון בנוכחות הצדדים; ניתנה רשות לערור כאמור, ידון בו בית המשפט העליון בשופט יחיד ורשאי הוא לדון בבקשת רשות ערר כאילו היתה ערר.

(ב) השופט הדן בערר, רשאי להיזקק לחומר ראיות חדש, שניתוסף מאז הדיון בבית משפט קמא.

(ג) ערר כאמור בסעיף קטן (א) ובקשה למתן רשות לערור כאמור בסעיף קטן (1א), יוגשו בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט, ואולם בית המשפט רשאי להאריך את המועד האמור מטעמים שיירשמו.

(ד) (פקע).

ערר על החלטת בית המשפט (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997 (תיקון מס' 8) תשס"ו-2011

(הוראת שעה) תש"פ-2020

54. בעיון חוזר ובערר רשאי בית המשפט לקיים את ההחלטה שעליה עוררים, לשנותה או לבטלה ולתת החלטה אחרת במקומה.

הסמכות בעיון חוזר ובערר (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

55. (א) החליט בית המשפט על שחרור בערובה או על שחרור ללא ערובה, של אדם שהיה במעצר בעת מתן ההחלטה, והודיע היועץ המשפטי לממשלה או תובע, במעמד מתן ההחלטה, על רצונו לערור עליה, רשאי בית המשפט שנתן את הצו לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שיקצוב ושלא תעלה על 48 שעות מעת מתן ההחלטה; לענין זה יחולו הוראות סעיף 29, בשינויים המחויבים.

השהיית ביצוע שחרור (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

(ב) ערר כאמור בסעיף קטן (א) יוגש בהקדם האפשרי תוך התקופה שנקצבה.

(ג) החליט היועץ המשפטי לממשלה או התובע, למרות הודעתו לבית המשפט, כי לא יוגש ערר, יודיע מיד לבית המשפט על החלטתו, והאדם ישוחרר לאלתר.

56. (א) בקשה לשחרור בערובה שאינה מוגשת אגב דיון בבקשה למעצר, בקשה להטיל ערובה, בקשה לעיון חוזר או בקשה לערור, תוגש בכתב, ותכיל תמצית נימוקיה; קדמו לה בקשות אחרות באותו ענין, יצורפו אליה העתקים של אותן בקשות ושל פרוטוקול הדיון בהן; ואולם בית המשפט רשאי להיזקק לבקשה גם אם לא צורפו העתקים כאמור, אם נחה דעתו שיש ברשותו המידע הנדרש למתן החלטה.

אופן הגשת בקשות
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ב) על בקשה לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 15(ג) עד (ז), בשינויים המחויבים.

57. (א) דיון לפי סעיפים 43, 52, 53 ו-58, יהיה בפני המשוחרר בערובה או סניגורו, בפני עצור, ובפני תובע; ואולם מותר לדון בבקשת העצור שלא בפני תובע אם ניתנה לתובע הודעה על הדיון 24 שעות מראש; מותר לדון בבקשת תובע שלא בפני המשוחרר בערובה אם הומצאה למשוחרר בערובה הודעה על הדיון 48 שעות מראש.

נוכחות בעלי הדין
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ב) הודעה על מועד הדיון ומקומו תימסר למשוחרר בערובה, לעצור, לסניגור אם יש להם סניגור, ולתובע.

(ג) לא ניתן לקיים דיון בנוכחות העצור מפאת מצב בריאותו יחולו הוראות סעיף 16(2), בשינויים המחויבים.

58. (א) הערובה ותנאי השחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש כתב אישום נגד החשוד תוך 180 ימים; ואולם בית המשפט רשאי, בתוך תקופת הערובה, להאריך אותה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על 180 ימים, אם הוגשה בקשה באישור תובע.

תוקף הערובה
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ב) בית המשפט רשאי להורות על הארכה נוספת של הערובה ותנאיה לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, אם הוגשה בקשה לכך באישור היועץ המשפטי לממשלה.

59. חשוד הנתון במעצר ולא הוגש נגדו כתב אישום תוך 75 ימים לאחר מעצרו, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה.

שחרור באין אישום
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

60. נאשם, שלאחר הגשת כתב האישום נגדו היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום, תקופה המצטרפת כדי 30 ימים ולעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני – כדי 60 ימים, ומשפטו לא החל, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה; ואולם רשאי בית המשפט לדחות את מועד תחילת המשפט, בלא שישוחרר, ל-30 ימים נוספים, אם ביקש זאת הנאשם או סניגורו.

שחרור באין משפט
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

61. (א) נאשם, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים, ואם היה נתון המעצר בפיקוח אלקטרוני – תקופה המצטרפת כדי 18 חודשים, ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה.

שחרור באין הכרעת
דין או גזר דין
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997
(תיקון מס' 1)
תשנ"ח-1997
(תיקון מס' 10)
תשע"ד-2014
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014
(תיקון מס' 1)
תשנ"ח-1997
(תיקון מס' 8)
תשע"א-2011
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

(ב) (בוטל).

(ג) בלי לגרוע מהוראות סעיף 62, ניתן פסק דין מרשיע נגד נאשם לאחר שהיה נתון במעצר לתקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים, ואם היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני – תקופה המצטרפת כדי 18 חודשים, בשל אותו כתב אישום, רשאי בית המשפט שהרשיעו לצוות על הארכת מעצרו או על מעצרו מחדש עד למתן גזר דין, אם מצא כי יש עילה למעצרו; לא ניתן גזר דין בתוך 90 ימים, ולעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני – בתוך 180 ימים, מיום שצויה בית המשפט כאמור, ישוחרר הנאשם מן המעצר.

62. (א) על אף הוראות סעיפים 59 עד 61, רשאי שופט של בית המשפט העליון לצוות על הארכת המעצר או על מעצר מחדש ובכלל זה על מעצר בפיקוח אלקטרוני, לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת, וכן להורות על שחרורו של הנאשם, בערובה או ללא ערובה.

הארכת מעצר או
חידושו
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997
(תיקון מס' 8)
תשע"א-2011
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014
(תיקון מס' 8)
תשע"א-2011
(תיקון מס' 10)
תשע"ד-2014
(תיקון מס' 11)
תשע"ה-2014

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), סבר שופט בית המשפט העליון כי לא יהיה ניתן לסיים את הליכי המשפט בתוך התקופה של 90 ימים האמורה בסעיף קטן (א), בשל סוג העבירה, מורכבותו של התיק או ריבוי של נאשמים, עדים או אישומים, רשאי הוא לצוות על הארכת המעצר או על מעצר מחדש, ובכלל זה על מעצר בפיקוח אלקטרוני, לתקופה שלא תעלה על 150 ימים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת, וכן להורות על שחרורו של הנאשם, בערובה או בלא ערובה.

62. הודיע תובע על כוונתו לבקש את מעצרו של נאשם שעומד להשתחרר ממעצר או שאינו עצור, לאחר שהיה נתון במעצר לתקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים, ואם היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני – תקופת המצטרפת כדי 18 חודשים, בשל אותו כתב אישום, רשאי בית המשפט, אם מצא כי יש עילה למעצרו של הנאשם, לצוות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת בקשה לבית המשפט העליון לפי סעיף 62.

סמכות מעצר לבית משפט עד לדיון בבקשה למעצר מחדש (תיקון מס' 8) תשנ"א-2011 (תיקון מס' 11) תשנ"ה-2014

63. זוכה נאשם, בוטל האישום או הופסקו הליכי המשפט, ישוחרר מיד ממעצרו, אם הוא עצור; ואם שוחרר בערובה, ובכלל זה אם נעצר במעצר בפיקוח אלקטרוני בצירוף קביעת ערובה, יופטרו הוא וערבו מערבותם ויוחזר הערבו הכספי, הכל לפי הענין; ואולם, אם הודיעה התביעה כי בדעתה להגיש ערעור, רשאי בית המשפט לשחררו בערובה מטעמים שיירשמו, או להורות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת הודעת הערעור, ואם היה עצור בפיקוח אלקטרוני – להורות על המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני לתקופה האמורה.

שחרור והפטר בתום המשפט (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997 (תיקון מס' 11) תשנ"ה-2014

64. אין בהוראות סעיפים 59 עד 63 כדי למנוע מעצר החשוד או הנאשם, שחררו בערובה או המשך מעצרו, בשל מעשה אחר, או מעצרו על ידי צו בית המשפט שלערעור.

מעצר בשל עבירה אחרת (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

65. כל עוד לא הוגש כתב אישום, רשאי שוטר שאינו תובע כאמור בסעיף 12(א) לחוק סדר הדין הפלילי, לנהל הליכים לפי סימן ג' או לפי סימן זה, למעט הליכים לפי סעיפים 52 ו-53.

סמכות שוטר (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

סימן ז': (פקע)

(הוראת שעה) תשס"ז-2007

65. (פקע).

(הוראת שעה) תשס"ז-2007

פרק ג': עיכוב

(תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

66. בפרק זה, "עיכוב" – הגבלת חירותו של אדם לנוע באופן חופשי, בשל חשד שבוצעה עבירה או כדי למנוע ביצוע עבירה כאשר הגבלת החירות מסויגת מראש בזמן ובתכלית, הכל כאמור בפרק זה.

הגדרות (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

67. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי אדם עבר עבירה, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון המדינה, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו.

עיכוב חשוד במקום (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

(ב) שוטר רשאי לדרוש מאדם להילוו עמו לתחנת המשטרה או ליזמו לתחנת המשטרה למועד אחר שיקבע, אם נתקיימו שניים אלה¹:

- (1) יש יסוד סביר לחשד שהוא עבר עבירה או יש הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (א);
- (2) הזיהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.

68. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד שנעברה עבירה, רשאי הוא לעכב אדם שיכול למסור לו מידע הנוגע לאותה עבירה, כדי לברר את זהותו ומענו וכדי לחקור אותו במקום הימצאו; וכן רשאי הוא ליזמן אותו לתחנת משטרה קרובה למועד סביר אחר שיקבע לצורך ביצוע אותן פעולות.

עיכוב עד במקום (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

(ב) היה הזיהוי בלתי מספיק, או היה חשש כי האדם לא יתייצב לחקירה במועד, רשאי השוטר לבקש מאותו אדם להילוו עמו לתחנת המשטרה לשם גביית העדות.

69. הוקנתה בחיקוק הסמכות לחפש במקום, בכליו או על גופו של אדם, או הסמכות לדרוש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם או כלי רכב כדי לאפשר את החיפוש או העיון במסמכים, וכן רשאי הוא לדרוש מהאדם למסור את שמו ומענו.

עיכוב לחיפוש ולבדיקת מסמכים (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

70. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי ניתן נגד אדם צו מעצר או צו מאסר, רשאי הוא לעכבו עד לקבלת עותק הצו, לצורך ביצוע המעצר או המאסר על פיו.

עיכוב לביצוע צו מעצר או צו מאסר (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997

(ב) לא ניתן לקבל עותק הצו במקום, רשאי שוטר לדרוש מאותו אדם להילוו עמו לתחנת המשטרה לשם קבלת הצו ולשם ביצוע המעצר או המאסר על פיו.

¹ ר' צו סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (קביעת תחנות משטרה) (הוראת שעה), תשס"ז-2006 לענין עיכוב חייל.

71. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה בת מעצר וסבר כי יש צורך לבצע חיפוש בכלי רכב כדי לאתר את מבצע העבירה או קורבנה או כדי לאתר ראיה הקשורה בעבירה, רשאי הוא להורות לעכב את כלי הרכב ולערוך את החיפוש כאמור.
(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם אם קיים חשש שעומדת להתבצע עבירה מן העבירות המפורטות בסעיף 35(ב), או אם קיימת הסתברות גבוהה שעומדת להתבצע עבירה בת מעצר.

עניכוב כלי רכב לשם חיפוש
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

72. (א) על מבצע עיכוב יחולו הוראות סעיף 24, בשינויים המחויבים.
(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), שוטר המעכב לפי סעיף 71, יזהה את עצמו על פי הוראות סעיף 5א לפקודת המשטרה.

הנוהל בעיכוב
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

72א. (א) שוטר רשאי לערוך חיפוש מוגבל על גופו של אדם שעוכב, בעת כניסתו לרכב בשימוש משטרת ישראל או לאמבולנס, בליווי שוטר, לשם תפיסת נשק או חפץ אחר, העלול לסכן את שלומו של אדם או את ביטחון הציבור או העלול לסייע בבריחתו גם בלא חשד שהאדם מחזיק חפץ כאמור, ורשאי השוטר לתפוס את החפץ שהתגלה אגב החיפוש.

חיפוש מוגבל על גופו של אדם שעוכב
(תיקון מס' 14)
תשנ"ח-2018

(ב) היה האדם שעוכב חשוד בעבירה והתנגד לעריכת חיפוש מוגבל על גופו לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי השוטר להשתמש בכוח סביר לשם ביצוע החיפוש.

(ג) נערך חיפוש או נתפס חפץ במהלך החיפוש או נעשה שימוש בכוח לפי הוראות סעיף זה, יצוין הדבר בדוח העיכוב הנערך לפי סעיף 74.

(ד) חיפוש על גופו של אדם לפי הוראות סעיף קטן (א) ייערך בידי בן מינו של האדם, אלא אם כן מתקיים אחד מאלה:

(1) אותו אדם הסכים שהחיפוש ייערך בידי מי שאינו בן מינו לאחר שהובהרה לו זכותו שלא להסכים לחיפוש כאמור;

(2) לא ניתן לערוך את החיפוש בידי בן מינו ויש בדחיית החיפוש סיכון בלתי סביר לשלום הציבור או לשלום של אדם.

(ה) על אף האמור בכל דין, הוראות סעיף זה יחולו רק על שוטר כהגדרתו בפקודת המשטרה.

(ו) בסעיף זה –

"חיפוש מוגבל על הגוף" – חיפוש על פני גופו של אדם שאינו כולל הסרת בגד החושפת איברי גוף שהיו מכוסים, למעט הסרת כיסוי מעל הפנים או הראש או הסרת נעליים, וכן חיפוש בבגדיו או בכליו של אדם שהוא נושא על גופו או נמצאים בקרבתו ובשליטתו המיידית, ולמעט חיפוש חיצוני או חיפוש פנימי כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה) – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי, התשנ"ו-1996;

"נשק" – כהגדרתו בחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, התשס"ה-2005.

73. (א) לא יעוכב אדם או כלי רכב מעל לזמן סביר הדרוש, בנסיבות המקרה, לביצוע הפעולה שלשמה הוקנתה סמכות העיכוב.

משך העיכוב
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(ב) בכל מקרה, לא יעוכב אדם או כלי רכב לפרק זמן העולה על שלוש שעות; ואולם בעיכוב הקשור למספר רב של מעורבים, רשאי הקצין הממונה להאריך את משך העיכוב לפרק זמן נוסף שלא יעלה על שלוש שעות נוספות, מנימוקים שיירשמו.

74. עם תום העיכוב, יערוך מבצע העיכוב דו"ח, שבו יפרט את שמו של מי שעוכב, סיבת העיכוב ומשך העיכוב, אם נתקיים אחד מאלה:

דו"ח על עיכוב
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(1) האדם הובא לתחנת המשטרה או זומן אליה;

(2) האדם עוכב לפרק זמן של עשרים דקות או יותר.

75. (א) כל אדם רשאי לעכב אדם אחר עד לבואו של שוטר אם נתקיים אחד מאלה:

עיכוב בידי אדם פרטי
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(1) האדם חשוד כי ביצע בפניו עבירת אלימות, פשע, גניבה או עבירה שגרמה נזק של ממש לרכוש;

(2) אדם אחר הקורא לעזרה מצביע על אדם החשוד שביצע בפניו עבירה, כאמור בפסקה (1);

והכל אם יש חשש שהחשוד יימלט או שזהותו אינה ידועה.

(ב) חשוד שעוכב לפי סעיף קטן (א), ימסר לשוטר ללא דיחוי, ובלבד שהעיכוב לא יעלה

על שלוש שעות.

(ג) המבצע עיכוב לפי סעיף קטן (א), רשאי להשתמש בכוח סביר, אם החשוד סירב להיעתר לבקשת העיכוב, ובלבד שלא יהיה בשימוש בכוח כדי לגרום לחשוד חבלה.

פרק ד': שונות

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

76. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, סעיפים 21 עד 25, 27 עד 57 – בטלים.

תיקון חוק סדר הדין הפלילי – מס' 24
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

77. בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 –
(1) בסעיף 8, במקום "לענין סימן זה" יבוא "לענין הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996";
(2) סעיפים 2 עד 7 ו-9 עד 18 – בטלים;
(3) בסעיף 44, אחרי "בשל מעצר" יבוא "או עיכוב".

תיקון פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) – מס' 29
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

78. בחוק העונשין, התשל"ז-1977 –
(1) בסעיף 124 –
(א) סעיף קטן (ב) – בטל;
(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "חוק סדר הדין הפלילי, התשכ"ה-1965" יבוא "חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
(2) בסעיף 125(א), במקום הרישה עד "ואולם" יבוא "על אף הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996".

תיקון חוק העונשין – מס' 50
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

79. בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 –
(1) אחרי סעיף 227 יבוא:
"החלת סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים)
227א. מבלי לגרוע מהוראות סעיף 227, הוראות סעיפים 32 עד 36 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996, יחולו על מעצר לפי סעיפים 231 ו-237א, הכל לפי הענין, ובשינויים המחוייבים הבאים:
(1) הסמכויות הנתונות לקצין הממונה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית;
(2) הסמכויות הנתונות לקצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית בדרגת סרן, לפחות;
(3) הסמכויות הנתונות למפקח הכללי של המשטרה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית ראשי;
(4) הסמכויות הנתונות ליועץ המשפטי לממשלה יהיו נתונות לפרקליט הצבאי הראשי;
(5) הסמכויות הנתונות לשופט או לנשיא בית המשפט המחוזי ולשופט בית המשפט העליון יהיו נתונות, לפי הענין, לשופט או לנשיא בית דין צבאי מחוזי או בית דין צבאי מיוחד ולשופט בית דין צבאי לערעורים; בפני בית דין צבאי יתייצב, מטעם צבא הגנה לישראל, תובע צבאי;
(6) זכות הפגישה עם עורך דין תהיה רק עם עורך דין, שהוא כשיר לשמש סניגור לפי סעיף 318.";

תיקון חוק השיפוט הצבאי – מס' 31
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(2) בסעיף 243א, בסעיף קטן (ב), במקום "סעיפים 33 עד 49 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982" יבוא "סעיפים 41 ו-44 עד 58 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996";

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(3) בסעיף 243ב, בסעיף קטן (א), במקום "סעיפים 51 עד 54 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982" יבוא "סעיפים 59 עד 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996";

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(4) אחרי סעיף 243ב יבוא:

"סייג לתחולת חוק סדר הדין הפלילי

243ג. על אף האמור בסעיף 1(ג) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, יחול החוק האמור על הליכי מעצר לפי חוק זה, רק מקום שחוק זה הפנה אליו.

80. בחוק סמכויות חיפוש בשעת חירום (הוראת שעה), התשכ"ט-1969 –
(1) בסעיף 1 –

תיקון חוק סמכויות
חיפוש בשעת חירום
(הוראת שעה) – מס'
5
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

(א) בהגדרת "חבר הג"א", במקום "שהוענקה לו סמכות מעצר לפי סעיף 4 לפקודה" יבוא "שהסמיכו ראש הג"א או מפקד הג"א מחוזי, כאמור באותו חוק, להפעיל סמכויות לפי חוק זה, הוא קיבל הכשרה מתאימה לכך ואין מניעה להסמיכו כאמור מטעמים של בטחון הציבור."

(ב) בהגדרת "חייל", במקום "שהוענקה לו סמכות מעצר לפי סעיף 4 לפקודה" יבוא "שהסמיכו קצין בדרגה שאינה פחותה מאלוף משנה, שמינהו לענין זה ראש המטה הכללי בצבא הגנה לישראל, להפעיל סמכויות לפי חוק זה, הוא קיבל הכשרה מתאימה לכך ואין מניעה להסמיכו כאמור מטעמים של בטחון הציבור."

(2) אחרי סעיף 2(ב) יבוא:

"(ג) לצורך הפעלת סמכויות לפי סעיף זה, רשאי בעל סמכות לפי סעיף קטן (ב) לעכב אדם כאמור בסעיפים 67 ו-71 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996; סירב האדם לעיכוב או לחיפוש ויש חשד שאותו אדם נושא אתו שלא כדין סכין, כלי ירייה או חומר נפץ, רשאי הוא לעצרו ויחולו החובות החלות על שוטר המבצע מעצר לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, וכן סעיף 44 לפקודה."

(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

81. בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, בסעיף 1, בהגדרה "חוב", בפסקה (6)(א) שבה, בסופה יבוא "ובסעיף 38 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996."

תיקון חוק המרכז
לגביית קנסות, אגרות
והוצאות

82. עובד ציבור שהוסמך בידי השר לבטחון הפנים בסמכויות מעצר לפני תחילתו של חוק זה, יראהו כאילו הוסמך לפי חוק זה.

הוראת מעבר
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

83. תחילתו של חוק זה בתום שנה מפרסומו.

תחילה
(תיקון מס' 1)
תשנ"ז-1997

דוד ליבאי
שר המשפטים

שמעון פרס
ראש הממשלה

שבח וייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

(10) מתן דגימת רוק;

(11) מתן דגימה של אוויר באמצעות בדיקת נשיפה;

(12) נטילה של דגימת תאי לחי;

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

"חיפוש פנימי" – אחד מאלה:

(1) בדיקת דם;

(2) הדמיית פנים הגוף באמצעות מכשיר גלים על-קוליים;

(3) שיקוף פנים הגוף באמצעות מכשיר רנטגן;

(4) הדמיית פנים הגוף באמצעות סורק מסוג כלשהו;

(5) בדיקה גינקולוגית, לרבות לקיחת חומר;

(6) נטילת דגימת דם מזערית;

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

"חשוד" – מי שיש לגביו חשד סביר שעבר עבירה;

"טביעת אצבעות" – לרבות טביעת כף יד;

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

"מקום משמורת מיוחדת" ו"מוחזק במשמורת" – כמשמעותם בפרק רביעי בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952;

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

"נטילה", לענין אמצעי זיהוי שהוא טביעת אצבעות – לרבות סריקה של טביעת אצבעות;

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

"נתוני זיהוי" לענין זיהוי אדם – אחד מאלה:

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

(1) נתונים שהופקו מטביעת אצבעות;

(2) נתונים שהופקו מ-DNA אשר הופק מדגימה ביולוגית (בחוק זה – נתונים לזיהוי גנטי);

(3) תצלום;

"עבירה" – עבירה מסוג עוון או פשע;

"קטין" – מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, למעט חייל כהגדרתו בסעיף 1 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955;

"קצין משטרה" – קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה ובהעדרו פקד הממונה על יחידת חקירות;

"קצין משטרה בכיר" – קצין משטרה בדרגת סגן-ניצב ומעלה;

(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011

"רופא" – רופא מורשה לפי פקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976;

"רופא שיניים" – רופא שיניים מורשה לפי פקודת רופאי שיניים [נוסח חדש], תשל"ט-1979;

"תצלום" – תצלום פניו ומראה גופו של אדם, שאינו חושף את חלקי גופו המוצנעים.

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

פרק ב': חיפוש בגוף החשוד

2. (א) אין עורכים חיפוש בגופו של חשוד, אלא לפי חוק זה.

חיפוש בגופו של חשוד – עקרונות

(ב) נקבע בחוק אחר הסדר שונה, באשר לחיפוש בגופו של חשוד, יחול חוק זה בכפוף להסדר השונה שנקבע. לענין סעיף קטן זה, "הסדר" – לרבות עילות החיפוש, תנאיו והתוצאות המשפטיות לסירוב לחיפוש.

(ג) אין עורכים חיפוש בגופו של חשוד אלא לאחר שנתבקשה הסכמתו לכך ולאחר שנמסר לו כי ניתן לעשות שימוש בנתוני הזיהוי שיופקו ממה שניטל בחיפוש גם לצורך הכללתם במאגר בכפוף להוראות חוק זה, או לצורך השוואתם לנתוני הזיהוי שבמאגר כאמור בסעיף 11ד.

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

(ד) חיפוש בגופו של חשוד ייערך בדרך ובמקום שיבטיחו שמירה מרבית על כבוד האדם, על פרטיותו ועל בריאותו, ובמידה המועטה האפשרית של פגיעה, אי נוחות וכאב.

(ה) חיפוש בגופו של חשוד ייערך בידי בן מינו של החשוד אלא אם כן התקיים אחד מאלה

(1) בנסיבות העניין לא ניתן לעשות כן ויש בדחיית החיפוש סיכון בלתי סביר לשלום הציבור;

(2) החיפוש נערך בידי בעל מקצוע רפואי, אלא אם כן ביקש החשוד שהחיפוש ייערך בידי בן מינו ומילוי בקשתו אינו מטיל נטל בלתי סביר על הרשות החוקרת;

(3) החיפוש הוא נטילת טביעת אצבעות.

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

(1) נתוני זיהוי שהופקו ממה שניטל בחיפוש לפי פרק זה, רשאית משטרת ישראל להכלילם במאגר, ובלבד שמתקיים האמור בסעיף 11(ג)(ב)(2).

3. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשוד שבגופו של חשוד נמצאת ראיה להוכחת ביצועה של עבירה או להוכחת הקשר שבין החשוד לבין ביצוע העבירה, רשאי הוא לערוך בו חיפוש חיצוני, להורות שייערך בו חיפוש כאמור בידי מי שנקבע לכך בסעיף 5, או לבקש מהחשוד מתן דגימה, כאמור בסעיף 1, והכל אם החשוד נתן את הסכמתו לכך.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי שוטר או מי שנקבע לכך בסעיף 5, לפי הענין, לערוך חיפוש חיצוני כהגדרתו בפסקאות (1) עד (3) ו-(6) עד (8), למעט טביעת שיניים, מנשך שיניים, או לקיחת שיער מחלקים מוצנעים של הגוף, תוך שימוש בכוח סביר, כאשר החשוד לא נתן את הסכמתו, ולאחר שניתן אישור לכך כאמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד).

(ג) לא נתן החשוד את הסכמתו לחיפוש החיצוני, יובא החשוד בפני קצין משטרה לצורך קבלת אישור בכתב לעריכת החיפוש, לרבות לשימוש בכוח סביר הנדרש לעריכתו.

(ד) בטרם יתן קצין המשטרה את אישורו כאמור בסעיף קטן (ג), יתן הזדמנות לחשוד להשמיע את טעמי סירובו, ויסביר לו שניתן להשתמש בכוח סביר לעריכת החיפוש ואת המשמעות המשפטית של סירובו כאמור בסעיף 11.

(ה) אין לערוך בפרהסיה חיפוש חיצוני שמחייב חשיפת חלקי גוף שבדרך כלל הינם מוסתרים, אלא כדי למנוע סכנה קרובה לוודאי לשלום הציבור.

(1) חיפוש חיצוני כהגדרתו בפסקאות (2), אם הטביעה היא של שיניים או מנשך שיניים, (4), (5) ו-(6), אם לקיחת השיער היא מהחלקים המוצנעים של הגוף — ייערך בתנאי מרפאה.

(2) עורר חשוד חשש סביר שעריכת החיפוש עלולה לפגוע בבריאותו פגיעה שאינה נובעת ממהותו של החיפוש, לא ייערך חיפוש בגופו אלא באישור של רופא כאמור בסעיף 4(ד).

4. (א) היה לקצין משטרה יסוד סביר לחשוד שבגופו של חשוד נמצאת ראיה להוכחת ביצועה של עבירה מסוג פשע או להוכחת הקשר שבין החשוד לבין ביצוע עבירה כאמור, רשאי הוא להורות שייערך בחשוד חיפוש פנימי אם החשוד נתן את הסכמתו לכך כאמור בסעיף קטן (ה).

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), ניתן לערוך חיפוש פנימי כהגדרתו בפסקה (1) גם בשל עבירה מסוג עוון.

(ג) קצין משטרה יסביר לחשוד בלשון המובנת לו את מטרת החיפוש הפנימי, סוגו ודרכי עריכתו, וכן יסביר לו את זכותו שלא להסכים לחיפוש, את האפשרות למתן היתר לעריכת החיפוש על ידי בית המשפט ואת המשמעות המשפטית של סירובו כאמור בסעיף 11.

(ד) לא ייערך חיפוש, ולא תוגש בקשה להיתר לעריכת חיפוש לפי סעיף זה, אלא אם כן נתן רופא אישור שאין מניעה בריאותית לערוך את החיפוש; לא יינתן אישור אלא לאחר שהרופא בירר עם החשוד את מצב בריאותו ככל שהדבר נוגע לחיפוש; סירב החשוד להיפגש עם הרופא לקבלת אישור, יסביר לו קצין המשטרה את המשמעות המשפטית של סירובו כאמור בסעיף 11.

(ה) מצא הרופא שאין מניעה בריאותית לעריכת החיפוש הפנימי, יסביר זאת לחשוד וישאל אותו אם הוא מסכים לחיפוש.

(1) אישור הרופא, שאין מניעה בריאותית לערוך את החיפוש בחשוד, והסכמת החשוד לחיפוש, שניתנו בחתימתם, יהיו אסמכתה לערוך החיפוש לערוך את החיפוש על פי הפירוט שיקבע הרופא באישורו; אולם לא ייערך חיפוש פנימי כהגדרתו בפסקה (5) אלא בהיתר של בית משפט.

(2) פגישת החשוד עם הרופא לפי סעיף זה תהיה שלא בנוכחות שוטר; אין בהוראה זו כדי למנוע נקיטת אמצעים נאותים, לרבות נוכחות שוטר, לסיכול בריחתו של החשוד או פגיעה ברופא.

(ח) לא נתן החשוד את הסכמתו לחיפוש פנימי, או שיש צורך לערוך חיפוש פנימי כהגדרתו בפסקה (5) - רשאי קצין משטרה להגיש בקשה לבית המשפט כאמור בסעיף 7 לקבלת היתר לעריכת חיפוש כאמור; החליט קצין משטרה שלא לפנות לבית המשפט משום ששוכנע כי ההשהיה הכרוכה בקבלת ההיתר עלולה לפגוע בראיה, שלשמה מבקשים את החיפוש, יסביר זאת קצין המשטרה לחשוד וכן יסביר לו את המשמעות המשפטית של סירובו כאמור בסעיף 11.

(ט) חיפוש פנימי ייערך במקום שרגילים לעשות בו בדיקה מאותו סוג ובאופן שבו היא נעשית.

4א. (א) הוראה כאמור בסעיף 4(א) בדבר עריכת חיפוש פנימי כהגדרתו בסעיף 1 בפסקה (6) לגבי עבירה מסוג פשע או עוון, יכול שתינתן בידי שוטר, ובלבד שהחשוד נתן את הסכמתו לכך לפי הוראות סעיף זה.

(ב) לא נתן החשוד את הסכמתו לחיפוש פנימי כאמור בסעיף קטן (א), תתבקש הסכמתו לחיפוש חיצוני כהגדרתו בסעיף 1 בפסקה (6) או בפסקה (12) ויראו אותו לענין סעיפים 11 ו-12(א), כמי שסירב לחיפוש רק אם סירב גם לחיפוש החיצוני כאמור.

(ג) עורר חשוד כאמור בסעיף זה חשש סביר שעריכת החיפוש עלולה לפגוע בבריאותו פגיעה שאינה נובעת ממהותו של החיפוש, לא ייערך חיפוש בגופו אלא אם כן נתן רופא אישור שאין מניעה בריאותית לערוך את החיפוש והוראות סעיף 4(ד) לענין אופן מתן האישור וסירוב החשוד להיפגש עם הרופא יחולו לענין זה.

5. (א) חיפוש בגופו של חשוד כמפורט בסעיף זה לא ייערך בידי שוטר אלא בידי אלה:

(1) חיפוש חיצוני כהגדרתו בפסקה (2) שהוא טביעת שיניים או מנשך שיניים - רופא שיניים;

(2) חיפוש חיצוני כהגדרתו בפסקאות (4), (5) וכן (6), אם לקיחת השיער היא מהחלקים המוצנעים של הגוף, וחיפוש פנימי כהגדרתו בפסקאות (1) וכן (6) – חובש;

(3) חיפוש פנימי כהגדרתו בפסקאות (2) עד (4) - טכנאי המוסמך כדין לערוך בדיקה באמצעות מכשיר גלים על-קוליים, מכשיר רנטגן או סורק;

(4) חיפוש פנימי כהגדרתו בפסקה (5) - רופא שהוא מומחה או מתמחה בגינקולוגיה או מיילדות.

(ב) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע עשיית הפעולות המנויות בו בידי בעל מקצוע רפואי אחר המוסמך כדין לעשותן.

6. (א) הסכמה לחיפוש פנימי בחשוד שהוא קטין או בחשוד שקיים חשש לגביו שהוא מוגבל בכושרו השכלי, טעונה גם הסכמת אפוטרופסו בכתב; לא היה לאדם כאמור אפוטרופוס רשאי בית המשפט למנות לו אפוטרופוס-לדין.

(ב) סירוב חשוד שהוא קטין לחיפוש פנימי בגופו אינו טעון אישור אפוטרופסו.

7. (א) בקשה להיתר לחיפוש פנימי תוגש בכתב על ידי קצין משטרה ותיחתם על ידי; הבקשה תיתמך בהצהרתו שניתנה לאחר אזהרה או בתצהיר, המאשרים כי התמלאו התנאים האמורים בחוק לעריכת החיפוש וכי לא ניתנה הסכמה לחיפוש הפנימי לאחר שנתבקשה; הבקשה תכלול את אלה:

(1) שם המבקש, דרגתו ותפקידו;

(2) התאריך והמקום שבו נערכה הבקשה;

(3) פירוט העבירה נושא החקירה;

(4) פרטי זהותו, לרבות גילו, של החשוד ומענו;

(5) פירוט הפעולה המבוקשת בחיפוש הפנימי;

(6) פירוט הנסיבות המקיימות את התנאים לפי החוק;

(7) פרטים בקשר לבקשות אחרות שהוגשו בעבר לגבי אותו חשוד בקשר לאותה חקירה, לרבות החלטות בית המשפט לגביהן;

(8) משך הזמן המתבקש לתוקפו של ההיתר;

(9) אישור רופא לפי סעיף 4(ד).

(ב) העתק מהבקשה יימסר לחשוד זמן סביר לפני הדיון.

8. (א) הוגשה בקשה לפי סעיף 7 (להלן - הבקשה), רשאי בית המשפט, לאחר שמיעת החשוד ובא כוחו, אם יש לו, להתיר בצו עריכת חיפוש פנימי אם שוכנע שהתקיימו כל אלה:

(1) התנאים הקבועים בחוק לעריכת החיפוש;

(2) הצורך בהשגת הראיה או בהוכחת הקשר שבין החשוד לבין ביצוע העבירה, גובר על הפגיעה בחשוד הכרוכה בביצוע הפעולה המבוקשת;

(3) אין דרך סבירה אחרת, בנסיבות הענין, שפגיעתה בחשוד פחותה, להשגת הראיה או להוכחת הקשר שבין החשוד לבין ביצוע העבירה.

(ב) היה החשוד קטין או אדם שקיים חשש לגביו שהוא מוגבל בכושרו השכלי, ישמע בית המשפט גם את אפוטרופסו או את אפוטרופסו-לדין, כאמור בסעיף 6.

(ג) הדיון בבקשה יהיה בדלתיים סגורות; בטרם יתחיל הדיון, ישאל בית המשפט את החשוד אם רצונו שהדיון יהיה פומבי; ביקש החשוד שהדיון יהיה פומבי, יתקיים הדיון בפומבי.

עורך החיפוש

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

הסכמות מיוחדות

בקשה להיתר
לחיפוש פנימי

דיון בבקשה
והחלטת שופט

(ד) שוכנע בית המשפט שגילוי מידע הקשור לבקשה עלול לפגוע בחקירה או לחשוף שיטת חקירה או מקורות מידע שיש אינטרס ציבורי שלא לגלותם, רשאי הוא לעיין במידע ולהסתמך עליו מבלי להעמידו לרשות החשוד או בא כוחו, ובלבד שיבהיר לחשוד את מטרת החיפוש בגופו.

9. (א) היתר לחיפוש פנימי יכלול את אלה:

היתר

- (1) שם מבקש ההיתר, דרגתו ותפקידו;
 - (2) פירוט העבירה שבקשר עמה מבקשים לערוך את החיפוש הפנימי;
 - (3) שמו של החשוד שלגביו ניתן ההיתר;
 - (4) פירוט הפעולה שיש לבצע, התנאים לעריכתה ומקום ביצועה או סוג המקום;
 - (5) כשירותו של מבצע הפעולה;
 - (6) כל הוראה אחרת שבית המשפט רואה לתיתה לענין החיפוש הפנימי;
 - (7) משך תוקפו של ההיתר;
 - (8) תאריך ומקום מתן ההיתר;
 - (9) שמו וחתימתו של השופט שנתן את ההיתר.
- (ב) תוקפו של היתר לפי סעיף זה יהיה כפי שיקבע בית המשפט ובלבד שלא יעלה על שלושה ימים, כשבמנינם לא יבואו בחשבון שבתות וחגים; בית המשפט רשאי, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, להאריך את תוקפו של ההיתר לתקופות נוספות שלא יעלו על שלושה ימים בכל פעם.
- (ג) היתר בית המשפט ואישור הרופא כאמור בסעיף 4(ד) יהיו אסמכתה לעורך החיפוש לעשותו על פי הפירוט שיקבע הרופא באישורו; אולם אין במתן היתר כאמור כדי לחייב בעל מקצוע רפואי לעשות פעולה שהחשוד מסרב לתת בפניו הסכמה לעשייתה.

10. (א) עורך החיפוש בגוף ירשום בתום החיפוש בהקדם האפשרי, לפי הענין, דין וחשבון על מהלכו של החיפוש, ויחתום עליו.

דו"ח על
חיפוש בגוף
והחזקת דברים
שנתפסו

(ב) דין וחשבון כאמור בסעיף קטן (א) יכלול את שנתפסו אלה:

- (1) שמו ופרטי זהותו של החשוד;
- (2) פירוט פעולת החיפוש שנערכה לרבות שימוש בכוח, אם נעשה, ותוצאות פעולת החיפוש;
- (3) פירוט הדברים שנתפסו;
- (4) התאריך, לרבות השעה, והמקום שבו נערכה פעולת החיפוש;
- (5) שמו וכשירותו או דרגתו של האדם שערך את החיפוש, לרבות פירוט מקום עבודתו הקבוע;
- (6) שמו ומענו של מי שנכח בעת החיפוש, אם נכח.
- (ג) העתק ההיתר ודו"ח החיפוש יימסרו לחשוד.
- (ד) הדברים שנתפסו בחיפוש יוחזקו במשמורת המשטרה.

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

11. (א) סירוב החשוד שיערך חיפוש בגופו, בין באמירה ובין בהתנהגות המונעת את החיפוש, ולא נערך החיפוש בשל סירובו, עשוי סירובו לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה; לענין זה, "סירוב לחיפוש" - לרבות סירוב לענין האישור הנדרש לפי סעיף 4(ד).

סירוב החשוד

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו באחד מאלה:

- (1) הסירוב לחיפוש הפנימי היה של אפוטרופסו של החשוד;
- (2) לא הוגשה בקשה לבית המשפט לקבלת היתר לחיפוש פנימי, למעט בנסיבות האמורות בסעיף 4(ח) סיפה;
- (3) בית המשפט לא נתן היתר לחיפוש פנימי לאחר שהתבקש לכך;
- (4) לא ניתן אישור של רופא לערוך חיפוש בגופו של החשוד כשאישור כזה דרוש על פי החוק.

פרק ג': נטילת אמצעי זיהוי

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

סימן א': אופן נטילת אמצעי זיהוי

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

11א. נטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות פרק זה תבוצע בדרך ובמקום שיבטיחו שמירה מרבית על

אופן נטילת אמצעי
זיהוי
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

כבוד האדם, על פרטיותו ועל בריאותו ובמידה המועטה האפשרית של פגיעה, אי נוחות או כאב.

סימן ב': נטילת אמצעי זיהוי מחשוד, מנאשם או ממורשע

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
תנאים לנטילת
אמצעי זיהוי לצורך
המאגר
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

11ב. (א) שוטר מוסמך ליטול מאדם אמצעי זיהוי, אחד או יותר, או להורות על נטילה כאמור בידי בעל מקצוע רפואי, לשם שימוש באמצעי הזיהוי ובנתוני הזיהוי שיופקו מהם כאמור בסעיף 11ד, ובלבד שהתקיים באותו אדם אחד מאלה:

- (1) הוא חשוד בעבירה ונחקר בקשר לחשד האמור לאחר שהוזהר לפי דין;
- (2) הוא נאשם בביצוע עבירה;
- (3) הוא הורשע בעבירה; לענין זה, "הורשע" – לרבות קביעה של בית משפט או של בית דין צבאי, שהאדם ביצע עבירה בלא הרשעה;
- (4) הוא הורשע מחוץ לישראל ונושא את עונשו בישראל.

(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011
(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), שוטר לא ייטול ולא יורה ליטול אמצעי זיהוי שהוא דגימת תאי לחי, דגימת שיער או דגימת דם מזערית, אלא בעבירה מהעבירות המנויות בתוספת הראשונה, ולענין נטילה כאמור ממי שהורשע מחוץ לישראל ונושא את עונשו בישראל כאמור בסעיף קטן (א)(4) – אלא בעבירה לפי דין זר המקבילה לעבירה המנויה בתוספת הראשונה, לפי החלטת קצין משטרה בכיר שהמפקח הכללי, באישור היועץ המשפטי לממשלה, הסמיכו לענין זה. (ג) המפקח הכללי רשאי לקבוע בפקודות משטרת ישראל, סוגי עבירות, שלבים בחקירה או בהליך הפלילי, או נסיבות אחרות, שבהם לא יינטלו אמצעי זיהוי, כולם או חלקם, לפי הוראות סעיף זה.

(ד) הסמכות ליטול אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף זה תהיה עד המועד כמפורט להלן:

- (1) לענין חשוד כאמור בסעיף קטן (א)(1) – במועד חקירתו באזהרה כאמור באותו סעיף קטן, ואם היה עצור – עד תום תקופת מעצרו;
- (2) לענין נאשם כאמור בסעיף קטן (א)(2) – עד יום מתן פסק הדין בענינו;
- (3) לענין מורשע כאמור בסעיף קטן (א)(3) או (4) – עד 30 ימים מיום הרשעתו בפסק דין סופי, ואם הוטל עליו עונש מאסר – עד תום תקופת מאסרו.

(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

(ה) אמצעי זיהוי יינטלו מאדם לפי הוראות סעיף זה בתחנת משטרה, במקום מעצר או בבית סוהר, לפי הענין.

11ג. (א) ניטל מאדם שנחקר באזהרה בחשד לביצוע עבירה אמצעי זיהוי שהוא דגימה ביולוגית בהתאם להוראות סעיף 11ב(א)(1), וטרם הוגש נגדו כתב אישום, רשאי הוא להגיש בקשה לעיון חוזר אם סבר שלא היה כל בסיס סביר מלכתחילה לחקור אותו באזהרה (בסעיף זה – הבקשה); הבקשה תוגש לקצין משטרה בכיר שהמפקח הכללי של משטרת ישראל הסמיך לענין זה (בסעיף זה – קצין המשטרה).

נחקר באזהרה –
בקשה לעיון חוזר
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

(ב) מצא קצין המשטרה, או עורך דין שהוא הסמיכו לכך, כי לא היה בסיס סביר מלכתחילה לחקור אדם באזהרה כאמור בסעיף קטן (א), יורה על אי הכללת נתוני הזיהוי הגנטי שהופקו מאותו אמצעי זיהוי במאגר נתוני הזיהוי; הוכללו נתוני הזיהוי כאמור במאגר – יורה על מחיקתם מן המאגר, והוראת סעיף 11ב(ב) תחול על אמצעי הזיהוי שניטל כאמור.

11ד. (א) אמצעי זיהוי שניטל מאדם לפי הוראות סעיף 11ב, ישמש רק לשם הפקת נתוני זיהוי.

(ב) נתוני הזיהוי שהופקו כאמור בסעיף קטן (א), ישמשו למטרות אלה בלבד:

- (1) הכללתם במאגר;
- (2) השוואתם לנתוני הזיהוי שבמאגר כאמור בסעיף 11ד;
- (3) אימות או עדכון הנתונים שבמאגר.

שימוש מותר באמצעי
זיהוי ובנתוני זיהוי
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

11ה. ניטל מאדם אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף 11ב, לא ייטול שוטר ולא יורה ליטול לפי הוראות הסעיף האמור, מאותו אדם את אותו אמצעי זיהוי פעם נוספת, אלא בהתקיים אחד מאלה:

- (1) נתוני הזיהוי של האדם, המופקים מאותו אמצעי זיהוי, אינם כלולים במאגר או שהם כלולים במאגר אך אינם מלאים, ולא ניתן להפיק מאמצעי הזיהוי שניטל בעבר נתוני זיהוי מלאים;
- (2) אמצעי הזיהוי הוא טביעת אצבעות והוא נדרש לשם בירור או אימות זהותו של אותו אדם;

נטילה חוזרת של
אמצעי זיהוי
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

(3) אמצעי הזיהוי הוא תצלום, והתצלום שניטל בעבר אינו עדכני.

11. (א) שוטר רשאי לזמן לתחנת משטרה אדם שמתקיימים לגביו התנאים לנטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף 11ב, לשם נטילת אמצעי זיהוי ממנו לפי הוראות אותו סעיף.

(ב) לא התייצב אדם בתחנת המשטרה במועד שאליו זומן לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי שוטא לעכבו ולדרוש ממנו להילוו עמו לתחנת משטרה לצורך נטילת אמצעי זיהוי; הוראות סעיף 23 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (בחוק זה – חוק המעצרים), יחולו על אי ציות להוראה כאמור.

11. (א) אמצעי זיהוי יינטל מאדם לפי הוראות סימן זה רק לאחר שהתבקשה הסכמתו לכך, ולאחר שנמסר לו כי ניתן לעשות בנתוני הזיהוי שהופקו מאמצעי הזיהוי לצורך הכללתם במאגר, לצורך אימות או עדכון הנתונים שבמאגר, או לצורך השוואתם לנתוני הזיהוי שבמאגר כאמור בסעיף 11ד; ולענין נטילת דגימת דם מזערית, יימסר לאדם גם על החלופות לנטילה זו אם יסרב לה, כמפורט בסעיף קטן (ב), וכן תוסבר לו המשמעות המשפטית של סירובו כאמור בסעיף 12 (ב).

(ב) התבקשה הסכמתו של אדם לנטילת דגימת דם מזערית, ולא נתן האדם את הסכמתו לכך, תתבקש הסכמתו לנטילת דגימת תאי לחי או דגימת שיער, ויראו אותו לענין סעיף 12 (ב), כמי שסירב לנטילת אמצעי זיהוי רק אם סירב גם לכך.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי שוטר ליטול מאדם אמצעי זיהוי שהוא טביעת אצבעות, דגימת שיער או תצלום, תוך שימוש בכוח סביר כאשר האדם לא נתן את הסכמתו לנטילה, ובלבד שהזהירו בדבר הכוונה לעשות שימוש בכוח כאמור; ואולם לא ייטול שוטר מאדם דגימת שיער תוך שימוש בכוח לפי הוראות סעיף קטן זה אלא לאחר שניתן לכך אישור מאת קצין משטרה; הוראות סעיף 3 (ג) ו- (ד), יחולו, בשינויים המחויבים, לענין אישור קצין משטרה לפי הוראות סעיף קטן זה.

11. (א) נטילת דגימת תאי לחי או דגימת שיער, מאדם, לפי הוראות סימן זה, תיעשה בידי שוטר, ואם ביקש זאת האדם – בידי שוטר שהוא בן מינו.

(ב) מטילת דגימת דם מזערית מאדם לפי הוראות סימן זה תיעשה בידי בעל מקצוע רפואי, ואם ביקש זאת האדם – בידי בעל מקצוע רפואי שהוא בן מינו.

(ג) עורר האדם חשש סביר שנטילת אמצעי הזיהוי עלולה לפגוע בבריאותו, פגיעה שאינה נובעת ממהותה של הנטילה, לא יינטל ממנו אמצעי הזיהוי אלא באישור רופא כאמור בסעיף 4 (ד) או 4א (ג).

11. (א) הנוטל אמצעי זיהוי לפי סימן זה ירשום בתום הנטילה, בהקדם האפשרי, דין וחשבון על מהלך הנטילה, ויחתום עליו.

(ב) דין וחשבון כאמור בסעיף קטן (א) יכלול את אלה:

(1) שמו ופרטי זהותו של האדם שממנו ניטל אמצעי הזיהוי והעבירה שבה הוא חשוד, נאשם או מורשע;

(2) פירוט פעולת הנטילה שבוצעה, לרבות שימוש בכוח, אם נעשה;

(3) התאריך, לרבות השעה והמקום שבו בוצעה פעולת הנטילה;

(4) שמו וכשירותו או דרגתו של האדם שביצע את הנטילה, לרבות פירוט מקום עבודתו הקבוע;

(5) שמו ופרטי זהותו של מי שנכח בעת הנטילה, אם נכח.

(ג) העתק דוח הנטילה יימסר לאדם שממנו ניטל אמצעי הזיהוי.

סימן ג': נטילת טביעת אצבעות ותצלום, לצורך זיהוי עצורים, אסירים ומוחזקים במשמורת

11. (א) שוטר או סוהר, רשאי ליטול מעצור, מאסיר או ממוחזק במשמורת, המתקבל למשמורת במקום מעצר, בבית סוהר, או במקום משמורת מיוחד, לפי הענין, טביעת אצבעות ותצלום לשם זיהויו.

(ב) אמצעי זיהוי יינטל מעצור, מאסיר או ממוחזק במשמורת לפי הוראות סעיף קטן (א) לאחר שהתבקשה הסכמתו לכך, ולאחר שנמסר לו כי ניתן לעשות שימוש בנתוני הזיהוי שיופקו מאמצעי הזיהוי לצורך הכללתם במאגרים כאמור בסעיף 11א או במאגר, בכפוף להוראות חוק זה, או לצורך השוואתם לנתוני הזיהוי שבמאגר כאמור בסעיף 11ד.

(ג) לא נתן העצור, האסיר או המוחזק במשמורת את הסכמתו לנטילת אמצעי זיהוי לפי

זימון לשם נטילת אמצעי זיהוי וסמכות עיכוב (תיקון מס' 1) תשס"ה-2005

בקשת הסכמה וסמכות שימוש בכוח (תיקון מס' 1) תשס"ה-2005

נטילת אמצעי זיהוי – תנאי הנטילה (תיקון מס' 1) תשס"ה-2005

דוח בדבר נטילת אמצעי זיהוי (תיקון מס' 1) תשס"ה-2005

(תיקון מס' 1) תשס"ה-2005
נטילת אמצעי זיהוי לצורך זיהוי של עצורים, אסירים ומוחזקים במשמורת (תיקון מס' 1) תשס"ה-2005

הוראות סעיף קטן (ב), רשאי שוטר או סוהר ליטול ממנו אמצעי זיהוי כאמור תוך שימוש בכוח סביר, ובלבד שהזהירו בדבר הכוונה לעשות שימוש בכוח כאמור.

(ד) הוראות לענין נטילת אמצעי זיהוי תוך שימוש בכוח סביר, כאמור בסעיף קטן (ג), ייקבעו בפקודות משטרת ישראל, בפקודות השירות, כמשמעותן בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, ובפקודות הצבא כמשמעותן בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 (בחוק זה – פקודת הצבא).

11א. (א) משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר רשאים לנהל מאגרים של נתוני זיהוי של עצורים, אסירים או מוחזקים במשמורת, שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו לפי סימן זה, לצורך ניהולם התקין של מקומות המעצר, בתי הסוהר או מקומות המשמורת המיוחדים, ולמטרה זו בלבד; מאגרי נתוני זיהוי כאמור בסעיף קטן זה ינוהלו בנפרד מהמאגר.

(ב) ההוראות לפי סעיפים 11כ ו-11כא(ב), יחולו, בשינויים המחויבים, גם לגבי אמצעי זיהוי שניטלו לפי סימן זה, וכן לגבי נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי כאמור, הכלולים במאגרים האמורים בסעיף קטן (א).

(ג) נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו לפי הוראות סימן זה, רשאית משטרת ישראל להכלילם במאגר, ובלבד שמתקיים האמור בסעיף 11ג(ב)(2).

סימן ד': סריקת טביעת אצבעות לשם זיהוי מעוכב

11ב. (א) עיכב שוטר אדם, לפי הוראות סעיפים 67 או 68 לחוק המעצרים, והיה ספק בדבר זהותו, רשאי השוטר לבצע סריקה של טביעת האצבעות של המעוכב, במקום הימצאו, לשם בירור או אימות זהותו, לרבות על ידי השוואת הסריקה לנתוני זיהוי שבמאגר.

(ב) סריקה של טביעת אצבעות של מעוכב לפי הוראות סעיף קטן (א) תבוצע לאחר שהתבקשה הסכמתו לכך, ולאחר שנמסר לו כי ניתן לעשות שימוש בסריקה לצורך השוואת הנתוני זיהוי שבמאגר; לא נתן המעוכב את הסכמתו לביצוע הסריקה, רשאי השוטר לדרוש מהאדם להילווה עמו לתחנת המשטרה או לזמנו לתחנת המשטרה למועד אחר שיקבע לשם ביצוע הסריקה.

(ג) דין מעוכב שסירב לביצוע הסריקה לפי הוראות סעיף קטן (ב), ולא נערכה הסריקה בשל סירובו, כדין אדם שאינו מציית להוראות שניתנו על פי סמכויות עיכוב, ויחולו לענין זה הוראות סעיף 23(ב) לחוק המעצרים.

(ד) גלווה אדם עם שוטר לתחנת המשטרה כאמור בסעיף קטן (ב), יבקש שוטר את הסכמתו לסריקה של טביעת אצבעותיו; לא נתן האדם את הסכמתו לביצוע הסריקה, רשאי שוטר לבצע את הסריקה תוך שימוש בכוח סביר, ובלבד שהזהיר את האדם בדבר הכוונה לעשות שימוש בכוח כאמור; המפקח הכללי יקבע הוראות בפקודות המשטרה לענין השימוש בכוח לפי סעיף קטן זה.

(ה) נתוני זיהוי שהופקו מסריקה של טביעת אצבעות שניטלה לפי הוראות סעיף זה לא ייכללו במאגר.

(ו) ביצע שוטר סריקה של טביעת אצבעות של מעוכב לפי הוראות סעיף זה, יערוך השוטר דוח לפי הוראות סעיף 74 לחוק המעצרים, אף אם לא התקיימו התנאים האמורים באותו סעיף לעריכת הדוח; בדוח כאמור יכלול השוטר, נוסף על הפרטים האמורים בסעיף 74 לחוק המעצרים, גם פרטים בדבר ביצוע הסריקה, לרבות שימוש בכוח, אם נעשה, ותוצאות הסריקה.

פרק ד': מאגר נתוני זיהוי

סימן א': ניהול מאגר נתוני זיהוי

11ג. (א) משטרת ישראל רשאית לנהל מאגר של נתוני זיהוי; המאגר יהיה חסוי ולא יימסר ממנו מידע אלא לפי הוראות חוק זה.

(ב) משטרת ישראל רשאית לכלול במאגר, נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי שמתקיים בהם אחד מאלה:

(1) הם ניטלו מחשוד, מנאשם או ממורשע לפי הוראות סימן ב' לפרק ג', או לפי הוראות סעיף 1א245 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 (בחוק זה – חוק השיפוט הצבאי);

(2) הם ניטלו מאדם לפי הוראות פרק ב', סימן ג' לפרק ג', או פרק ו', או מכוח חוק השיפוט הצבאי, ובלבד שבעת הכללת נתוני הזיהוי במאגר מתקיים אחד מאלה:

(א) לענין נתוני זיהוי המזהים את האדם שממנו ניטלו אמצעי זיהוי או הדגימה הביולוגית שאינה אמצעי זיהוי – מתקיימים לגבי אותו אדם התנאים לנטילת

השימוש בנתוני הזיהוי
 (תיקון מס' 1)
 תשס"ה-2005

(תיקון מס' 3)
 תשע"א-2011

(תיקון מס' 1)
 תשס"ה-2005
 סריקת טביעת אצבעות לשם זיהוי מעוכב
 (תיקון מס' 1)
 תשס"ה-2005

(תיקון מס' 1)
 תשס"ה-2005

(תיקון מס' 1)
 תשס"ה-2005
 מאגר נתוני זיהוי
 (תיקון מס' 1)
 תשס"ה-2005

(תיקון מס' 3)
 תשע"א-2011

אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף 11ב(א) עד (ג);

(ב) לענין נתוני זיהוי המזהים אדם שלא ממנו ניטלו אמצעי זיהוי או הדגימה הביולוגית שאינה אמצעי זיהוי – זהות האדם אינה ידועה, או שזהותו ידועה ולא נשללה אפשרות לקשר בינו לבין ביצוע העבירה הנחקרת;

(3) הם ניטלו ממקום, מחפץ או מגופה שקשורים לעבירה הנחקרת, ובלבד שבעת הכללת נתוני זיהוי במאגר, זהות האדם שאותו הם מזהים אינה ידועה, או שזהותו ידועה ולא נשללה אפשרות לקשר בינו לבין ביצוע העבירה הנחקרת.

(ג) נוסף על נתוני זיהוי המנויים בסעיף קטן (ב), רשאית משטרת ישראל לכלול במאגר, נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי שניטל בהסכמה משוט, בעת גיוסו למשטרה או במהלך שירותו, וזאת לצורך זיהוי כשוטר.

(ד) נוסף על נתוני זיהוי המנויים בסעיף קטן (ב), רשאית משטרת ישראל לכלול במאגר נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, שנמסרו למשטרת ישראל מידי מדינה אחרת או מידי גוף משטרי או גוף מקביל לו מחוץ לישראל במסגרת מילוי תפקידו, ובלבד שהתקיימו כל אלה:

(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011

(1) מוסר המידע ביקש להכלילם במאגר או שהודע לו על אפשרות ההכללה כאמור והוא לא הביע את התנגדותו לכך;

(2) המידע נשמר במאגר למטרות המנויות בסעיף 11טז(א);

(3) הם ניטלו מחשוד, מנאשם או ממורשע בהתאם לסעיף 11ב(א) ו-(ב), בשינויים המחויבים.

(ה) נוסף על נתוני זיהוי המנויים בסעיף קטן (ב), רשאית משטרת ישראל לכלול במאגר נתוני זיהוי שהופקו באמצעי זיהוי שניטלו מכוח הדין החל באזור, מחשודים, מעצורים או מנאשמים; לענין זה, "האזור" – כהגדרתו בחוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשס"ז-2007, ובלבד שהתקיימו כל אלה:

(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011

(1) אמצעי זיהוי ניטלו על ידי משטרת ישראל, ואם נתוני זיהוי נמסרו לה על ידי גוף אחר – מוסר המידע ביקש להכלילם במאגר או שהודע לו על אפשרות ההכללה כאמור והוא לא הביע את התנגדותו לכך;

(2) המידע נשמר במאגר למטרות המנויות בסעיף 11טז(א);

(3) הם ניטלו מחשוד, מנאשם או ממורשע בהתאם לסעיף 11ב(א) ו-(ב), בשינויים המחויבים.

11ד. (א) משטרת ישראל רשאית לערוך השוואה בין נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, שניטלו לפי הוראת חוק זה או לפי חוק השיפוט הצבאי, לבין נתוני זיהוי שבמאגר, והכל למטרות האמורות בסעיף 11טז(א); ובלבד שהשוואה כאמור של נתוני זיהוי שלא מתקיימים לגביהם התנאים להכללה במאגר לפי הוראות סעיף 11ג תהיה השוואה חד-פעמית.

השוואה לנתוני
זיהוי שבמאגר
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

(1)(א) קיבלה משטרת ישראל נתוני זיהוי מגוף משטרי או מגוף מקביל לו מחוץ לישראל למטרות האמורות בסעיף 11טז(א), לרבות במסגרת קיום הסכם או מזכר כאמור בסעיף 11טז, ואין היא רשאית לכלול אותם במאגר, רשאית היא לערוך השוואה חד-פעמית בין נתוני זיהוי שהתקבלו לבין נתוני זיהוי שבמאגר, והכל למטרות האמורות;

(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011
(תיקון מס' 8)
תשפ"ג-2023

(2) קיבלה משטרת ישראל נתוני זיהוי שהופקו כדין מטביעת אצבעות ותצלומים מרשות אחרת, רשאית היא לערוך השוואה חד-פעמית בין נתוני זיהוי שהתקבלו לבין נתוני זיהוי שבמאגר, לצורך אישור כניסה לישראל;

(3) שר המשפטים רשאי, בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לקבוע כי משטרת ישראל רשאית לערוך השוואה חד-פעמית בין נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו לפי חיקוק אחר אשר ייקבע בצו, לבין נתוני זיהוי שבמאגר.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) לא תיערך השוואה כאמור באותו סעיף קטן, בין נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, שניטלו מאדם והמזהים אדם אחר, או שניטלו ממקום, מחפץ או מגופה בקשר לעבירה הנחקרת, לבין נתוני זיהוי שבמאגר, אם זהותו של האדם שאותו נתוני זיהוי מזהים – ידועה, ונשללה אפשרות לקשר בינו לבין ביצוע עבירה.

11טו. המאגר ינוהל במשטרת ישראל בידי שוטרים מהמחלקה לזיהוי פלילי, שהמפקח הכללי הסמיכם לכך.

ניהול המאגר
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

סימן ב': שימוש במאגר נתוני הזיהוי

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
מטרות השימוש
במאגר
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

11טז. (א) משטרת ישראל רשאית לעשות שימוש במידע שבמאגר למטרות אלה בלבד:

- (1) לצורך חקירת עבירה, לרבות חקירה לצורכי חילוט רכוש, ולצורך הליך פלילי;
- (2) לצורך מניעת ביצוע עבירות או סיכולן;
- (3) לצורך אימות או בירור זהותם של אדם או של גופה, שזהותם אינה ידועה או מוטלת בספק, ולצורך איתור נעדרים או שבויים;
- (4) לענין סעיף 111 יח – לרבות לצורך איתור אדם;

(5) לצורך מחקר בקשר למטרות האמורות בפסקאות (1) עד (4), ובלבד שהמידע מהמאגר המועבר לצורך המחקר אינו כולל פרטים מזהים; מחקר כאמור יאושר בידי קצין משטרה בכיר שהמפקח הכללי הסמיכו לעניין זה, ובמידע הכולל נתונים לזיהוי גנטי – בידי הוועדה המאשרת.

(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

(ב) (בוטל).

(ג) (בוטל).

(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011
(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

11טז. (א) משטרת ישראל למסור מידע מהמאגר לידי גוף ציבורי, לפי דרישתו, לשימוש למטרות המנויות בסעיף 11טז(א) עד (4) בלבד, לצורך מילוי תפקידו.

(ב) גוף ציבורי שקיבל מידע לפי הוראות סעיף קטן (א) לא יעשה בו שימוש אלא למטרה שלשמה נמסר לו המידע; משטרת ישראל תודיע לגוף הציבורי על ההגבלה כאמור.

(ג) משטרת ישראל רשאית למסור תצלום מהמאגר לידי הרשות להגנה על עדים, לצורך מילוי תפקידה.

מסירת מידע מהמאגר
לגוף ציבורי
(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

11טז. (א) משטרת ישראל למסור מידע מהמאגר לידי מדינה אחרת או לידי גוף מחוץ לישראל המנוי בתוספת השנייה שאושר לעניין זה בידי קצין משטרה בכיר, לצורך מילוי תפקידו, בין ביוזמתה ובין לפי בקשה מנומקת מאת המדינה או הגוף, באחת מאלה:

מסירת מידע מהמאגר
למדינה אחרת או
לגוף מחוץ לישראל
(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

- (1) לפי הוראות סעיף 32 לחוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998 (בחוק זה – חוק עזר משפטית), לשימושם של המדינה או הגוף למטרות המנויות בסעיף 11טז(א) עד (4), בלבד; על מסירת מידע לפי פסקה זו יחולו הוראות החוק האמור;
- (2) לצורך אימות או בירור זהותם של אדם או של גופה ולצורך איתור אדם, במסגרת חקירה, הליך פלילי, מניעה או סיכול של עבירות כאמור בסעיף 11טז(א) ו-(2), או בהתאם לסעיף 11טז(א) (3) או (4).

(ב) העברת מידע לפי סעיף קטן (א) תותנה בידי משטרת ישראל בקיום תנאים אלה:

- (1) השימוש במידע יהיה רק למטרה שלשמה נמסר, אלא אם כן אישר קצין משטרה בכיר שימוש אחר;
- (2) המידע לא ייאגר, אלא אם כן אישר קצין משטרה בכיר אחרת;
- (3) המידע לא יועבר לאחר, אלא אם כן אישר קצין משטרה בכיר את העברתו לגוף מהגופים המנויים בתוספת השנייה.

(ג) לגוף המנוי בתוספת השנייה יינתן מידע כמפורט להלן:

- (1) לגוף המנוי בחלק א' לתוספת – כל מידע המופק באמצעי זיהוי;
- (2) לגוף המנוי בחלק ב' לתוספת – מידע המופק מטביעת אצבעות ותצלומים בלבד;
- (3) לגוף המנוי בחלק ג' לתוספת – תצלומים בלבד.

(ד) נחתם הסכם בין מדינת ישראל או משטרת ישראל לבין מדינה אחרת או גוף באותה מדינה, לעניין העברת נתוני זיהוי שהופקו מטביעת אצבעות, לצורך חקירה, מניעה או סיכול של עבירה שהיא מעשה טרור כהגדרתו בחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005, וההסכם אושר בידי השר לביטחון הפנים, שר המשפטים והיועץ המשפטי לממשלה, תעביר משטרת ישראל לידי המדינה או הגוף האמורים, לפי העניין, בהתאם לאמור בהסכם, כל מידע מהמאגר הנדרש לצורך חקירה, מניעה או סיכול של עבירה כאמור; בהסכם כאמור יובהר כי מקבל המידע לא יעשה שימוש במידע אלא למטרה שלשמה הועבר, וכן אם מקבל המידע רשאי לאגור אותו או להעבירו לאחר, ואם כן –

למי ובאילו תנאים.

(ה) לעניין הוראות לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, דין מידע המועבר לפי סעיף זה כדין מידע המועבר עקב בקשה לפי חוק עזרה משפטית בין מדינות.

11טז. (א) בסעיף זה –

שימוש במאגר
במסגרת יישום הסכם
שיתוף פעולה או
מזכר שיתוף פעולה
(תיקון מס' 8)
תשפ"ג-2023

"ההסכם", "או" "הסכם שיתוף פעולה" – הסכם בין ממשלת ישראל וממשלת ארצות הברית של אמריקה על הגברת שיתוף הפעולה במניעה של פשיעה חמורה, לרבות טרור, ובמאבק בה (Agreement Between the Government of the State of Israel and the Government of the United States of America On Enhancing Cooperation in Preventing and Combating Serious Crime and Terrorism), אשר נחתם בתל אביב ביום ח' בתמוז התשפ"ב (7 ביולי 2022), וכולל בין השאר הוראות לעניין העברת פרטי זיהוי של אדם או נתוני זיהוי שהופקו מטביעת אצבעות של אדם, לרבות כל מסמך רשמי הנלווה להסכם וכולל הוראות כאמור, אשר משקף את הסכמת הצדדים להסכם לגבי יישומו, ואשר נחתם בידי הגורמים המוסמכים לכך בממשלת ישראל ובממשלת ארצות הברית או שמסר גורם מוסמך של אחד הצדדים כאמור לגורם מוסמך של הצד האחר;

"המזכר" או "מזכר שיתוף פעולה" – מזכר בדבר שיתוף פעולה בין המשרד לביטחון המולדת של ארצות הברית של אמריקה והמשרד לביטחון הפנים של מדינת ישראל להגברת שיתוף הפעולה בנושא ביטחון הגבולות באמצעות חילופי מידע (Memorandum of Cooperation between the Department of Homeland Security of the United States of America and the Ministry of Public Security of the State of Israel on Enhancing Border Security Cooperation Through the Exchange of Information), אשר נחתם בתל אביב ביום כ"ט באדר א' התשפ"ב (2 במרץ 2022), וכולל בין השאר הוראות לעניין העברת פרטי זיהוי של אדם, לרבות כל מסמך רשמי הנלווה למזכר וכולל הוראות כאמור, אשר משקף את הסכמת הצדדים למזכר לגבי יישומו, ואשר נחתם בידי הגורמים המוסמכים לכך בממשלת ישראל ובממשלת ארצות הברית או שמסר גורם מוסמך של אחד הצדדים כאמור לגורם מוסמך של הצד האחר.

(ב) נחתם הסכם שיתוף פעולה או מזכר שיתוף פעולה, יחולו הוראות סעיף זה מהמועד שבו נכנס ההסכם לתוקף או החלה תקופת יישום המזכר (בסעיף זה – מועד התחילה), וכל עוד ההסכם בתוקף או נמשכת תקופת יישום המזכר; השר לביטחון לאומי יודיע, בהודעה ברשומות, על מועד התחילה.

(ג) על אף האמור בסעיף 11ד, משטרת ישראל רשאית לאפשר לגוף מחוץ לישראל שהוכר לעניין זה מכוח ההסכם או המזכר (בסעיף זה – גוף חוץ מוכר), להזין את מערכת ממוחשבת המיועדת לכך (בסעיף זה – מערכת ייעודית), בהתאם לאמור בהסכם או במזכר, נתוני זיהוי שהופקו מטביעת אצבעות, המצויים בידי אותו גוף, לשם השוואתם לנתוני זיהוי כאמור הכלולים במאגר, בהתאם להוראות סעיף קטן (ד), ובלבד שבהתאם לאמור בהסכם או במזכר, הזנת נתוני לשם השוואה כאמור (בסעיף זה – שאילתה) תבוצע לשם הפקת מידע הנדרש בעבור גוף מסוג הגופים הזכאים לקבלו על פי ההסכם או המזכר (בסעיף זה – גוף זכאי), לאחת מהמטרות שלהלן, לפי העניין:

(1) לעניין מידע הנדרש בעבור גוף זכאי על פי ההסכם – לשם מניעה, גילוי או חקירה של פשיעה חמורה לרבות טרור, ובלבד שהמידע נדרש לשם בירור חשד לגבי אדם מסוים, לביצוע עבירה המנויה בהסכם;

(2) לעניין מידע הנדרש בעבור גוף זכאי על פי המזכר – לשם כל אחת מאלה:

(א) מניעה, גילוי או חקירה של פשיעה חמורה לרבות טרור, ובלבד שהמידע נדרש לשם בירור חשד לגבי אדם מסוים;

(ב) מניעה, גילוי או חקירה של מעשה המהווה עבירה שבשלה אדם אינו זכאי להיכנס לארצות הברית של אמריקה או להגר אליה או מועמד להרחקה מארצות הברית של אמריקה, לפי חוקיה;

(ג) הקלת הליך הבירור לגבי אדם המבקש להיכנס לארצות הברית של אמריקה או לקבל זכויות בקשר להגירה, כמפורט במזכר.

(ד) הוזהר נתון זיהוי למערכת הייעודית, יחולו הוראות אלה:

(1) תבוצע השוואה חד-פעמית באופן אוטומטי בין הנתון שהוזהר כאמור ובין נתוני זיהוי שהופקו מטביעת אצבעות המצויים במאגר;

(2) אם נמצאה התאמה בין נתון זיהוי שהוזהר למערכת הייעודית ובין נתון זיהוי כאמור בפסקה (1) המצוי במאגר – ייבדק קיומו של אחד מאלה באופן אוטומטי, בעניינו של אדם שנמצאה התאמה כאמור לנתון הזיהוי המשווה אליו המצוי במאגר:

(א) פרט רישום פלילי כהגדרתו בחוק המידע הפלילי ותקנת השבים, התשע"ט-

2019 (בסעיף זה – חוק המידע הפלילי), שטרם חלפה לגביו תקופת ההתיישנות לפי אותו חוק בנוגע לעבירות המנויות בהסכם או במזכר ובהתאם לתנאים שנקבעו בהם לגבי אותן עבירות;

(ב) מידע על תיק תלוי ועומד כמשמעותו לפי חוק המידע הפלילי, שהוגש בו כתב אישום בנוגע לעבירות כאמור בפסקת משנה (א) ובהתאם לתנאים כאמור בה;

(3) נמצא לאחר השוואה כאמור בפסקה (1) כי יש התאמה בין נתון הזיהוי שהוזן למערכת הייעודית ובין נתון זיהוי מאותו סוג המצוי במאגר, ונמצא בבדיקה כאמור בפסקה (2) כי יש פרט רישום פלילי או מידע על תיק תלוי ועומד כאמור באותה פסקה (בסעיף זה – תוצאה חיובית לשאלתה), תועבר לגוף החוץ המוכר הודעה על כך שהתקבלה תוצאה חיובית לשאלתה;

(4) נמצא לאחר השוואה כאמור בפסקה (1) כי אין התאמה בין נתון הזיהוי שהוזן למערכת הייעודית ובין נתון זיהוי מאותו סוג המצוי במאגר, או שנמצא כי יש התאמה כאמור, אך לא נמצא בבדיקה כאמור בפסקה (2) כי יש פרט רישום פלילי או מידע על תיק תלוי ועומד כאמור באותה פסקה, תועבר לגוף החוץ המוכר הודעה על כך שלא התקבלה תוצאה חיובית לשאלתה.

(ה) ההודעה על תוצאת השאלתה כאמור בסעיף קטן (ד)(3) או (4) תועבר אל גוף החוץ המוכר באמצעות המערכת הייעודית, לרבות לשם העברתה לגוף הזכאי שהמידע הופק בעבורו.

(ו) משטרת ישראל רשאית להעביר פרטי זיהוי של אדם, שהתקבלה תוצאה חיובית לשאלתה לגבי נתון זיהוי המשוך אליו, לידי גוף חוץ מוכר, לרבות לשם העברתו לגוף הזכאי שהמידע הופק בעבורו, בהתאם להוראות אלה:

(1) העברת פרטי זיהוי לפי סעיף קטן זה, במסגרת יישום ההסכם, תיעשה לבקשת גוף החוץ המוכר;

(2) העברת פרטי זיהוי לפי סעיף קטן זה, במסגרת יישום המזכר, תיעשה בלא צורך בבקשה מאת גוף החוץ המוכר.

(ז) התקבלה תוצאה חיובית לשאלתה לגבי נתון זיהוי המשוך לאדם, רשאית משטרת ישראל, במסגרת יישום ההסכם, אם ניתן לכך אישור מאת קצין משטרה בכיר, להעביר לידי גוף חוץ מוכר המעוניין בכך נתוני זיהוי שהופקו מטביעת אצבעות של אותו אדם, מתוך המאגר, לשם אימות ההתאמה שנמצאה בהשוואה כאמור בסעיף קטן (ד)(1), והכול למטרה האמורה בסעיף קטן (ג)(1), ובלבד שבהתאם להסכם, אם יימצא כי אין התאמה בינם ובין נתוני הזיהוי מסוג טביעת אצבעות המצויים בידו – ימחק גוף החוץ המוכר את הנתונים שהועברו כאמור.

(ח) הסמכות להעביר מידע לפי סעיף זה תהיה נתונה למשטרת ישראל בכפוף לכך שעל פי ההסכם או המזכר, העברת מידע מהמאגר לגוף חוץ מוכר, לרבות לשם העברתו לגוף הזכאי שהמידע הופק בעבורו, תותנה בקיום תנאים אלה:

(1) גוף חוץ מוכר, ואם המידע הועבר אליו לשם העברתו לגוף זכאי – הגוף הזכאי (בסעיף קטן זה – מקבל המידע), לא יעשה שימוש במידע אלא למטרה שלשמה הועבר, אלא אם כן אישר קצין משטרה בכיר שימוש אחר;

(2) לעניין מידע, למעט נתוני זיהוי, המועבר לפי ההסכם –

(א) מקבל המידע יהיה רשאי להעביר את המידע לגוף זכאי אחר, ובלבד שהודיע על כוונתו להעביר את המידע כאמור לקצין משטרה בכיר 72 שעות לפני ההעברה, וקצין המשטרה הבכיר לא התנגד לכך;

(ב) מקבל המידע יהיה רשאי להעביר את המידע לגוף שאינו גוף זכאי אם ניתן לכך אישור מאת קצין משטרה בכיר ובהתאם להוראות סעיף 11טז(א) עד (ג);

(ג) על אף האמור בפסקאות משנה (א) ו-(ב), נדרשה העברת המידע כאמור לפי סעיף זה בקשר לטרור לגוף ממשלתי בעל סמכויות למניעת טרור, לפי חוקי ארצות הברית של אמריקה, יהיה מקבל המידע רשאי להעביר את המידע, ובלבד שיידע את קצין המשטרה הבכיר בדבר זהות הגוף האמור ותכלית העברת המידע;

(3) לעניין מידע המועבר לפי המזכר –

(א) גוף חוץ מוכר יהיה רשאי להעביר את המידע לגוף זכאי אחר שלא ביקש את העברת המידע מלכתחילה, ובלבד שגוף החוץ המוכר יבקש מהגוף הזכאי למלא אחר התנאים הקבועים בפסקה (1);

(ב) מקבל המידע לא יעבירו לגוף שאינו גוף זכאי אלא אם כן ניתן לכך אישור מאת קצין משטרה בכיר ובהתאם להוראות סעיף 11א(א) עד (ג).

(ט) על מידע המועבר לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 11טז(ה).

(י) משטרת ישראל רשאית, לשם יישום ההסכם, לשמור נתון זיהוי שהתקבלה לגביו תוצאה חיובית לשאילתה, לתקופה שלא תעלה על שבע שנים; השימוש בנתוני הזיהוי השמורים כאמור ייעשה לשם יישום ההסכם בלבד, ויחולו לעניין שמירתם ואבטחתם ההוראות לפי סעיף 15(ב)(5), בשינויים המחויבים; הגישה לנתונים האמורים תותר רק לשוטרים מהמחלקה לזיהוי פלילי במשטרת ישראל שראש המחלקה האמורה הסמיכם לכך.

11ז. (א) שוטר רשאי להציג לפני אדם תצלום הכלול במאגר, למטרות האמורות בסעיף 11טז(א), בהתקיים אחד מאלה:

הצגת תצלומים
מהמאגר לאדם
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

(1) התצלום הוא של אדם שיש לגביו חשד כי הוא קשור לעבירה שלצורך חקירתה, מניעתה או סיכולה נדרשת הצגת התצלום;

(2) התצלום הוא של אדם או של גופה, שלשם זיהויים או איתורם נדרשת הצגת התצלום;

(3) הצגת התצלום נדרשת לשם בירור קשר אפשרי בין האדם המופיע בתצלום לבין עבירה נחקרת או עבירה שאותה מבקשים למנוע או לסכל, אף שאין לגבי האדם המופיע בתצלום חשד כאמור בפסקה (1), ובלבד שמתקיימים התנאים הנדרשים להצגת התצלום, שנקבעו לפי הוראות סעיף קטן (ב);

(4) הצגת התצלום נדרשת לשם מסדר זיהוי תמונות, ובלבד שמתקיימים התנאים הנדרשים להצגת התצלום, שנקבעו לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) בפקודות משטרת ישראל, יקבע המפקח הכללי, פקודות לענין דרכי הצגתו של תצלום הכלול במאגר, באופן שיבטיח כי הפגיעה בפרטיות לא תעלה על הנדרש, לרבות פקודות לענין התנאים הנדרשים להצגת תצלום לפי הוראות סעיף קטן (א)(3) ו-(4).

(ג) גוף ציבורי שנמסר לו תצלום הכלול במאגר, לפי הוראות סעיף 11טז, רשאי, לצורך מילוי תפקידו, להציג לפני אדם, ובלבד שהתקיימו כל התנאים להצגת התצלום לפי סעיף זה.

(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

11ח. (א) משטרת ישראל רשאית לפרסם ברבים תצלום הכלול במאגר, במטרה להסתייע בציבור כדי לאתר אדם או למנוע ביצוע עבירה, לפי הענין, ובלבד שהתקיים לגביו אחד מאלה:

הצגת תצלום ברבים
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

(1) התצלום הוא של אדם החשוד בביצוע עבירה או של אדם שהוגש נגדו כתב אישום בשל ביצוע עבירה, ובית המשפט התיר בצו את פרסום התצלום כאמור בסעיף קטן (ב);

(2) התצלום הוא של עצור או אסיר שנמלט ממשמורת חוקית;

(3) התצלום הוא של נעדר.

(ב) בית משפט רשאי, לבקשת שוטר בדרגה ובתפקיד כפי שייקבעו בפקודות משטרת ישראל, ולאחר ששקל את מידת הפגיעה בפרטיות, להתיר פרסום תצלום כאמור בסעיף קטן (א)(1), אם השתכנע כי התמלאו התנאים האמורים בסעיף הקטן האמור, וכי קיים אינטרס ציבורי בפרסום התצלום לציבור.

(ג) המשטרה רשאית, לצורך המטרות האמורות בסעיף 11טז(א)(1) עד (4), להציג באופן גלוי בתחנת משטרה, תצלום הכלול במאגר של אדם החשוד בביצוע עבירה או של אדם שהוגש נגדו כתב אישום בשל ביצוע עבירה – בלא צו בית משפט.

(ד) גוף ציבורי שנמסר לו תצלום הכלול במאגר, לא יפרסמו ברבים אלא אם כן התקיימו התנאים האמורים בסעיף זה.

11ט. משטרת ישראל לא תעשה שימוש בדגימות ביולוגיות שניטלו לפי סימן ב' לפרק ג' ושמהן הופקו נתונים לזיהוי גנטי שנכללו במאגר, אלא לשם הפקת חוזרת של נתונים כאמור לצרכים האמורים בסעיף 11ד(ב), ובכפוף לתקנות שיוקנו לפי סעיף 15(ב)(4).

הפקת חוזרת
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

סימן ג': שמירת סודיות ואבטחה

11כ. אדם שהגיע לידיו, תוך כדי מילוי תפקידו או במהלך עבודתו, מידע מן המאגר, או אמצעי זיהוי או דגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, שמהם הופקו נתוני זיהוי הכלולים במאגר או המיועדים להפקה כאמור, לא ימסור ולא יגלה אותם לאחר ולא יעשה בהם כל שימוש, אלא לפי חוק זה ולצורך ביצוע תפקידו.

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
שמירת סודיות
והגבלת שימוש
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

שמירת אמצעי זיהוי
ונתוני זיהוי
ואבטחתם
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

11כא. (א) נתוני זיהוי הכלולים במאגר וכן אמצעי הזיהוי והדגימות הביולוגיות שאינן אמצעי זיהוי, שמהם הופקו נתוני זיהוי הכלולים במאגר או המיועדים להפקה כאמור, יישמרו במאגר לפי הוראות סעיף זה ובכפוף להוראות סימן ד' לפרק ד'.

(ב) נתוני זיהוי הכלולים במאגר וכן אמצעי הזיהוי והדגימות הביולוגיות שאינן אמצעי זיהוי, כאמור בסעיף קטן (א), יישמרו בהתאם להוראות האלה:

- (1) בדרך שתבטיח הגנה מפני חשיפה, שימוש או העתקה בלא רשות כדין;
- (2) בדרך שתמנע שימוש בהם בניגוד להוראות חוק זה;
- (3) לענין אמצעי זיהוי שניטלו מאדם לפי הוראות סעיף 11ב – במקום ובדרך שיבטיחו כי השימוש בהם יהיה רק לצרכים האמורים בסעיף 11ד.

(ג) הגישה לנתונים לזיהוי גנטי הכלולים במאגר, וכן לדגימות הביולוגיות שמהן הופקו הנתונים האמורים או המיועדות להפקה כאמור, תותר רק לשוטרים שהמפקח הכללי הסמיכם לכך לפי הוראות סעיף 11טו.

11כא.1 הוראות לפי סימן זה, למעט הוראות סעיף 11כא(ג), יחולו גם לענין מאגר נעדרים ואלמונים.

שמירת סודיות
ואבטחה במאגר
נעדרים ואלמונים
(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

סימן ד': מחיקת נתוני זיהוי

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

11כב. בסימן זה –

"אמצעי זיהוי" – אמצעי זיהוי שניטל מאדם לפי הוראות פרק ב' או לפי הוראות סימן ב' לפרק ג' או לפי הוראות סעיף 1א245 לחוק השיפוט הצבאי;
"הסתיים הליך פלילי בלא הרשעה" – אחד מאלה:

- (1) התקבלה החלטה שלא להעמיד אדם לדין בשל העבירה שבקשר אליה ניטל ממנו אמצעי זיהוי;
- (2) בית משפט זיכה אדם מן העבירה שבקשר אליה ניטל ממנו אמצעי זיהוי ופסק הדין נעשה חלוט;
- (3) תובע חזר בו מכתב האישום לפי סעיף 93 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (בסעיף זה – חוק סדר הדין הפלילי);
- (4) עוכבו ההליכים נגד אדם לפי סעיף 231 בחוק סדר הדין הפלילי ולא ניתן לחדשם עוד כאמור בסעיף 232 באותו חוק;

"חשוד" – מי שחשוד בביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה;

(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

"מורשע" – לרבות מי שבית משפט או בית דין צבאי קבע שהוא ביצע עבירה בלא הרשעה.

11כג. (א) נתונים לזיהוי גנטי יימחקו מן המאגר בהתקיים אחד מאלה ובהתאם לתקנות שיקבע השר לביטחון הפנים לפי סעיף 15(ב)(6):

- (1) לגבי חשוד – בתום שבע שנים מיום שניטל ממנו אמצעי זיהוי המזהה אותו, או בתום 60 ימים מיום שהסתיים ההליך הפלילי בענינו בלא הרשעה, לפי המאוחר;
- (2) לגבי מורשע – בתום עשרים שנה מיום שנפטר.

מחיקת נתונים לזיהוי
גנטי
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

(ב) נמחקו הנתונים לזיהוי גנטי כאמור בסעיף קטן (א), יבוער גם אמצעי זיהוי ששימש להפקתם.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), אמצעי זיהוי שהוא חומר חקירה בתיק החקירה המשטרתי – לא יבוער.

(ד) קמה עילה חדשה לנטילת אמצעי זיהוי בטרם חלפו התקופות האמורות בסעיף קטן (א), לפי הענין, לא יימחקו הנתונים לזיהוי גנטי ויחל מנין התקופה כאמור בסעיף קטן (א) במועד שבו קמה העילה החדשה.

(ה) הוראות סעיף זה יחולו גם על נתונים לזיהוי גנטע שנמסרו לפי סעיף 11(ד) ו-11(ה).

(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

11כד. (א) מי שהתקיימו לגביו הוראות סעיף 11כג(א), רשאי להתייצב אישית בתחנת משטרה אם שילם את האגרה שנקבעה לפי סעיף 15(ב)(7), כדי לברר, בעצמו או על ידי אפוטרופסו, האם נמחקו

בירור בדבר מחיקת
נתונים לזיהוי גנטי מן
המאגר
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 3)
תשס"א-2011

הנתונים לזיהוי גנטי שהופקו מאמצעי זיהוי שניטל ממנו, ואולם לא יימסר לאותו אדם תדפיס, עותק, פלט מחשב, צילום או כל תיעוד אחר.

(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011

(ב) שוכנע קצין משטרה כי נבצר ממי שהתקיימו לגביו הוראות סעיף קטן (א) להתייצב בתחנת המשטרה בעצמו או באמצעות אפוטרופסו, יאפשר לעורך דינו או לקרובו של האדם אשר קיבל ייפוי כוח ממנו, להתייצב ולברר כאמור באותו סעיף קטן, ובהתאם לתקנות שיקבע השר לביטחון הפנים לפי סעיף 15(ב)(7).

(ג) מי שקיבל מידע כאמור בסעיף זה, לא ימסור את המידע אלא למי שהמידע אודותיו, ויחולו עליו הוראות סעיף 11כ.

(ד) בסעיף זה, "עורך דין" – לרבות מתמחה המועסק על ידי עורך הדין.

11כ. (א) ניטלו אמצעי זיהוי לפי סעיף 11כז והובררה זהותם של האדם או הגופה או אותו האדם או הגופה שלשם זיהוים או איתורם ניטלו אמצעי זיהוי כאמור, יימחק נתוני הזיהוי ממאגר הנעדרים והאלמונים.

מחיקת נתוני זיהוי
שניטלו לצורך איתור
נעדרים או זיהוי
אלמונים
(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011

(ב) נמחק נתוני הזיהוי כאמור בסעיף קטן (א), יבוערו גם אמצעי הזיהוי שניטלו לפי סעיף 11כז ושימשו להפקתם.

(ג) לעניין בירור בדבר מחיקת נתונים לזיהוי גנטי ממאגר הנעדרים והאלמונים לפי סעיף זה, יחולו ההוראות לפי סעיף 11כד, בשינויים המחויבים.

סימן ה': מאגר לאיתור נעדרים ולזיהוי אלמונים

(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011

11כו. (א) נוסף על המאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א', משטרת ישראל רשאית לנהל מאגר נעדרים ואלמונים ולכלול בו נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, לצורך בירור זהותם של אדם או של גופה או לצורך איתורם.

מאגר לאיתור נעדרים
ולזיהוי אלמונים
(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011

(ב) משטרת ישראל רשאית להעביר למרכז הלאומי לרפואה משפטית במשרד הבריאות (בחוק זה – המרכז הלאומי לרפואה משפטית) עותק של הנתונים לזיהוי גנטי הכלולים במאגר הנעדרים והאלמונים, לשם בירור זהותם של אדם או של גופה או לצורך איתורם.

(ג) משטרת ישראל רשאית להעביר אמצעי זיהוי שניטלו לפי סעיף 11כז למרכז הלאומי לרפואה משפטית לשם הפקת נתוני זיהוי.

(ד) מאגר הנעדרים והאלמונים יהיה חסוי ולא יימסר ממנו מידע אלא לפי הוראות חוק זה.

11כז. (א) שוטר, עובד המרכז הלאומי לרפואה משפטית או גורם אחר שראש המחלקה לזיהוי פלילי במשטרת ישראל הסמיכו לעניין זה, מוסמך ליטול אמצעי זיהוי מהמפורטים להלן, בהתאם להוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), לפי העניין:

נטילת אמצעי זיהוי
לצורך איתור נעדרים
או זיהוי אלמונים
והשימוש בהם
(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011

(1) מגופה – לצורך בירור זהותה;

(2) מבן משפחה של נעדר – לצורך איתור הנעדר;

(3) מחפץ או ממקום שבו יש יסוד סביר להניח כי מצויים אמצעי זיהוי של נעדר – לצורך איתור הנעדר;

(4) מאדם, אם בשל מצבו הרפואי לא ניתן לברר את זהותו – לצורך בירור זהותו.

(ב) (1) נטילת אמצעי זיהוי מבן משפחה של נעדר לפי סעיף קטן (א)(2) תיעשה לאחר שהוסברו לבן המשפחה, בלשון המובנת לו, מטרת הנטילה והשימוש שניתן לעשות באמצעי הזיהוי ובנתוני הזיהוי שיופקו מהם, ואותו אדם נתן את הסכמתו בכתב לנטילה; ואולם לא יינטל אמצעי זיהוי כאמור מקטין או מאדם עם מוגבלות שכלית כמשמעותו בסעיף 14ג(א), אלא אם כן נוסף על ההסכמה בכתב של הקטין או האדם עם המוגבלות, נתן גם האפוטרופוס את הסכמתו בכתב; לא היה לקטין או לאדם עם מוגבלות שכלית אפוטרופוס, רשאי בית המשפט, לבקשת שוטר, למנות לו אפוטרופוס לדין לצורך קבלת ההסכמה לפי פסקה זו, ויחולו הוראות סעיף 14ג(ב) בשינויים המחויבים;

ת"ט תשע"ב-2011

(2) נטילה של דגימה ביולוגית כאמור בסעיף קטן (א) תיעשה לאחר שקצין משטרה או רופא משפטי אישר כי זו הדרך היעילה ביותר לבירור זהותם של אדם או של גופה או לאיתורם; הוראות פסקה זו לא יחולו באירוע חירום אזרחי, לפי סעיף 90א לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971;

(תיקון מס' 6)
תשע"ח-2018

(3) הוראות פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, לעניין כניסה למקום, יחולו על כניסה למקום לשם נטילה לפי הוראות סעיף זה.

(ג) (1) נתונים שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו מגופה לפי סעיף קטן (א)(1) יישמרו במאגר הנעדרים והאלמונים בלבד, ולא ייכללו במאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א', ואולם משטרת ישראל רשאית להשוות בין נתוני הזיהוי כאמור לבין המאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א', לצורך בירור זהות הגופה;

(2) נתונים שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו מבין משפחה של נעדר לפי סעיף קטן (א)(2), יישמרו במאגר הנעדרים והאלמונים בלבד, ולא ייכללו במאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א' ולא יושו לנתוני זיהוי במאגר האמור;

(3) נתונים שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו מחפץ או ממקום שבו יש יסוד סביר להניח כי מצויים אמצעי זיהוי של נעדר לפי סעיף קטן (א)(3), יישמרו במאגר הנעדרים והאלמונים בלבד, ולא ייכללו במאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א', ואולם משטרת ישראל רשאית לערוך השוואה בין נתוני הזיהוי כאמור לבין המאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א', לצורך איתור הנעדר;

(4) נתונים שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו מאדם שבשל מצבו הרפואי לא ניתן לברר את זהותו, לפי הוראות סעיף קטן (א)(4), יישמרו במאגר הנעדרים והאלמונים בלבד, ולא ייכללו במאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א', ואולם משטרת ישראל רשאית לערוך השוואה בין נתוני הזיהוי כאמור לבין נתוני זיהוי של חשודים, נאשמים, מורשעים או אסירים במאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א', לצורך בירור זהותו של אותו אדם.

פרק ה': עונשין

12. (א) חשוד בעבירה לפי סעיפים 300 או 301 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), או בעבירה על פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (בחוק זה – פקודת הסמים המסוכנים), או על סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, שדינן עשר שנות מאסר או יותר –

(1) המסרב לחיפוש חיצוני ולא ניתן היה לערוך באופן סביר את החיפוש בשל סירובו; או

(2) המסרב לחיפוש פנימי, שבית המשפט נתן היתר לעריכתו,

דינו – מאסר שנתיים.

(ב) סירב אדם לנטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות פרק ג', ולא ניתן היה לערוך באופן סביר את הנטילה בשל סירובו, דינו – מאסר שישה חודשים.

(ג) המוסר או המגלה מידע, אמצעי זיהוי או דגימה ביולוגית, או העושה בהם שימוש, בניגוד להוראות סעיפים 11א(ב) או 11כ, דינו – מאסר שלוש שנים.

13. (בוטל).

פרק ו': חיפוש בהסכמה בגוף אדם שאינו חשוד

סימן א': הוראות כלליות

14. (א) שוטר רשאי, לצורך חקירת עבירה, לערוך חיפוש כאמור בחוק זה בגופו של אדם שאינו חשוד, ולענין עריכת חיפוש כאמור לפי סעיף 5 להורות על עריכת חיפוש כאמור באותו סעיף, ובלבד שמתקיים אחד מאלה:

(1) האדם הוא נפגע עבירה, עד וכל מי שאינו חשוד, והיה לשוטר יסוד סביר להניח שבגופו של אותו אדם נמצאת ראיה הנדרשת לצורך חקירת העבירה;

(2) החיפוש נדרש לשם בדיקת קשר אפשרי של אותו אדם לעבירה הנחקרת.

(ב) לא יערוך שוטר חיפוש לפי הוראות פרק זה אלא לאחר שהסביר לאדם, בלשון המובנת לו, את מטרת החיפוש ואת השימוש שניתן לעשות במה שיתפס בחיפוש, וכן הסביר לו את זכותו שלא להסכים לחיפוש, ואותו אדם נתן את הסכמתו בכתב, לביצוע החיפוש.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, לא ייערך חיפוש פנימי כאמור בסעיף קטן (א)(2) שהוא בדיקה גינקולוגית, אלא בהיתר של בית משפט; הוראות סעיפים 7 ו-8 יחולו, בשינויים המחויבים, לפי הענין.

14א. (א) לא תיערך השוואה לפי הוראות סעיף 11ד, בין נתוני הזיהוי שהופקו ממה שנתפס בחיפוש לפי פרק זה והמזהים את האדם שבו נערך החיפוש, לבין נתוני זיהוי שבמאגר, אלא לצורך חקירת העבירה שלשמה נערך החיפוש, או לצורך חקירת עבירה בתיק חקירה משטרתי אחר ולאחר שאותו אדם הסכים לכך, בכתב, על גבי טופס שקבע השר, ובהתאם להסכמה שנתן; ההסכמה יכול שתנתן לגבי כל תיק חקירה בנפרד, לגבי סוגי עבירות או לגבי השוואה לכלל תיקי החקירה.

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
עונשין
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 7)
תשע"ט-2019

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
חיפוש בהסכמה בגוף
אדם שאינו חשוד
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

הגבלת השימוש במה
שנתפס בחיפוש
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

(ב) נתוני זיהוי שהופקו ממה שנתפס בחיפוש לפי פרק זה והמזהים את האדם שבו נערך החיפוש, לא יכללו במאגר, אלא אם כן יתקיים, לאחר הנטילה ובמהלך חקירת העבירה שלשמה נערך החיפוש, האמור בסעיף 11(ב)(2)(א).

סימן ב': הוראות לענין קטינים ואנשים עם מוגבלות שכלית

14ב. בסימן זה –

"בן משפחה" – הורה, הורה של הורה, בן זוגו של כל אחד מאלה, אף אם אינו נשוי לו, אח או אחות, לרבות אח או אחות חורגים, וצאצאיהם של כל אחד מאלה, דוד או דודה וצאצאיהם, גיס או גיסה;

"חוק הגנת ילדים" – חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), התשט"ו-1955;

"חוקר ילדים" – חוקר ילדים שמונה לפי חוק הגנת ילדים;

"חוקר נוער" – חוקר נוער שמונה לפי חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-

1971;

"עובד סוציאלי שמונה לפי חוק" – עובד סוציאלי שמונה לפי חוק הסעד (סדרי דין בענייני קטינים, חולי נפש ונעדרים), התשט"ו-1955, לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960, או לפי חוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), התשכ"ט-1969, לפי העניין.

14ג. (א) מצא שוטר כי קיים צורך לערוך חיפוש לפי פרק זה בקטין, או באדם עם מוגבלות שכלית או באדם שקיים חשש לגביו כי הוא אדם עם מוגבלות שכלית (בפרק זה – אדם עם מוגבלות שכלית), לא יערוך את החיפוש אלא אם כן נוסף על ההסכמה בכתב של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית, נתן גם האפוטרופוס את הסכמתו בכתב; לא היה לקטין או לאדם עם מוגבלות שכלית אפוטרופוס, רשאי בית המשפט, לבקשת שוטר, למנותלו אפוטרופוס לדין לצורך קבלת הסכמה לפי סעיף זה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), ניתן לערוך חיפוש לפי הוראות פרק זה בקטין אף אם אינו מסוגל לתת הסכמה בכתב מחמת גילו, ובאדם עם מוגבלות שכלית אף אם אינו מסוגל לתת הסכמה בכתב או בדרך אחרת, לפי הענין, מחמת מוגבלותו, ובלבד שהחיפוש לא ייערך בניגוד לרצונו; אין בהוראת סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראת סעיף קטן (ג).

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא תידרש הסכמת אפוטרופוסו של קטין או של אדם עם מוגבלות שכלית, כאמור באותו סעיף קטן, בהתקיים אחד מאלה:

(1) (א) קטין שטרם מלאו לו 14 שנים ביקש כי לא תידרש הסכמת אפוטרופוסו, והתקיים אחד מאלה, לפי הענין:

(1) לגבי חיפוש בקטין שחקירתו היא בסמכות חוקר ילדים – מצא הממונה על החקירה לאחר שהתייעץ בחוקר ילדים, כי אין בדבר כדי לפגוע בטובת הקטין;

(2) לגבי חיפוש שלא כאמור בפסקת משנה (1) – מצא הממונה על החקירה לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי שמונה לפי חוק, כי אין בדבר כדי לפגוע בטובת הקטין;

(ב) קטין שמלאו לו 14 שנים וטרם מלאו לו 18 שנים ביקש זאת;

(2) לדעת הממונה על החקירה לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי שמונה לפי חוק, נכון לעשות כן על יסוד טעמים של טובת הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית, או טעמים של טובת החקירה שאין בהם פגיעה בטובת הקטין או האדם עם המוגבלות השכלית, מחמת היות החשוד בביצוע העבירה אפוטרופוסו, בן משפחתו של אפוטרופוסו, או בן משפחתו של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית;

(3) לדעת הממונה על החקירה, נכון לעשות כן בשל כך שקיים חשש לפגיעה בשלומו הגופני או הנפשי של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית, כאמור בפסקאות משנה (א) עד (ג);

(א) לענין חיפוש באדם עם מוגבלות שכלית, או בקטין שהוא נפגע עבירה המפורטת בתוספת לחוק הגנת ילדים – לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי שמונה לפי חוק וכן לפי הענין גם בתיאום עם חוקר ילדים, הכל לפי הענין;

(ב) לענין חיפוש בקטין שחקירתו היא בסמכות חוקר ילדים – לאחר שהתייעץ בחוקר ילדים;

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
הגדרות
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

(תיקון מס' 2)
תשע"א-2010
(תיקון מס' 5)
תשע"ז-2017

ההסכמה הנדרשת
לחיפוש בקטין ובאדם
עם מוגבלות שכלית
יחידה 4

(תיקון מס' 2)
תשע"א-2010

(תיקון מס' 2)
תשע"א-2010

(תיקון מס' 2)
תשע"א-2010

(ג) לענין חיפוש בקטין שלא כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב) – לאחר שהתייעץ בקצין הנוער בתחנה ובהעדרו בקצין הנוער המרחבי או המחוזי;

(4) (א) לדעת הממונה על החקירה, דרישה לקבלת הסכמת האפוטרופוס תעכב את חקירת העבירה בשל קושי להשיג את הסכמתו של האפוטרופוס במאמץ סביר, וקיים יסוד סביר להניח שהעיכוב יסכל את חקירת העבירה או יסכל מניעה של פשע, ובלבד שלדעת הממונה על החקירה לאחר שהתייעץ כאמור בפסקאות משנה (1) עד (3), אין בויתור על הסכמת האפוטרופוס, בנסיבות הענין, כדי לפגוע בשלומה הגופני או הנפשי של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית:

(1) לענין חיפוש באדם עם מוגבלות שכלית, או בקטין שהוא נפגע עבירה המפורטת בתוספת לחוק הגנת ילדים – לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי שמונה לפי חוק וכן לפי הענין גם בתיאום עם חוקר ילדים, הכל לפי הענין;

(2) לענין חיפוש בקטין שחקירתו היא בסמכות חוקר ילדים – לאחר שהתייעץ בחוקר ילדים;

(3) לענין חיפוש בקטין שלא כאמור בפסקאות משנה (1) או (2) – לאחר שהתייעץ בקצין הנוער בתחנה ובהעדרו בקצין הנוער המרחבי או המחוזי;

(ב) הודעה על החיפוש לפי פסקה זו תימסר לאפוטרופוסו של הקטין או האדם עם המוגבלות השכלית, מוקדם ככל האפשר.

(תיקון מס' 2)
תשע"א-2010

14ד. הוראות סעיפים (ד), (3), (4), (ט), 5 ו-10, יחולו, בשינויים המחויבים, על חיפוש לפי פרק זה.

החלת הוראות פרק ב'
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

פרק ז': הוראות כלליות

14ה. (א) שר המשפטים והשר לביטחון הפנים ימנו ועדה בת שלושה חברים שתפקידה הם:

(1) לאשר את האתרים ב-DNA שמהם ניתן להפיק נתונים לזיהוי גנטי לענין חוק זה או שיטה אחרת להפקת נתונים כאמור;

(2) לאשר למשטרת ישראל לעשות שימוש במידע שבמאגר לצורך מחקר כאמור בסעיף 11טז(א)(5);

(3) לאשר את הגופים הנוספים שלהם תהא רשאית משטרת ישראל למסור דגימות ביולוגיות כאמור בסעיף 14ח(ב)(2);

(4) לייעץ לשר לביטחון הפנים כאמור בסעיף 15(ב)(4) ו-5(5).

(ב) ואלה חברי הוועדה:

(1) שופט בית משפט מחוזי או שופט בית משפט מחוזי בדימוס, לפי הצעת שר המשפטים, והוא יהיה היושב ראש;

(2) קצין משטרה בכיר מהמחלקה לזיהוי פלילי במשטרת ישראל, לפי הצעת השר לביטחון הפנים;

(3) רופא גנטיקאי או גנטיקאי קליני, כמשמעותם בסעיף 9 לחוק מידע גנטי, התשס"א-2000, לפי הצעת שר הבריאות.

(ג) הוועדה המאשרת רשאית לאשר, לענין מסוים, להפיק נתונים לזיהוי גנטי לפי חוק זה, מאתרים נוספים ב-DNA או בשיטה אחרת, על אלה שאושרו לפי הוראות סעיף קטן (א) אם שוכנעה כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים לעשות כן, ובלבד שמתקיימים, לגבי הדגימה הביולוגית שלגביה מתבקש האישור כאמור, שניים אלה:

(1) היא ניטלה מאדם ומזהה אדם אחר, או שניטלה ממקום, מחפץ או מגופה;

(2) הנתונים לזיהוי גנטי שהופקו ממנה, או מהאתרים או בשיטה שאושרו לפי הוראת סעיף קטן (א), אין די בהם לצורך זיהוי של האדם.

(ד) החלטות הוועדה המאשרת לפי סעיף זה יתקבלו פה אחד.

(ה) בטרם תיתן הוועדה המאשרת את אישורה לפי הוראות סעיף זה, תשקול, בין השאר, את מידת הפגיעה בפרטיות העלולה להיגרם בשל מתן האישור.

14ו. הפקת נתונים לזיהוי גנטי, לענין חוק זה, תיעשה רק בהתאם לאישור הוועדה המאשרת שניתן לפי הוראות סעיף 14ה.

הגבלת אופן ההפקה של נתונים לזיהוי גנטי
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

14ז. (א) משטרת ישראל תעשה שימוש בדגימה ביולוגית הנמצאת בידה, שנמסרה לה לשם הפקת נתונים לזיהוי גנטי או שניטלה לשם כך, שלא לפי הוראות סימן ב' לפרק ג', וכן בנתונים לזיהוי גנטי שהופקו מדגימה כאמור ושאינם כלולים במאגר, רק למטרות האמורות בסעיף 11טז(א), ובכפוף להוראות חוק זה.

שימוש מותר בדגימות ביולוגיות ובנתונים לזיהוי גנטי שאינם כלולים במאגר (תיקון מס' 1) תשס"ה-2005

(ב) משטרת ישראל לא תמסור נתונים לזיהוי גנטי כאמור בסעיף קטן (א), אלא בהתאם להוראות סעיפים 11טז או 11טז2.

(תיקון מס' 3) תשע"א-2011

14ח. (א) על אף האמור בכל דין, משטרת ישראל לא תמסור לאחר דגימה ביולוגית הנמצאת בידה, שניטלה או נמסרה לה לשם הפקת נתונים לזיהוי גנטי, וזאת אף אם רשאת היא למסור את הנתונים לזיהוי גנטי לפי הוראות סעיפים 11טז, 11טז2 או 14ז.

הגבלת מסירה של דגימות ביולוגיות (תיקון מס' 1) תשס"ה-2005 (תיקון מס' 3) תשע"א-2011

(ב) (1) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאית משטרת ישראל למסור למרכז הלאומי לרפואה משפטית, דגימה ביולוגית כאמור באותו סעיף קטן, לשם הפקת נתונים לזיהוי גנטי מדגימה כאמור, בעבור משטרת ישראל לצורך מילוי תפקידה על פי חוק זה, ולמטרות האמורות בו בלבד.

(2) השר לביטחון הפנים באישור הוועדה המאשרת, רשאי בצו לקבוע גופים נוספים העוסקים בהפקת נתונים לזיהוי גנטי, שלהם תהא רשאית משטרת ישראל למסור דגימות ביולוגיות לפי הוראות פסקה (1).

(3) על המרכז הלאומי לרפואה משפטית ועל כל גוף אחר כאמור בפסקה (2) שנמסרו להם דגימות ביולוגיות לפי הוראות סעיף קטן זה, יחולו כל ההגבלות החלות על משטרת ישראל, לפי חוק זה, לענין דגימות כאמור.

14ט. אין בהוראות פרקים ג' ו-ד' וסעיפים 14ז ו-14ח, כדי לגרוע מהוראות לפי כל דין לרבות פקודות משטרת ישראל ופקודות הצבא, לענין החזקה, שמירה, העמדה לעיון או כל שימוש אחר, בחומר חקירה כמשמעותו בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, או בראיות המוגשות, במסגרת ההליך הפלילי, לבית משפט או לבית דין צבאי.

שמירת דינים לענין חומר חקירה וראיות בהליך פלילי (תיקון מס' 1) תשס"ה-2005

14י. השר לביטחון הפנים ידווח לוועדת החוקה חוקה ומשפט של הכנסת אחת בשנה על כל אלה: (1) מספר הנתונים לזיהוי גנטי הכלולים במאגר לפי סעיף 11יג (בסעיף זה – הנתונים), לפי הסיווגים המפורטים בפסקאות משנה (א) עד (ד):

- (א) הנתונים שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו מחשודים לפי סעיף 11ב(א)(1);
- (ב) הנתונים שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו מנאשמים לפי סעיף 11ב(א)(2);
- (ג) הנתונים שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו ממורשע לפי סעיף 11ב(א)(3) או (4);
- (ד) הנתונים שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימות ביולוגיות שאינן אמצעי זיהוי שניטלו ממקום, מחפץ או מגופה כאמור בסעיף 11יג(ב)(3);

(תיקון מס' 3) תשע"א-2011

(2) מספר בקשות מידע ומספר העברות מידע מן המאגר למרכז הלאומי לרפואה משפטית, לצבא הגנה לישראל, ולשירות הביטחון הכללי;

(3) מספר הנתונים שנמחקו מן המאגר לפי סימן ד' לפרק ד';

(4) מספר הבקשות שהוגשו לוועדה המאשרת לביצוע מחקר כאמור בסעיף 11טז(א)(5) ומספר האישורים שניתנו לביצוע המחקר כאמור בסעיף 14ה(א)(2);

(5) מספר השאלות שהזין גוף חוץ מוכר למערכת הייעודית בהתאם לאמור בהסכם שיתוף הפעולה, לפי סעיף 11טז(ג), ומספר השאלות כאמור שהועברה לגביהן הודעה על תוצאה חיובית לגוף החוץ המוכר לפי סעיף 11טז(ד)(3), וכן מספר השאלות שהוזנו כאמור בהתאם לאמור במזכר שיתוף הפעולה ומספר השאלות כאמור שהועברה לגביהן הודעה על תוצאה חיובית כאמור; לענין זה, "הסכם שיתוף פעולה" ו"מזכר שיתוף פעולה" – כהגדרתם בסעיף 11טז(א).

(תיקון מס' 8) תשפ"ג-2023

15. (א) שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, בהסכמת השר לביטחון הפנים ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), השר לביטחון הפנים ממונה על ביצוע פרקים ג' ו-ד', והוא רשאי, בהסכמת שר המשפטים, ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות לביצועם לרבות בעניינים אלה:

ביצוע ותקנות (תיקון מס' 1) תשס"ה-2005

(תיקון מס' 3) תשע"א-2011

(1) דרכי הפנייה בבקשה לעיון חוזר על פי סעיף 11ג;

- (2) פרטי מידע נוספים המתייחסים לנתוני הזיהוי הכלולים במאגר והנדרשים לצורך השימוש בו, שמשרת ישראל רשאת לכלול במאגר לפי סעיף 11ג;
- (3) ניהול המאגר ודרכי השימוש בו כאמור בסעיף 11טו, ורשאי הוא לקבוע בתקנות כאמור הוראות בדבר חלוקת המאגר למדורים שונים, לפי סוגים של נתוני זיהוי;
- (4) נסיבות שבהתקיימן יהיה ניתן לבצע הפקה חוזרת של נתונים לזיהוי גנטי כאמור בסעיף 11ט; תקנות כאמור ייקבעו בהתייעצות עם הוועדה המאשרת;
- (5) שמירת אמצעי זיהוי ונתוני זיהוי, ואבטחתם, כאמור בסעיף 11כא; תקנות כאמור לעניין שמירתם של נתונים לזיהוי גנטי ודגימות ביולוגיות, ייקבעו בהתייעצות עם הוועדה המאשרת;
- (6) דרכי המחיקה של נתוני זיהוי ודרכי הביעור של אמצעי הזיהוי, כאמור בסימן ד' לפרק ד';
- (7) האגרות שעל מבקש מידע כאמור בסעיף 11כד(א) לשלם, הקרבה הנדרשת לצורך מתן ייפוי כוח לאדם כאמור בסעיף 11כד(ב), ודרכי ההוכחה לפני קצין המשטרה כי נבצר מאדם להתייצב בתחנת המשטרה באופן אישי כאמור באותו סעיף קטן.

15א. השר לביטחון הפנים, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה ואת התוספת השנייה.

שינוי התוספת הראשונה והתוספת השנייה
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011

15ב. (א) הוראות סימן ב' לפרק ג' יחולו גם לגבי אדם שהיה לחשוד, לנאשם או שהורשע בעבירה, כמשמעותם בסעיף 11ב, לפני תחילתו של חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד) (תיקון), התשס"ה-2005, ובלבד שלא יינטלו מאדם כאמור אמצעי זיהוי, לפי הוראות אותו סימן, לאחר המועד כאמור בסעיף 11ב(ד), לפי הענין, אלא כאמור בסעיף קטן (ב).

תחולה
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) ניתן ליטול אמצעי זיהוי לפי הוראות סימן ב' לפרק ג' מאדם שהורשע לפני תחילתו של התיקון האמור בסעיף קטן (א) גם לאחר המועד האמור בסעיף 11ב(ד)(3), ויהיו נתונות לשוטר, לשם נטילת אמצעי הזיהוי כאמור, הסמכויות האמורות בסעיף 11ו ובלבד שהתקיימו באותו אדם שניים אלה:

- (1) האדם הורשע בעבירה לפי פרט 1(ד) בתוספת הראשונה, למעט עבירות כאמור בסעיף 348(ד) ו-1(ה) בחוק העונשין;
- (2) לא חלפו יותר מעשר שנים מיום שהורשע בעבירה כאמור בפסקה (1), או מיום שבו שוחרר ממאסר, לפי המאוחר.

(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011

(ג) הוראות סימן ב' לפרק ג' יחולו גם לגבי אדם שהורשע מחוץ לישראל ונושא את עונשו בישראל, כאמור בסעיף 11ב(א)(4), לפני תחילתו של חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי) (תיקון מס' 3), התשע"א-2011, ובלבד שלא יינטלו מאדם כאמור אמצעי זיהוי, לפי הוראות אותו סימן, לאחר המועד כאמור בסעיף 11ב(ד), אלא כאמור בסעיף קטן (ד).

(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ג), ניתן ליטול אמצעי זיהוי לפי הוראות סימן ב' לפרק ג' מאדם שהורשע לפני תחילתו של התיקון האמור בסעיף קטן (ג) גם לאחר המועד האמור בסעיף 11ב(ד)(3), ויהיו נתונות לשוטר, לשם נטילת אמצעי הזיהוי כאמור, הסמכויות האמורות בסעיף 11ו, ובלבד שהתקיימו באותו אדם שניים אלה:

(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011

- (1) האדם הורשע בעבירה לפי הדין הזר המקבילה לעבירה לפי פרט 1(ד) בתוספת הראשונה, למעט עבירות כאמור בסעיף 348(ד) ו-1(ה) בחוק העונשין;
- (2) לא חלפו יותר מעשר שנים מיום שהורשע בעבירה כאמור בפסקה (1), או מיום שבו שוחרר ממאסר, לפי המאוחר.

16. בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 –

- (1) במקום סעיף 22 יבוא:

"חיפוש בעצור"

תיקון פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) – (מס' 23)

22. (א) שוטר העוצר אדם, או המקבל עצור או אסיר למשמורתו, רשאי לערוך חיפוש על גופו; בסעיף זה, "חיפוש על גוף האדם" – חיפוש על פני גופו של אדם, בבגדיו או בכליו, שאינו חיפוש חיצוני או פנימי כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי

(סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף החשוד), תשנ"ו-1996.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מסמכות חיפוש על פי חוק בגופו של עצור או אסיר.

(ג) דברים שנתפסו בחיפוש לפי סעיף קטן (א) יוחזקו במשמורת, תיערך רשימה של הדברים שנתפסו שתיחתם בידי המחפש ומי שחיפשו על גופו; עותק של הרשימה יימסר למי שחיפשו על גופו."

(2) בסעיף 25א –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "חיפוש בגופם ובכליהם" יבוא "חיפוש על גופם, כאמור בסעיף 22, ובמקום "סעיף 131א לפקודת החוק הפלילי, 1936" יבוא "סעיף 256 לחוק העונשין, תשל"ז-1977";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "בסעיף 131א לפקודת החוק הפלילי, 1936" יבוא "בסעיף 256 לחוק העונשין, תשל"ז-1977";

(3) בסעיף 29, במקום "מותר לחפש בכליו או בגופו" יבוא "מותר לחפש על גופו, כאמור בסעיף 22".

17. בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 –

תיקון פקודת בתי הסוהר – מס' 15

(1) במקום סעיף 5 יבוא:

"קבלה למשמורת

5. סוהר המקבל אסיר למשמורתו יערוך חיפוש על גופו כאמור בסימן ז'1 לפרק ג', ויקח ממנו חפצים אסורים."

(2) במקום סעיף 40 יבוא:

"בדיקה ותפיסת חפץ אסור

40. סוהר רשאי לבדוק כל דבר המובא לבית הסוהר או המוצא ממנו; חפץ אסור יילקח ממי שמחזיק בו; נמצא חפץ אסור יודיע מיד הסוהר על כך למנהל בית הסוהר."

(3) בסעיף 50, סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) והסימון "(א)" – יימחקו;

(4) אחרי סעיף 95 יבוא:

"סימן ז'1: סמכויות סוהר – עיכוב, מעצר וחיפוש

הגדרות

95א. בסימן זה –

"כלי יריה" – כהגדרתו בחוק כלי יריה, תש"ט-1949;

"חיפוש על גופו של אדם" – חיפוש על פני גופו של אדם, בבגדיו או בכליו, שאינו חיפוש חיצוני או פנימי או בחינה חזותית של גופו העירום;
"חיפוש חיצוני" – כל אחד מאלה:

(1) לקיחת חומר שמתחת לציפורניים;

(2) לקיחת חומר מעל הגוף;

(3) בדיקה על העור;

"חיפוש פנימי" – כל אחד מאלה:

(1) הדמיית פנים הגוף באמצעות מכשיר גלים על-קוליים;

(2) שיקוף פנים הגוף באמצעות מכשיר רנטגן;

(3) הדמיית פנים הגוף באמצעות סורק מסוג כלשהו;

(4) בדיקה גינקולוגית, לרבות לקיחת חומר;

"סוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים" – מי שהוסמך לענין סימן זה על ידי הנציב לאחר שקיבל הכשרה מתאימה כפי שיקבע;

"סמים" – סמים מסוכנים כהגדרתם בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973;

"עצור" – מי שנעצר ע"י סוהר;

"קצין שירות בתי הסוהר" – סוהר בדרגת רב כלאי ומעלה, או סוהר בדרגת כלאי

ומעלה הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים של שירות בתי הסוהר ששר המשטרה הסמיכו לענין סימן זה.

סמכויות עיכוב ומעצר בלא צו

95ב. (א) הסמכויות המסורות לשוטר לפי סעיפים 2 ו-3 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, יהיו נתונות גם לסוהר בעת מילוי תפקידו ולצורך מילוי תפקידו, בתחום בית הסוהר, במתקני שירות בתי הסוהר שמחוץ לתחומי בית הסוהר, בסביבתם הקרובה של בית הסוהר או של המתקנים האמורים, וכן בעת ליווי אסיר מחוץ לבית הסוהר או בעת רדיפה אחרי אסיר נמלט. לענין סעיף קטן זה, "מילוי תפקידו של סוהר" - לרבות גילוי ומניעה של עבירות המבוצעות בתחומים ובנסיבות כמפורט בסעיף קטן זה, והכל בנוגע לבית סוהר או לאסיר.

(ב) לסוהר הנמנה עם יחידת האבטחה והמבצעים של שירות בתי הסוהר, ששר המשטרה הסמיכו לכך, יהיו נתונות הסמכויות האמורות בסעיף קטן (א) גם בעת מילוי תפקידי אבטחה של עובדי שירות בתי הסוהר ובני משפחותיהם מחוץ לתחומי בית הסוהר ולצורך מילוי תפקיד זה.

(ג) סוהר המעכב או עוצר אדם שאינו אסיר, יעבירו ללא דיחוי לשוטר או לתחנת המשטרה הקרובה.

סמכות חיפוש אגב מעצר

95ג. (א) סוהר העוצר אדם לפי סעיף 95ב רשאי לערוך חיפוש על גופו.

(ב) היה לסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים, העוצר אדם בבית סוהר לפי סעיף 95ב, יסוד סביר לחשוד שעל גופו של העצור נמצאת ראייה להוכחת ביצועה של עבירת סמים, רשאי הוא לחפש על גופו וכן לערוך בחינה חזותית של גופו העירום של העצור.

סמכות חיפוש בעת קבלת אסיר למשמורת

ת"ט תשנ"ו-1996

95ד. סוהר המקבל אסיר למשמורת בבית סוהר או למשמורתו מחוץ לבית סוהר רשאי לערוך חיפוש על גופו של האסיר; כן רשאי סוהר, כדי למנוע הכנסת חפץ אסור קבלת לבית הסוהר, לערוך בחינה חזותית של גופו העירום של אסיר בעת קבלתו למשמורת בבית הסוהר, גם ללא חשד שהאסיר עבר עבירה; לענין סעיף זה, "קבלה למשמורת" - לרבות אסיר החוזר לבית הסוהר לאחר יציאה ממנו כדין.

חיפוש באסיר בעת שהייתו בבית סוהר

95ה. (א) סוהר רשאי לערוך, בכל עת, חיפוש על גופו של אסיר, ככל שהדבר נחוץ לשם שמירה על בטחון המדינה, או לשם שמירה על הבטחון, הסדר הטוב והמשמעת בבית הסוהר.

(ב) היה לקצין שירות בתי הסוהר יסוד סביר לחשוד כי האסיר מחביא בכליו או בבגדיו חפץ אסור שעלול לפגוע בבטחון המדינה או בבטחון בית הסוהר, רשאי הוא להורות על עריכת בחינה חזותית של גופו העירום של האסיר.

(ג) היה לסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים יסוד סביר לחשוד כי אסיר הנמצא בבית הסוהר מחזיק או החזיק בכלי ירייה או בחומר נפץ, רשאי הוא לערוך חיפוש חיצוני באסיר.

העדר הסכמה

95ו. (א) חיפוש חיצוני ובחינה חזותית של גוף עירום לפי סימן זה יהיו בהסכמת העצור או האסיר לפי הענין.

(ב) בהעדר הסכמת העצור או האסיר רשאי מי שהוסמך לערוך חיפוש להשתמש בכוח סביר לעריכתו, אם קצין שירות בתי הסוהר אישר זאת בכתב לאחר שנתן לעצור או לאסיר הזדמנות לטעון את טענותיו בפניו.

חיפוש באסיר מחוץ לבית הסוהר

95ז. (א) סוהר המלווה אסיר מחוץ לבית הסוהר רשאי לערוך חיפוש על גופו בכל עת.

(ב) היה לסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים יסוד סביר לחשוד כי על גופו של אסיר המלווה בידי סוהר נמצאים סמים, רשאי הוא לערוך בחינה חזותית של גופו העירום.

חיפוש בגוף האסיר לגילוי סמים

95ח. (א) היה לקצין שירות בתי הסוהר יסוד סביר לחשוד כי אסיר הנמצא בבית

הסוהר עבר עבירת סמים, רשאי הוא להורות על לקיחת דגימה של שתן, על בחינה חזותית של גופו העירום או על עריכת חיפוש חיצוני.

(ב) לא נתן האסיר את הסכמתו ללקיחת דגימה של שתן, ייחשב סירובו לעבירת בית סוהר כמשמעותה בסעיף 56.

(ג) היה לקצין שירות בתי הסוהר יסוד סביר לחשוד שאסיר מחביא בתוך גופו סמים, רשאי הוא להורות שייערך בו חיפוש פנימי.

(ד) לא נתן האסיר את הסכמתו לחיפוש פנימי, רשאי קצין שירות בתי הסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים להגיש בקשה לבית המשפט לקבלת היתר לעריכת חיפוש כאמור.

חיפוש במי שמוחזק במקום המיועד לאסירים שאינם משתמשים בסמים

ת"ט תשנ"ו-1996

95ט. (א) הנציב רשאי ליעד בבתי הסוהר מקומות להחזקת אסירים שאינם משתמשים בסמים.

(ב) הנציב יקבע מי הם אסירים שיוחזקו במקומות כאמור בסעיף קטן (א), ובלבד שנתנו את הסכמתם לכך והתחייבו ליתן דגימת שתן ככל שיתבקשו לכך בידי סוהר, אף בלא חשד שעברו עבירת סמים.

(ג) קצין שירות בתי הסוהר רשאי להורות על לקיחת דגימה של שתן מאסיר המוחזק במקומות כאמור בסעיף קטן (א), אף ללא חשד שהאסיר עבר עבירת סמים.

(ד) לא נתן האסיר את הסכמתו ללקיחת דגימה של שתן ייחשב סירובו לעבירת בית סוהר כמשמעותה בסעיף 56, וכן ניתן יהיה להוציאו ממקום המיועד להחזקת אסירים שאינם משתמשים בסמים.

חיפוש בעת ביקור בבית הסוהר

95י. (א) סוהר רשאי לערוך חיפוש על גופו של אדם בעת שהוא מבקר בבית סוהר לצורך גילוי חפצים אסורים, וזאת גם אם אין חשד כלפי אותו אדם.

(ב) היה לקצין שירות בתי הסוהר יסוד סביר לחשוד כי על גופו של מבקר נמצאת ראייה להוכחת ביצוע עבירת סמים, עבירה על חוק כלי יריה, תש"ט-1949, או עבירה העלולה לפגוע בבטחון המדינה או בבטחון בית הסוהר, רשאי הוא להורות כי תיערך בחינה חזותית של גופו העירום.

(ג) סירב האדם לעריכת חיפוש כאמור בסעיף קטן (א), או לבחינה חזותית של גופו העירום לפי סעיף קטן (ב), רשאי הסוהר, בנוסף לכל סמכות אחרת, למנוע את כניסתו לבית הסוהר או את שהייתו שם; הסוהר ירשום את נימוקי החלטתו בספר כאמור בסעיף 50 וידווח על כך ליועץ המשפטי של שירות בתי הסוהר.

תחולת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד)

95יא. הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד), תשנ"ו-1996, יחולו על חיפוש לפי סימן זה, אלא אם כן נקבע הסדר אחר, אף אם החיפוש הוא בגופו של מי שאינו חשוד, בשינויים המחוייבים.

תקנות

95יב. תקנות לביצוע סימן זה יהיו בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת.

18. בפקודת המכס [נוסח חדש] – תיקון פקודת המכס – מס' 14

(1) במקום סעיף 184 יבוא:

"עיכוב חשוד וחיפוש על גופו"

184. (א) היה לשוטרי או לפקיד-מכס סביר לחשוד שאדם נושא שלא כדין טובין הנתונים לפיקוח רשות המכס, או טובין שיבואם או יצואם אסור, מוגבל או מוסדר בדרך אחרת, רשאים הם לעכב את החשוד ולחפש על גופו כאמור בסעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969; חיפוש על גופו של חשוד ייעשה בידי בן מינו.

(ב) היה לפקיד-מכס, הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים ברשות המכס, יסוד סביר לחשוד כי אדם עבר עבירה על פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, רשאי הוא, לאחר שביקש את הסכמתו לכך, לערוך בגופו של החשוד חיפוש חיצוני, אולם לא ייערך חיפוש חיצוני כהגדרתו בפסקאות (2) עד (5) בגופו של מי שלא נתן את הסכמתו לכך בכתב.

(ג) חיפוש לפי סעיף קטן (ב) ייעשה רק אגב כניסתו של אדם לתחנת גבול, שהייתו בה או יציאתו ממנה; בכפוף להוראות סעיף זה יחולו על חיפוש כאמור הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף החשוד), תשנ"ו-1996.

(ד) לענין הפעלת הסמכויות לפי סעיף קטן (ב) יהיו לפקיד מכס הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים ברשות המכס הסמכויות הנתונות לשוטר, ולפקיד-מכס בכיר יהיו הסמכויות הנתונות לקצין משטרה כהגדרתו בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף החשוד), תשנ"ו-1996.

(ה) בסעיף זה –

"חיפוש חיצוני" - כל אחד מאלה:

- (1) בחינה חזותית של גופו העירום של האדם, לרבות צילומו;
- (2) לקיחת חומר מעל הגוף;
- (3) בדיקה על העור;
- (4) מתן דגימת רוק;
- (5) מתן דגימת שתן;

"פקיד-מכס הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים ברשות המכס" - פקיד-מכס שמונה ליחידה האמורה על ידי מנהל המכס בהסכמת שר המשטרה, לאחר שקיבל הכשרה מתאימה שקבע מנהל המכס;

"פקיד-מכס בכיר" - פקיד-מכס שהוא אחד מאלה:

- (1) ממונה על יחידת סמים בתחנת גבול;
- (2) ראש היחידה הארצית ללוחמה בסמים וסגניו;
- (3) ראש תחום מבצעים ביחידה הארצית ללוחמה בסמים;
- (4) ראש תחום מודיעין ביחידה הארצית ללוחמה בסמים;

"תחנת גבול" - תחנת גבול שקבע שר הפנים בצו לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952;

(2) בסעיף 186, בסופו יבוא "אולם חיפוש בגופו של אדם ייעשה רק לפי סעיף 184".

19. בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, בסעיף 28 –

(1) בסעיף קטן (ב)(2), (3) ו-(5), במקום "בכליו או בגופו של אדם" יבוא "על גופו של אדם כאמור בסעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969";

(2) סעיף קטן (ג) - יימחק.

20. בחוק סמכויות חיפוש בשעת חירום (הוראת שעה), תשכ"ט-1969, בסעיף 2(א)(1) ו-(4), במקום "בכליו או בגופו של אדם" יבוא "על גופו של אדם כאמור בסעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969".

21. בחוק הטיס (בטחון בתעופה האזרחית), תשל"ז-1977, בסעיף 9 –

(1) בסעיף קטן (א)(1) ו-(2), במקום "בכליו או על גופו של אדם" יבוא "על גופו של אדם כאמור בסעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969";

(2) בסעיף קטן (ג), המילה "בכליו" - תימחק.

22. בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955 –

(1) אחרי סעיף 245 יבוא:

"סמכות לערוך חיפוש בגוף החייל

245א. (א) אין עורכים חיפוש בגופו של חייל, אלא לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף החשוד), תשנ"ו-1996.

(ב) לענין חיפוש בגופו של חייל יהיו הסמכויות שהוענקו בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף החשוד), תשנ"ו-1996, נתונות לגורמים כאמור להלן:

(1) לבית דין צבאי מחוזי ולבית דין צבאי מיוחד יהיו הסמכויות שהוענקו לבית משפט, לפי הענין;

תיקון פקודת
הסמים המסוכנים
— מס' 6

תיקון חוק
סמכויות חיפוש
בשעת-חירום
(הוראת שעה)
— מס' 4

תיקון חוק
הטיס (בטחון
בתעופה האזרחית)
— מס' 2

תיקון חוק
השיפוט הצבאי
— מס' 28

(2) בחיפוש פנימי יהיו לקצין משטרה צבאית שדרגתו סרן לפחות והנושא תקן רב סרן, הסמכויות שהוענקו לקצין משטרה;

(3) בחיפוש חיצוני יהיו לקצין משטרה צבאית שהינו מפקד בסיס משטרה צבאית או לקצין משטרה צבאית שדרגתו לפי תקן היא סרן לפחות, הסמכויות שהוענקו לקצין משטרה; לא יפעיל קצין משטרה צבאית שדרגתו למטה מדרגת רב סרן, את סמכותו לפי סעיף זה, אלא לאחר שנועץ בקצין משטרה צבאית שדרגתו רב סרן לפחות;

(4) לשוטר צבאי יהיו הסמכויות שהוענקו לשוטר.

(ג) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי לגרוע מן האמור לענין סעיפים 250 ו-250ב.

הכשרה לעריכת חיפוש בגוף חייל

245ב. קצין משטרה צבאית שדרגתו למטה מדרגת רב סרן, לא יפעיל סמכותו לפי סעיפים 245א(ב) ו-248א, אלא אם הוסמך לכך על ידי קצין משטרה צבאית ראשי, לאחר שקיבל הכשרה מתאימה, בהתאם לפקודות הצבא.

(2) אחרי סעיף 248 יבוא:

"סמכות חיפוש בבית סוהר צבאי, במחנה מעצר ובחדר משמר צבאי

248א. (א) לשוטר צבאי, לקצין משטרה צבאית בדרגת רב סרן לפחות ובהעדר קצין כאמור - לקצין משטרה צבאית בדרגת סגן לפחות, המשרתים בבית סוהר צבאי, במחנה מעצר או בחדר משמר צבאי שנקבעו בהתאם לחוק זה, יהיו הסמכויות הנתונות לסוהר ולקצין שירות בתי הסוהר, לפי הענין, לפי סימן ז'1 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 (להלן בסעיף זה - פקודת בתי הסוהר), למעט הסמכויות המיוחדות הנתונות לסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים, ולסוהר הנמנה עם יחידת האבטחה והמבצעים של שירות בתי הסוהר, בשינויים הבאים:

(1) הסמכויות הנתונות בפקודת בתי הסוהר לגבי "אסיר" תהיינה נתונות לגבי "כלוא", כהגדרתו בתקנות השיפוט הצבאי (בתי סוהר צבאיים), תשמ"ז-1987;

(2) במקום "עבירת בית סוהר" לפי סעיף 95ח(ב) לפקודת בתי הסוהר יבוא "עבירת משמעת" לפי תקנות השיפוט הצבאי (בתי סוהר צבאיים), תשמ"ז-1987.

(ב) לא יפעיל קצין משטרה צבאית שדרגתו למטה מדרגת רב-סרן, את סמכותו לפי סעיף קטן (א), אלא לאחר שנועץ בקצין משטרה צבאית שדרגתו רב-סרן לפחות.

(3) בסעיף 250א, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) שר הבטחון, באישור שר הבריאות, יקבע את אופן עריכת הבדיקות ואת התעודות שיינתו, על תוצאותיהן."

(4) אחרי סעיף 250 יבוא:

"בדיקות לשם מניעה וגילוי של החזקת סמים מסוכנים או שימוש בהם

250ב. (א) קצין משטרה צבאית, שהינו קצין שיפוט בכיר, רשאי להורות על ביצוע בדיקות לשם גילוי של החזקת סמים מסוכנים או גילוי של שימוש בסם מסוכן, בצבא ההגנה לישראל, אף בהעדר חשד שנעברה עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

(ב) בדיקות לפי סעיף קטן (א) לא ייערכו אלא בהסכמתו, בכתב, של החייל שנתבקש לעבור את הבדיקות.

סוגי בדיקות

250ג. הבדיקות למניעה או לגילוי של החזקת סמים מסוכנים או שימוש בהם, לצורך סעיפים 250א ו-250ב הן:

(1) בדיקת שתן;

(2) בדיקת נוזל שטיפת ידיים.

23. בחוק שירות בטחון [נוסח משולב], תשמ"ו-1986, בסעיף 25א, בסופו יבוא: "ואולם סעיפים 250 ו-250ג לאותו חוק יחולו באופן שהסמכות הנתונה בהם לקצין משטרה צבאית שהינו קצין שיפוט בכיר תהא מסורה לקצין משטרה בכיר שמונה לענין זה על ידי המפקח הכללי של

תיקון חוק שירות
בטחון - מס' 8

משטרת ישראל, וביצוע הבדיקות ייוחד לגילוי שימוש בסם מסוכן או החזקת סם מסוכן במשטרת ישראל."

תוספת ראשונה

(סעיף 11ב(ב))

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011

(1) עבירות לפי חוק העונשין:

- (א) (נמחקה).
(1א) עבירות של זנות לפי סעיפים 203 ו-203ג.
(ב) עבירות של גרימת מוות לפי סעיפים 300 עד 301ג, 305.
(ג) עבירות של סיכון החיים והבריאות לפי סעיפים 329, 330, 333 עד 336.
(ד) עבירות מין לפי סימן ה' לפרק י', למעט לפי סעיף 352 וכן עבירות לפי סעיף 214(ב) עד 336.
(ה) עבירות של פגיעה בקטנים ובחסרי ישע לפי סעיפים 368 ו-368ג.
(ו) עבירות של פגיעה בחירות לפי סעיפים 369 עד 374, 374א, 375, 376, 377 ו-377א.
(ז) עבירות תקיפה לפי סימן ח' לפרק י' ולפי סעיפים 273, 274 ו-368.
(ח) עבירות של פגיעה ברכוש לפי סעיפים 384א, 402, 406 עד 408, 410, 411, 413, 413ב, 413ד עד 413, 427, 428 ו-448.
(ט) עבירה של התפרעות לפי סעיף 157.
(י) עבירה של ארגון משחקים אסורים, הגרלות או הימורים לפי סעיף 225.
(יא) עבירה של קשר לפשע לפי סעיף 499 ובלבד שמדובר בעבירה פשע המנויה בתוספת.
(2) עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים, למעט עבירות הנוגעות לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי.
(3) עבירות לפי חוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955:
הוצאת נשק מרשות הצבא לפי סעיף 78.
(4) עבירה המנויה בהגדרה "חשוד בעבירה בטחון" שבסעיף 35(ב) בחוק המעצרים.
(4א) עבירות של התנכלות והטרדה מינית לפי סעיף 5(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998.
(4ב) עבירה לפי סעיף 2 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003.
(4ג) עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.
(5) ניסיון, שידול, נייסון לשידול או סיוע לעבירה מהעבירות המפורטות בתוספת זו.

(תיקון מס' 4)
תשע"א-2011
צו תשע"ד-2014

(תיקון מס' 7)
תשע"ט-2019

(תיקון מס' 4)
תשע"א-2011

(תיקון מס' 4)
תשע"א-2011
צו תשע"ד-2014

צו תשע"ד-2014

צו תשע"ד-2014

צו תשע"ד-2014

צו תשע"ד-2014

צו תשע"ד-2014

תוספת שנייה

(סעיף 11ט2)

(תיקון מס' 3)
תשע"א-2011

חלק א'

- (1) אינטרפול (Interpol – International Criminal Police Organization) והמשטרות המסונפות אליו;
(2) אירופול (Europol – European Criminal Police Organization) והמשטרות המסונפות אליו;
(3) משטרה פדרלית או מדינתית, וכן משטרה מחוזית או עירונית הפועלת מכוח דין;
(4) רשות תביעה של מדינה או של גוף המנוי בתוספת זו;
(5) רשות או סוכנות מדינתית לאכיפת חוק פלילית.

חלק ב'

- (1) משטרת גבולות ורשות הגירה;
(2) רשות או סוכנות מדינתית לאכיפת חוק שאינה פלילית.

חלק ג'

- (1) רשות להגנה על עדים.

דוד ליבאי
שר המשפטים

שמעון פרס
ראש הממשלה

שבח וייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969*

פרק ראשון: פרשנות

1. **הגדרות** – **בפקודה זו –**
- "שופט" – שופט בית משפט שלום או שופט בית משפט מחוזי;
 "חפץ" – לרבות תעודה, מסמך, חומר מחשב או בעל חיים;
 "מחשב", "חומר מחשב" ו"פלט" – כהגדרתם בחוק המחשבים, תשנ"ה-1995.

(תיקון מס' 6)
תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 6)
תשנ"ה-1995

פרק שני: מעצר

סימן א': מעצר בלא צו

2. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997
3. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997
4. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997
5. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997
6. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997
7. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997

סימן ב': הנוהל בתחנת המשטרה

8. **המפקח הכללי של המשטרה, באישור שר המשטרה, יקבע בצו שיפורסם ברשומות את המקומות שיהיו תחנות משטרה לענין הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996.**

תחנת משטרה – מהי
(תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997

9. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997
10. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997
11. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997
12. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997
13. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997
14. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997
15. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997

סימן ג': (בוטל)

16. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997
17. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997
18. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997
- 18א. (בוטל). (תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997

סימן ד': פעולות אגב מעצר

19. **מי שמוסמך לעצור אדם חב מעצר רשאי להשתמש בכל אמצעי סביר הדרוש לביצוע המעצר, אם האדם מתנגד למעצר או מנסה להתחמק ממנו.**
20. **כל אדם חייב לעזור לשוטרי או לאדם אחר הדורש באופן סביר את עזרתו לעצור אדם שהוא מוסמך לעצרו או למנוע בריחתו.**

שימוש בכוח

עזרת הציבור

21. העוצר רשאי לקחת מן הנעצר כל כלי התקפה שעמו וימסור את הכלי שלקח לשופט או לשוטר שלפניו יש לפי החוק להביא את הנעצר.

כלי התקפה

22. (א) שוטר העוצר אדם, או המקבל עצור או אסיר למשמורתו, רשאי לערוך חיפוש על גופו; בסעיף זה, "חיפוש על גוף האדם" – חיפוש על פני גופו של אדם, בבגדיו או בכליו, שאינו חיפוש חיצוני או פנימי כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), תשנ"ו-1996.

חיפוש בעצור
(תיקון מס' 7)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 11)
תשס"ה-2005

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מסמכות חיפוש על פי חוק בגופו של עצור או אסיר.

(ג) דברים שנתפסו בחיפוש לפי סעיף קטן (א) יוחזקו במשמורת, תיערך רשימה של הדברים שנתפסו שתיחתם בידי המחפש ומי שחיפשו על גופו; עותק של הרשימה יימסר למי שחיפשו על גופו.

פרק שלישי: חיפוש

23. רשאי שופט ליתן צו לערוך חיפוש בכל בית או מקום (להלן – צו חיפוש) אם –

צווי חיפוש

(1) החיפוש בו נחוץ כדי להבטיח הצגת חפץ לצורך כל חקירה, משפט או הליך אחר;
(2) יש לשופט יסוד להניח שהוא משמש להחסנתו או למכירתו של חפץ גנוב, או שנשמר בו או מוחסן בו חפץ שנעברה בו או לגביו עבירה, או ששימש, או מתכוונים להשתמש בו, למטרה לא-חוקית;

(3) יש לשופט יסוד להניח שנעברה עבירה או שמתכוונים לעבור עבירה נגד אדם הנמצא בו.

(תיקון מס' 4)
תש"ס-1980

23א. (א) חדירה לחומר מחשב וכן הפקת פלט תוך חדירה כאמור, יראו אותן כחיפוש וייעשו על-ידי בעל תפקיד המיומן לביצוע פעולות כאמור; לענין זה, "חדירה לחומר מחשב" – כמשמעותה בסעיף 4 לחוק המחשבים, תשנ"ה-1995.

חדירה לחומר מחשב
(תיקון מס' 6)
תשנ"ה-1995

(ב) על אף הוראות פרק זה, לא ייערך חיפוש כאמור בסעיף קטן (א), אלא על-פי צו של שופט לפי סעיף 23, המציין במפורש את ההיתר לחדור לחומר מחשב או להפיק פלט, לפי הענין, והמפרט את מטרות החיפוש ותנאיו שייקבעו באופן שלא יפגעו בפרטיותו של אדם מעבר לנדרש.

(תיקון מס' 12)
תשס"ה-2005

(ג) קבלת מידע מתקשורת בין מחשבים אגב חיפוש לפי סעיף זה לא תיחשב כהאזנת סתר לפי חוק האזנת סתר, תשל"ט-1979.

24. (א) צו חיפוש ישמש אסמכתה לכל שוטר, או לאדם אחר שנקב השופט בצו, אם ראה שהנסיבות מחייבות לייפות לכך כוחו של אותו אדם –

סמכות לפי צו חיפוש

(1) לערוך חיפוש בבית או במקום לפי האמור בצו החיפוש ולתפוס כל חפץ הנחזה כמתואר בצו ולעשות בו כאמור בצו;

(2) לעצור כל אדם הנמצא בבית או במקום ונחזה כמי שיש לו, או שהיתה לו, יד בעבירה שנעברה, או שמתכוונים לעבור, באותו חפץ או לגביו.

(ב) מי שעורך חיפוש לפי צו חיפוש ומוצא חפץ שלא הוזכר בצו, אבל יש יסוד סביר להניח שנעברה, או שמתכוונים לעבור, עבירה בו או לגביו, רשאי לתפוס את החפץ ולהביאו לפני השופט שנתן את הצו, והשופט רשאי לצוות מה ייעשה בו, כפי שיראה לנכון.

25. (א) שוטר רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס ולחפש בכל בית או מקום אם –

חיפוש שלא על פי צו
חיפוש
(תיקון מס' 15 –
הוראת שעה)
תשפ"ג-2023

(1) יש לשוטר יסוד להניח שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב;

(2) תופש הבית או המקום פונה לעזרת המשטרה;

(3) אדם המצוי שם פונה לעזרת המשטרה ויש יסוד להניח שמבוצעת שם עבירה;

(4) השוטר רודף אחרי אדם המתחמק ממעצר או נמלט ממשמורת חוקית.

(ב) נוסף על האמור בסעיף קטן (א), בתקופה של שנה החל מיום כ"ד באייר התשס"ג (15 במאי 2023) (בסעיף זה – תקופת הוראת השעה), שוטר רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס ולחפש בכל בית או מקום אם –

(תיקון מס' 15 –
הוראת שעה)
תשפ"ג-2023

(1) התעורר חשד סביר זה מקרוב שיש בבית או במקום נשק או חלק מהותי כנשק העשוי לשמש ראייה לביצוע עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין, אם אי-ביצוע החיפוש באופן מיידי יסכל את מטרת החיפוש, ולא ניתן לקבל צו חיפוש לנוכח הצורך לבצע את החיפוש באופן מיידי כדי למנוע את העלמת הראייה או הפגיעה בה;

(2) התעורר חשד סביר זה מקרוב שיש בבית או במקום תיעוד או מצלמה העשויים לשמש ראיה לביצוע פשע חמור או עבירה לפי סעיפים 144(א), (ב) או 340א(ב) לחוק העונשין, אם אי-ביצוע החיפוש באופן מיידי יסכל את מטרת החיפוש, ולא ניתן לקבל צו חיפוש לנוכח הצורך לבצע את החיפוש באופן מיידי כדי למנוע את העלמת הראייה או הפגיעה בה;

(3) אין בהוראות פסקאות (1) ו-(2) כדי לגרוע מסמכותו של שוטר לפי כל דין.

(ג) על חיפוש לפי סעיף קטן (ב) יחולו הוראות אלו:

(1) החיפוש יבוצע לאחר קבלת אישור קצין משטרה בדרגת רב-פקד ומעלה; האישור יתועד בכתב ויכלול את הנסיבות והנימוקים לכך שהחיפוש נדרש באופן מיידי וללא צו;

(2) החיפוש יתועד באופן שייקבע בנוהלי המשטרה; אין בהוראות פסקת משנה זו כדי לגרוע מהוראות סעיף 26;

(3) נתגלה במהלך החיפוש חפץ שאינו נוגע לעבירה שבשלה ניתן האישור לחיפוש וחלים לגבי התנאים שבסעיף 32(א), רשאי השוטר לתפוס את החפץ, ומשתפסו – יביאו בפני שופט, והשופט יצווה מה ייעשה בחפץ בהתאם להוראות הפרק הרביעי.

(ד) (1) השר לביטחון לאומי והמפקח הכללי של משטרת ישראל ידווחו בכתב לוועדה לביטחון לאומי של הכנסת וליועץ המשפטי לממשלה, בהתאמה, ביום כ"ט באלול התשפ"ג (15 בספטמבר 2023), ביום ג' בטבת התשפ"ד (15 בדצמבר 2023) וביום כ"ב באדר ב' התשפ"ד (1 באפריל 2024), על כל אלה, לגבי התקופה שקדמה למועד הדיווח:

(א) מספר האישורים לחיפוש ללא צו שניתנו לפי סעיף קטן (ב) והעבירות שבשלהן ניתנו האישורים;

(ב) מספר החיפושים שבהם נמצאו נשק, תיעוד או מצלמה לפי סעיף קטן (ב);

(ג) מספר כלי הנשק שנתפסו לפי סעיף קטן (ב)(1);

(ד) מספר הבקשות שהוגשו לבית המשפט כדי שיצווה מה ייעשה בחפץ לפי סעיף קטן (ג);

(2) פרקליט המדינה ידווח בכתב לוועדה לביטחון לאומי של הכנסת על מספר כתבי האישום שהוגשו בתיקים שבהם בוצע חיפוש לפי הוראות סעיף קטן (ב); דיווח כאמור יימסר ביום כ"ב באדר ב' התשפ"ד (1 באפריל 2024).

(ה) בסעיף זה –

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;

"נשק" ו"חלק מהותי בנשק" – כהגדרתם בסעיף 144(ג) לחוק העונשין;

"פשע חמור" – עבירה שדינה מאסר עשר שנים או יותר או עבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין.

25א. (בוטל).

26. (א) חיפוש, בין על פי צו ובין שלא על פי צו, ייערך בפני שני עדים שאינם שוטרים, זולת אם –

(1) לא ניתן בנסיבות הענין ובגלל דחיפותו לערכו כאמור; נסיבות הענין וטעמי דחיפותו יפורטו בפרוטוקול שייערך;

(2) שופט הרשה לערכו שלא בפני עדים;

(3) תופש הבית או המקום שבו נערך החיפוש, או אחד מבני ביתו הנוכחים שם, ביקש לערכו שלא בפני עדים; הבקשה תפורש בפרוטוקול שייערך.

(ב) בלי לפגוע בכלליות האמור בסעיף קטן (א), המפקח הכללי של המשטרה יקבע הוראות נוספות לענין חדירה לחומר מחשב לצורך שמירה על הפרטיות ועל שלמותו של חומר המחשב; קביעה לפי סעיף קטן זה יכול שתיעשה בפקודות משטרת ישראל כהגדרתן בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, ויכול שתיעשה בנהלים בידי המפקח הכללי של המשטרה או בידי קצין משטרה שהוא הסמיכו לכך.

27. רשימת כל החפצים שנתפסו אגב חיפוש, בין שנערך על פי צו ובין שלא על פי צו, והמקומות שבהם נמצאו, תיערך על-ידי מי שביצע את החיפוש ותיחתם בידי העדים או בחותמתם.

(תיקון מס' 15 –
הוראת שעה)
תשפ"ג-2023

(תיקון מס' 15 –
הוראת שעה)
תשפ"ג-2023

(תיקון מס' 15 –
הוראת שעה)
תשפ"ג-2023

(תיקון מס' 14 –
תשע"ו-2016)

הנוהל בעריכת חיפוש
(תיקון מס' 12)
תשס"ה-2005

(תיקון מס' 12 –
תשס"ה-2005)

רשימת החפצים
שנמצאו

28. תופש הבית או המקום שמחפשים בו, או אדם מטעמו, יינתן לו להיות נוכח בחיפוש, ולפי דרישתו יימסר לו העתק של רשימת החפצים שנתפסו, חתום בידי העדים או בחותמתם.

נוכחות התופש
מותרת

29. נמצא אדם בבית או במקום שמחפשים בו או בקרבתו, ויש יסוד סביר לחשוד שהוא מסתיר אצלו חפץ שמחפשים, או שרשאים לחפש אחריו – מותר לחפש על גופו, כאמור בסעיף 22 מיד; רשימת החפצים שנמצאו ונתפסו תיערך ותיחתם בידי עדים, כאמור בסעיף 27, והעתק הרשימה חתומה כאמור יימסר לאדם לפי דרישתו.

חיפוש באדם
(תיקון מס' 7)
תשנ"ו-1996

30. רשאי שופט להורות שייערך בפניו חיפוש בכל בית או מקום שהוא מוסמך ליתן צו חיפוש לגביו.

הוראת שופט לערוך
חיפוש

31. הובא לפני שופט, מכוח צו חיפוש, חפץ שאסור להשתמש בו או להחזיקו, ולא הוכיח המחזיק הצדק חוקי, רשאי השופט להורות על החרמתו, השחתתו או השמדתו, אף אם לא יובא אדם לדין בקשר אליו.

סמכויות שופט לגבי
חפצים שנמצאו

פרק רביעי: תפיסת חפצים

32. (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.

סמכות לתפוס חפצים
(תיקון מס' 1)
תש"ל-1970

(ב) על אף הוראות פרק זה, לא ייתפס מחשב או דבר המגלם חומר מחשב, אם הוא נמצא בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, אלא על-פי צו של בית משפט; צו שניתן שלא במעמד המחזיק במחשב או בדבר המגלם חומר מחשב, יינתן לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות; בית משפט רשאי להאריך את הצו לאחר שניתנה למחזיק הזדמנות להשמיע טענותיו.

(תיקון מס' 6)
תשנ"ה-1995

(ב1) נתפס מחשב שאינו בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף קטן (ב) וניתן להפרידו מדבר המגלם חומר מחשב, והמחשב אינו דרוש לצורך חילוטו או הגשתו כראיה לבית המשפט, תחזיר המשטרה את המחשב לאדם שממנו נלקח בתוך 30 ימים מיום תפיסתו, ואולם רשאי בית משפט שלום לצוות על הארכת התקופה האמורה לתקופה שלא תעלה על 30 ימים, ולחזור ולצוות על כך מעת לעת.

(תיקון מס' 12)
תשס"ה-2005

(ג) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות לענין סעיף זה.

(תיקון מס' 6)
תשנ"ה-1995
הענקת חומר מחשב
(תיקון מס' 12)
תשס"ה-2005

32א. (א) לבקשת אדם המשתמש במחשב שנתפס לפי הוראות חוק זה או שיש לו חומר מחשב במחשב כאמור, תאפשר לו המשטרה לקבל העתק מחומר המחשב הדרוש לו, בתוך ארבעה ימים מיום התפיסה; קצין בדרגת סגן ניצב או בדרגה גבוהה מזאת רשאי להורות שמסירת ההעתק תידחה, ולחזור ולהורות על כך מעת לעת, ובלבד שכל תקופת דחיה לא תעלה על ארבעה ימים ושסך כל תקופות הדחיה לא יעלה על 16 ימים; בית משפט שלום רשאי בנסיבות מיוחדות לצוות שמסירת ההעתק תידחה לתקופה נוספת, ולחזור ולצוות כך מעת לעת, ובלבד שכל תקופת דחיה לא תעלה על 15 ימים.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו רשאי שלא לאפשר מסירת העתק כאמור אם סבר כי קיים חשש סביר שמסירת ההעתק תביא לשיבוש החקירה או לביצוע עבירה.

(ג) העתקת חומר המחשב תהיה במקום שהמשטרה הועידה לכך, ותתבצע בידי בעל תפקיד מיומן כאמור בסעיף 23א.

(ד) על דחיית בקשה לקבל העתק מחומר מחשב לפי סעיף זה רשאי מי שהגיש בקשה לפי סעיף קטן (א) לערור לפני בית משפט שלום.

33. נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט.

שמירת התפוס

34. על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן – שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט – הכל בתנאים שייקבעו בצו.

מסירת התפוס לפי צו

35. אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם

החזרת התפוס על ידי
המשטרה

- מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע.
36. הוגש החפץ כראיה לבית המשפט, רשאי בית המשפט, בין בפסק דינו בענין הנדון ובין בצו מיוחד, לצוות מה ייעשה בו; הוראות סעיף זה באות להוסיף על סמכויות בית המשפט לפי כל דין אחר, ולא לגרוע מהן.
37. הוגש משפט ולא הוגש החפץ כראיה לבית המשפט, הרי אם היה המשפט נגד אדם על עבירה שעבר באותו חפץ או לגביו, רשאי בית המשפט לצוות כאמור בסעיף 34; לא ניתן צו לפי סעיף 34 או שלא היה משפט נגד אדם על עבירה כאמור, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם שמידיו נלקח.
38. היה החפץ בעל חיים או מצרך שעלול להתקלקל, בין בגלל טיבו המיוחד ובין מסיבה אחרת, ולא ניתן עליו צו לפי סעיף 34, רשאי בית המשפט השלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם התובע זכות בחפץ, לצוות שהחפץ יימכר במכרו פומבי או במחיר המקובל באותו יום; דמי המכר יוחזרו לאדם שמידיו נלקח החפץ, אולם אם תוך המועדים שנקבעו על פי סעיף 35 הוגש משפט נגד אדם על עבירה שעבר בחפץ שנתפס או לגביו, ינהגו בדמי המכר כפי שיוורה בית המשפט.
- 38א. (א) שוטר מוסמך, אדם שהחפץ נלקח ממנו או תובע זכות בחפץ רשאים לערור על החלטת בית המשפט לפי פרק זה, לפני בית המשפט המחוזי אשר ידון בערר בשופט אחד.
- (ב) על החלטת בית המשפט המחוזי לפי סעיף קטן (א) ניתן לערור לפני בית המשפט העליון שידון בערר בשופט אחד, אם ניתנה רשות לכך מאת שופט של בית המשפט העליון.
- (ג) ערר או בקשת רשות לערור כאמור בסעיף זה, לפי העניין, יוגשו בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט; ניתנה רשות לערור כאמור בסעיף קטן (ב), תוגש הודעת הערר בתוך 30 ימים מיום מתן הרשות לערור; ואולם בית המשפט רשאי להאריך את המועדים האמורים מטעמים שיירשמו.
39. (א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.
- (ב) ניתן חפץ כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה ולא חל עליו אחד התנאים האחרים האמורים בסעיף 32, לא יחולט אלא אם החפץ ניתן מאת בעליו, או מאת המחזיק בו כדין, או על דעתו, כשכר בעד ביצוע העבירה שעליה הורשע הנידון, או כאמצעי לביצועה, או בעד ביצוע עבירה אחרת הקשורה בעבירה שבה הורשע הנידון, או כאמצעי לביצוע העבירה האחרת; ואין נפקא מינה אם ביצע הנידון את העבירה האחרת ואם לאו, ואף אם לא נתכוון לבצעה.
- (ג) צו חילוט לפי סעיף זה יכול שיינתן בין בגזר הדין ובין על פי עתירה מטעם תובע.
40. היה אדם שאיננו שותף לעבירה טוען לבעלות על החפץ שחולט או לזכות בו, רשאי הוא, תוך שנה מיום מתן צו החילוט או תוך מועד נוסף שנקבע באותו צו, לבקש מאת בית המשפט שציווה על החילוט לבטל את הצו, ורשאי בית המשפט לעשות כן ולצוות על מסירת החפץ למבקש, לבעלותו או לשם מימוש זכותו בלבד, הכל לפי הענין.
41. נמכר החפץ שהוחלט למסרו כאמור בסעיף 40, יבואו דמי מכרו במקומו; אבד החפץ – רשאי בית המשפט, אם שוכנע שהיתה פשיעה או רשלנות בשמירתו, לחייב את אוצר המדינה בניזקין בסכום שיקבע.
42. (א) חפץ או דמי מכרו, שעל המשטרה להחזירו לאדם לפי חוק זה, והאדם נדרש בכתב לבוא למקום שנקבע ולקבלו, ולא יעשה כן תוך ששה חדשים מיום שנמסרה לו הדרישה, או שתוך ששה חדשים מן היום שבו חייבת המשטרה להחזירו לא נודע לה מקום הימצאו על אף שפעלה בשקידה סבירה לגילוי – רואים אותו כנכס ללא בעלים והוא יחולט לאוצר המדינה.
- (ב) לענין סעיף זה משלוח דרישה בדואר רשום, לפי המען שמסר האדם במשטרה, ישמש ראיה לכאורה שהדרישה נמסרה לו תוך 48 שעות מעת משלוחה.
- פרק חמישי: הוראות כלליות**
43. ראה שופט שהצגת חפץ נחוצה או רצויה לצרכי חקירה או משפט, רשאי הוא להזמין כל אדם, שלפי ההנחה החפץ נמצא בהחזקתו או ברשותו, להתייצב ולהציג את החפץ, או להמציאו, בשעה ובמקום הנקובים בהזמנה.
44. שוטר לא ישא באחריות אזרחית או פלילית בשל מעצרו או עיכובו שלדעת בית המשפט ביצע אותו בתום לב ולמען שלום הציבור, אולם האמור בסעיף זה לא יגרע מכוחם של הממונים עליו לנקוט אמצעים משמעתיים כפי שיראו לנכון.

הכרעת בית-המשפט
בתפוס

חפץ שלא הוגש
כראיה

צו מכירה

ערר
(תיקון מס' 10)
תשנ"ז-1997
(תיקון מס' 12)
תשס"ה-2005

(תיקון מס' 13)
תש"ע-2010

צו חילוט
(תיקון מס' 1)
תש"ל-1970

(תיקון מס' 1)
תש"ל-1970

(תיקון מס' 1)
תש"ל-1970

טענת בעלות או זכות
מצד אדם

תפוס שנמכר או אבד

חפץ ללא בעל

הזמנה להציג חפץ

פסוק שוטר מאחריות
(תיקון מס' 9)
תשנ"ז-1997

45. אדם הגר בבית או במקום שמותר להיכנס אליו מכוח רשות לעצור או לחפש, או הממונה על בית או מקום כאמור, ירשה, לפי הדרישה, כניסה חפשית ויתן כל הקלה סבירה; נדרש וסירב להרשות כניסה כאמור, מי שזכאי להיכנס רשאי לבצע את הכניסה בכוח.
46. חיפוש אצל אשה לפי פקודה זו לא ייעשה אלא על ידי אשה.
47. (א) המשתמש בכוח או באיומים כדי למנוע או להכשיל מעצר חוקי, שלו או של אדם אחר, או כדי להכשיל חיפוש חוקי, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס 750 לירות.
- (ב) (בוטלה).
- (ג) הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראותיה של פקודת החוק הפלילי, 1936, ולא לגרוע מהן.
48. תחילתו של נוסח חדש זה ביום י"ג באייר תשכ"ט (1 במאי 1969).

כניסה למקום

חיפוש אצל אשה

עבירות

(תיקון מס' 4)
 תש"ס-1980

תחילה

יעקב ש' שפירא
 שר המשפטים

חוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016

פרק א': מטרה ופרשנות

1. מטרתו של חוק זה לקבוע הוראות בתחום המשפט הפלילי והמינהלי לרבות סמכויות אכיפה מיוחדות, לצורך מאבק בטרור ובכלל זה לשם –

- (1) מניעת הקמתם, קיומם ופעילותם של ארגוני טרור;
 - (2) מניעה וסיכול של עבירות טרור המבוצעות בידי ארגוני טרור או יחידים;
- והכול בשים לב למאפיינים של ארגוני הטרור ועבירות הטרור, לסיכון הצפוי מהם לביטחון מדינת ישראל, לתושביה ולסדרי השלטון בה, ולמחויבותה של מדינת ישראל למאבק בטרור ברוח האמנות הבין-לאומיות שהיא צד להן, תוך איזון עם מחויבותה של מדינת ישראל לזכויות האדם ולאמות המידה המקובלות בתחום זה במשפט הבין-לאומי.

2. (א) בחוק זה –

הגדרות
ופרשנות

"ארגון טרור" – כל אחד מאלה:

- (1) חבר בני אדם בתבנית מאורגנת ומתמשכת, שמבצע מעשי טרור או פועל במטרה שיבוצעו מעשי טרור, ובכלל זה חבר בני אדם כאמור שעוסק באימונים או בהדרכה לביצוע מעשי טרור או שעושה פעולה או עסקה בנשק לביצוע מעשי טרור, בין שהוכרו ארגון טרור לפי פרק ב' ובין שלא;
- (2) חבר בני אדם בתבנית מאורגנת ומתמשכת, שפועל, במישרין או בעקיפין, כדי לסייע לארגון כאמור בפסקה (1), או במטרה לקדם את פעילותו של ארגון כאמור, ובכלל זה לממנו, והכול באופן שיש בו תרומה ממשית או מתמשכת לפעילות הארגון או בזיקה ממשית אליו, ובלבד שהוכרו ארגון טרור לפי פרק ב';
- (3) ארגון שהוכרו מחוץ לישראל ארגון טרור, ובלבד שהוכרו כאמור לפי פרק ב';

לעניין הגדרה זו –

- (א) "תבנית מאורגנת ומתמשכת" – תבנית שאינה אקראית ושנועדה להתקיים פרק זמן, אף אם אין מדרג בין החברים ואין להם תפקידים מוגדרים;
- (ב) אין נפקא מינה אם חברי הארגון יודעים את זהות החברים האחרים אם לאו, אם הרכב חברי הארגון קבוע או משתנה, אם הארגון מבצע גם פעילות חוקית ואם הוא פועל גם למטרות חוקיות;
- (ג) יראו פלג, סניף, סיעה או מוסד של חבר בני אדם כאמור וכל גוף הכפוף לו, כחלק מארגון הטרור, גם אם כינויים שונה;

"ארגון טרור מוכרז" – חבר בני אדם שהוכרו, לפי הוראות סעיפים 4, 6 או 11, כי הוא ארגון טרור;

"ארגון ציבורי בין-לאומי" – ארגון שנוסד בידי שתי מדינות או יותר, או בידי ארגונים שנוסדו בידי שתי מדינות או יותר;

"הוועדה המייעצת" – הוועדה שמונתה לפי הוראות סעיף 14;

"ועדת השרים" – ועדת שרים לענייני ביטחון לאומי כמשמעותה בסעיף 6 לחוק הממשלה, התשס"א-2001;

"חבר בארגון טרור" – אדם הנמנה עם ארגון טרור, ובכלל זה –

- (1) מי שנוטל חלק פעיל בפעילות של ארגון טרור או פועל כנציג או כשלוח מטעם ארגון טרור;
- (2) מי שהביע את הסכמתו להצטרף לארגון טרור, לפני מי שיש לו יסוד סביר להניח כי הוא נמנה עם ארגון טרור או נציג או שלוח מטעמו;

לעניין הגדרה זו –

- (א) מי שהציג את עצמו לפני אחר כחבר בארגון טרור, חזקה כי הוא נמנה עם ארגון טרור; עורר נאשם ספק סביר לעניין חברותו בארגון טרור, יפעל הספק לטובתו;
- (ב) מי שהיה חבר בארגון טרור יראו אותו כחבר באותו ארגון, אלא אם כן הוכיח כי חדל מלהיות חבר בו; ואולם אם לא נטל חלק פעיל בפעילות של ארגון טרור ולא פעל כנציג או כשלוח מטעם ארגון טרור, ועורר ספק סביר לעניין חברותו בארגון הטרור, יפעל הספק לטובתו;
- (ג) לא ייחשב חבר בארגון טרור מי שהוכיח שלא היה מודע לכך שהארגון הוא ארגון טרור; לעניין זה, "היה מודע" – לרבות חשד ונמנע מלברר;
- "חבר בני אדם" – חבר בני אדם בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד;
- "חומר מזיק" – חומר כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי לרבות גרעיני, העלול לפי טיבו, סוגו או כמותו להמית אדם או לגרום לפגיעה חמורה לגוף, לרכוש, לתשתיות או לסביבה;
- "חוק איסור הלבנת הון" – חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000;
- "חוק איסור מימון טרור" – חוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005;
- "חוק המעצרים" – חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996;
- "חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;
- "מיתקן רגיש" – מקום, לרבות מבנה, מכל או כלי תחבורה, המשמש לייצור, לעיבוד, להחזקה, לאחסנה, לסילוק או להובלה, של חומר מזיק או להפקת אנרגיה מחומר כאמור;
- "מעשה טרור" – מעשה המהווה עבירה או איום בעשיית מעשה כאמור, שמתקיימים לגביהם כל אלה:
- (1) הם נעשו מתוך מניע מדיני, דתי, לאומני או אידאולוגי;
 - (2) הם נעשו במטרה לעורר פחד או בהלה בציבור או במטרה לאלץ ממשלה או רשות שלטונית אחרת, לרבות ממשלה או רשות שלטונית אחרת של מדינה זרה, או ארגון ציבורי בין-לאומי, לעשות מעשה או להימנע מעשיית מעשה;
 - (3) במעשה שנעשה או במעשה שאיימו בעשייתו, היה אחד מאלה, או סיכון ממשי לאחד מאלה:
 - (א) פגיעה חמורה בגופו של אדם או בחירותו;
 - (ב) פגיעה חמורה בבטיחות הציבור או בבריאותו;
 - (ג) פגיעה חמורה ברכוש, שבנסיבות שבהן בוצעה יש אפשרות ממשית שתגרום לפגיעה חמורה כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב) ושנעשתה במטרה לגרום לפגיעה כאמור;
 - (ד) פגיעה חמורה בקודשי דת; לעניין זה, "קודשי דת" – מקום פולחן או קבורה ותשמישי קדושה;
 - (ה) פגיעה חמורה בתשתיות, במערכות או בשירותים חיוניים, או שיבוש חמור שלהם, או פגיעה חמורה בכלכלת המדינה או בסביבה;

לעניין הגדרה זו –

- (א) נעשה המעשה או האיום כאמור בפסקה (3)(א) תוך שימוש בנשק או בסכין, יראו אותו כמעשה טרור גם אם לא התקיים בו האמור בפסקה (2);
- (ב) נעשה המעשה או האיום תוך שימוש בנשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי, בחומר מזיק או במיתקן רגיש, או תוך פגיעה במיתקן רגיש, העלולים לפי טיבם או סוגם לגרום

לפגיעה חמורה בשטח גדול או בציבור גדול, יראו אותו כמעשה טרור גם אם לא התקיים בו האמור בפסקאות (2) או (3);

(ג) נעשה המעשה או האיום על ידי ארגון טרור או על ידי חבר בארגון טרור, חזקה כי התקיים האמור בפסקאות (1) ו-(2); עורר נאשם ספק סביר לעניין זה, יפעל הספק לטובתו;

(ד) אין נפקא מינה אם המניע או המטרה המנויים בפסקאות (1) ו-(2) היו המניע או המטרה הבלעדיים או העיקריים למעשה או לאיום;

(ה) נשק – למעט חלק ואבזר כאמור בסעיף 144(ג) לחוק העונשין;

"נשק" – כמשמעותו בסעיף 144(ג) ו-144(1) לחוק העונשין, לרבות נשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי;

"נשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי" – נשק המסוגל לפלוט חומר מזיק לרבות קרינה רדיואקטיבית;

"עבירה" – עבירה מסוג עוון או פשע;

"עבירת ביטחון חמורה" – עבירת טרור חמורה, וכן עבירה שנעברה בנסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש לפגיעה בביטחון המדינה ובזיקה לפעילות טרור שהיא עבירה כמפורט להלן:

(1) עבירה לפי סימן ב' או סימן ד' בפרק ד' לחוק העונשין, למעט סעיפים 102(ב), 103, 111 סיפה לעניין גרם ברשלנות של מסירת ידיעה, 113 א ו-115(א) רישה;

(2) עבירה לפי סעיפים 107, 143, 144, 300, 301א, 305, 329, 330, 369 עד 454, 456 ו-497 לחוק העונשין;

(3) עבירה לפי סעיפים 2, 2א, 3, 4, 5 ו-6 לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954;

"עבירת טרור" – עבירה לפי חוק זה או עבירה שהיא מעשה טרור;

"עבירת טרור חמורה" – כל אחת מאלה:

(1) עבירה לפי סעיפים 20, 21, 22(ב) ו-(ג), 23, 25, 28, 29, 30 או 31;

(2) עבירה המהווה מעשה טרור שדינה, לאחר החמרת הענישה לפי סימן ב' בפרק ג', מאסר חמש שנים או יותר;

"פומבי", "פרסום" ו"פרסם" – כהגדרתם בסעיף 34 לחוק העונשין;

"פעולה ברכוש" – הקניה או קבלה של בעלות או של זכות אחרת ברכוש, בין שהיא קניינית ובין שאינה קניינית, בתמורה או שלא בתמורה, וכן פעולה ברכוש שהיא גיוס, מסירה, קבלה, החזקה, המרה, פעולה בנקאית, השקעה, פעולה בניירות ערך או החזקה בהם, תיווך, מתן או קבלת אשראי, ייבוא, ייצוא או יצירת נאמנות, או ערבו של רכוש טרור עם רכוש אחר גם אם אינו רכוש טרור;

"פעילות", של ארגון טרור – לרבות פעילות חוקית או פעילות למטרות חוקיות;

"פקודת הראיות" – פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971;

"פקודת מעצר וחיפוש" – פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969;

"ציבור" – לרבות חלק מן הציבור, ציבור שאינו בישראל וציבור שאינו ישראלי;

"ראש רשות ביטחון" – כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) לעניין שירות הביטחון הכללי – ראש השירות;

(2) לעניין המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים – ראש המוסד;

(3) לעניין צבא הגנה לישראל – ראש המטה הכללי של צבא הגנה לישראל;

(4) לעניין משטרת ישראל – המפקח הכללי של משטרת ישראל;

"רכוש" – מקרקעין, מיטלטלין, כספים וזכויות, לרבות רכוש שהוא תמורתו של רכוש כאמור, וכל רכוש שצמח או שבא מרכוש כאמור או מרווחיו;

"רכוש הקשור לעבירה" – רכוש שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) נעברה בו עבירה או שהוא שימש לביצוע עבירה, קידם ביצוע עבירה או סייע או יועד לביצוע עבירה;

(2) הושג כשכר או כתגמול בעד ביצוע עבירה, יועד להיות שכר או תגמול בעד ביצועה או הושג כתוצאה מביצועה, והכול במישרין או בעקיפין;

"רכוש טרור" – כל אחד מאלה:

(1) רכוש של ארגון טרור;

(2) רכוש הקשור לעבירה שהיא עבירה טרור;

"רכוש של ארגון טרור" – רכוש הנמצא בבעלותו, בחזקתו, בשליטתו או במשמורתו של ארגון טרור, לבד או יחד עם אחר, וכן רכוש המשמש או המיועד לשמש ארגון טרור או לפעילות של ארגון טרור, לרבות רכוש שהארגון מימן את רכישתו או שהעבירו לאחר בלא תמורה; לעניין זה, חזקה כי רכוש הנמצא במקום המשמש דרך קבע לצורך פעילות של ארגון טרור ואינו משמש דרך קבע למטרה אחרת, הוא רכוש של ארגון טרור, אלא אם כן הוכח אחרת;

"רכוש של הנידון" – רכוש הנמצא בבעלותו, בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו של הנידון, לבד או יחד עם אחר;

"רשות ביטחון" – כל אחד מאלה:

(1) שירות הביטחון הכללי;

(2) המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים;

(3) צבא הגנה לישראל;

(4) משטרת ישראל.

(ב) בכל מקום בחוק זה שבו נאמר "מטרה", ראייה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוה כמטרה לגרמן.

פרק ב': הכרזה על ארגון טרור ועל פעיל טרור

סימן א': הכרזת שר הביטחון על ארגון טרור ועל אדם זר כפעיל טרור

הגדרות – **2.א.** בסימן זה –

"זר" – כמפורט להלן, לפי העניין;

(1) לגבי יחיד – מי שאינו אזרח ישראלי או תושב ישראל, ואם הוא רשום במרשם האוכלוסין של האזור כהגדרתו בתקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית) – הוא יושב דרך קבע מחוץ לאזור;

(2) לגבי חבר בני אדם – מי שמרכז פעילותו אינו בישראל, ואם הוא תאגיד – מתקיימים בו גם שניים אלה: הוא אינו רשום בישראל והשליטה בו אינה בידי תושב ישראל; לעניין הגדרה זו, "שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;

"מעשה טרור" – כהגדרתו בסעיף 2 וכן מעשה שמתקיים בו האמור באותה הגדרה, שנעשה מחוץ לישראל, שדיני העונשין של מדינת ישראל אינם חלים לגביו, ובלבד שהמעשה מהווה עבירה הן לפי דיני מדינת ישראל והן לפי דיני המקום שבו נעשה המעשה, או דיניה של המדינה שכלפיה, כלפי תושביה או כלפי אזרחיה כוון המעשה;

"פעיל טרור" – אחד מאלה:

(1) אדם הנוטל חלק בביצוע מעשה טרור או המסייע או המשדל לביצוע מעשה טרור;

(2) אדם הנוטל חלק פעיל בארגון טרור מוכרז;

(3) אדם הנוטל חלק באופן ממשי במימון פעילות של ארגון טרור מוכרז או בהעמדת אמצעים לארגון טרור מוכרז, גם אם אינו חבר בו;

"תושב ישראל" – לרבות אדם שמקום מגוריו הוא באזור כהגדרתו בתקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), והוא אזרח ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, התש"ו-1950, ושאליו מקום מגוריו היה בישראל הוא היה בגדר תושב ישראל;

"תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית)" – תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967, כפי שהוארך תוקפן ותוקן נוסחן בחוק.

3. הכרזה שר הביטחון על ארגון טרור ועל אדם זר כפעיל טרור

(א) שר הביטחון רשאי להכריז, בצו, לפי הוראות סימן זה, כי חבר בני אדם הוא ארגון טרור לאחר ששוכנע כי מתקיים בו האמור בפסקה (1) או (2) להגדרה "ארגון טרור" וכי יש לו זיקה לישראל.

(1א) שר הביטחון רשאי להכריז, בצו, לפי הוראות סימן זה, כי אדם זר הוא פעיל טרור, לאחר ששוכנע כי מתקיים בו האמור בהגדרה "פעיל טרור" שבסעיף 2א וכי יש לו זיקה לישראל.

(ב) הכרזה על ארגון טרור או על אדם זר כפעיל טרור תהיה על בסיס בקשה מנומקת בכתב, מאת ראש שירות הביטחון הכללי, או ראש רשות ביטחון אחרת באמצעות ראש שירות הביטחון הכללי ובצירוף חוות דעתו, באישור היועץ המשפטי לממשלה; בבקשה כאמור יפרט ראש רשות הביטחון את המידע והעובדות שעליהם הוא מבסס את עמדתו כי מתקיים בחבר בני האדם האמור בסעיף קטן (א).

(ג) לעניין ארגון טרור כאמור בפסקה (2) להגדרה "ארגון טרור", הפועל בישראל באמצעות גורם מטעמו, לא יגיש ראש רשות ביטחון בקשה כאמור בסעיף קטן (ב) אלא לאחר שניתנה התראה לארגון והוא המשיך בפעילותו ובלבד שמצא כי אין בהתראה כדי לסכל את האפשרות לפעול נגד הארגון.

(ד) ראש הממשלה רשאי, אם ראה צורך בכך במקרים מיוחדים, ביוזמתו או לבקשת שר הביטחון, לקבוע שהחלטה על הכרזה תהיה של ועדת השרים או של הממשלה; קבע ראש הממשלה כאמור, תבוא לעניין סימן זה ועדת השרים או הממשלה, לפי העניין, במקום שר הביטחון, למעט לעניין הסמכות להאריך מועדים לפי סעיפים 5(ד), 6(א) ו-7(ד).

4. הכרזה זמנית

(א) שוכנע שר הביטחון, לאחר שהוגשה בקשה בהתאם להוראות סעיף 3(ב), כי מתקיים לגבי חבר בני אדם האמור בפסקה (1) או (2) להגדרה "ארגון טרור" או כי מתקיים לגבי אדם זר האמור בהגדרה "פעיל טרור", וכי יש למי מהם זיקה לישראל כאמור בסעיף 3(א) או (1א), לפי העניין, רשאי הוא להכריז, בצו, בהכרזה זמנית כי אותו חבר בני אדם הוא ארגון טרור, וכי אותו אדם זר הוא פעיל טרור, לפי העניין.

(ב) הכרזה זמנית תעמוד בתוקפה עד למועד כמפורט להלן, לפי הענין:

(1) הכריז שר הביטחון הכרזה קבועה לפי הוראות סעיף 6 – עד למועד כניסתה לתוקף של ההכרזה הקבועה;

(2) הוגשו טענות בכתב לפי הוראות סעיף 5 והחליט שר הביטחון שלא להכריז הכרזה קבועה לפי הוראות סעיף 6, או לא נתן החלטה בענין עד תום התקופה האמורה באותו סעיף – עד למועד ההחלטה כאמור או עד תום התקופה כאמור, לפי העניין.

(ג) שר הביטחון רשאי לבטל הכרזה זמנית, לפי בקשה מנומקת מאת ראש רשות ביטחון, שתוגש בהתאם להוראות סעיף 3(ב), אם שוכנע כי לא מתקיים באותו חבר בני אדם האמור בפסקה (1) או (2) להגדרה "ארגון טרור" או שלא מתקיים באותו אדם זר האמור בהגדרה "פעיל טרור".

(ד) הודעה על הכרזה זמנית תימסר לארגון הפועל בישראל, ככל שניתן לאתרו בשקידה סבירה, בהקדם האפשרי.

(ה) בתקופה תוקפה של הכרזה זמנית לפי סעיף זה, יראו אותה, לכל דבר ועניין, כהכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור, אלא אם כן נאמר אחרת בחוק זה.

5. זכות שימוע

(א) הכריז שר הביטחון הכרזה זמנית לפי הוראות סעיף 4, רשאי ארגון הטרור או פעיל הטרור שאליו מתייחסת ההכרזה או חבר באותו ארגון להגיש לשר, בכתב, באמצעות

הוועדה המייעצת, את טענותיו לעניין ההכרזה טרם קבלת ההחלטה בדבר הכרזה קבועה לפי סעיף 6.

(ב) במסגרת הטענות בכתב לפי סעיף קטן (א) יפרט הטוען את כל העובדות שעליהן הוא מבסס את טענותיו ויצרף את המסמכים שבידיו הנוגעים לעניין.

(ג) טענות בכתב לפי סעיף קטן (א) יוגשו בתוך חודשיים מיום פרסום הצו על ההכרזה הזמנית ברשומות.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג), שר הביטחון רשאי להאריך את התקופה האמורה באותו סעיף קטן, אם הוגשה לו בקשה מנומקת לכך והוא שוכנע שהעיכוב בהגשת הבקשה היה משום שהמבקש לא ידע על ההכרזה הזמנית מטעמים שאינם תלויים בו, ובלבד שהבקשה הוגשה בתוך חודש מיום שההכרזה הזמנית הובאה לידיעת המבקש, או אם שוכנע כי הדבר מוצדק מנימוקים מיוחדים אחרים שיירשמו.

(ה) (1) הוועדה המייעצת תדון בטענות שהוגשו לפי סעיף קטן (א), ותיתן לראש רשות הביטחון שלבקשתו ניתנה ההכרזה הזמנית להשיב לטענות; הוועדה רשאית לזמן לפניה את הצדדים;

(2) הוועדה המייעצת תמסור לשר הביטחון את המלצתה המנומקת לעניין ההכרזה הקבועה, בצירוף המידע שהוצג לפניה לשם גיבוש המלצתה כאמור, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום חודשיים מיום שהבקשה בנוגע לפעיל הטרור הועברה אליה או מתום ארבעה חודשים מיום שהבקשה בנוגע לארגון הטרור הועברה אליה, לפי העניין, ואולם היא רשאית, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, להאריך את התקופות האמורות ככל שהדבר דרוש לה לשם גיבוש המלצתה; האריכה הוועדה את התקופה יותר מפעם אחת, תמסור על כך הודעה לשר הביטחון.

הכרזת שר הביטחון בהכרזה זמנית לפי סעיף 4 כי חבר בני אדם הוא ארגון טרור או שאדם זר הוא פעיל טרור, והוגשו טענות בכתב לפי סעיף 5, רשאי הוא להכריז על הארגון או על האדם כאמור, בצו, בהכרזה קבועה, אם שוכנע, לאחר שעיין בטענות שהוגשו ובהמלצת הוועדה המייעצת שניתנה לפי סעיף 5, כי מתקיים באותו חבר בני אדם או באותו אדם האמור בסעיף 3(א) או (א1), לפי העניין, ובלבד שיכריז הכרזה קבועה כאמור בתוך חודש ממועד קבלת המלצת הוועדה המייעצת; השר רשאי, מנימוקים מיוחדים, להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על חודש.

(ב) לא הוגשו טענות בכתב בתוך התקופה להגשתן לפי סעיף 5, תהפוך ההכרזה להכרזה קבועה כאמור, בתום חודש מתום התקופה האמורה.

(א) שר הביטחון, לפי בקשה כאמור בסעיף זה או מיוזמתו, רשאי לבטל, בצו, הכרזה קבועה אם שוכנע כי מתקיים אחד מאלה:
(1) לא היה בסיס להכרזה;

(2) חלפו שנתיים ממועד ההכרזה כאמור בסעיף 6, הארגון או האדם, לפי העניין, שינה באופן מהותי את דרכיו ויש סבירות גבוהה שלא ישוב לעסוק בפעילות טרור; השר רשאי, מנימוקים מיוחדים, לקצר את התקופה האמורה.

(ב) בקשה לביטול הכרזה יכול שתוגש בידי ארגון הטרור או פעיל הטרור שהוכרז עליו בהכרזה קבועה לפי סעיף 6, באמצעות הוועדה המייעצת, בכתב, בכל עת, בכפוף להוראות סעיף קטן (א)2; בבקשה יפרט המבקש את כל העובדות שעליהן הוא מבסס את בקשתו ויצרף את המסמכים שבידיו הנוגעים לעניין.

(ג) הוראות סעיף 5(ה) יחולו על הדיון בבקשה לפי סעיף קטן (א).

(ד) החלטת שר הביטחון תינתן בתוך חודש מיום שהובאה לפניו המלצת הוועדה המייעצת, ורשאי הוא, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, להאריך את התקופה האמורה בתקופות נוספות שלא יעלו על חודש כל אחת, ובלבד שתקופת ההארכה הכוללת לא תעלה על שלושה חודשים.

(ה) שוכנע שר הביטחון כי ההחלטה על ביטול ההכרזה ניתנה על יסוד מידע שגוי או כוזב, או ששוכנע בתוך שנתיים ממועד הביטול כי הארגון או האדם שבו לעסוק בפעילות טרור, רשאי הוא לבטל את ההחלטה על ביטול ההכרזה, ויחולו הוראות סעיף 5,

ביטול הכרזה על ארגון טרור ועל אדם זר כפעיל טרור

בשינויים המחויבים; למען הסר ספק, בעניין ארגון כאמור בפסקה (2) להגדרה "ארגון טרור", לא תצמח אחריות פלילית או מינהלית בשל עצם הקשר עם הארגון בתקופה שבה היתה ההכרזה בטלה.

(ו) עותק מהחלטת שר הביטחון ומנימוקה יומצא למבקש ולראש רשות הביטחון שלבקשתו ניתנה ההכרזה, ואולם לא יומצא למבקש מידע שנקבע כי הוא מידע חסוי כהגדרתו בסעיף 9.

(ז) על אף האמור בסעיף זה, ועדת השרים רשאית לבטל הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור אם מצאה כי יש טעמים מיוחדים המצדיקים זאת; החלטת ועדת השרים לבטל הכרזה לעניין ארגון טרור כאמור בפסקה (1) להגדרה "ארגון טרור", אף שממשיך להתקיים בו האמור באותה פסקה, טעונה אישור ועדה משותפת של ועדת החוקה חוק ומשפט ושל ועדת החוץ והביטחון של הכנסת.

הזכאי להגיש טענות בכתב לפי סעיף 5 או בקשה לביטול הכרזה לפי סעיף 7, רשאי, לשם הגשתו, לעיין בבקשת ראש רשות הביטחון להכרזה על ארגון הטרור או על פעיל הטרור, בהמלצות הוועדה המייעצת ובהחלטת שר הביטחון בבקשה, ואולם לא יהיה רשאי לעיין במידע חסוי כהגדרתו בסעיף 9, וכן במידע ששר הביטחון והוועדה המייעצת התבקשו שלא להתחשב בו לפי הוראות סעיף 9(ד).

זכות עיון לשם שימוע או לשם בקשה לביטול הכרזה

(א) הוועדה המייעצת רשאית, לבקשת ראש רשות ביטחון, לקבוע כי מידע שהוצג לפניה הוא מידע חסוי, ובלבד ששוכנעה כי גילוי עלול לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בביטחונה, או לחשוף שיטות עבודה חסויות, וכי העניין שיש באי-גילוי עדיף מהצורך לגלותו לשם בירור האמת ועשיית צדק (בסעיף זה – מידע חסוי); לשם קביעה כאמור רשאית הוועדה לעיין במידע ולקבל מראש רשות הביטחון הסברים לעניין זה, אף שלא בנוכחות המבקש או בא כוחו.

מידע חסוי 9.

(ב) הוועדה המייעצת רשאית לבסס את המלצתה לפי סעיפים 5(ה) או 7(ג) על מידע חסוי, ורשאית היא לשם כך לקבל מראש רשות הביטחון הסברים לעניין זה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) ביקשה הוועדה המייעצת לבסס את המלצתה כאמור בסעיף קטן (ב) על מידע חסוי שהוצג לה, תודיע למגיש הטענות או למגיש בקשת הביטול, לפי העניין, על כוונתה לעשות כן, ותעביר לו או לבא כוחו תמצית של המידע החסוי שהכין ראש רשות הביטחון שביקש את חסיון המידע, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע באינטרס שבשלו קבעה, לפי הוראות סעיף קטן (א), כי המידע חסוי.

(ד) קבעה הוועדה המייעצת כי מידע שהוצג לפניה לפי סעיף זה אינו מידע חסוי, רשאי ראש רשות הביטחון לבקש ממנה שהמידע האמור לא יובא בחשבון לביסוס המלצתה והחלטת שר הביטחון לפי סעיפים 5, 6 או 7; ביקש ראש רשות הביטחון כאמור, לא יתחשבו הוועדה והשר במידע והוא לא יועבר למבקש ולבא כוחו.

(ה) בסעיף זה, "ראש רשות ביטחון" – לרבות עובד בכיר שהוא הסמיכו לכך, ולעניין זה, "עובד בכיר" – קצין משטרה בכיר כהגדרתו בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, קצין בצבא הגנה לישראל בדרגת סגן אלוף ומעלה, או עובד בכיר ברשות ביטחון אחרת, לפי העניין.

סימן ב': הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור, בשל הכרזה מחוץ לישראל

בסימן זה, "זר", "מעשה טרור", "פעיל טרור" ו"תושב ישראל" – כהגדרתם בסעיף 2א.

הגדרות – סימן ב' 10.

(א) (1) הכריז גורם מוסמך מחוץ לישראל, מכוח סמכותו לפי הדין החל עליו, כי חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור, רשאי שר הביטחון, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב), להכריז בצו כי אותו חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור, אם יש לשר יסוד סביר להניח כי מתקיים לגביו האמור בסעיף 3(א), ואולם לעניין האמור באותו סעיף תחול ההגדרה "מעשה טרור" שבסעיף 10;

הכרזת ועדת שרים על ארגון טרור או על פעיל טרור, בשל הכרזה מחוץ לישראל 11.

(2) הכריז גורם מוסמך מחוץ לישראל, מכוח סמכותו לפי הדין החל עליו, כי אדם זר הוא פעיל טרור, והיה לשר הביטחון יסוד סביר להניח כי אותו אדם זר הוא פעיל טרור, רשאי הוא להכריז בצו כי האדם האמור הוא פעיל טרור; בבואו להפעיל את סמכותו לפי סעיף קטן זה, לגבי אדם שהוא חבר בארגון

טרור שהוכרז לפי פסקאות (1) או (3), רשאי שר הביטחון לראות בחברותו בארגון כאמור ראייה לכאורה לכך שהוא פעיל טרור;

(3) הכריזו מועצת הביטחון של האומות המאוחדות או מי שהיא הסמיכה לכך (בסעיף זה – מועצת הביטחון) כי חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור ולא הוכרז עליו שהוא ארגון טרור לפי סימן א', או הכריזה מועצת הביטחון כי אדם זר הוא פעיל טרור, יחולו הוראות אלה:

(א) יראו את חבר בני האדם הזר או את האדם הזר, בתקופה האמורה בפסקת משנה (ב), כאילו הוכרז עליו בישראל שהוא ארגון טרור או שהוא פעיל טרור, לפי העניין (בסעיף זה – אימוץ זמני של הכרזה);
(ב) אימוץ זמני של הכרזה ייכנס לתוקף במועד הפרסום הכרזת מועצת הביטחון באתר האינטרנט שלה, ויעמוד בתוקפו עד המועד כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) לעניין ארגון טרור – עד להכרזה של שר הביטחון על ארגון הטרור לפי פסקת משנה (ג) או לפי סימן א' ואם החליט שר הביטחון, בהתייעצות עם שר החוץ, שלא להכריז כאמור – עד למועד החלטתו, או עד תום שלושה חודשים ממועד הפרסום של הכרזת מועצת הביטחון, לפי המוקדם; שר הביטחון רשאי, מטעמים שיירשמו, ביוזמתו או לבקשת ראש שירות הביטחון הכללי או מי שהוא הסמיך לעניין זה, להאריך את התקופה האמורה בתקופות נוספות ובלבד שתקופת ההארכה הכוללת לא תעלה על 90 ימים;

(2) לעניין פעיל טרור – עד להכרזה של שר הביטחון על פעיל הטרור לפי פסקת משנה (ג) ואם החליט שר הביטחון, בהתייעצות עם שר החוץ, שלא להכריז כאמור – עד למועד החלטתו, או עד תום 60 ימים ממועד הפרסום של הכרזת מועצת הביטחון, לפי המוקדם;

(ג) נכנס אימוץ זמני של הכרזה לתוקף כאמור בפסקת משנה (ב), רשאי שר הביטחון, בהתייעצות עם שר החוץ ובכפוף להוראות סעיף קטן (ב), להכריז בצו על חבר בני האדם הזר שהוא ארגון טרור או על האדם הזר שהוא פעיל טרור.

(ב) (1) שר הביטחון לא יכריז לפי הוראות סעיף קטן (א)(1) או (ג)(3), כי חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור, אם אותו חבר בני אדם הוכרז ארגון טרור או אם יש כוונה להכריז עליו כאמור, לפי הוראות סימן א';

(2) הוכרז כי חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור לפי סעיף קטן (א)(1) או (ג)(3), ולאחר מכן הוכרז בהכרזה קבועה כי הוא ארגון טרור לפי סעיף 6, תיחשב ההכרזה לפי סעיף קטן (א)(1) או (ג)(3) בטלה עם כניסתה לתוקף של ההכרזה הקבועה.

(ג) (בוטל)

(ד) ראש הממשלה רשאי, אם ראה צורך בכך במקרים מיוחדים, ביוזמתו או לבקשת שר הביטחון, לקבוע שהחלטה על הכרזה לפי סעיף קטן (א)(1), (2) או (ג)(3) תהיה של ועדת השרים או של הממשלה; קבע ראש הממשלה כאמור, תבוא לעניין סימן זה ועדת השרים או הממשלה, לפי העניין, במקום שר הביטחון, למעט לעניין הסמכות להאריך מועדים לפי סעיף קטן (א)(3)(ב)(1) או לפי סעיף 7(ד) כפי שהוחל בסעיף 13(א); שר הביטחון יפרסם בצו הכרזה לפי סעיף קטן זה.

הוועדה המייעצת תקיים, אחת לארבע שנים, ביקורת תקופתית על הכרזה לפי סעיף 11(א)(1), (2) או (ג)(3), ותבחן אם השתנו הנסיבות או התגלו עובדות חדשות ואם התנאים להכרזה לפי הסעיף האמור עדיין מתקיימים; סברה הוועדה המייעצת כי יש מקום לדון מחדש בהכרזה, תביא את המלצותיה לפני שר הביטחון שידון בהמלצות וייתן את החלטתו לפי הוראות סעיף 13; הביקורת התקופתית הראשונה תהיה בתום ארבע שנים ממועד כניסתה לתוקף של ההכרזה.

ביקורת תקופתית 12.

מי שהוכרז עליו לפי סעיף 11(א)(1), (2) או (3)(ג) שהוא ארגון טרור או שהוא פעיל טרור וכן מי שנפגע במישרין מהכרזה כאמור, רשאי להגיש בקשה לביטול ההכרזה לשר הביטחון, באמצעות הוועדה המייעצת ויחולו הוראות סעיפים 7(ב) עד (ד) ו-1(ו), 8 ו-9 בשינויים המחויבים.

13. ביטול הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור

מצא שר הביטחון, מיוזמתו או לאחר שעיין בבקשה לביטול ההכרזה שהוגשה לפי סעיף קטן (א) ובהמלצת הוועדה המייעצת באותה בקשה שניתנה לפי סעיף קטן (א), או לאחר שעיין בהמלצת הוועדה המייעצת כאמור בסעיף 12, כי חדל להתקיים תנאי מהתנאים להכרזה לפי סעיף 11(א)(1), (2) או (3)(ג), ובכלל זה כי בוטלה הכרזת הגורם המוסמך מחוץ לישראל כאמור באותו סעיף, שעל בסיסה ניתנה ההכרזה, יבטל, בצו, את ההכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור שנתן לפי הסעיף האמור.

(ב)

בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ב), שר הביטחון רשאי, מיוזמתו או לאחר שעיין בבקשה או בהמלצות כאמור בסעיף קטן (ב), לבטל הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור שנתן לפי סעיף 11(א)(1), (2) או (3)(ג), אם מצא כי קיימים טעמים אחרים המצדיקים זאת.

(ג)

בהחלטה על ביטול הכרזה לפי סעיף זה יקבע שר הביטחון את מועד תחילתו של הביטול ובלבד שלא יהיה מאוחר ממועד ההחלטה.

(ד)

סימן ג': הוראות כלליות

שר המשפטים ימנה ועדה מייעצת ובה שלושה חברים והם:

14. מינוי הוועדה המייעצת ותפקידיה

(1) שופט בדימוס של בית המשפט העליון או בית משפט מחוזי, שימונה בהתייעצות עם נשיא בית המשפט העליון, והוא יהיה היושב ראש;

(2) משפטן הכשיר לכהן כשופט של בית משפט מחוזי;

(3) חבר נוסף בעל ניסיון בתחום הביטחון והמאבק בטרור, שימונה בהתייעצות עם שר הביטחון.

(א)

(ב) הוועדה המייעצת תמלא כל תפקיד המוטל עליה לפי הוראות פרק זה, ובכלל זה תמליץ לשר הביטחון, לוועדת השרים ולממשלה, לפי העניין, לגבי הכרזה קבועה לפי סעיף 6, ככל שהוגשו טענות בכתב לפי סעיף 5, ולגבי בקשות לביטול הכרזה שהוגשו לפי סעיפים 7 או 13, וכן תמליץ לשר הביטחון בכל עניין אחר שיביא לפניו והנוגע לסמכויותיו לפי פרק זה.

(ב)

(ג) חברי הוועדה המייעצת שאינם עובדי המדינה דינם כדין עובדי המדינה לעניין חיקוקים אלה:

(ג)

(1) חוק שירות המדינה (סיוג פעילות מפלגתית ומגבית כספים), התשי"ט-1959;

(2) חוק העונשין;

(3) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979;

(4) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969.

(1)

(2)

(3)

(4)

לא ימונה לחבר הוועדה המייעצת ולא יכהן כחבר בה מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר הוועדה לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו.

15. איסור ניגוד עניינים

(ב) חבר הוועדה המייעצת יימנע מהשתתפות בדיון ומהצבעה בישיבות הוועדה המייעצת, אם הנושא הנדון עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר הוועדה המייעצת לבין עניין אישי שלו או לבין תפקיד אחר שלו; חבר הוועדה המייעצת לא יטפל במסגרת תפקידו בנושא כאמור, גם מחוץ לישיבות הוועדה המייעצת.

(ב)

בסעיף זה –

(ג)

"עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו או עניין של גוף שהוא או קרובו בעלי עניין, בעלי שליטה או נושאי משרה בו;

"קרוב" – בן זוג, הורה, הורה הורה של בן זוג, ילד, אח או אחות, או בן זוג או ילדו של כל אחד מאלה, לרבות בשל אימוץ, וכן כל אדם אחר שיש לו כלפיו קרבה או זיקה אישית, כלכלית או פוליטית;
"בעל עניין", "שליטה", "נושא משרה" – כהגדרתם בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968.

- (א) 16. דיוני הוועדה המייעצת יהיו בדלתיים סגורות.
(ב) הוועדה המייעצת תנהל פרוטוקול של דיוניה; הפרוטוקולים יהיו חסויים וגילויים יהיה אסור, למעט מידע שהוועדה קבעה, לאחר ששמעה את עמדת ראש רשות הביטחון, כי אין מניעה להביאו לידיעת המבקש או לידיעת הציבור.
(ג) הוועדה תקבע את סדרי עבודתה ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.
- (א) 17. תוקף הכרזה על ארגון טרור
(ב) החלטה של שר הביטחון, של ועדת השרים או של הממשלה, לפי העניין, בעניין הכרזה, ביטולה או ביטול ביטולה, תיכנס לתוקף במועד פרסום הצו על כך, ואולם הכרזה זמנית לפי סעיף 4 או הכרזה לפי סעיף 11(א)(3)(ג) תיכנס לתוקף במועד קבלת ההחלטה על ההכרזה.
(ב) הכרזה על ארגון טרור לפי פרק זה תעמוד בתוקפה לגבי אותו ארגון, גם אם כינויו, סמליו או מבנהו שונו לאחר ההכרזה.
(ג) הכרזה על פעיל טרור לפי פרק זה תעמוד בתוקפה לגבי אותו פעיל טרור, גם אם שמו, כינויו או פרטי הזיהוי שלו שונו לאחר ההכרזה.
- (א) 18. פרסום
(ב) הודעה על צו בעניין הכרזה של שר הביטחון, ועדת השרים או הממשלה לפי פרק זה או בעניין ביטול הכרזה כאמור וכן הודעה על הכרזה זמנית לפי סעיף 4 או על אימוץ זמני של הכרזה לפי סעיף 11(א)(3)(ג) תפורסם באתר האינטרנט של משרד הביטחון.
(ב) שר הביטחון, בהתייעצות עם שר המשפטים, רשאי לקבוע דרכים נוספות על האמור בסעיף קטן (א) להבאת דבר ההכרזה או הביטול, לפי העניין, לידיעת חבר בני האדם שהוכרז עליו שהוא ארגון טרור או לידיעת האדם שהוכרז עליו שהוא פעיל טרור, ולידיעת הציבור.
- (א) 19. ייחוד הליך ביטול הכרזה
(ב) בכל הליך משפטי, לרבות הליך משפטי לפי חוק זה, לא יזדקק בית משפט לטענה כי חבר בני אדם או אדם שהוכרז לפי הוראות פרק זה אינו ארגון טרור או פעיל טרור, לפי העניין, או לטענה שעניינה בטלותה של הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור, וסעיף 76 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, לא יחול לעניין זה.
(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מסמכות בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, לפי סעיף 15(ג) ו-1(ד) לחוק-יסוד: השפיטה.

פרק ג': עונשין

סימן א': עבירות

20. עמידה בראש ארגון טרור
העומד בראש ארגון טרור או המנהל אותו או הנוטל חלק בהכוונה של ארגון הטרור בכללו, במישרין או בעקיפין, דינו – מאסר 25 שנים; היה הארגון ארגון טרור שפעילותו כוללת גם ביצוע עבירות רצח, דינו – מאסר עולם ועונש זה בלבד.
21. מילוי תפקיד ניהולי או פיקודי בארגון טרור
המנהל פעילות של ארגון טרור או הנוטל חלק בהכוונה של פעילותו, דינו – מאסר 10 שנים; היתה הפעילות פעילות פלילית, דינו – מאסר 15 שנים.
22. חבר בארגון טרור, דינו – מאסר חמש שנים.
(ב) חבר בארגון טרור הנוטל חלק בפעילות הארגון, או חבר כאמור המבצע פעילות בעבור הארגון או במטרה לקדם את פעילותו, דינו – מאסר שבע שנים.
(ג) המגייס, במישרין או בעקיפין, חבר לארגון טרור, דינו – מאסר שבע שנים.
23. מתן שירות או העמדת אמצעים לארגון טרור
הנותן לארגון טרור שירות או המעמיד לרשותו אמצעים, ויש במתן השירות או בהעמדת האמצעים כדי לסייע לפעילות הארגון או לקדמה, דינו – מאסר חמש שנים, אלא אם כן הוכיח שלא היה מודע לכך שהארגון הוא ארגון טרור; לעניין זה, "היה מודע" – לרבות חשד ונמנע מלברר.

24. גילוי הזדהות עם ארגון טרור והסתה לטרור
- (א) העושה מעשה של הזדהות עם ארגון טרור, לרבות בדרך של פרסום דברי שבח, תמיכה או אהדה, הנפת דגל, הצגה או פרסום של סמל, או הצגה, השמעה או פרסום של סיסמה או המנון, באחד מאלה, דינו – מאסר שלוש שנים:
- (1) בפומבי, במטרה להזדהות עם ארגון הטרור;
 - (2) בנסיבות שבהן יש אפשרות ממשית שהדבר יביא לביצוע מעשה טרור או עבירה לפי סעיפים 22, 23, 25 או 29.
- (ב) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר חמש שנים:
- (1) מפרסם קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור;
 - (2) מפרסם דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה טרור, תמיכה בו או הזדהות עמו, ועל פי תוכנו של הפרסום והנסיבות שבהן פורסם יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה טרור.
- (ג) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנתיים:
- (1) מחזיק, לשם הפצה, פרסום כאמור בסעיף קטן (א) שעל פניו מגלה הזדהות עם ארגון טרור, או פרסום כאמור בסעיף קטן (ב);
 - (2) נותן שירות לשם הכנה, ייצור פרסום או הפצה של פרסום כאמור בפסקה (1).
- (13) הצורך באופן שיטתי ומתמשך פרסומים של ארגון טרור המנוי בתוספת השנייה, כאמור בפסקה (2), בנסיבות שמעידות על הזדהותו עם ארגון הטרור, דינו – מאסר שנה; ואולם לעניין פרסומים כאמור בפסקת משנה (ג) של אותה פסקה יראו צריכה שיטתית ומתמשכת של פרסומים כאמור רק אם התלוותה לצריכת פרסומים כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב) של אותה פסקה;
- (2) עבירה כאמור בפסקה (1) תחול לעניין פרסומים הכוללים אחד מאלה:
 - (א) קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור;
 - (ב) דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה טרור;
 - (ג) תיעוד של ביצוע מעשה טרור;
 - (3) לא יראו צריכה של פרסומים כאמור בפסקה (2) שנעשתה באקראי, בתום לב או למטרה כשרה, ובכלל זה לשם העמדת מידע לציבור, מניעת עבירות טרור או מחקר, כצריכה אסורה לפי סעיף קטן זה;
 - (4) בלי לגרוע מהוראות סעיף 98(ב), שר המשפטים, בדרך האמורה באותו סעיף, רשאי להוסיף ארגון טרור לתוספת השנייה, אם הארגון הוא ארגון טרור כהגדרתו בפסקה (1) להגדרה "ארגון טרור" ואם שוכנע כי לנוכח מאפייני הארגון, אזורי פעילותו והאופן שבו הוא מגייס פעילים לארגון, יש בצריכת פרסומי הארגון באופן שיטתי ומתמשך כדי ליצור סיכון לביצוע מעשה טרור.
- (ד) פרסום דין וחשבון נכון והוגן על הפרסום האסור לפי הוראות סעיפים קטנים (א) או (ב), אינו מהווה עבירה לפי סעיף זה.
- (ה) לא יוגש כתב אישום לפי סעיף זה אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה.
25. מתן אמצעים לביצוע מעשה טרור
- (א) הנותן שירות לאחר או המעמיד לרשותו אמצעים, כמפורט להלן, בנסיבות שבהן יש בכך כדי לשמש, במישרין או בעקיפין, לביצוע עבירה שהיא מעשה טרור, להקל את ביצועה או להימלט מהדין לאחר ביצוע עבירה כאמור, דינו – מאסר חמש שנים:
- (1) מתן שירות הסעה או העמדת מקום לינה, שהייה או מסתור לרשותו של אחר או העמדת אמצעים כדי להשיג מקום לינה, שהייה או מסתור;
 - (2) העמדת כסף, מזון, בגדים, מידע, אמצעי תקשורת, מסמכים, כלי תחבורה, דלק, מקרקעין, מבנה, או כל אמצעי אחר לרשותו של אחר.
- (ב) אין נפקא מינה אם מתן השירות או העמדת האמצעים כאמור בסעיף קטן (א) נעשו בתמורה או שלא בתמורה, ואם בוצע מעשה הטרור, כאמור בסעיף קטן (א), אם לאו.
26. אי-מניעת מעשה טרור
- מי שהיה בידו מידע שעורר בו חשד ממשי כי עומדת להתבצע עבירה מסוג פשע שהיא מעשה טרור או כי נעברה עבירה כאמור וניתן עוד למנוע את תוצאותיה, כולן או חלקן, ולא פעל באופן סביר כדי למנוע את עשייתה, את השלמתה או את תוצאותיה, לפי העניין, דינו – מאסר שלוש

שנים; לעניין סעיף זה, יראו את מי שמסר את המידע שברשותו לרשות ביטחון בהקדם האפשרי כמי שפעל באופן סביר.

27. המאיים לבצע עבירה שהיא מעשה טרור, מתוך מניע ומטרה כאמור בפסקאות (1) ו-(2) להגדרה "מעשה טרור", דינו – מאסר שבע שנים.

איום בביצוע מעשה טרור

28. (א) העושה מעשה שהוא אחד מאלה, שיש בו משום הכנה לביצוע עבירה שהיא מעשה טרור, דינו – מחצית העונש הקבוע לעבירה, בלא החמרת הענישה הקבועה בסמן ב'; היתה העבירה כאמור עבירה שדינה מאסר עולם חובה, דינו – מאסר 15 שנים:

הכנה לביצוע מעשה טרור

(1) הכשרת מתחם או אתר לשם התאמתו לביצוע עבירה כאמור או לשם הימלטות לאחר ביצועה;

(2) זיוף מסמכים לשם ביצוע עבירה כאמור; לעניין זה, "זיוף" ו"מסמך" – כהגדרתם בסעיף 414 לחוק העונשין;

(3) הכנת אמצעים לשם ביצוע עבירה כאמור, לרבות כלי נשק, חומרים, מסמכים, אמצעי צילום והקלטה, תחפושות וכלי תחבורה, או החזקת אמצעים כאמור;

(4) איסוף או העברת מידע לשם ביצוע עבירה כאמור;

(5) הכשרת דרך, מעבר או מנהרה לשם ביצוע עבירה כאמור או לשם הימלטות לאחר ביצועה.

(ב) לעניין סעיף קטן (א), אין נפקא מינה אם הפעולה כוונה לביצוע מעשה טרור מסוים או בלתי מסוים, או אם מעשה הטרור שהאדם השתתף בהכנתו תוכנן להתבצע על ידיו או על ידי אחר.

(ג) מי שניסה לבצע מעשה כאמור בסעיף קטן (א), וחדל מהשלמת המעשה מתוך חרטה, כאמור בסעיף 28 לחוק העונשין, יחולו עליו הוראות אותו סעיף.

29. (א) המאמן או המדריך אחר להשתמש בשיטות פעולה או באמצעים לביצוע עבירה שהיא מעשה טרור, למניעת גילוייה או להכשלת חקירתה, או המאמן או המדריך אחר להשתמש בנשק או להכינו, והכול במטרה לקדם פעילות של ארגון טרור או ביצוע עבירה שהיא מעשה טרור או לסייע להם, דינו – מאסר תשע שנים.

אימונים או הדרכה למטרות טרור

(ב) המקבל אימון או הדרכה כאמור בסעיף קטן (א), במטרה כאמור באותו סעיף קטן, דינו – מאסר שבע שנים.

(ג) לעניין סעיף זה –

(1) אין נפקא מינה אם האימון או ההדרכה ניתנו לאדם אחד או לציבור מסוים או בלתי מסוים, ואם כוונתו לביצוע מעשה טרור מסוים או בלתי מסוים;

(2) נכח אדם במקום המשמש באותה העת לאימון או להדרכה למטרות טרור כאמור בסעיף קטן (א), חזקה כי קיבל אימון או הדרכה במטרה כאמור באותו סעיף קטן; עורר נאשם ספק סביר לעניין זה – יפעל הספק לטובתו;

(3) אימון או הדרכה כאמור בסעיף קטן (א) שניתנו או התקבלו על ידי חבר בארגון טרור, מטעם ארגון טרור, במסגרת פעילות של ארגון טרור או במקום המשמש דרך קבע לפעילות של ארגון טרור, חזקה כי ניתנו או התקבלו במטרה כאמור באותו סעיף קטן, אלא אם כן הוכח אחרת.

30. (א) המחזיק, רוכש, מוכר, מייצר, מתקן, מייבא, מייצא, מוביל, מתווך, מפיץ או עושה עסקה אחרת בנשק, במטרה לקדם פעילות של ארגון טרור או ביצוע מעשה טרור או לסייע לפעילות או ביצוע כאמור, והכול בין בתמורה ובין שלא בתמורה, דינו – מאסר 20 שנים או קנס פי עשרה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

פעולה או עסקה בנשק, בחומר מזיק או במיתקן רגיש למטרות

(ב) עשה אדם פעולה או עסקה כאמור בסעיף קטן (א) בנשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי או בחומר מזיק או במיתקן רגיש, דינו – מאסר 25 שנים או קנס פי עשרים מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(ג) נעשתה פעולה או עסקה כאמור בסעיף קטן (א) כשהצד האחר לפעולה או לעסקה כאמור הוא ארגון טרור או חבר בארגון טרור, חזקה כי הפעולה או העסקה נעשתה במטרה כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן הוכח אחרת.

(ד) אין נפקא מינה אם הפעולה או העסקה כוונה לביצוע מעשה טרור מסוים או בלתי מסוים.

31. (א) העושה פעולה ברכוש במטרה לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה או במטרה לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור חמורה או במטרה לסייע, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור, דינו – מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

איסור פעולה ברכוש למטרות חירור

(ב) לעניין סעיף קטן (א) –

(1) די שיוכח כי הפעולה נעשתה לאחת המטרות המפורטות בו אף אם לא יוכח לאיזו מהן;

(2) "לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור" – אף אם מקבל התגמול אינו מי שביצע את עבירת הטרור או התכוון לבצעה.

32. (א) העושה אחת מאלה, דינו – מאסר שבע שנים או קנס פי עשרה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

איסור פעולה ברכוש טרור

(1) פעולה ברכוש שיש בה כדי לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה או לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור חמורה גם אם מקבל התגמול אינו מי שביצע את העבירה או התכוון לבצעה; לעניין פסקה זו, די שיוכח כי עושה הפעולה היה מודע לכך שמתקיימת אחת האפשרויות האמורות גם אם לא יוכח איזו מהן;

(2) פעולה ברכוש של ארגון טרור או רכוש הקשור לעבירת טרור חמורה;

(3) מעביר רכוש לארגון טרור.

(ב) העושה פעולה ברכוש של אדם, בהיותו מודע לכך שאותו אדם הוא פעיל טרור כאמור בפסקה (1) להגדרה "פעיל טרור" בסעיף 2א, או שקיימת לגביו או לגבי ארגון שהוא נוטל חלק פעיל בו הכרזה לפי סעיפים 3 או 11, חזקה שעשה כן ביוזעו שיש בפעולה כאמור כדי לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה, או לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור חמורה, לפי העניין, אלא אם כן הוכיח שלא ידע כאמור.

(ג) לעניין סעיף זה לא יראו אדם כמי שנמנע מלברר את טיב ההתנהגות או את דבר אפשרות קיום הנסיבות לעניין סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, אם התקיימו כל אלה:

(1) עיכוב הפעולה לצורך בירור טיב ההתנהגות או קיום הנסיבות לפי הוראות סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין וכן לצורך דיווח לפני ביצוע הפעולה לפי הוראות סעיף 33, היה בו, בנסיבות העניין, כדי להכביד הכבדה של ממש על פעילותו העסקית;

(2) בסמוך לאחר ביצוע הפעולה ברכוש, דיווח על הפעולה ברכוש, לפי הוראות סעיף 33, ופעל לפי הנחיות משטרת ישראל לגביה; השר לביטחון הפנים, בהתייעצות עם שר המשפטים, יקבע את המועד והדרך למתן הנחיות המשטרה.

(ד) הוראות סעיף זה לא יחולו על סוגי פעולות ברכוש או על פעולה מסוימת, אשר לעשייתן ניתן היתר מראש מאת שר האוצר, בהתייעצות עם שר הביטחון והשר לביטחון הפנים;

(2) הודעה על מתן היתר לפי סעיף קטן זה, המיועד לציבור בלתי מסוים, תפורסם ברשומות; שר האוצר רשאי לקבוע דרכים נוספות להביא את דבר מתן ההיתר לידיעת הציבור.

33. (א) התבקש אדם לעשות פעולה ברכוש במהלך עסקיו או במילוי תפקידו, או בנסיבות שבהן היתה לו אפשרות של ממש לביצוע הפעולה, והיה לאותו אדם חשד סביר שמתקיים האמור בפסקה (1) או (2), או עשה אדם פעולה ברכוש, והיה לו במועד עשייתה או בתוך שישה חודשים מהמועד האמור, חשד סביר כאמור, ידווח על כך למשטרת ישראל, ולעניין זה די שיוכח כי היה לו חשד סביר שמתקיים האמור בפסקה (1) או (2) אף אם לא יוכח איזה מהם –

חובת דיווח על רכוש טרור

(1) הרכוש הוא רכוש של ארגון טרור או שהוא תמורתו הישירה או הרווח הישיר של רכוש כאמור;

(2) יש בפעולה כדי לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה, לסייע לביצוע עבירת טרור חמורה או לתגמל בעבור ביצוע של עבירה כאמור.

(ב) דיווח לפי סעיף קטן (א) אינו גורע מחובת הדיווח לפי סעיף 95 ולפי סעיפים 7 ו-8א לחוק איסור הלבנת הון.

(ג) דיווח לפי סעיף קטן (א) יכול כל מידע הידוע למדווח והנוגע לעניין, ויימסר בסמוך ככל האפשר, בנסיבות העניין, למועד שבו היה לאותו אדם חשד סביר להניח כאמור באותו סעיף קטן.

(ד) דרכי הדיווח והמועדים לפי סעיף זה יהיו בהתאם לדרכי הדיווח והמועדים שנקבעו לפי סעיפים 6(ב), 7(ה) או 8א(ה) לחוק איסור הלבנת הון, לפי העניין, אלא אם כן נקבע אחרת כאמור באותם סעיפים.

(ה) הוראות סעיף זה לא יחולו על סוגי פעולות ברכוש או על פעולה מסוימת, אשר לעשייתן ניתן היתר מראש לפי סעיף 32(ד), אלא אם כן צוין אחרת בהיתר.

(א) 34. בלי לגרוע מהוראות סעיף 33, כל אדם שברשותו, בחזקתו או בשליטתו רכוש של ארגון טרור מוכרז, ידווח על כך למשטרת ישראל, סמוך לקבלת הרכוש לחזקתו או לשליטתו או מיד לאחר ההכרזה, לפי העניין.

חובת דיווח על רכוש של ארגון טרור מוכרז

(ב) השר לביטחון הפנים, בהתייעצות עם שר המשפטים, יקבע את דרכי הדיווח ואת מועדי הדיווח לפי סעיף קטן (א).

(ג) הכריזו שר הביטחון, ועדת השרים או הממשלה, לפי העניין, על ארגון טרור לפי סעיפים 4, 6 או 11, לא יעשה אדם כל פעולה ברכוש של ארגון כאמור, למעט פעולות שהתיר שר הביטחון בצו תפיסה מינהלי שהוצא לפי סעיף 56.

(א) 35. אי-עשיית פעולה ברכוש, מחדל אחר או מעשה שנעשו בתום לב כדי להימנע מעבירה לפי חוק זה, וכן דיווח, גילוי או אי-גילוי שנעשו בתום לב לצורך קיום הוראות חוק זה, ופעולה בהתאם להנחיות משטרת ישראל, אין בהם הפרה של חובות סודיות ונאמנות או של חובה אחרת לפי כל דין או הסכם, ומי שעשה או שנמנע מעשייה כאמור לא יישא באחריות פלילית, אזרחית או משמעטית בשל המעשה או המחדל; הוראות סעיף 24(ב) ו-1(ג) לחוק איסור הלבנת הון יחולו לעניין מעשה או מחדל לפי סעיף קטן זה.

פסור מאחירות והגבלות על גילוי ודיווח

(ב) סעיף 25 לחוק איסור הלבנת הון יחול לעניין גילוי ודיווח לפי הוראות חוק זה, בשינויים המחויבים.

36. הפרת חובות דיווח לא מסר אדם דיווח לפי הוראות סעיפים 33 או 34, דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין; עשה כן במטרה להכשיל תפיסה של רכוש כאמור באותם סעיפים, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור, והכול אם לא הוכיח כי לא היה מודע שהארגון הוא ארגון טרור; לעניין זה, "היה מודע" – לרבות חשד ונמנע מלברר.

סימן ב': החמרת ענישה

(א) 37. העובר עבירה, ובכלל זה עבירת מין לפי סעיפים 345, 347(ב) ו-348(א), (ב) ו-1(ג) לחוק העונשין, שהיא מעשה טרור, למעט עבירה כמפורט להלן, דינו – כפל העונש הקבוע לאותה עבירה אך לא יותר מ-25 שנים:

החמרה בענישה בשל עבירה שהיא מעשה טרור

(1) עבירה לפי חוק זה;

(2) עבירה לפי סימן ב' או סימן ד' לפרק ז' לחוק העונשין;

(3) עבירה שדינה מאסר עולם חובה.

(ב) על אף האמור בסעיף 41 לחוק העונשין, העובר עבירה שהיא מעשה טרור שדינה מאסר עולם, ולא נקבע שהוא עונש חובה, דינו – מאסר 30 שנים.

(ג) החמרת הענישה לא תחול על העונש המזערי הקבוע לעבירה.

(ד) קבע בית המשפט כי אדם ביצע עבירה שהיא מעשה טרור או הרשיע אדם בעבירה כאמור, יציין זאת בפסק דינו.

(א) 38. הוראות סעיף 32 לחוק העונשין יחולו על המסייע לעבור עבירה שהיא מעשה טרור, אולם ככל שנקבעה החמרת העונש לפי חוק זה, ייראו את העונש לאחר ההחמרה כעונש שנקבע בחיקוק בשל ביצוע העבירה.

ענישה בשל קשר וסיוע לעבירה שהיא מעשה טרור

- (ב) על אף האמור בסעיף 32(2) לחוק העונשין, היתה העבירה כאמור בסעיף קטן (א) עבירה שדינה מאסר עולם, דינו של המסייע – מאסר 15 שנים.
- (ג) על אף האמור בסעיף 499 לחוק העונשין, הקושר קשר עם אדם לעבור עבירה שהיא מעשה טרור או עבירה לפי סעיף 30, דינו –
- (1) אם העבירה היא פשע – מאסר 14 שנים או העונש שנקבע לאותה עבירה לפי סעיף 37, והכול לפי העונש הקל יותר;
- (2) אם העבירה היא עוון – מאסר ארבע שנים או העונש שנקבע לאותה עבירה לפי סעיף 37, והכול לפי העונש הקל יותר.

מעשה טרור המוני 39. (א) העובר עבירה שהיא מעשה טרור שגרמה לפגיעות בגוף של ציבור גדול, דינו – מאסר עולם.

(ב) העובר עבירה שהיא מעשה טרור תוך שימוש בנשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי, בחומר מזיק או במיתקן רגיש, או תוך פגיעה במיתקן רגיש, העלולים לפי טיבם או סוגם לגרום לפגיעה חמורה בציבור גדול או בשטח גדול, דינו – מאסר עולם.

קציבת עונש מאסר עולם 40. על אף האמור בסעיף 29 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, נגזר על נידון בעבירת טרור מאסר עולם, לא תגיש ועדת שחרורים מיוחדת את המלצתה לנשיא, לפי הוראות סעיף 29(א) או (ב) לחוק האמור, אלא לאחר שחלפו 15 שנים לפחות מהיום שבו האסיר החל לשאת את מאסרו או מהיום הקובע כהגדרתו באותו סעיף, לפי העניין, והתקופה שתמליץ לקצוב לא תפחת מ-40 שנים.

מניעת שחרור על-תנאי ממאסר של מי שהורשע ברצח או בניסיון לרצח 40א. לא ישוחרר על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת מאסרו לפי חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, מי שנגזר עליו עונש מאסר בשל ביצוע עבירה של רצח, רצח בנסיבות מחמירות או ניסיון לרצח שבית המשפט קבע לגביה בפסק דינו, לפי סעיף 37, שהיא מעשה טרור, או מי שוועדת שחרורים מיוחדת לפי סעיף 33(א) לחוק האמור, מצאה על יסוד פסק הדין בעניינו כי עבר עבירה כאמור שהיא מעשה טרור לפני תחילתו של חוק זה.

סימן ג': תחולה וראיות

תחולת דיני העונשין על עבירת טרור שהיא עבירת חוק 41. לעניין סעיף 13(א)(1) לחוק העונשין, יראו עבירה לפי סעיפים 20, 21, 22, 29, 30 או 31, שהיא עבירת חוק כהגדרתה בסעיף 7(ב) לחוק האמור, שנעברה בידי חבר בארגון טרור שהוכרז לפי סימן א' לפרק ב' ויש לארגון זיקה לישראל, או בקשר לארגון טרור מוכרז כאמור, כעבירה נגד ביטחון המדינה.

אמרת עד מחוץ לבית המשפט בעבירות טרור 42. (א) על אף האמור בסעיף 10א(א) לפקודת הראיות, בדונו בהליך פלילי בעבירת טרור, רשאי בית המשפט לקבל אמרה כאמור באותו סעיף אף אם נותן האמרה אינו עד, אם שוכנע כי מנסיבות העניין עולה שלא ניתן להביא את נותן האמרה לבית המשפט משום שיצא למדינה או לאזור המנויים בסעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, לשטחי המועצה הפלסטינית, לאזור חבל עזה או למדינה או לאזור אחרים המנויים בתוספת הראשונה, או שהוא שוהה במקום כאמור; בסעיף זה, "שטחי המועצה הפלסטינית" – כהגדרתם בתקנות שעת חירום (יהודה ושומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967, כפי שהוארך תוקפן ותוקן נוסחן בחוק.

(ב) על אמרה שהתקבלה לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 10א(ג) לפקודת הראיות.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי להכשיר ראיה שאינה קבילה מסיבה אחרת שבדין.

(ד) לא יורשע אדם על סמך אמרה שהתקבלה לפי סעיף קטן (א), ואולם אמרה כאמור עשויה לשמש תוספת ראיתית לראיות התביעה, ובלבד שלא תשמש סיוע לראיות התביעה.

עדות מוקדמת בעבירת טרור 43. לעניין סעיף 117 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, היה האדם שעדותו חשובה לבירור האשמה בעבירת טרור תושב מקום המנוי בסעיף 42(א), חזקה שאי-אפשר יהיה לגבות את עדותו במהלך המשפט, אלא אם כן הוכח אחרת.

44. (בוטל)

פרק ד': עצור בעבירת ביטחון חמורה – הוראות מיוחדות

הוראות חוק המעצרים יחולו על עצור החשוד בביצוע עבירת ביטחון חמורה (בפרק זה – עצור בעבירת ביטחון חמורה), בשינויים המפורטים בפרק זה.

45. שינויים בתחולת חוק המעצרים על עצור בעבירת ביטחון חמורה

(א) על אף האמור בסעיפים 17(ג) ו-29(א) לחוק המעצרים, ובלי לגרוע מהוראות סעיף 30 לאותו חוק –

46. השהיה של הבאת עצור בעבירת ביטחון חמורה לפני חוץ

(1) קצין ממונה רשאי, בהחלטה מנומקת בכתב, אם שוכנע כי הפסקת החקירה לצורך הבאת עצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה – להשהות את הבאת העצור לפני שופט לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מתחילת המעצר;

(2) קצין ממונה רשאי, בהחלטה מנומקת בכתב ובאישור ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, אם שוכנע כי הפסקת החקירה לצורך הבאת עצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה שיש בה כדי לסכל מניעת פגיעה בחיי אדם – להשהות את הבאת העצור לפני שופט לתקופה נוספת על התקופה האמורה בפסקה (1), שלא תעלה על 24 שעות;

(3) בית משפט רשאי, במקרים חריגים, לבקשת ראש שירות הביטחון הכללי שהוגשה בכתב בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה, אם שוכנע כי הפסקת החקירה לצורך הבאת עצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה שיש בה כדי לסכל מניעת פגיעה בחיי אדם – להורות על השהיית הבאתו של העצור לפני שופט לתקופה נוספת על התקופות האמורות בפסקאות (1) ו-(2), שלא תעלה על 24 שעות; דיון לפי פסקה זו יתקיים שלא בנוכחות העצור.

(ב) השהה קצין ממונה או בית משפט הבאת עצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט, לפי הוראות סעיף קטן (א), יתעד בית המשפט, בכתב, את המועד שבו הובא העצור לפני שופט.

(ג) בסעיף זה, "קצין ממונה" – כל אחד מאלה:

- (1) הקצין הממונה כמשמעותו בסעיף 25 לחוק המעצרים;
- (2) ראש צוות חוקרים בשירות הביטחון הכללי.

לעניין עצור בעבירת ביטחון חמורה, יקראו את סעיף 17 לחוק המעצרים כך:

(1) סעיף קטן (א) ייקרא כך: "(א) על אף הוראת סעיף 13(א) סיפה, ציווה שופט על מעצרו של חשוד בנוכחותו, לא תעלה תקופת המעצר על 20 ימים ובלבד ששופט לא יצווה על מעצר לתקופה העולה על 15 ימים, אלא אם כן שוכנע כי אם לא יוחזק העצור במעצר לצורך המשך החקירה קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם; שופט רשאי להאריך, מעת לעת, מעצר של חשוד כאמור לתקופות שלא יעלו על 15 ימים, כל אחת."

47. מעצר לפני הגשת כתב אישום

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "30 ימים" יקראו "35 ימים".

על אף האמור בסעיף 16(2) לחוק המעצרים, לעניין נוכחותו של עצור בעבירת ביטחון חמורה בדיון בהארכת מעצרו בתקופת המעצר כאמור בסעיף 47, ציווה בית המשפט, בנוכחות העצור, על מעצרו לתקופה הקצרה מ-20 ימים, רשאי שופט של בית המשפט העליון, לבקשת ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, שהוגשה בכתב בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה, להאריך את מעצרו של עצור כאמור שלא בנוכחותו, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם; הארכת מעצר כאמור תהיה לתקופות נוספות שלא יעלו על 72 שעות כל אחת, ובלבד שסך התקופות שבהן יוארך המעצר בלא נוכחות העצור לא יעלה על 144 שעות, או לא יעלה על יתרת התקופה שנותרה עד תום 20 ימים ממועד הדיון שהתקיים בנוכחותו, לפי הקצרה מביניהן.

48. הארכת מעצר שלא בנוכחות עצור בעבירת ביטחון חמורה

(א) לא יתקיים דיון בבקשה לעיון חוזר שהוגשה לפי סעיף 52 לחוק המעצרים, בהחלטה הנוגעת למעצרו של חשוד בעבירת ביטחון חמורה שטרם הוגש נגדו כתב אישום, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, לאחר שקיים דיון מקדמי, כי התקיימה עילה לבקשה

49. עיון חוזר בהחלטה בית משפט בנוגע לעצור בעבירת ביטחון חמורה

כאמור באותו סעיף; דיון מקדמי בשאלה אם התקיימה עילה כאמור יתקיים שלא בנוכחות העצור.

(ב) על אף האמור בסעיף 57 לחוק המעצרים, קבע בית המשפט כי התקיימה עילה כאמור בסעיף 52 לחוק המעצרים, רשאי הוא, לבקשת ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, להורות כי הדיון בבקשה לעיון חזר יתקיים שלא בנוכחות העצור, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם.

(א) (1) על אף האמור בסעיף 53(ג) לחוק המעצרים, ערר על החלטת בית משפט לפי סעיף 53(א) לחוק המעצרים, וכן בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט בערר כאמור לפי סעיף 53(א1)(1) לאותו חוק, בעניין הנוגע למעצרו של עצור בעבירת ביטחון חמורה שטרם הוגש נגדו כתב אישום, יוגשו לבית המשפט בתוך 30 שעות ממועד מתן החלטת בית המשפט; ואולם רשאי בית המשפט, בעת שהורה על מעצרו של עצור בעבירת ביטחון חמורה שטרם הוגש נגדו כתב אישום, להאריך את המועד האמור מטעמים שיירשמו, אם שוכנע כי הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין לעצור; בית המשפט יקיים את הדיון בערר לפי סעיף 53(א) או 53(א1) לחוק המעצרים בתוך 24 שעות מהמועד שבו הוגשו הערר או הבקשה למתן רשות לערור, לפי העניין, לבית המשפט; הגשת ערר או בקשה למתן רשות לערור לפי פסקה זו, בתקופה הקבועה בה, תהיה במזכירות בית המשפט או בדרך אחרת לפי נוהל שיקבע מנהל בתי המשפט;

(2) על אף האמור בפסקה (1), שבתות וחגים לא יובאו במניין השעות; דיון שעל בית המשפט לקיימו במוצאי שבת או חג, רשאי בית המשפט לקיימו בתוך שש שעות מעת צאת השבת או החג; לעניין זה, "חג" – כהגדרתו בסעיף 29 לחוק המעצרים.

(ב) על אף האמור בסעיף 57 לחוק המעצרים, בית המשפט הדן בערר כאמור בסעיף קטן (א) רשאי, לבקשת ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, להורות כי דיון בערר כאמור יתקיים שלא בנוכחות העצור, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם.

(א) 51. הארכת מעצר, ערר ועיון חוזר – הוראות כלליות

חדלה להתקיים העילה שבשלה לא הובא עצור בעבירת ביטחון חמורה לדיון בהארכת מעצר, בבקשה לעיון חוזר או בערר לפי סעיפים 48, 49(ב) או 50(ב), יובא העצור לפני בית המשפט בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום 24 שעות מהמועד שבו חדלה להתקיים העילה כאמור.

(ב) הוראות סעיף 15(ג) עד (ח) לחוק המעצרים יחולו, בשינויים המחויבים, גם על דיון בשאלת נוכחות העצור בהליכים לפי סעיפים 48 עד 50, ורשאי בית המשפט, בדיון כאמור, לקבל ראייה אף שלא בנוכחות העצור או סניגורו, אם שוכנע שהדבר נדרש כדי למנוע פגיעה בביטחון המדינה או סיכול החקירה.

(ג) דיון שלא בנוכחות עצור בעבירת ביטחון חמורה לפי סעיפים 48, 49(ב) או 50(ב), יתקיים בנוכחות סניגורו של העצור, ואם אינו מיוצג – ימנה לו השופט סניגור; נעדר סניגורו של העצור מהדיון כאמור, ימנה השופט לעצור סניגור לצורך הדיון כאמור, בלבד, ורשאי הוא להורות על הארכת תקופת המעצר כאמור בסעיף 48 לתקופה קצרה הכרחית בנסיבות העניין עד שסניגור יהיה נוכח בדיון.

(ד) החלטת בית משפט שהתקבלה בדיון שהתקיים שלא בנוכחות עצור בעבירת ביטחון חמורה לפי סעיפים 48, 49(ב) או 50(ב), טובא לידיעת העצור בהקדם האפשרי, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, לבקשת נציג המדינה, אם שוכנע כי יש בכך כדי לסכל מניעת פגיעה בחיי אדם.

(ה) החלטת בית המשפט שהתקבלה בדיון המקדמי לפי סעיף 49(א), תובע לידיעת העצור בהקדם האפשרי, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, לבקשת נציג המדינה, אם שוכנע כי יש בכך כדי לפגוע פגיעה ממשיכה בחקירה.

(א) 52. מניעת פגיעה של עורך דין עם יותר מעצור אחד באותה חקירה

על אף האמור בסעיף 34 לחוק המעצרים ובלי לגרוע מהוראות סעיף 35 לחוק האמור, מצא הממונה כי עורך דין אחד מבקש להיפגש עם כמה עצורים החשודים בעבירת ביטחון חמורה והנחקרים במסגרת אותה חקירה, או כי כמה עצורים כאמור מבקשים

להיפגש עם עורך דין אחד, וכי פגישה כאמור עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה, רשאי הוא שלא לאפשר פגישה של עורך דין כאמור עם יותר מעצור אחד; הממונה ימסור הודעה על החלטה כאמור לכל אחד מהעצורים, וכן לעורך הדין; לעניין זה – "הממונה" – כל אחד מאלה:

- (1) ראש מחלקת חוקרים בשירות הביטחון הכללי, שראש שירות הביטחון הכללי הסמיכו לכך;
 - (2) קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה, שהמפקח הכללי במשטרת ישראל הסמיכו לכך;
- "עורך דין אחד" – לרבות עורך דין אחר ממשדו.

- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מניעת פגישה כאמור באותו סעיף קטן לתקופה העולה על 30 ימים תהיה באישור היועץ המשפטי לממשלה.
- (ג) הוראות סעיף 35(ה) עד (י) לחוק המעצרים יחולו, בשינויים המחויבים, על החלטה לפי סעיף זה; לעניין זה, רשאי לערור גם עורך הדין שפגישתו עם העצור נמנעה לפי סעיף זה.

פרק ה': חילוט שיפוטי וחילוט מינהלי

סימן א': חילוט שיפוטי בהליך פלילי

לעניין חילוט רכוש של אדם שהורשע בעבירת טרור, הוראות סעיפים 21, 23 ו-26(א) לחוק איסור הלבנת הון יחולו בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

- (1) הוראות סעיף 36ח לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (בחוק זה – פקודת הסמים), לא יחולו לגבי ניהול הרכוש המחולט ושימוש בו;
- (2) הוראות סעיף 36ג(א) לפקודת הסמים יחולו רק על טוען לזכות ברכוש שאינו ארגון טרור;
- (3) על אף האמור בסעיף 36ג(ג) לפקודת הסמים, בית המשפט רשאי לצוות על חילוטם של מיטלטלין שאינם ניתנים לעיקול לפי סעיף 22(א)(4) לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967.

53. חילוט רכוש לאחר הרשעה בעבירת טרור

הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 20, רשאי בית משפט, לבקשת תובע, לצוות כי נוסף על כל עונש, יחולט רכוש שהוא רכוש של ארגון הטרור שבקשר אליו הורשע אותו אדם; על חילוט לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 53.

54. חילוט רכוש של ארגון טרור לאחר הרשעה בניהול ארגון טרור

התגלה לאחר מתן גזר הדין רכוש נוסף, שאילו התגלה לפני מתן גזר הדין, היה ניתן לבקש את חילוטו בהתאם להוראות סימן זה, רשאי בית המשפט שדן בעבירה, לבקשת תובע, לצוות על חילוט הרכוש, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 53.

55. חילוט רכוש שהתגלה לאחר מתן גזר הדין

סימן ב': תפיסה וחילוט מינהליים

בפרק זה, "צו תפיסה מינהלי" – צו מינהלי לתפיסת רכוש לפי סעיף זה.
(א) שר הביטחון רשאי להורות בצו על תפיסה זמנית של רכוש כמפורט להלן, או על הגבלת השימוש או הגבלת העברת הזכויות בו, לרבות קביעת ערובה להבטחת הצגתו על פי דרישה:

56. צו תפיסה מינהלי

- (1) רכוש של ארגון טרור או של פעיל טרור שהוכרז לפי סעיפים 3, 4, 6 או 11, או רכוש שמיועד לביצוע עבירת טרור חמורה – אם שוכנע שהדבר דרוש כדי לסכל פעילות של ארגון טרור ולפגוע ביכולתו לקדם את מטרותיו או כדי לסכל עבירת טרור חמורה;
- (2) רכוש שנעברה בו עבירת טרור חמורה או ששימש במישרין לביצוע עבירה כאמור;
- (3) רכוש שהושג כשכר או כתגמול בעד ביצוע עבירת טרור חמורה או יועד להיות שכר או תגמול כאמור;
- (4) רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (3) שהתגלה לאחר מתן גזר הדין, ובלבד שפרקליט מחוז או פרקליט בכיר אחר שהוא הסמיכו לכך הודיע כי לא ניתן לחלט את הרכוש כאמור בסעיף 55, בשל אי-קבילות הראיות הנוגעות לו או חסיון, אף ששוכנע בדבר הקשר בין הרכוש לעבירה.

(ג) שר הביטחון רשאי, לבקשת ראש שירות הביטחון הכללי או ראש רשות ביטחון אחרות באמצעות ראש שירות הביטחון הכללי, להוציא צו תפיסה מינהלי גם לגבי רכוש של חבר בני אדם שאינו ארגון טרור מוכרז, אם התקיימו כל אלה:

(1) ראש רשות הביטחון הגיש לשר, באמצעות ראש שירות הביטחון הכללי, בקשה להכריז על אותו חבר בני אדם שהוא ארגון טרור, לפי הוראות סימן א' לפרק ב', או הודיע לשר כי בדעתו להגיש בקשה כאמור;

(2) יש יסוד סביר להניח כי הרכוש הוא רכוש של ארגון הטרור, כי מתקיימים העובדות והתנאים לחילוט רכוש לפי פרק זה, וכי הרכוש שלגביו התבקש הצו עלול להיעלם או שעלולות להיעשות בו פעולות שימנעו את מימוש החילוט.

(ד) לעניין סעיף זה, היה הרכוש כסף –

(1) אין נפקא מינה אם ייתפס אותו כסף או כל כסף אחר שנמצא בבעלותו, בחזקתו, בשליטתו או בחשבון הבנק של מי שקיבל את הכסף;

(2) היה הרכוש שכר או תגמול כאמור בסעיף קטן (ב)(3), ולא נמצא כסף בשווי התקבול שהתקבל כאמור, רשאי שר הביטחון לתפוס רכוש אחר של מי שקיבל את השכר או התגמול, בשווי סכום התקבול כאמור.

(ה) לעניין סעיף זה –

(1) חזקה שרכוש שנתפס במעבר גבול בין ישראל לחבל עזה, שלא דווח והיתה חובה לדווח עליו, בלא היתר שנדרש או שהיה ניסיון להסתירו ולהבריחו, הוא רכוש כאמור בסעיף זה, אלא אם כן הוכח אחרת;

(2) חזקה שרכוש שבאמצעותו הועבר או הוסתר רכוש כאמור בפסקה (1), שימש במישרין לביצוע עבירת טרור חמורה, אלא אם כן הוכיח מי שהרכוש נמצא בבעלותו, בחזקתו או בשליטתו כי לא ידע שבאמצעות רכושו יועבר או יוסתר רכוש כאמור בפסקה (1);

(3) "עבירת טרור חמורה" – למעט עבירה לפי סעיף 31.

(א) לא יורה שר הביטחון על תפיסת רכוש הקשור לעבירת טרור חמורה, אם נחקר אדם באזהרה לגבי אותה עבירה שהרכוש קשור אליה; הורה שר הביטחון על תפיסת רכוש כאמור ונחקר אדם באזהרה לאחר הוצאת צו תפיסה מינהלי לגבי אותו רכוש, יחולו לגבי המשך ההחזקה ברכוש הוראות פקודת מעצר וחיפוש, ולא יחולו הוראות סעיף 58; ששת החודשים האמורים בסעיף 35 לפקודה האמורה יימנו מהיום שבו נחקר אדם באזהרה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), שר הביטחון רשאי לתפוס רכוש כאמור אם פרקליט מחוז או פרקליט בכיר אחר שהוא הסמיכו לכך הודיע כי לא ניתן לחלט את הרכוש בהליך פלילי, אף ששוכנע בדבר הקשר שבין הרכוש לעבירה, בשל אחד מאלה:

(1) אי-קבילות הראיות בדבר הקשר בין הרכוש לעבירה או חסיון;

(2) אין מקום להגיש כתב אישום בשל העבירה משום שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין, או שעל אף קיומן של ראיות משמעותיות הן לא מגבשות תשתית מספקת ברמה הפלילית להגשת כתב אישום בשל העבירה.

(ג) הודיע פרקליט כאמור בסעיף קטן (ב), ישובו לחול על צו התפיסה המינהלי הוראות סעיף 58 במקום הוראות פקודת מעצר וחיפוש.

(א) תוקפו של צו תפיסה מינהלי שניתן לפי סעיף 56 יהיה לתקופה שנקבעה בו ושלא תעלה על שנתיים ממועד מתן הצו, ואולם שר הביטחון רשאי להאריך את תוקפו של הצו, עד למועד כמפורט להלן, לפי העניין ולפי המאוחר:

(1) נטענו טענות לפי סעיף 61(א), או הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים – עד למתן החלטה סופית או פסק דין סופי, לפי העניין;

(2) לעניין רכוש שהוא רכוש של ארגון טרור מוכרז –

(א) היתה ההכרזה על ארגון הטרור הכרזה זמנית לפי סעיף 4 והוגשו טענות בכתב לפי סעיף 5 – עד לקבלת החלטה בעניין הכרזה קבועה לפי סעיף 6;

57. הגבלת התפיסה המינהלית בהתקיים הליך פלילי

58. תקופת תוקפו של צו תפיסה מינהלית

(ב) הוגשה עתירה לבית המשפט העליון נגד ההכרזה על ארגון הטרור – עד למתן פסק דין סופי בעתירה.

(ב) האריך שר הביטחון את התקופה כאמור בסעיף קטן (א), ולא הוחלט בהליכים כאמור באותו סעיף קטן לבטל את צו התפיסה המינהלי או את ההכרזה, לפי העניין, רשאי שר הביטחון להאריך את תקופת תוקפו של הצו לתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים לשם הוצאת צו חילוט כאמור בסעיף 66.

(ג) פקע תוקפו של צו תפיסה מינהלי ולא ניתנו לגבי הרכוש התפוס צו חילוט או החלטה של בית משפט לעניין המשך החזקתו, יוחזר הרכוש למי שממנו נתפס.

(1) (ד) תוקפו של צו תפיסה מינהלי בעניין ארגון טרור שטרם הוכרז יהיה לתקופה שנקבעה בו ושלא תעלה על שלושה חודשים ממועד מתן הצו, ורשאי שר הביטחון, מטעמים מיוחדים שיירשמו, באישור היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיכו לעניין זה, להאריך מעת לעת את תקופת תוקפו לתקופות נוספות, ובלבד שתקופת תוקפו הכוללת של הצו לא תעלה על ארבעה חודשים ממועד נתינתו;

(2) הוכרז כי חבר בני האדם הוא ארגון טרור וניתן צו תפיסה מינהלי חדש לפי סעיף 56(ב)(1) בתוך התקופה כאמור בפסקה (1), יפקע תוקפו של צו התפיסה במועד מתן צו התפיסה החדש;

(3) החליט שר הביטחון שלא להכריז על חבר בני האדם שהוא ארגון טרור בתוך התקופה כאמור בפסקה (1), יפקע תוקפו של צו התפיסה לפי סעיף 56(ג) במועד החלטתו, אלא אם כן מצא כי מתקיימת עילה אחרת לצו תפיסה מינהלי כאמור בסעיף 56(ב)(2) או (3); מצא שר הביטחון כאמור, יעמוד צו התפיסה המינהלי בתוקף חודש נוסף או עד להוצאת צו תפיסה חדש, לפי המוקדם.

(א) תוכנו של צו תפיסה מינהלי יפורט הרכוש שלגביו חל הצו או סוג הרכוש כאמור, וכן המקום שבו נמצא הרכוש, והכול אם הם ידועים. 59.

(ב) הוכח להנחת דעתו של שר הביטחון כי רכוש שניתן להוציא לגביו צו תפיסה מינהלי מעורב ברכוש נוסף, שאינו רכוש כאמור, ולא ניתן בנסיבות העניין לזהותו או להפרידו, רשאי הוא להורות בצו התפיסה המינהלי גם על תפיסתו של הרכוש הנוסף.

על תפיסה וחילוט של רכוש לפי סימן זה יחולו הוראות סעיף 36 לפקודת הסמים, בשינויים המחויבים ובשינויים המפורטים בסעיף 53(2) ו-3. 60. סייג לתפיסה

(א) הוצא צו תפיסה מינהלי, רשאי טוען לזכות ברכוש, בתוך חודשיים מיום שהוצא הצו, ואם קיבל הודעה לפי סעיף קטן (ב) – מיום שקיבל את ההודעה, לטעון את טענותיו לפני שר הביטחון או מי שהוא הסמיכו לכך, ואולם שר הביטחון או מי שהוא הסמיכו לכך רשאי לדון בטענות שהוגשו לאחר המועד האמור אם מצא כי הדבר מוצדק, מטעמים מיוחדים שיירשמו; שר הביטחון רשאי להשאיר את הצו על כנו, לבטלו או לשנות את תנאיו. 61. שימוע לאחר תפיסה

(ב) הודעה על הוצאת צו תפיסה מינהלי ועל זכות לשימוע כאמור בסעיף קטן (א) תימסר לטוען לזכות ברכוש, אם הוא ידוע וניתן לאתרו ולמסור לו את ההודעה בשקידה סבירה.

(ג) שר הביטחון יבטל או יתקן צו תפיסה מינהלי אם נוכח כי טוען לזכות ברכוש הוכיח את זכותו ברכוש, וכי התקיים בעניין זה אחד התנאים המנויים בסעיף 36(א) לפקודת הסמים המסוכנים, כפי שהוחל בסעיף 60; על ביטול או תיקון צו תפיסה לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 63(ב), בשינויים המחויבים.

(א) 62. ביצוע צו תפיסה מינהלי יכול שיבוצע בידי עובד ציבור שראש הממשלה או שר הביטחון הסמיכו לכך או בידי שוטר, ולעניין טובין המצויים בפיקוח המכס בהתאם להוראות פקודת המכס – יכול שיבוצע גם בידי פקיד מכס שמנהל המכס ומע"מ הסמיכו לכך.

(1) (ב) לעובד ציבור שהוסמך לכך לפי הוראות סעיף קטן (א) או לשוטר יהיו נתונות, לשם ביצוע צו תפיסה מינהלי, הסמכויות הנתונות לשוטר לשם ביצוע צו חיפוש כאמור בסעיף 24(א)(1) לפקודת מעצר וחיפוש, והוראות סעיפים 26

עד 29, 45 ו-46 של הפקודה האמורה יחולו על ביצוע הצו כאמור, בשינויים המחויבים;

(2) לפקיד מכס שהוסמך לכך לפי הוראות סעיף קטן (א) יהיו נתונות, לשם ביצוע צו תפיסה מינהלי, הסמכויות לפי סעיפים 174, 177, 184 ו-185 לפקודת המכס, ולעניין זה יראו רכוש החשוד כרכוש שלגביו חל צו התפיסה המינהלי, כטובין שיבואם או יצואם נאסר.

(ג) הוראות סעיפים 26 עד 29, 32, 32א, 45 ו-46 לפקודת המעצר והחיפוש יחולו, בשינויים המחויבים, גם לעניין רכוש שניתן להוציא לגביו צו תפיסה מינהלי; לא הוציא שר הביטחון צו תפיסה מינהלי בתוך חודש מיום התפיסה, יוחזר הרכוש לאדם שממנו נתפס, ואולם השר רשאי להאריך את התקופה האמורה ב-15 ימים נוספים, מטעמים מיוחדים.

(ד) (1) נוכח מי שמבצע צו תפיסה מינהלי, בעת ביצוע התפיסה, כי הרכוש שיש לתפסו מעורב ברכוש אחר ולא ניתן בנסיבות העניין לזהותו או להפרידו או היה לו יסוד סביר להניח כי קיים רכוש נוסף שהוא רכוש של ארגון הטרור או רכוש הקשור לעבירה, ואשר לא פורט בצו, ולא ניתן, בנסיבות העניין, לקבל צו מתוקן לפי סעיף 63, רשאי הוא לתפוס גם את הרכוש המעורב או הרכוש הנוסף;

(2) הודעה על תפיסה לפי פסקה (1) תימסר לשר הביטחון בתוך 72 שעות ממועד ביצוע התפיסה;

(3) לא הוציא שר הביטחון צו מתוקן כאמור בסעיף 63 לגבי הרכוש המעורב או הרכוש הנוסף שנתפס לפי פסקה (1), בתוך שבועיים ממועד תפיסתו, יוחזר הרכוש לאדם שממנו נתפס.

63. תיקון צו תפיסה מינהלי
(א) ניתן צו תפיסה מינהלי לפי הוראות פרק זה והתגלה, לאחר מתן הצו או בעת ביצועו, רכוש נוסף שיש יסוד סביר להניח שהוא רכוש של ארגון הטרור או רכוש מעורב כאמור בסעיף 62(ד)(1), רשאי שר הביטחון להוציא צו תפיסה מינהלי מתוקן; ההוראות לפי פרק זה החלות על הצו המקורי יחולו גם על הצו המתוקן, ולעניין סעיפים 58 ו-66, יימנו התקופות לפי אותם סעיפים ממועד מתן הצו המקורי.

(ב) היה הרכוש שנתפס לפי סעיף קטן (א) רכוש מעורב כמשמעותו בסעיף 62(ד)(1), רשאי שר הביטחון להורות כי לא ייתפס חלק מהרכוש המעורב בשל זכותו של טוען לזכות ברכוש באותו חלק, ורשאי הוא לתפוס גם את החלק האמור, בכפוף למתן הוראות לעניין תשלום לטוען לזכות ברכוש, בשל זכותו כאמור.

64. ביקורת שיפוטית-מינהלית מורחבת
בעתירה על החלטה של שר הביטחון לפי פרק זה רשאי בית משפט לעניינים מינהליים לאשר את החלטת השר, לשנותה, לבטלה או לקבל החלטה אחרת במקומה, ובלי לגרוע מכלליות האמור רשאי בית המשפט לשקול כל שיקול שהיה השר רשאי לשקול לשם כך.

65. סטייה מדיני הראיות וראיות חסויות
(א) בהליך משפטי בעניין החלטת שר הביטחון בעניין צו תפיסה מינהלי או צו חילוט, רשאי בית המשפט, לבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, לסטות מדיני הראיות, אם שוכנע, מטעמים שיירשמו, שהדבר דרוש לבירור האמת ולעשיית צדק.

(ב) בדיון כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, לבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, לקבל ראיה אף שלא בנוכחות הצד השני או בא כוחו, או בלי לגלותה להם, אם שוכנע כי גילוי הראיה עלול לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בביטחונה, או לחשוף שיטות עבודה חסויות, וכי העניין שיש באי-גילוייה עדיף מהצורך לגלותה לשם בירור האמת ועשיית צדק (בסעיף זה – ראיה חסויה); בית המשפט רשאי, בטרם יקבל החלטה לפי סעיף קטן זה, לעיין בראיה ולשמוע הסברים שלא בנוכחות הצד השני ובא כוחו.

(ג) החליט בית המשפט לקבל ראיה חסויה, יודיע לצד השני על כוונתו לעשות כן, ורשאי הוא להורות על העברת תמצית של הראיה החסויה לצד השני או לבא כוחו, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע באינטרס שבשלו נקבע, לפי הוראות סעיף קטן (ב), כי הראיה חסויה.

(ד) החליט בית המשפט שלא להיעתר לבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה להודיע כי הוא חוזר בו

מהגשת הראיה; הודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה כאמור, לא יתחשב בית המשפט בראיה לשם קבלת החלטתו, והראיה לא תועבר לצד השני או לבא כוחו.

(ה) דיון בבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לקבל ראיה חסויה לפי סעיף קטן (ב) יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן קבע בית המשפט הוראה אחרת לעניין זה.

(א) ניתן צו תפיסה מינהלי, רשאי שר הביטחון לצוות על חילוט הרכוש שלגביו ניתן הצו, כולו או חלקו, במועדים אלה, לפי המאוחר:

(1) נטענו טענות לפי סעיף 61(א) לעניין צו התפיסה המינהלי – 45 ימים לאחר שהודע למבקש על ההחלטה בעניין טענותיו, ובלבד שלא הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים בעניין ההחלטה;

(2) לא נטענו טענות לפי סעיף 61(א) לעניין צו התפיסה המינהלי – 90 ימים לאחר מתן צו התפיסה או לאחר מסירת הודעה בעניין הצו לפי סעיף 61(ב), לפי המאוחר;

(3) הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים לעניין צו התפיסה המינהלי – 45 ימים לאחר מתן פסק דין הדוחה את העתירה, ואם הוגש ערעור על פסק הדין – לאחר מתן פסק דין הדוחה את הערעור;

(4) לעניין רכוש של ארגון טרור – לאחר שהארגון הוכרז בהכרזה קבועה לפי סעיף 6, ואם הוגשה עתירה לבית המשפט העליון נגד ההכרזה על ארגון הטרור – לאחר מתן פסק דין הדוחה את העתירה;

(5) לעניין רכוש הקשור לעבירה –

(א) אם לא נפתחה חקירה באזהרה בקשר לעבירה – 90 ימים לאחר מתן צו התפיסה המינהלי;

(ב) אם נפתחה חקירה באזהרה בקשר לעבירה – שנה לאחר מתן צו התפיסה המינהלי, ובלבד שניתן אישור פרקליט מחוז או מי שהוא הסמיכו לכך שלא ניתן לחלט את הרכוש במסגרת ההליך הפלילי כאמור בסעיף 57(ב).

(ב) חלפו שנתיים ממועד מתן צו תפיסה מינהלי, ולא ניתן צו חילוט, יפקע צו התפיסה המינהלי, והרכוש יוחזר לאדם שממנו נתפס; ואולם אם הוארך תוקפו של צו תפיסה מינהלי לפי סעיף 58(א)(1) או (2), יחולו הוראות סעיף 58(ב) לעניין הארכת תוקפו של צו התפיסה לשם הוצאת צו חילוט.

(א) 67. תפיסת רכוש לפי תקנות ההגנה סמכות לתפיסת רכוש לפי תקנה 74 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, בעניין רכוש שהוא רכוש הקשור לארגון טרור או לעבירת טרור, תהיה נתונה רק לגבי רכוש שניתן לתפוס או לחלט לפי הוראות פרק זה; ואולם רכוש שנתפס לפי תקנה 74 לתקנות האמורות לא יוחזר לפי הוראות אותה תקנה, ויחולו לעניין חילוטו הוראות פרק זה.

(ב) (1) נתפס רכוש כאמור בסעיף קטן (א), ולא הוציא שר הביטחון צו תפיסה מינהלי בתוך חודש ימים מיום התפיסה, יוחזר הרכוש לאדם שממנו נתפס, ואולם השר רשאי להאריך את התקופה האמורה ב-15 ימים נוספים, מטעמים מיוחדים;

(2) נחקר אדם באזהרה כאמור בסעיף 57, יחולו לגבי המשך ההחזקה ברכוש הוראות אותו סעיף.

סימן ג': ניהול רכוש שנתפס או חולט

(א) 68. ניהול רכוש צווים שניתנו לפי הוראות פרק זה לעניין תפיסת רכוש או חילוטו, יהיו אסמכתה בידי האפוטרופוס הכללי לתפוס את הרכוש ולנהל אותו.

(ב) בקשה למתן הוראות לאפוטרופוס הכללי בדבר ניהול זמני של הרכוש במסגרת צו זמני בהליך פלילי, תוגש לבית המשפט לאחר התייעצות עם האפוטרופוס הכללי.

(ג) הוצאות תפיסת הרכוש וניהולו לפי פרק זה, לרבות תשלום הוצאות הליכי התפיסה, החילוט, ניהול הרכוש ומימוש, ולרבות שכרו של האפוטרופוס הכללי בעד הניהול, ייגבו מכלל הרכוש שהוא מנהל ושחולט לפי הוראות פרק זה.

פרק ו': צווים למניעה או להגבלה של פעולות

היה למפקד מחוז במשטרת ישראל (בפרק זה – מפקד המחוז) יסוד סביר לחשד כי מתקיימת או עתידה להתקיים פעילות של ארגון טרור או פעילות שמטרתה לקדם את פעילותו של ארגון טרור או לתמוך בה, לרבות קיום אסיפה, תהלוכה, כנס, עצרת או הדרכה, רשאי הוא להוציא צו למניעת הפעילות כאמור (בפרק זה – צו למניעת פעילות).

(א) 69. צו למניעת פעילות של ארגון טרור

בצו למניעת פעילות תפורט הפעילות שנאסרה, וכן המועד והמקום שבהם מתקיימת או עתידה להתקיים הפעילות, ככל שהם ידועים; מצא מפקד המחוז כי לשם מניעת הפעילות כאמור יש להגביל את השימוש במקום המיועד לקיומה, ובכלל זה להורות על סגירתו, יכלול הצו גם הוראה להגבלת השימוש במקום כאמור או לסגירתו, לפרק הזמן שבו מתקיימת או עתידה להתקיים הפעילות, וכן לפרק זמן סביר לפני קיום הפעילות או לאחריה ככל שהדבר נדרש לשם מניעתה, והכול במידה שאינה עולה על הנדרש בנסיבות העניין כדי למנוע את הפעילות האמורה.

(ב)

הרואה את עצמו נפגע מצו למניעת פעילות, רשאי להגיש למפקד המחוז את טענותיו בעניין; מפקד המחוז רשאי להשאיר את הצו על כנו, לבטלו או לשנות את תנאיו.

(ג)

צו למניעת פעילות יוצג במקום שבו מתקיימת או עתידה להתקיים הפעילות, אם הוא ידוע; הודעה על הוצאת הצו ועל זכות להגיש טענות כאמור בסעיף זה תומצא לבעלים של המקום ולמחזיק בו, בהקדם האפשרי, אם הם ידועים וניתן לאתרם ולמסור להם את ההודעה בשקידה סבירה בנסיבות העניין.

(ד)

היה למפקח הכללי של משטרת ישראל (בפרק זה – המפקח) יסוד סביר לחשד כי מקום מסוים משמש לפעילות של ארגון טרור, וכי יש יסוד סביר לחשש שהמקום ימשיך לשמש לפעילות כאמור אם לא יוגבל השימוש בו, רשאי הוא להוציא צו להגבלת שימוש במקום כאמור, לתקופה שיקבע בצו ושלא תעלה על שלושה חודשים, ורשאי הוא להאריכה לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל התקופות הנוספות לא יעלה על שלושה חודשים (בפרק זה – צו להגבלת שימוש במקום).

(א) 70. צו להגבלת שימוש במקום המשמש לפעילות של ארגון טרור

לא יינתן צו להגבלת שימוש במקום אלא לאחר שניתנה לבעלים של המקום, וכן למחזיק בו, הזדמנות לטעון את טענותיהם, אם הם ידועים וניתן לאתרם בשקידה סבירה בנסיבות העניין; ואולם אם היה למפקח יסוד סביר לחשש כי מתן זכות שימוע כאמור עלול לסכל את מטרת הצו, רשאי הוא להוציא צו להגבלת שימוש במקום אף בלא מתן זכות כאמור, ובלבד שתינתן בהקדם האפשרי לאחר מכן.

(ב)

טען בעלים או מחזיק את טענותיו כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי הוא לשוב ולהגיש את טענותיו אם התגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות.

(ג)

בית משפט השלום רשאי, על פי בקשה בכתב של מי שהמפקח הסמיכו לעניין זה, לצוות על הארכת תוקפו של צו הגבלת שימוש במקום, בתנאים שיקבע, לתקופה נוספת שלא תעלה על שישה חודשים, אם שוכנע כי הגבלת השימוש במקום חיונית למניעת המשך ביצוע הפעילות שבשלה הוצא הצו, ורשאי הוא לחזור ולצוות כאמור מעת לעת; על הליך לפי סעיף זה ועל ערעור עליו יחולו הוראות סעיף 65 לעניין סטייה מדיני הראיות וראיות חסויות.

(ד)

בצו להגבלת שימוש במקום ייקבעו, בין השאר, התנאים, ההגבלות או האיסורים על השימוש במקום הנקוב בצו, לרבות סגירת המקום, במידה שאינה עולה על הנדרש בנסיבות העניין כדי למנוע את המשך הפעילות של ארגון הטרור במקום.

(ה)

הוצא צו להגבלת שימוש במקום, רשאי שוטר להיכנס למקום שלגביו הוצא הצו ולנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש בכוח, הדרושים כדי להבטיח את קיום הצו.

(ו)

צו להגבלת שימוש במקום יוצג במקום שעליו הוא חל; הודעה על הוצאת הצו ועל זכות להגיש טענות כאמור בסעיף זה תומצא לבעלים של המקום ולמחזיק בו, בהקדם האפשרי, אם הם ידועים וניתן לאתרם ולמסור להם את ההודעה בשקידה סבירה בנסיבות העניין.

(ז)

בסעיף זה –

(א) 70א. צו הגבלה לעניין לווית מפגע

"אחראי על ארגון לוויית מפגע" – בן משפחתו של מפגע האחראי על ארגון לוויית המפגע או אדם אחר, שמפקד המחוז סבר שיש לראות בו אחראי על ארגון לוויית המפגע;

"לוויית מפגע" – ליווי מפגע לקבורה וקבורתו, וכן כל התכנסות או פעילות בקשר לכך;

"מפגע" – מי שנהרג בקשר עם ביצוע מעשה טרור בידו או ניסיון לביצוע מעשה כאמור;

"ערובה" – עירבון כספי או ערבות עצמית של אחראי על ארגון לוויית מפגע, בין לבדם ובין בצירוף ערבות מכל סוג שהוא, ערבות או עירבון כספי של ערבים.

(ב) לשם שמירה על שלום הציבור וביטחונו, ובכלל זה לשם מניעה של הפרות סדר, הסתה לטרור או גילוי הזדהות עם ארגון טרור או עם מעשה טרור, רשאי מפקד המחוז להורות, בצו, על תנאים לעריכת לווייה של מפגע (בפרק זה – צו הגבלה לעניין לוויית מפגע).

(ג) תנאים בצו הגבלה לעניין לוויית מפגע יכול שיתייחסו, בין השאר, למספר המשתתפים בלוויית המפגע וזהותם, מסלול הלוויה, מועד הלוויה וחפצים שיהיו אסורים לשימוש במהלך הלוויה, ובמקרים מיוחדים – גם למקום הקבורה של המפגע בשים לב לעמדת בני משפחתו.

(ד) סבר מפקד המחוז כי בשל קיומה של לוויית מפגע קיים חשש לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו, להפרות סדר, להסתה לטרור או לגילוי הזדהות עם ארגון טרור או עם מעשה טרור, רשאי הוא להורות בצו ההגבלה לעניין לוויית המפגע גם על הפקדת ערובה בידי האחראי על ארגון לוויית המפגע, לשם הבטחת קיומם של התנאים שנקבעו בצו כאמור, כולם או חלקם.

(ה) הופקדה ערובה בידי אחראי על ארגון לוויית מפגע לפי הוראות סעיף קטן (ד) והופר תנאי מתנאי הצו שלהבטחת קיומו הופקדה הערובה, רשאי מפקד המחוז להודיע לאחראי על ארגון הלוויה בתוך תקופה שלא תעלה על 30 ימים ממועד ההפרה, על מימוש הערובה, ובלבד שנתן לאחראי הזדמנות לטעון את טענותיו; לא הודיע מפקד המחוז על מימוש הערובה בתוך התקופה כאמור – תוחזר הערובה.

(1) לא הופקדה ערובה, כולה או חלקה, ושוכנע מפקד המחוז כי הופר תנאי מהתנאים שלהבטחת קיומם נדרשה הערובה, רשאי הוא להורות לאחראי על ארגון לוויית המפגע על תשלום סכום בגובה הערובה שנדרשה (בסעיף זה – סכום החיוב) בתוך 14 ימים מיום שנמסרה לו דרישה לתשלום;

(2) סכום חיוב שלא שולם, כולו או חלקו, עד תום התקופה האמורה בפסקה (1) (בסעיף זה – המועד הקובע), תיווסף עליו תוספת פיגור (בסעיף קטן זה – התוספת); שיעור התוספת יהיה חמישים אחוזים מסכום החיוב או מחלקו שלא שולם, לפי העניין, ובתום כל תקופה של שישה חודשים שעברו מהמועד הקובע – חמישה אחוזים נוספים מסכום החיוב או מחלקו כאמור;

(3) על גביית סכום החיוב והתוספת יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

(ז) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהסמכויות הנתונות לשוטר לפי כל דין.

היה למפקד המחוז חשש סביר כי בשל לוויית מפגע תיגרם פגיעה בביטחון הנפש או יבוצע מעשה טרור, או שבמהלך הלוויה יבוצעו הסתה לטרור או גילוי הזדהות עם ארגון טרור או עם מעשה טרור, רשאי הוא, אם סבר כי הדבר דרוש באופן חיוני למניעת הפגיעה או המעשים האמורים וכי לא ניתן למנועם בדרך סבירה אחרת, להורות בצו על עיכוב מסירת גופת המפגע וקיום לווייתו, עד לעמידה בתנאים שנקבעו בצו ההגבלה לעניין לוויית המפגע או עד תום 10 ימים מיום שניתן הצו לפי סעיף קטן זה, לפי המוקדם.

(ב) המפקד"ל רשאי להורות על הארכת תקופת תוקפו של צו לעיכוב מסירת גופת מפגע כאמור בסעיף קטן (א), מעת לעת, עד לקיום התנאים שנקבעו בצו ההגבלה לעניין לוויית המפגע.

צו לעיכוב מסירת גופת מפגע. 70ב. (א)

71. הוראות לגבי עתירה בעניין צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום
- (א) בדונו בעתירה בעניין צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום, רשאי בית משפט לעניינים מינהליים לבטל את הצו, לאשרו או לשנות את תנאיו, ורשאי הוא להחזיר את העניין עם הוראות למי שהוציא את הצו.
- (ב) על עתירה כאמור בסעיף קטן (א) וכן על ערעור עליה יחולו הוראות סעיף 65 לעניין סטייה מדיני הראיות וראיות חסויות.
72. הפרת צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום
- המפר צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום, ובכלל זה מרשה לאחר להשתמש במקום שהוצא לגביו צו כאמור, דינו – מאסר שנתיים.
- פרק ז': תיקוני חקיקה**
73. ביטול פקודת מניעת טרור, התש"ח-1948 – בטלה.
74. ביטול חוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005 – בטל.
75. ביטול חוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה), התשס"ו-2006 – בטל.
76. תיקון תקנות ההגנה (שעת חירום)
- בתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 –
- (1) בתקנה 2(1), ההגדרות "לקיחה באנגריה" ו"רכב מנועי" – יימחקו;
- (2) תקנות 2(3) ו-4(2), 2א, 6(3) ו-4(3), 9(3), 10, 11, 61, 66, 67, 70, 71א, 73, 78 עד 85, 94 עד 96, 120, 121, 122(1) (ב), 123, 127א עד 133(1), 134, 135א, 137א עד 139א, 141 עד 143ג ו-146 עד 162 – בטלות;
- (3) תקנות 127, 139, 140 ו-143ד – בטלות, למעט לעניין הסמכויות הקבועות בתקנות 72, 74 עד 77, 119 ו-145.
- בחוק האזרחות, התשי"ב-1952 –
- (1) בסעיף 11(2) (א), במקום "בחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005" יבוא "בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (בחוק זה – חוק המאבק בטרור)";
- (2) בסעיף 11א(א), במקום "בחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005" יבוא "בחוק המאבק בטרור".
78. תיקון חוק משכן הכנסת, רחבתו ומשמר הכנסת, התשכ"ח-1968, בסעיף 3(ג), אחרי פסקה (4) יבוא: "(5) חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, וכן עבירות לפי חיקוק אחר שהן מעשה טרור כהגדרתו בחוק האמור."
79. תיקון חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970, בסעיף 1, בהגדרה "פגיעת איבה", בפסקה (5), במקום "ארגון טרוריסטי שעליו הכריזה הממשלה לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948" יבוא "ארגון טרור שהוכרז לפי סימן א' לפרק ב' בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016".
80. תיקון פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 –
- (1) בסעיף 45א(א), במקום ההגדרה "ארגון טרור" יבוא: "'ארגון טרור' – כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016";
- (2) בסעיף 45א –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום ההגדרה "ארגון טרוריסטי" יבוא: "'ארגון טרור' – כהגדרתו בסעיף 45א";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "ארגון טרוריסטי" יבוא "ארגון טרור";
- (3) בתוספת ראשונה א', אחרי פרט 3 יבוא: "4. עבירת ביטחון חמורה כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, וכן עבירה לפי סעיף 22(א) לחוק האמור."
- בחוק העונשין, התשל"ז-1977 –
81. תיקון חוק העונשין – מס' 123
- (1) בכותרת סימן א' 1 לפרק ח', במקום "הסתה לגזענות, לאלימות או לטרור" יבוא "הסתה לגזענות או לאלימות";

- (2) בסעיף 27144 –
(א) בכותרת השוליים, המילים "או לטרור" – יימחקו;
(ב) בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), בכל מקום, המילים "או לטרור" – יימחקו;
(3) בסעיף 37144, בכותרת השוליים, המילים "או לטרור" – יימחקו;
(4) בסעיף 453, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא: "(ד) העובר עבירה כאמור בסעיף 452 לגבי רכוש שהוא מיתקן רגיש כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, דינו – מאסר עשר שנים."

82. **תיקון חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 –**
השבים – מס' 18

- (1) בסעיף 17(4), בסופו יבוא: "י. חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, וכן עבירות לפי חיקוק אחר שהן מעשה טרור כהגדרתו בחוק האמור."
(2) בתוספת הראשונה, בפרט (ט), במקום "ולפי סעיפים 84, 120 ו-130" יבוא "לפי סימן א' בפרק ב' ולפי פרק ה' לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, ולפי סעיף 130."

83. **תיקון חוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 –**
בסעיף 68 –
(1) (א) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג1) בעת דיון בבקשה לדיון בדלתיים סגורות, רשאי בית המשפט, לבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, לסטות מדיני הראיות מטעמים שיירשמו, ולקבל ראיה אף שלא בנוכחות צד לדיון או בא כוחו או בלי לגלותה להם, אם שוכנע כי גילוי הראיה עלול לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בביטחון, או לחשוף שיטות עבודה חסויות, וכי אי-גילוייה עדיף על פני גילוייה לשם עשיית צדק; בית המשפט רשאי, בטרם יקבל החלטה לפי סעיף קטן זה, לעיין בראיה ולשמוע הסברים שלא בנוכחות המשיב ובא כוחו.

(ג2) בית המשפט ידון בדלתיים סגורות בעת מתן עדותו של עד שזהותו חסויה על פי תעודת חיסיון שהוצאה מכוח סעיפים 44 או 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, או על פי הוראת כל דין אחר; ואולם בית המשפט רשאי, מטעמים שיירשמו, לדון בעניין, כולו או מקצתו, בפומבי."
(ב) בסעיף קטן (ד), בסופו יבוא "ורשאי הוא להורות כאמור גם בדיון לפי סעיף קטן (ג2), מטעמים שיירשמו";

(2) בתוספת הראשונה –

- (א) פרטים 8, 10 ו-11 – יימחקו;
(ב) אחרי פרט 13 יבוא: "14. עבירות לפי סעיפים 21 ו-31 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016."

84. **תיקון חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, בסעיף 326(ג), במקום "באחת או יותר מהעבירות המנויות בפסקאות (1) ו-(2) בהגדרה "עבירת ביטחון" בחוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה), התשס"ו-2006, יבוא "בעבירת ביטחון חמורה כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016."**

85. **תיקון חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995, בסעיף 18(א), אחרי פסקה (18) יבוא: "(19) מי שבית המשפט החליט למנות לו סניגור לפי סעיף 51(ג) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016."**

86. **תיקון חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, בסעיף 35(ב) –**
אכיפה – מעצרים)
– מס' 13

- (1) בפסקה (2), במקום "64, 66, 67, 84 ו-85" יבוא "ו-64";
(2) במקום פסקה (3) יבוא: "(3) עבירת טרור חמורה כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016";
(3) פסקה (5) – תימחק.

בחוק איסור הקמת מצבות זיכרון לזכר מבצעי מעשי טרור, התשנ"ח-1998, בסעיף 3, במקום "לפי סעיף 4 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948" יבוא "לפי סעיף 24 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016".

87. תיקון חוק איסור הקמת מצבות זיכרון לזכר מבצעי מעשי טרור

בחוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998, בתוספת השנייה –

88. תיקון חוק עזרה בין משפטית בין מדינות – מס' 11

(1) בפרט ג2, ברישה, במקום "כהגדרתו בחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2004" יבוא "כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (בתוספת זו – חוק המאבק בטרור);"

(2) אחרי פרט יא יבוא: "יב. עבירות טרור, כהגדרתן בחוק המאבק בטרור."

בחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, בסעיף 14(א), אחרי פסקה (14) יבוא: "(15) הוועדה המייעצת, לפי סעיף 14 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016."

89. תיקון חוק חופש המידע – מס' 13

בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 –

90. תיקון חוק איסור הלבנת הון – מס' 15

(1) ההגדרה "חוק איסור מימון טרור" – תימחק;

(2) אחרי ההגדרה "חוק החברות" יבוא: "'חוק המאבק בטרור" – חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016";

(3) בסעיף 28, במקום "איסור מימון טרור" יבוא "המאבק בטרור";

(4) בסעיף 29(ב), במקום "איסור מימון טרור" יבוא "המאבק בטרור";

(5) בסעיף 30, בכל מקום, במקום "איסור מימון טרור" יבוא "המאבק בטרור";

(6) בסעיף 31(א), במקום "איסור מימון טרור" יבוא "המאבק בטרור";

(7) בסעיף 31(א)(1), במקום "סעיף 48(א) לחוק איסור מימון טרור" יבוא "סעיף 95 לחוק המאבק בטרור";

(8) בתוספת הראשונה, בפרט (18), במקום "או לפי סימנים ב' עד ו' לפרק ז' של חלק ב' לחוק העונשין" יבוא "לפי סימנים ב' עד ו' לפרק ז' של חלק ב' לחוק העונשין, או לפי סעיפים 20, 21, 22, 23, 25, 28, 29, 30, 31 ו-32 לחוק המאבק בטרור, או עבירה שהיא מעשה טרור לפי החוק האמור".

בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, אחרי פרט 54 יבוא: "55. מאבק בטרור –

91. תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 99

(1) החלטה של רשות בעניין צו תפיסה מינהלי וצו חילוט לפי פרק ה' לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן – חוק המאבק בטרור);

(2) החלטה של רשות בעניין צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום, לפי פרק ו' לחוק המאבק בטרור."

בחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003, בתוספת הראשונה, פרט 3 – יימחק.

92. תיקון חוק מאבק בארגוני פשיעה – מס' 5

בחוק הסדרת מחקרים במחוללי מחלות ביולוגיים, התשס"ט-2008, בסעיף 1, בהגדרה "עבירת ביטחון", אחרי פסקה (5) יבוא: "(6) עבירת טרור כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, למעט עבירה לפי סעיפים 26, 32 ו-36 לחוק האמור";

93. תיקון חוק הסדרת מחקרים במחוללי מחלות ביולוגיים

פרק ח': הוראות שונות

(א) סמכותם של שר הביטחון ושל ראש רשות ביטחון לפי חוק זה אינה ניתנת לאצילה, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק זה.

94. אצילת סמכויות

(ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לפרקליט המדינה ולמשנה לפרקליט המדינה את הסמכויות הנתונות לו לפי סעיפים 3(ב), 24(ה), 46(א)(3) ו-52(ב), ולעניין הסמכות הנתונה לו לפי סעיף 3(ב) – גם למשנה ליועץ המשפטי לממשלה.

(א) הסמכויות הנתונות לנגיד בנק ישראל ולשר להוציא צווים לשם אכיפתו של חוק איסור הלבנת הון כאמור בסעיפים 7, 8א או 8ב לאותו חוק יהיו נתונות להם גם לשם אכיפת הוראות סעיפים 31 עד 36 לחוק זה, וכן יהיה רשאי כל אחד מהם, בהסכמת שר המשפטים ובהתייעצות עם השר לביטחון הפנים, לקבוע בצו, לגבי תאגיד בנקאי או גוף, כאמור בסעיפים 7, 8א או 8ב לחוק האמור, הוראות בדבר בדיקת פרטי הזיהוי

95. תחולת חוק איסור הלבנת הון

של צדדים לפעולה ברכוש אל מול פרטי הזיהוי של ארגוני טרור מוכרזים ופרטי הזיהוי של מי שהוכרז עליהם לפי סעיפים 3 או 11 שהם פעילי טרור.

- (ב) דיווחים שיתקבלו לפי סעיף זה ברשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור יישמרו במאגר המידע שהוקם לפי סעיף 28 לחוק איסור הלבנת הון; העברת מידע שהתקבל לפי סעיף זה או לשם אכיפת הוראות הסעיפים המנויים בסעיף קטן (א), ממאגר המידע, תיעשה לפי הוראות החוק האמור; הוראות סעיף 31א לחוק איסור הלבנת הון שעניינן חובת סודיות ואיסור גילוי מידע ושימוש בו שלא לפי הוראות חוק איסור הלבנת הון, יחולו גם על אדם שהגיע אליו מידע שהתקבל לפי סעיף זה.
- (ג) אחראי למילוי חובות בתאגיד בנקאי ובכל גוף המנוי בתוספת השלישית לחוק איסור הלבנת הון, שמונה לפי סעיף 8 לחוק האמור, או אחראי למילוי חובות בתאגיד שהוא סוחר באבנים יקרות, שמונה לפי סעיף 8א(ו) לחוק האמור, יפעל גם לקיום החובות שיוטלו בצווים לפי סעיף קטן (א) על התאגיד או הגוף האמור ולהדרכת העובדים לקיום החובות כאמור ולפיקוח על מילויין.
- (ד) המפקחים שמונו לפי סעיף 11ד לחוק איסור הלבנת הון יפקחו גם על ביצוע הוראות צווים לפי סעיף קטן (א), שעניינן חובות תאגיד בנקאי, גוף המנוי בתוספת השלישית לחוק האמור וסוחר באבנים יקרות, ולשם כך יהיו נתונות להם הסמכויות שלפי החוק האמור ויחולו הוראות פרק ד' 2 לחוק האמור.
- (ה) הוראות סעיף 14 לחוק איסור הלבנת הון הקובעות עיצום כספי על הפרת הוראות לפי החוק האמור, יחולו גם לעניין הפרת הוראות צווים לפי סעיף קטן (א); הסמכויות הנתונות לוועדה להטלת עיצום כספי שהוקמה לפי סעיף 13 לחוק איסור הלבנת הון יהיו נתונות לה גם לגבי מי שהפר את הוראות הצווים האמורים ולעניין עיצום כספי יחולו ההוראות לפי פרק ה' לחוק האמור.
- (ו) הוטל עיצום כספי לפי סעיף זה ושולם העיצום, לא יוגש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיף 36 בשל אותו מעשה שבשלו הוטל העיצום הכספי.
- (ז) על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראות צו לפי סעיף קטן (א), לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד, אף אם המעשה מהווה הפרה גם של צו לפי חוק איסור הלבנת הון.

96. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין ולא לגרוע ממנו. שמירת דינים
97. (א) בכפוף להוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), שר המשפטים ממונה על ביצוע הוראות חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, ובכלל זה תקנות בעניינים אלה:
- (1) סדרי דין בבקשה לחילוט בהליך פלילי, לרבות לעניין מסירת הודעה לטוענים לזכות ברכוש, והגשת טענותיהם בעניין החילוט;
 - (2) ניהול הרכוש שנתפס וחולט לפי הוראות פרק ה', ובכלל זה אופן תשלום הוצאות ניהול הרכוש כאמור; תקנות לפי פסקה זו יותקנו בהסכמת שר האוצר.
- (ב) שר הביטחון ממונה על ביצוע הוראות פרק ב' לעניין הכרזה, ועל ביצוע הוראות סימן ב' לפרק ה' לעניין תפיסה וחילוט מינהליים.
- (ג) השר לביטחון הפנים ממונה על ביצוע הוראות פרק ו', והוא רשאי, בהסכמת שר המשפטים, להתקין תקנות לביצועו, ובכלל זה תקנות בעניינים אלה:
- (1) המצאת עותק של צו למניעת פעילות ושל צו להגבלת שימוש במקום, לבעלים של מקום או למחזיק בו;
 - (2) הגשת טענות בעניין צווים כאמור בפסקה (1).
- (ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), שר הביטחון ושר המשפטים רשאים לקבוע יחד תקנות בעניינים אלה:
- (1) הכרזות לפי פרק ב', ובכלל זה פרטים שייכללו בהכרזות כאמור;
 - (2) דרכים ומועדים להמצאת הודעות לארגון טרור מוכרז או למי שהוכרז פעיל טרור, ולמי שחלה עליו חובת דיווח לפי הוראות סעיפים 7 או 8א לחוק איסור הלבנת הון;
 - (3) הדרך והמועד להגשת בקשה לביטול הכרזה, וכן אופן קיום הביקורת התקופתית על הכרזה לפי סימן ב' לפרק ב'.

- (4) צווי תפיסה מינהליים או צווי חילוט לפי פרק ה'; תקנות לעניין ביצוע צווים כאמור יותקנו בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים.
- (ה) (1) תקנות לפי חוק זה, למעט צווים בעניין הכרזות על ארגון טרור או על פעיל טרור לפי פרק ב', יותקנו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת;
- (2) על אף האמור בפסקה (1), תקנות לפי פרק ו' יותקנו באישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת.

98. (א) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה.

(ב) שר המשפטים, בהסכמת שר הביטחון ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת השנייה.

99. (א) שר המשפטים ידווח לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ב-1 ביוני בכל שנה, על אלה:

- (1) מספר כתבי האישום שהוגשו בשנה שקדמה למועד הדיווח בשל עבירה לפי סעיף 24, ואופן יישום הוראות הסעיף האמור;
- (2) יישום הוראות פרק ד', ובכלל זה על מספר המקרים שבהם –

(א) קצין ממונה השהה הבאת עצור בעבירת ביטחון לפני שופט לפי הוראות סעיף 46(א)(1) או (2), לרבות פירוט בדבר תקופות ההשהיה;

(ב) בית משפט הורה על השהיית הבאתו של עצור בעבירת ביטחון לפני שופט לפי הוראות סעיף 46(א)(3);

(ג) שופט ציווה על מעצרו של עצור בעבירת ביטחון כאמור בסעיף 17(א) לחוק המעצרים כנוסחו כפי שהוא מוחל בסעיף 47 לחוק זה, לרבות פירוט בדבר התקופות שבהן הוחזק במעצר כאמור בסעיף 17(ב) לחוק המעצרים כפי שהוא מוחל בסעיף האמור ולרבות פירוט בדבר התקופות שבהן הוחזק במעצר לתקופה העולה על 15 ימים;

(ד) בית המשפט העליון האריך את מעצרו של עצור בעבירת ביטחון שלא בנוכחות העצור לפי הוראות סעיף 48, לרבות פירוט בדבר התקופות שבהן הוחזק במעצר;

(ה) בית המשפט הורה על קיום דיון לפי הוראות סעיף 49(ב) או 50(ב);

(ו) מונה לעצור סניגור לפי הוראות סעיף 51(ג);

(ז) בית המשפט הורה שלא להביא את החלטתו לידיעת העצור לפי הוראות סעיף 51(ד) והמועד שבו הובאה לידיעת העצור החלטת בית משפט שהתקבלה בדיון שהתקיים שלא בנוכחותו כאמור בסעיף האמור;

(ח) הופעלה יותר מסמכות אחת מהסמכויות לפי הוראות סעיפים 46(א)(2) ו-3, 47, 48, 49(ב) או 50(ב), וסעיף 35 לחוק המעצרים, וכן את פירוט הסמכויות שהופעלו.

(ב) שר המשפטים ידווח לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ב-1 ביוני וב-1 בדצמבר בכל שנה, על אופן יישום הוראות סעיף 24(ג), על מספר החקירות שנפתחו בחשד לביצוע עבירה לפי סעיף 24(ג), מספר העצורים בשל חשד כאמור, מספר כתבי האישום שהוגשו בשל אותה עבירה, ותוצאות ההליכים הפליליים האמורים, בששת החודשים שקדמו למועד הדיווח, בפילוח לפי ארגון הטרור שפרסומיו נצרכו.

100. (א) תחילתו של חוק זה ביום ל' בתשרי התשע"ז (1 בנובמבר 2016) (להלן – יום התחילה).

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), תחילתו של ביטול תקנות 84, 85 ו-120 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, כאמור בסעיף 76 לחוק זה, ביום ג' באדר התשע"ז (1 במרס 2017), ואולם העמדה לדין בעבירה שנעברה לאחר יום התחילה או הפעלת סמכות אחרת לפי תקנות 84, 85 או 120 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, בתקופה שבין

יום התחילה ליום ביטולן, טעונה אישור של היועץ המשפטי לממשלה או של פרקליט המדינה; הסמכות לתת אישור כאמור אינה ניתנת לאצילה.

תחולה והוראות מעבר

101. (א)

חבר בני אדם שהוכרז, לפני יום התחילה, שהוא ארגון טרוריסטי לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948 (בסעיף זה – פקודת מניעת טרור) או שהוא התאחדות בלתי מותרת לפי תקנה 84(1)(ב) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, יראו אותו כאילו הכריזו עליו בהכרזה קבועה שהוא ארגון טרור לפי סעיף 6 לחוק זה.

(ב)

חבר בני אדם שהוכרז, לפני יום התחילה, שהוא ארגון טרור לפי סעיף 2 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005 (בסעיף זה – חוק איסור מימון טרור), יראו אותו כאילו הכריזו עליו שהוא ארגון טרור לפי סעיף 11(א) לחוק זה.

(ג)

אדם שהוכרז, לפני יום התחילה, שהוא פעיל טרור לפי סעיף 2 לחוק איסור מימון טרור, יראו אותו כאילו הכריזו עליו שהוא פעיל טרור לפי סעיף 11(א)(2) או (3)(ג) לחוק זה.

(ד)

על רכוש שנתפס, חולט או הוחרם ערב יום התחילה יחול הדין שחל ערב יום התחילה. העבירות המנויות להלן, שנעברו ערב יום התחילה, יראו אותן כעבירות טרור חמורה:

(ה)

- (1) עבירה לפי סעיפים 2 או 3 לפקודת מניעת טרור;
- (2) עבירה לפי סעיף 8 לחוק איסור מימון טרור;
- (3) עבירה לפי תקנות 84 או 85 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945;
- (4) לעניין הוראות פרק ד' – גם עבירות ביטחון כהגדרתה בחוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירות ביטחון) (הוראת שעה), התשס"ו-2006.

תוספת ראשונה

(סעיפים 42 ו-98)

(1) אפגניסטן;

(2) לוב;

(3) סודן;

(4) פקיסטן.

תוספת שנייה

(סעיף 24(ג1))

(1) ארגון דאעש ("המדינה האסלאמית", "המדינה האסלאמית בעיראק ובסוריה", "הח'ליפות האסלאמית", "אלקאעדה עיראק", "ISIL", "ISIS", "ISLAMIC STATE") כהגדרתו בהכרזה לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948, מיום ט"ו בחשוון התשע"ו (29 באוקטובר 2015);

(2) ארגון החמאס (חרכת מקאומה איסלאמיה) כהגדרתו בהכרזה לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948, מיום י"ט בסיוון התשמ"ט (22 ביוני 1989).

איילת
שקד
שרת
המשפטים

בנימין
נתניהו
ראש
הממשלה

יולי יואל
אדלשטיין
יושב ראש
הכנסת

ראובן
ריבלין
נשיא
המדינה

תקנות הנוער (טיפול והשגחה) (סדרי דין), תשל"א-1970

בתוקף סמכויותי לפי סעיף 30 לחוק הנוער (טיפול והשגחה), תשי"ד-1960, (להלן – החוק), וסעיף 109 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

תק' תשפ"א-2020

1. בדיון בבית משפט בעניינים לפי החוק, יחולו תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן – תקנות סדר הדין האזרחי), המפורטות להלן, בשינויים המחויבים לפי העניין: 1 עד 3(א), 4, 29 רישה, 30, 32, 40(א), 46, 47, 49(ח), 50(1) – לעניין האסמכתאות ולעניין תצהיר בכפוף לתקנה 7א, (4) ו-6, 51, 55, 64(ב), 67(א), 67(ג), 68 עד 74, 76, 77, 83 עד 86, 88 עד 91, 129, 132, 133, 134(א), 1(1) ו-2, 136, 140(ב) ו-ג, 144 עד 145(ג), 146, 148 עד 150, 156, 158 עד 174, 175(א) עד (ו), 176 עד 178, 179(א).

תחולת תקנות סדר הדין האזרחי
התשע"ט-2018
תק' תשפ"א-2020

1א. בהליך לפי החוק, ישקול בית המשפט את טובתו של הילד ובכלל זה את מכלול זכויותיו, צרכיו והאינטרסים שלו, וכן את רצונו בהתחשב בגילו ובכשריו המתפתחים.

עקרון יסודי
תק' תשפ"א-2020

1ב. בכל עניין של סדרי דין שאין עליו הוראה אחרת לפי תקנות 2 עד 16, ינהג בית המשפט בדרך הנראית לו הטובה ביותר לעשיית משפט צדק.

סדר דין
תק' תשפ"א-2020

2. בקשה לבית משפט לפי סעיף 3 לחוק (להלן – בקשה), תוגש לבית המשפט שבאזור שיפוטו מתגורר הקטין או נמצא בו אותה שעה או לבית המשפט שבאזור שיפוטו מתגורר האחראי על הקטין או נמצא בו אותה שעה; אולם רשאי עובד סוציאלי לפי החוק (להלן בתקנות אלה – עובד סוציאלי לחוק הנוער) להגיש את הבקשה לבית משפט אחר אם, לדעתו, יהיה זה לטובת הקטין שאותו בית משפט ידון בבקשה.

מקום הגשת בקשה
תק' תשמ"ג-1983
תק' תשפ"א-2020

3. (א) בקשה תהא ערוכה לפי טופס 1 שבתוספת ותוגש לבית המשפט במספר העתקים מספיק בשביל בית המשפט וכל המשיבים; בית המשפט רשאי להורות למבקש להגיש העתקים נוספים של הבקשה.

טופס בקשה
תק' תשפ"א-2020

(ב) לבקשה תצורף הזמנה לדין בעד כל אחד מן המשיבים, שתהא ערוכה לפי טופס 2 שבתוספת.

(ג) בית המשפט ישלח לכל אחד מהמשיבים העתק הבקשה על נספחיה בצירוף ההזמנה לדין; אולם רשאי בית המשפט להורות שהבקשה או נספחיה או חלק מהם לא יצורפו להזמנה לדין שתישלח למשיבים או לחלק מהם.

4. (א) האחראי על הקטין יהיה המשיב בבקשה; הקטין לא יהיה משיב בבקשה אלא אם לדעת עובד סוציאלי לחוק הנוער הוא מסוגל לכאורה להבין את הענין וטובתו מחייבת זאת.

המשיבים בבקשה
תק' תשפ"א-2020

(ב) בית המשפט רשאי להורות כי הקטין יהיה המשיב בבקשה אם נראה לבית המשפט כי הדבר דרוש לצורך ההכרעה בענין.

(ג) היה קטין משיב יומצאו לו כתבי בית-דין אישית זולת אם הורה בית המשפט אחרת.

(ד) אם לא נמצא אחראי על הקטין, או האחראי על הקטין הוא פסול דין או אדם הזקוק לאפטרופוסות, יצוין הדבר בבקשה ובית המשפט יהיה רשאי לשמוע את הבקשה ללא משיב או למנות אפטרופוס לדין להיות משיב.

4א. מונה לקטין אפטרופוס לדין, יומצאו לו כתבי בי-דין.

המצאה לאפטרופוס לדין
תק' תשפ"א-2020

14ב. בכל הליך שיוגש לבית המשפט, יציין המבקש אם קיים צו בתוקף בעניינו של הקטין במועד הגשת הבקשה או שהיה צו כאמור בסמוך לפני כן, ויצוין מהי מהות הצו ומה מועד פקיעתו.

ציון קיומו של צו
תק' תשפ"א-2020

14ג. הוגשה תשובה לבקשה בכתב במועד שהורה עליו בית המשפט; בתשובתו יפרט המשיב את טיעוניו כולל אסמכתאות ויצרף לה תצהיר לשם אימות העובדות שביסוד התשובה.

תשובה לבקשה בכתב
תק' תשפ"א-2020

5. רשאי בית המשפט לדון ולהחליט בבקשה אף אם לא התייצבו המשיבים ובלבד שנכח

אי התייצבות המשיבים

הודאת המשיבים	בית המשפט שהוזמנו כדין. 6. (א) בית המשפט יסביר למשיבים את מהות הבקשה וישאל אם הם מודים בעובדות המפורטות בה.
תסקיר עובד סוציאלי לחוק הנוער ושמירת הצעות וטענות תק' תשפ"א-2020	(ב) הודו המשיבים בעובדות המפורטות בבקשה, רשאי בית המשפט להחליט אם הקטין הוא נזקק. (ג) לא הודו המשיבים בעובדות המפורטות בבקשה או בחלק מהן, יחליט בית המשפט על סדר הבאת הראיות ושמיעת הטענות. 7. (א) נוכח בית המשפט כי הקטין הוא נזקק, יורה לעובד סוציאלי לחוק הנוער להגיש תסקיר הנוגע גם לדרכי הטיפול תוך מועד שיקבע. (ב) הוגש תסקיר עובד סוציאלי לחוק הנוער, בין שנמסרו העתקים ממנו למשיבים או לחלק מהם ובין שלא, ישמע בית המשפט את טענותיהם והצעותיהם של בעלי הדין וכן של הקטין אם בית המשפט לא השתמש לגביו בסמכויותיו לפי סעיף 9 לחוק.
תצהיר תק' תשפ"א-2020	א7. הוגשה בקשה בכתב שלא לוותה בתסקיר עובד סוציאלי לחוק הנוער, יצורף לבקשה תצהיר לשם אימות העובדות שביסודה לפי תקנה 150(1) לתקנות סדר הדין האזרחי.
דיון בדלתיים סגורות	8. הדיון יהיה בדלתיים סגורות ולא יהיה נוכח בשעת הדיון אלא מי שבית המשפט הרשהו להיות נוכח. 9. (א) בית המשפט רשאי להורות כי לא יהיו נוכחים בשעת שמיעת הקטין אלא מי שבית המשפט הרשהו להיות נוכח; בית המשפט יערוך תרשומת של הדברים שהשמיע הקטין. (ב) דברים שהשמיע קטין כאמור בתקנת משנה (א) יהיו חסויים בפני כל אדם, למעט בית משפט שלערעור או מי שבית המשפט הרשהו להיות נוכח בשעת שמיעת הקטין; ואולם בית המשפט רשאי להחליט על גילוי הדברים שהשמיע הקטין, כולם או חלקם, אם הקטין הסכים לגילוי ובית המשפט מצא כי יהיה בגילוי כדי לקדם את טובת הקטין וכן רשאי הוא נוסף על אמור, לגלות את הדברים לעובד סוציאלי לחוק הנוער במקרים שמהם עולה חשש כי נעברה או עומדת להתבצע עבירה בקטין בנסיבות שבהן חלה חובת דיווח לפי סעיף 368ד לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
הוצאה לפועל	10. החלטה שנתן בית המשפט על פי החוק ניתנת להוצאה לפועל גם אם לא הומצאה לבעלי הדין, זולת אם החליט בית המשפט אחרת.
מסירה תק' תשפ"א-2020	11. כל כתב בי-דין שיש להמציאו על פי תקנות אלה או על פי תקנות סדר הדין האזרחי יכול שהמצאתו תיעשה על ידי עובד סוציאלי לחוק הנוער.
מועד הגשת ערעור תק' תשפ"א-2020	א11. המועד להגשת ערעור על החלטה של בית המשפט לנוער או להגשת בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי, הוא שלושים ימים מיום שהומצאה.
דיון בערעור תק' תשפ"א-2020	ב11. (א) תקנה 138 לתקנות סדר הדין האזרחי תחול בשינויים המחויבים. (ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), סבר בית המשפט שלערעור כי לערעור אין סיכוי להתקבל, רשאי הוא, מטעמים מיוחדים, לדחות את הערעור בלא צורך בתשובה.
מסמכים בערעור	12. (א) ערעור על החלטת בית המשפט לפי החוק יוגש במסירת עותק אחד של כתב ערעור לבית המשפט שלערעור בצירוף העתקים נוספים כמספר המשיבים. (ב) לכתב הערעור יצורפו העתק אחד של ההחלטה שעליה מערערים בשביל בית המשפט שלערעור כשהוא מאושר בידי הרשם או המזכיר הראשי של בית המשפט המקורי, והעתקים נוספים, מאושרים כאמור או בידי עורך דין או היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, כמספר המשיבים.
תק' תשפ"א-2020	(ב1) לכתב הערעור יצורפו העתקי מסמכים שהמערער מבקש להסתמך עליהם, שהוגשו והתקבלו כדין בערכאה הקודמת.
תק' תשפ"א-2020	(ג) העתק של כתב הערעור בצירוף העתק ההחלטה שעליה מערערים יומצאו לכל אחד מן המשיבים ולאפוטרופוס לדין, אם מונה לקטין, זולת אם בית המשפט יורה אחרת. (ד) היו משיבים אחדים בערעור מיוצגים על ידי עורך דין אחד, די בהעתק אחד מן המסמכים האמורים בתקנת משנה (ג) בשביל כל המשיבים.
תשובה בכתב לערעור תק' תשפ"א-2020	א12. (א) הורה בית המשפט על הגשת תשובה בכתב לערעור או לבקשת רשות ערעור, כאמור בתקנה 11ב, התשובה תוגש בתוך שלושים ימים מיום המצאת ההחלטה, או במועד מוקדם

יותר שיורה עליו בית המשפט.

(ב) לתשובה יצורפו העתקי המסמכים שהמשיב מבקש להסתמך עליהם, שהוגשו והתקבלו כדין בערכאה הקודמת, זולת המסמכים שצורפו לערעור.

112. התיר בית המשפט שלערעור הבאת ראיות נוספות כאמור בתקנה 144 לתקנות סדר הדין האזרחי, יכול הוא עצמו לגבותן, אם בעל פה, אם בתצהיר ואם בדרך אחרת, או להורות לבית משפט אחר לגבותן ולשלחן אליו.

הבאת ראיות נוספות
תק' תשפ"א-2020

13. ערעור שאינו ממלא אחר הוראה של תקנות אלה לא יקובל לרישום; אולם המערער רשאי לדרוש ששופט בית המשפט שלערעור יחליט בשאלה אם הערעור ממלא או אינו ממלא אחר הוראות תקנות אלה או התקנות הכלליות כאמור.

ערעור שאינו בהתאם
להוראות
תק' תשפ"א-2020

13א. בית המשפט רשאי בתום הדיון בכל הליך לחייב בעל דין בתשלום שכר טרחת עורך דין או בהוצאות משפט לטובת בעל הדין אחר, בשים לב, בין השאר, לשימוש לרעה בהליכי משפט על ידי מי מבעלי הדין.

הטלת הוצאות
תק' תשפ"א-2020

14. אי קיום תקנות אלה או תקנות סדר הדין האזרחי החלות כאמור בתקנה 1 אינו פוסל שום הליך לפי החוק.

אי קיום תקנות
תק' תשפ"א-2020

15. תקנות הנוער (טיפול והשגחה) (סדרי דין), תשכ"ב-1962 - בטלות.
16. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנוער (טיפול והשגחה) (סדרי דין), תשל"א-1970".

ביטול
השם

תוספת

טופס 1
(תקנה 3)

תק' תשפ"א-2020

תיק נוער מס'

המבקש:

המשיבים: (1)

(2)

(3)

אפוטרופוס לדין לקטין (אם יש):

בקשה בדבר קטין נזקק

(1) שם הקטין

(2) גיל הקטין

(2א) תאריך לידה:

(3) מקום מגוריו או הימצאו

(4) שם האחראי על הקטין

(5) מענו של האחראי על הקטין

(6) הקטין הוא נזקק על פי סעיף 2 (), (), (), (), () * לחוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960.

(7) העובדות שעליהן מתבססת הבקשה**

(8) בית המשפט מתבקש: ***

☐ לשמוע את המבקש ו/או המשיבים

☐ מנות אפוטרופוס לדין להיות משיב

☐ לא להזמין את הקטין לדין

☐ לא לצרף העתק הבקשה על נספחיה להזמנה ל.....

☐ למסור העתק ההזמנה לידי הקטין אישית.

(9) נימוקי הבקשה****

(10) בית המשפט מתבקש לקבוע כי הקטין הוא נזקק ולהורות על דרכי הטיפול וההשגחה בו.

.....
חתימת עובד סוציאלי לחוק הנוער

לידיעתך: אתה רשאי להביא עורך דין מטעמך ולהיות מיוצג בבית משפט לנוער; ייתכן שאתה זכאי למינוי עורך דין מטעם הסיוע המשפטי במשרד המשפטים, אם מתקיימים התנאים לזכאות לפי חוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972, וההוראות מכוחו; לבירור פרטים יש לפנות ללשכת הסיוע המשפטי במקום מגוריד, וכן ניתן לברר פרטים באתר האינטרנט של הסיוע המשפטי במשרד המשפטים.

* לציין את הפסקה/הפסקאות המתאימות מסעיף 2 לחוק.

** לפרט בקיצור.

*** סמן במשבצות המתאימות.

**** לפרט בקיצור.

טופס 2

תק' תשפ"א-2020

(תקנה 3(ב))

בבית משפט השלום ב.....

הזמנה לדין

המבקש: עובד סוציאלי לחוק הנוער.....

נגד

המשיב(ה): (1).....

(2).....

(3).....

אפוטרופוס לדין לקטין (אם יש):

1. דע כי הוגשה ע"י המבקש בקשה בבית משפט זה בענינד/בענין הקטין*

2.** אתה מצויין בבקשה כאחראי על הקטין האמור.

3. הנך מוזמן בזה להתייצב בבית המשפט ביום

בשעה ולהשיב על הבקשה.

4. הנך רשאי להזמין עדים ולחקרם, לטעון טענות ולהציע הצעות בדבר הבקשה והקטין הנ"ל.

5. העתק הבקשה על נספחיה מצורף בזה.

היום,.....

.....

חתום

* למחוק את המיותר

** למחוק אם לא מתאים

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

כ"א באלול תש"ל (22 בספטמבר 1970)

חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תשס"ב-2002*

פרק א': הוראות כלליות

1. בחוק זה –
 - "חקירה" – תשאול או גביית הודעה בקשר לעבירה, בידי שוטר;
 - "חשוד" – חשוד בביצוע עבירה;
 - "פקודת העדות" – פקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות);
 - "קלטת" – לרבות דיסקט, תקליטור וכל אמצעי אחר לאגירה ואחסון של מידע המופק ממכשיר תיעוד חזותי או קולי שבהם תועדה חקירת חשוד;
 - "קצין ממונה" – הקצין הממונה על החקירות בתחנת המשטרה או הקצין הממונה על יחידת החקירות שאחראית על החקירה, ובהעדרם – ממלאי מקום;
 - "שוטר" – שוטר שמוסמך לחקור לפי סעיף 2 לפקודת העדות;
 - "תיעוד חזותי" – תיעוד בהקלטת תמונה וקול בשילוב;
 - "תיעוד קולי" – תיעוד בהקלטת קול.
2. חקירת חשוד תתנהל בשפתו או בשפה שהחשוד מבין ודובר אותה, לרבות שפת סימנים.
3. (א) חקירת חשוד תתנהל בתחנת משטרה (בחוק זה – תחנה), אלא אם כן סבר השוטר כי לא ניתן לנהלה בתחנה או שיש צורך עניני לנהלה בדחיפות מחוץ לתחנה, או אם סבר הקצין הממונה כי קיים צורך עניני בחקירת החשוד מחוץ לתחנה.
- (ב) החלטה בדבר ניהול חקירת חשוד מחוץ לתחנה והנמקתה יתועדו בכתב סמוך ככל האפשר לקבלת ההחלטה.
4. (א) תיעוד חזותי או תיעוד קולי של חקירת חשוד יהיה בכל מהלכה של החקירה מראשיתה ועד סופה ויכלול את חילופי הדברים שנעשו בין חוקר לחשוד או בנוכחותו של החשוד, ובתיעוד חזותי, לרבות תגובות או תנועות גוף.
- (ב) תיעוד בכתב של חקירת חשוד יכלול את עיקר חילופי הדברים וכן התגובות או תנועות הגוף שהן תחליף לחילופי דברים, שנעשו בין חוקר לחשוד או בנוכחותו של חשוד, באופן שישקף נכונה את המתרחש בחקירה, מראשיתה ועד סופה; התיעוד בכתב ייערך בו זמנית עם חקירת החשוד או סמוך לה ככל האפשר.
5. (א) השר לביטחון הפנים, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע –
 - (1) כללים לענין ניהול חקירת חשוד, ובכלל זה חובות ואיסורים המוטלים על חוקר משטרה;
 - (2) דרכי פיקוח על קיומם של כללים החלים על חקירת חשוד;
 - (3) כי הפרתם של כללים כאמור בפסקה (1), כולם או חלקם או הפרתם בניסבות מסוימות, היא עבירה משמעת כהגדרתה בחוק המשטרה, התשס"ו-2005.
- (ב) תקנות כאמור בסעיף קטן (א), לענין חקירת חשוד בעבירת ביטחון, כהגדרתו בסעיף 35(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (בחוק זה – חשוד בעבירת ביטחון), ייקבעו בהתייעצות עם ראש הממשלה, נוסף על התנאים האמורים בסעיף קטן (א).

6. הוראות חלק א' לפקודת העדות יחולו על חקירת חשוד בכפוף להוראות חוק זה.

פרק ב': חקירת חשוד בתחנה

7. על תיעוד חקירת חשוד בתחנה יחולו הוראות אלה:
 - (1) חקירת חשוד בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת לתועד בתיעוד חזותי, למעט בניסבות כאמור בפסקה (2);
 - (2) הקצין הממונה רשאי, בכפוף להוראות סעיפים (2)8 או (3) או 11(א)2, להורות על תיעוד חקירת חשוד בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת בתיעוד קולי או בתיעוד בכתב במקום בתיעוד חזותי, אם בשל תקלה טכנית או בשל צורך עניני, לא ניתן לתעד את חקירת החשוד בתיעוד חזותי; הוראה כאמור תינתן בכתב ותכלול את הנימוקים לה; חדלו הנסיבות המונעות את התיעוד החזותי להתקיים, יתועד המשך החקירה בתיעוד חזותי;
 - (3) חקירת חשוד בעבירה שאינה מנויה בתוספת, ושהוראות סעיפים (2)8 או (3) או

- 11(א)(2) אינן חלות עליה, תתועד בתייעוד חזותי, בתייעוד קולי או בתייעוד בכתב.
8. לענין שפת התייעוד של חקירת חשוד בתחנה יחולו הוראות אלה:
(1) תועדה חקירת חשוד בכתב בלבד, יהיה התייעוד בשפה שבה התנהלה החקירה;
(2) לא ניתן לתעד בכתב חקירתו של חשוד בשפה שבה היא מתנהלת, תתועד החקירה בתייעוד חזותי או בתייעוד קולי; ואולם אם התנהלה החקירה בשפת סימנים, תתועד בתייעוד חזותי בלבד;
(3) היה לשוטר יסוד להניח שהחשוד אינו יודע קרוא וכתוב או שהוא אדם עם מוגבלות, המקשה עליו לאשר את נכונות תיעוד החקירה בכתב, תתועד החקירה בתייעוד חזותי או בתייעוד קולי;
(4) לענין סעיף זה וסעיף 10, "מוגבלות" – לקות פיסית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית.

פרק ג': חקירת חשוד מחוץ לתחנה

9. חקירת חשוד מחוץ לתחנה תתועד בתייעוד חזותי, בתייעוד קולי או בתייעוד בכתב; ואולם שחזור של העבירה בידי החשוד יתועד בתייעוד חזותי בלבד.
10. לענין שפת התייעוד של חקירת חשוד מחוץ לתחנה יחולו הוראות אלה:
(1) תועדה חקירת חשוד בכתב בלבד, יהיה התייעוד בשפה שבה התנהלה החקירה, אלא אם כן לא ניתן לתעד בו זמנית או בסמוך לה באותה השפה;
(2) לא תועדה חקירת חשוד בשפה שבה התנהלה, כאמור בפסקה (1), יתורגם התייעוד בפני החשוד לשפה שהחשוד מבין לשם קיום הוראות סעיף 11, ותרגום כתוב לשפה כאמור יצורף לתייעוד בכתב;
(3) תועדה בכתב בלבד חקירתו של חשוד שאינו יודע קרוא וכתוב או שהוא אדם עם מוגבלות המקשה עליו להבין את התייעוד, ייקרא התייעוד בכתב בפניו ויוסבר לו האמור בו, לשם קיום הוראות סעיף 11.
11. (א) נחקר חשוד מחוץ לתחנה בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת, יחולו הוראות אלה:

- (1) תיעוד החקירה יוצג לפני החשוד בתחנה בהקדם האפשרי, והוא יתבקש לאשרו; ואולם רשאי הקצין הממונה מטעמים מיוחדים שיירשמו לאשר את הצגת התייעוד לפני החשוד בתחנה במועד מאוחר יותר;
(2) על אף האמור בפסקה (1) נוכח חוקר, בעת התנהלות החקירה, כי לא תהיה אפשרות להביא את החשוד לתחנה במועד סביר קרוב, יוצג התייעוד לחשוד במקום שבו נערכה החקירה והוא יתבקש לאשרו;
(3) הצגת התייעוד לפני החשוד בתחנה והליך אישורו כאמור בפסקה (1), יתועדו בתייעוד חזותי או בתייעוד קולי.
(ב) נחקר חשוד מחוץ לתחנה בעבירה שאינה מן העבירות המנויות בתוספת, והחקירה תועדה בכתב, יוצג התייעוד לחשוד במקום שבו נערכה החקירה והוא יתבקש לאשרו; לא אישר החשוד את התייעוד במקום החקירה, יוצג התייעוד לפני החשוד בתחנה, בהקדם האפשרי, והחשוד יתבקש לאשרו, אלא אם כן אישר הקצין הממונה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, את הצגת התייעוד לפני החשוד בתחנה במועד מאוחר יותר.

פרק ד': הוראות שונות

12. (א) לא ייעשה כל שינוי בקלטת.
(ב) השר לביטחון הפנים יתקין תקנות לענין תיעוד חזותי ותייעוד קולי של חקירת חשוד לפי חוק זה, לרבות דרכי השמירה, האחסון, הצפיה וההעתקה של קלטת.
(ג) שר המשפטים והשר לביטחון הפנים יתקינו כאחד תקנות לענין עריכת תמליל מודפס מתייעוד חזותי או מתייעוד קולי של חקירת חשוד, ולפי הצורך, לענין תרגום התמליל.
(ד) השר לביטחון הפנים רשאי לקבוע תשלום בעבור העתקת קלטת.
13. המפרסם תיעוד חזותי או קולי של חקירה, כולו או חלקו, בלא רשות בית משפט, דינו – מאסר שנה; לענין סעיף זה, "חקירה" – לרבות חקירה בידי רשות אחרת המוסמכת לחקור על פי דין, שהוצא לגביה צו לפי סעיף 16(ג).
14. השר לביטחון הפנים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להוסיף עבירות לעבירות שבתוספת.
15. השר לביטחון הפנים ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו.

פרק ה': תחילה ותחולה

16. (א) תחילתו של חוק זה, למעט סעיף 8(2), שנה מיום פרסומו (להלן – יום התחילה).
(ב) בכפוף להוראות סעיף קטן (ב1), החלטה של החובה לתעד חקירת חשוד בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי לפי חוק זה, למעט לפי סעיף 8(2) וסעיפים 8(3), 9 ו-11(א)(3), תיעשה בצווים שיוציא השר לביטחון הפנים, בהדרגה, מיום התחילה, לפי חומרת עבירות, ובלבד שעד יום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009) תחול החובה לתעד כאמור על עבירות שעונשן מאסר 15 שנים או יותר ושעד יום ט"ו בטבת התש"ע (1 בינואר 2010) תחול החובה לתעד כאמור גם על עבירות שעונשן מאסר 10 שנים עד 15 שנים.

(ב1) החובה לתעד חקירת חשוד בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי לפי חוק זה תחול על –

(1) עבירה לפי סעיף 300 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף זה – חוק העונשין) – ביום ז' באב התשס"ו (1 באוגוסט 2006);

(2) עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, שאינה עבירת תעבורה כהגדרתה בפקודת התעבורה – ביום י"ז באב התשס"ז (1 באוגוסט 2007).

(ג) השר לביטחון הפנים רשאי בצו, באישור השר הממונה בהתייעצות עם שר המשפטים, ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להחיל את הוראות חוק זה, כולן או מקצתן, ובשינויים המחויבים, על רשות אחרת המוסמכת לחקור על פי דין; ואולם לגבי חקירת חשודים לפי חוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, תהיה הסמכות האמורה נתונה לשר הביטחון, בהתייעצות עם שר המשפטים, ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט; בסעיף זה, "השר הממונה" – השר הממונה על הרשות המוסמכת לחקור.

16א. (א) השר לביטחון הפנים ושר המשפטים ידווחו לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, עד יום י"ג בשבט התשס"ז (1 בפברואר 2007) על תכנית רב-שנתית בדבר היערכות ליישום החלטה של החובה לתעד חקירת חשוד בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי כאמור בסעיף 16(ב).

(ב) במהלך התקופה שמיום ז' באב התשס"ו (1 באוגוסט 2006) עד יום י"ז בשבט התש"ע (1 בפברואר 2010), ידווחו השר לביטחון הפנים ושר המשפטים לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, מדי שישה חודשים (בסעיף קטן זה – תקופת הדיווח), על מצב יישום החוק וביצועו; הדיווח יכלול, בין השאר, פירוט בדבר כל אלה, לגבי תקופת הדיווח:

- (1) מספר החקירות אשר בוצעו לגבי כל עבירה מן העבירות המנויות בתוספת;
- (2) מספר החקירות אשר תועדו בתיעוד חזותי כאמור בסעיף 7 וכן מספר החקירות אשר תועדו כאמור וגם תומללו;
- (3) העלויות הכרוכות ביישום החוק ובביצועו, לרבות העלויות הכרוכות בתמלול החקירות.

17. (א) החובה לתעד חקירת חשוד בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי לפי סעיפים 7 ו-11 לא תחול על חקירת חשוד בעבירת ביטחון, ואולם יבוצעו פיקוח ובקרה אקראיים על חקירות אלה, כפי שייקבע בנהלים פנימיים של משטרת ישראל, באישור השר לביטחון הפנים והיועץ המשפטי לממשלה, ובלבד שיתאפשר לגורם המפקח לערוך פיקוח ובקרה על כל החקירות המתנהלות, בכל עת, בלא התראה מראש ובלא ידיעת החוקרים, ויתנהל רישום על קיום הבדיקה.
(ב) השר לביטחון הפנים ושר המשפטים ידווחו לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ב-1 ביולי מדי שנה, על יישום הוראות סעיף זה.

תוספת

(סעיף 7)

עבירות שהעונש המרבי שנקבע להן הוא מאסר עשר שנים או יותר.

עוזי לנדאו
השר לביטחון הפנים

אריאל שרון
ראש הממשלה

אברהם בורג
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

חוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960

1. בחוק זה –
- הגדרות
- "אחראי על קטין" – הורה לרבות הורה חורג, מאמץ, אפוטרופוס או מי שהקטין נמצא במשמורתו או בהשגחתו;
- "בית משפט" – בית משפט שלום שהוא בית משפט לנוער כמשמעותו בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971;
- (תיקון מס' 2)
תשל"א-1971
- "ועדה פסיכיאטרית מחוזית לילדים ולנוער" – ועדה כאמור בסעיף 24 לחוק טיפול בחולי נפש;
- (תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995
- "חוק טיפול בחולי נפש" – חוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991;
- (תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995
- "עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה)" – עובד סוציאלי שמונה לעניין חוק זה לפי סעיף 30;
- (תיקון מס' 19)
תשנ"א-2010
- "פסיכולוג מומחה" – פסיכולוג שאושר כמומחה לפי סעיף 8 לחוק הפסיכולוגים, התשל"ז-1977;
- (תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995
- "פסיכיאטר מומחה לילדים ולנוער" – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק טיפול בחולי נפש;
- (תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995
- "פסיכיאטר מחוזי" – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק טיפול בחולי נפש;
- (תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995
- "פקיד סעד" – (נמחקה);
- (תיקון מס' 19)
תשנ"א-2010
- "קטין" – מי שלא מלאו לו שמונה-עשרה שנה;
- "רשות סעד" – מחלקה לשירותים חברתיים של רשות מקומית או מי שנתמנה על-ידי שר הרווחה והשירותים החברתיים כרשות סעד לענין חוק זה.
- (תיקון מס' 19)
תשנ"א-2010
(תיקון מס' 23)
תשנ"ח-2018
2. קטין הוא נזקק כשנתקיים בו אחד מאלה:
- קטין נזקק
- (1) לא נמצא אחראי עליו;
 - (2) האחראי על הקטין אינו מסוגל לטפל בו או להשגיח עליו או שהוא מזניח את הטיפול או ההשגחה;
 - (3) הוא עשה מעשה שהוא עבירה פלילית ולא הובא בפלילים;
 - (4) הוא נמצא משוטט, פושט יד או רוכל בניגוד לחוק עבודת הנוער, תשי"ג-1953;
 - (5) הוא נתון להשפעה רעה או שהוא חי במקום המשמש דרך קבע מקום עבירה;
 - (6) שלומו הגופני או הנפשי נפגע או עלול להיפגע מכל סיבה אחרת;
 - (7) הוא נולד כשהוא סובל מתסמונת חסר בסם (סינדרום גמילה).
- (תיקון מס' 11)
תשנ"ה-1995
- 2א. (בוטל).
- (תיקון מס' 8)
תש"ן-1989
3. היה עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) סבור שקטין הוא נזקק ושלמען הטיפול בו וההשגחה עליו יש צורך בהחלטת בית המשפט, משום שאין הסכמת האחראי על הקטין, או שהוא מסכים אך אין הקטין מציית לו, רשאי הוא לפנות בבקשה אל בית המשפט לנקוט באחת או באחדות מהדרכים לפי סעיף זה, ומשנוכח בית המשפט כי הקטין הוא נזקק, רשאי הוא –
- דרכי טיפול והשגחה
(תיקון מס' 19)
תשנ"א-2010
- (1) לתת לקטין או לאחראי עליו כל הוראה הנראית לבית המשפט דרושה לטיפול בקטין או להשגחה עליו, כולל לימודיו, חינוכו ושיקומו הנפשי;
 - (2) להעמיד ידיד לקטין שישמש גם יועץ לאחראי עליו ולקבוע סמכויותיו ותפקידיו;
- (תיקון מס' 6)
תשל"ח-1978

(3) להעמיד את הקטין תחת השגחתו של עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה);

(תיקון מס' 19)
תשנ"א-2010

(4) להוציא את הקטין ממשמורתו של האחראי עליו, אם ראה בית-המשפט שאין דרך אחרת להבטיח את הטיפול וההשגחה, ולמסור אותו למשמורתה של רשות סעד אשר תקבע את מקום חסותו, או להורות על החזקתו במעון או במעון נעול כמשמעותם בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971;

(תיקון מס' 6)
תשל"ח-1978

(5) להורות כי הקטין ייבדק או יטופל לפי סעיפים 33 עד 37;

(תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995

(6) להורות על מסירת תוצאה חיובית של בדיקה לגילוי נגיפי איידס בקטין, לאחראי עליו.

(תיקון מס' 12)
תשנ"ו-1996

3א. בית המשפט הדן בענינו של קטין רשאי, אם ראה צורך בכך, לתת צו הגנה על פי חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, וכן לתת צו מניעת הטרדה מאיימת על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001.

צו הגנה וצו למניעת
הטרדה מאיימת
(תיקון מס' 10)
תשנ"א-1991
(תיקון מס' 15)
תשס"ב-2001

3ב. (א) בית משפט הדן בענינו של קטין רשאי להורות, לקטין או לאחראי על הקטין, כי על הקטין להתייצב לצורך אבחון מצבו הנפשי לבדיקה אצל פסיכיאטר מומחה לילדים ולנוער או אצל פסיכולוג מומחה, במקום שעליו יורה ובתנאים שיקבע, אם סבר, על סמך ראיות שהובאו בפניו, כי קיימת אפשרות של ממש כי הקטין זקוק לטיפול נפשי.

בדיקה נפשית
במרפאה
(תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995

(ב) בצו לפי סעיף זה, רשאי בית המשפט להורות כי התייצבות הקטין תהיה בלוויית האחראי עליו.

(ג) צו לפי סעיף זה יעמוד בתוקפו 30 ימים.

3ג. (א) בית משפט הדן בענינו של קטין רשאי להורות על אשפוז הקטין בבית חולים שעליו יורה ובתנאים שיקבע, לצורך אבחון מצבו הנפשי של הקטין, אם סבר, על סמך חוות דעת של פסיכיאטר מחוזי, הנסמכת על חוות דעת של פסיכיאטר מומחה לילדים ולנוער שבדק את הקטין, כי קיימת אפשרות של ממש שהקטין חולה במחלת נפש או שיש לו הפרעה נפשית קשה והמחלה או ההפרעה עלולות לסכן את עצמו או את זולתו סיכון פסימידי או להביא לנזק נפשי חמור להתפתחותו, וכי לא ניתן לאבחן את מצבו הנפשי של הקטין אלא בדרך של אשפוז.

בדיקה פסיכיאטרית
באשפוז
(תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995

(ב) צו לפי סעיף זה יהיה לתקופה שקבע בית המשפט ושלא תעלה על שבעה ימים, ואולם רשאי מנהל בית החולים, אם נוכח כי הארכה כאמור חיונית לשם אבחון מצבו הנפשי של הקטין, להאריך את האשפוז לתקופה שלא תעלה על שבעה ימים נוספים.

(ג) לענין סעיף זה, סעיפים 37 עד 39, סעיף 11 וסעיף 23, "מנהל" ו-"בית חולים" – כהגדרתם בסעיף 1 לחוק טיפול בחולי נפש.

3ד. (א) בית משפט הדן בענינו של קטין רשאי להורות על טיפול נפשי בקטין, במקום שעליו יורה ובתנאים שיקבע, ובלבד שנתקיים אחד מאלה:

טיפול נפשי במרפאה
(תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995

(1) בית המשפט נוכח, על סמך חוות דעת של פסיכיאטר מחוזי הנסמכת על חוות דעת של פסיכיאטר מומחה לילדים ולנוער שבדק את הקטין, כי הקטין חולה במחלת נפש או אובחנה אצלו הפרעה נפשית, המצריכה טיפול פסיכיאטרי לשם מניעת סיכון פסימידי לקטין או לזולתו או לשם מניעת נזק נפשי חמור להתפתחותו;

(2) בית המשפט נוכח, על סמך חוות דעת של פסיכולוג מומחה שבדק את הקטין, כי מצבו הנפשי של הקטין מצריך טיפול פסיכולוגי לשם מניעת נזק נפשי להתפתחותו.

(ב) צו לפי סעיף קטן (א) יהיה לתקופה שקבע בית המשפט ושלא תעלה על שלושה חודשים; בית המשפט רשאי, על סמך חוות דעת של פסיכיאטר או של פסיכולוג כאמור בסעיף קטן (א), המטפל בקטין, להאריך את תוקפו של הצו לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על שלושה חודשים.

3ה. (א) בית משפט הדן בענינו של קטין רשאי להורות על אשפוזו של הקטין בבית חולים, לצורך קבלת טיפול נפשי, אם ראה על סמך חוות דעת של פסיכיאטר מחוזי, הנסמכת על חוות דעת של פסיכיאטר מומחה לילדים ולנוער שבדק את הקטין, כי נתקיים אחד מאלה:

אשפוז לצורך טיפול
פסיכיאטרי
(תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995

1) הקטין חולה במחלת נפש ונתקיימו בו העילות לאשפוז כפוי לפי הוראות סעיף 9 לחוק טיפול בחולי נפש ;

2) הקטין חולה במחלת נפש או אובחנה אצלו הפרעה נפשית קשה, העלולות לסכן אותו או את זולתו סיכון פיסי מיידי או להביא לנזק נפשי חמור להתפתחותו אם לא יטופל בדרך של אשפוז כאמור, ובלבד שבית המשפט לא יורה על אשפוז הקטין, אלא אם כן נוכח, על סמך חוות דעת של ועדה פסיכיאטרית מחוזית לילדים ולנוער שבדקה את הקטין, כי לא ניתן לטפל בקטין אלא בדרך של אשפוז.

ב) בית משפט הדן בענין אשפוזו של קטין לפי סעיף קטן (א)2, רשאי להורות לקטין או לאחראי עליו, כי על הקטין להתייצב בפני ועדה פסיכיאטרית מחוזית לילדים ולנוער לצורך בדיקתו.

ג) צו לפי סעיף קטן (א)2 יהיה לתקופה שקבע בית המשפט ושלא תעלה על 30 ימים ; בית המשפט רשאי, על סמך המלצה של ועדה פסיכיאטרית מחוזית לילדים ולנוער, לפיה מוסיפים להתקיים בקטין התנאים לאשפוזו לפי סעיף קטן (א)2, והמלווה בתכנית טיפול, להאריך את תוקפו של הצו לתקופות נוספות, שכל אחת מהן לא תעלה על שלושה חודשים.

10. א) בהליך לפי סעיף 4 לחוק טיפול בחולי נפש, בענין קטין שמלאו לו חמש עשרה שנים, שאינו מסכים לאשפוזו בבית חולים בידי האחראי עליו, יהיה הקטין משיב.

ב) בהליך לפי סעיף זה ימנה בית המשפט לקטין עורך דין שייצגו, זולת אם הקטין בחר להיות מיוצג על ידי עורך דין מטעמו.

מעמדו של קטין
המתנגד לאשפוז
פסיכיאטרי
(תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995

11. א) לבקשתו של קטין רשאי בית משפט להורות על בדיקה או על טיפול בו לפי סעיפים 3ב עד 3ה, אף אם לא נתקיימו כל התנאים המנויים בהם ולמרות התנגדותו של האחראי על הקטין, ובלבד שנתקיימו שניים אלה :

בקשת קטין לאשפוז
פסיכיאטרי
(תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995

1) לקטין מלאו חמש עשרה שנים ;

2) בית המשפט נוכח כי הקטין מבין את מהות הבדיקה או הטיפול ואת השלכותיהם והוא מעונין להיבדק או לקבל טיפול.

ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא יורה בית משפט על אשפוזו של קטין בבית חולים לצורך בדיקה או טיפול אלא לאחר שנוכח, על סמך חוות דעת של פסיכיאטר מחוזי, הנסמכת על חוות דעת של פסיכיאטר מומחה לילדים ולנוער שבדק את הקטין, כי מצבו הנפשי של הקטין מצריך אשפוזו בבית חולים לצורך בדיקה או טיפול.

4. רשאי בית המשפט לחייב את הקטין ואת האחראי עליו במתן ערובה למילוי הוראותיו של בית המשפט.

ערובה

5. לא יעמיד בית המשפט ידיו אלא בהסכמתו.

העמדת ידיו

6. בבחירת ידיו ובבחירת מקום חסותו של קטין יושם לב בין השאר לדתו של הקטין.

דת

7. הוראות חוק זה אינן גורעות מזכויות האחראי על קטין ומחובותיו כלפיו לפי דין אחר, אלא במידה שבית המשפט הגבילן לצרכי חוק זה.

זכויות האחראי
ומחובותיו

א7. א) קיום קשר בין עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) ובין קטין ואחראי על קטין, והעברת מידע, בכל ענין לפי חוק זה, לרבות לשם הכנת תסקיר, ייעשו בשפת הקטין או האחראי על הקטין או בשפה שהם מבינים ודוברים אותה, או בתרגום לשפה כאמור, ותוך מתן הזדמנות לכל אחד מהם להשמיע את דבריו בשפה זו ; תרגום כאמור ייעשה על ידי מתורגמן, או עובד סוציאלי כאמור או מי מטעמו, וזוהו המתרגם שתועד בכתב.

קיום קשר עם קטין
ואחראי על קטין
בשפות
(תיקון מס' 22)
תשע"ד-2014

ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לעכב נקיטת אמצעי חירום לפי סעיף 11 או אמצעים זמניים שאינם סובלים דיחוי לפי סעיף 12, אם בעת נקיטתם לא היה בנמצא עובד סוציאלי או אדם אחר הדוברים את השפה, כאמור באותו סעיף קטן, ובלבד שבסמוך לאחר נקיטת האמצעים כאמור תימסר לקטין ולאחראי על הקטין הודעה בדבר נקיטתם, בשפה כאמור, והם יוכלו להשמיע את דברם בשפה זו.

8. לא יתן בית משפט החלטה לפי חוק זה אלא לאחר שעובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) הגיש לו תסקיר ולאחר שנתן לקטין, לאחראי עליו ולעובד הסוציאלי הזדמנות לטעון טענותיהם ולהציע הצעותיהם ; על תסקיר כאמור יחולו הוראות חוק הסעד (סדרי דין בעניני קטינים, חולי נפש ונעדרים), תשט"ו-1955, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

שמיעת הקטין,
האחראי והעובד
הסוציאלי
(תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 19)
תשע"א-2010

א8. הזמין בית המשפט אחראי על קטין להתייצב בפניו בהליך לפי חוק זה והאחראי על הקטין לא התייצב, רשאי בית המשפט לצוות על הבאתו ויחולו לענין זה סעיפים 73 עד 73ב לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, בשינויים המחוייבים.

הזמנת אחראי על
קטין
(תיקון מס' 9)
תשנ"ו-1990

- 8ב. על אף הוראות סעיפים 8 ו-8א לא יוזמן אחראי על קטין לדיון בענין קטין ולא יהיה נוכח בו, אם הדיון הוא בענין חוק לגילוי נגיפי איידס בקטינים, התשנ"ו-1996, אלא אם כן הורה בית משפט אחרת.
- דין בהעדר האחראי
(תיקון מס' 12)
תשנ"ו-1996
- 8ג. בית המשפט הדן בענינו של קטין, רשאי, בכל עת, למנות לקטין אפוטרופוס לדיון, או לעניינים הנובעים מן ההליך שבפניו, אם מצא כי הדבר דרוש לטובת הקטין ולשם שמירה על עניינו.
- מינוי אפוטרופוס לדיון
(תיקון מס' 14)
תשס"ט-1999
9. על אף האמור בסעיף 8, רשאי בית המשפט להימנע מהזמין קטין לפניו, אם הוא סבור שהקטין אינו מסוגל להבין את הענין או שהבאתו עלולה לסכן את שלומו.
- העדר הקטין
מבית-המשפט
- 9א. בית המשפט רשאי להימנע מהזמין קטין כעד בהליכים לפי חוק זה, או להפסיק עדותו, אם היה סבור שמתן העדות עלול לסכן את שלומו של הקטין; במקרה זה רשאי הוא לקבל כראיה עדות שגבה ורשם חוקר ילדים, לפי חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשס"ו-1955, או זכרון דברים או דין-וחשבון שרשם חוקר ילדים בשעת חקירה או לאחריה.
- מניעת עדותו של קטין
(תיקון מס' 4)
תשל"ב-1971
(תיקון מס' 17)
תשס"ח-2008
- 9ב. בית המשפט, בבואו להחליט אם קטין הוא נזקק לפי סעיף 2(2) ו-5), רשאי לקבל כראיה עדויות שהושמעו לאותו ענין לגבי אחיו ואחיותיו של הקטין, ובלבד שלא יכריע על סמך עדויות אלה בלבד; בית המשפט ישמע את העדויות מחדש אם ביקש זאת אחד הצדדים.
- דין ראיות קודמות על
נזקקות
(תיקון מס' 4)
תשל"ב-1971
10. רשאי בית המשפט לחייב את הקטין ואת הוריו לשאת בהוצאות הכרוכות בטיפול ובהשגחה לפי חוק זה, בין בשלמותו ובין בחלקו, וחייב זה כוחו יפה גם לאחר שפקעה ההחלטה בדבר דרכי הטיפול וההשגחה.
- הוצאות טיפול
11. (א) היה עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) סבור כי קטין הוא נזקק ונשקפת לו סכנה תכופה או שהוא זקוק לטיפול רפואי או אחר שאינו סובל דיחוי, רשאי הוא לנקוט בכל האמצעים הדרושים לדעתו למניעת אותה סכנה או למתן אותו טיפול אף ללא הסכמת האחראי על הקטין, ובלבד שלא יוחזק קטין יותר משבוע ימים מחוץ לרשותו של האחראי עליו אלא באישור בית המשפט.
- אמצעי חירום
(תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 19)
תשע"א-2010
- (ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי להסמך עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) להורות ללא הסכמת האחראי על הקטין, כי הקטין ייבדק בדיקה פסיכיאטרית או כי יאושפו בבית חולים, אך רשאי העובד הסוציאלי לנקוט אחת מאלה:
- (תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 19)
תשע"א-2010
- (1) לפנות בענינו של הקטין לפסיכיאטר מחוזי, על מנת שישקול אם להורות כי הקטין יובא בדחיפות לבדיקה פסיכיאטרית לפי סעיף 6 לחוק טיפול בחולי נפש;
- (2) להביא קטין לבית חולים לשם בדיקה רפואית, נפשית וגופנית, בידי פסיכיאטר מומחה לילדים ולנוער, לצורך החלטה לפי סעיף 5 לחוק טיפול בחולי נפש.
12. רשאי בית המשפט בהחלטת ביניים, אף לפני שמיעת הקטין או האחראי עליו ולפני קבלת תסקיר, להורות על נקיטת אמצעים זמניים לגבי הקטין ולאשר אמצעי חירום שנקטו לגביו על ידי עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה); החלטת ביניים כאמור תפקע כעבור שלושים יום מיום הינתנה אם לא הוארכה תקופת תקפה כאמור בסעיף 14.
- החלטות ביניים
(תיקון מס' 19)
תשע"א-2010
13. החלטה של בית המשפט, לפי חוק זה לא תינתן לתקופה העולה על שלוש שנים; אולם רשאי בית המשפט להאריך תקפה מדי פעם לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים.
- תקופות החלטות
14. רשאי בית המשפט, לפי בקשת הקטין, האחראי עליו, ידיד, עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) או כל אדם שהוטלה עליו חובה בהחלטה לפי חוק זה, לשנות החלטה שניתנה לפי חוק זה, להאריך או לקצר תקופת תקפה, לבטלה או לתת הוראות להוצאתה לפועל; ואולם רשאי בית המשפט שלא להיזקק לבקשה כאמור אלא אחת לשלושה חדשים.
- שינוי החלטות
(תיקון מס' 19)
תשע"א-2010
15. (בוטל).
- (תיקון מס' 21)
תשע"ב-2012
16. החלטה של בית המשפט לפי חוק זה ניתנת לערעור לפני בית משפט מחוזי; בערעור ידון בית המשפט המחוזי בשופט אחד, שהוא שופט נוער כמשמעותו בחוק הנוער (שפיטה), ענישה ודרכי טיפול, תשל"א-1971.
- ערעור
(תיקון מס' 2)
תשל"א-1971
17. החלטה של בית משפט לפי חוק זה, למעט החלטה לפי סעיף 10, תפקע במלאות לקטין
- פקיעת החלטות

שמונה עשרה שנה.

18. (א) החלטה לפי חוק זה תוצא לפועל על ידי עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) אם לא הורה בית המשפט על הוצאה לפועל בדרך אחרת.

הוצאה לפועל
(תיקון מס' 4)
תשל"ב-1971
(תיקון מס' 19)
תשנ"א-2010
(תיקון מס' 4)
תשל"ב-1971

(ב) בית המשפט רשאי, לשם ביצוע הוראות חוק זה, לכפות התייצבותו של קטין לפניו או לפני מוסד שצויין בהחלטתו.

(ג) לשם ביצוע צווי חירום לפי סעיף 11, זכאי עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) לקבל בשעת הצורך עזרה מתאימה מהמשטרה.

(תיקון מס' 4)
תשל"ב-1971
(תיקון מס' 19)
תשל"ב-1971
(תיקון מס' 19)
תשנ"א-2010

(ד) קטין שעזב ללא רשות מקום חסות שנקבע לו על פי חוק זה, זכאי עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), לשם מילוי תפקידו האמור בסעיף קטן (א), לקבל בשעת הצורך עזרה מתאימה מהמשטרה, ומוסמך שוטר לעצור את הקטין ולהחזירו למקום החסות.

19. עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) יפקח על שלומו של הקטין כל עוד החלטה לפי חוק זה עומדת בתקפה.

פיקוח על שלום
הקטין
(תיקון מס' 19)
תשנ"א-2010

20. (א) הסמכויות הנתונות לבית המשפט לפי חוק זה באות להוסיף על סמכויותיו לפי כל דין אחר ולא לגרוע מהן.

שמירת דינים
(תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995

(ב) סמכויות בית המשפט לפי סעיפים 33 עד 37, באות להוסיף על הסמכויות הנתונות לפסיכיאטר מחוזי או לאחרים בחוק טיפול בחולי נפש.

21. (בוטל).

(תיקון מס' 2)
תשל"א-1971

22. נודע לעובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) על קטין נזקק, רשאי הוא להשתמש בסמכויות לפי סעיף 3 לחוק הסעד (סדרי דין בעניני קטינים, חולי נפש ונעדרים), תשט"ו-1955, אף שלא נצטוו על ידי בית המשפט.

חקירות
(תיקון מס' 19)
תשנ"א-2010

23. (א) עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) או אדם המסייע בתרגום כאמור בסעיף 7א שהגיעה אליו ידיעה אגב חקירה ישמרנה בסוד ולא יגלנה אלא במידה שיש צורך בכך לשם ביצוע חוק זה או חוק אחר והתקנות לפיהם.

סודיות
(תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 19)
תשנ"א-2010
(תיקון מס' 22)
תשנ"ד-2014
(תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995

(ב) אשפוז של קטין לצורך אבחנה או טיפול, לא יתועד במסמכים או במאגרי מידע של מערכת בריאות הנפש, למעט בתיק האישי או הרפואי של הקטין בבית החולים, אלא אם כן אובחן כחולה במחלת נפש המסכנת אותו או את זולתו.

(ג) מי שהגיעה אליו ידיעה בקשר לבדיקה, לטיפול או לאשפוז פסיכיאטריים של קטין, ישמרנה בסוד ולא יגלנה אלא במידה הנדרשת על פי דין.

(תיקון מס' 11א)
תשנ"ה-1995

24. (א) אלה דינים מאסר שנה אחת או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין):

הגנת קטין מפני
פרסומים מזיקים
(תיקון מס' 1)
תשכ"ח-1968
(תיקון מס' 13)
תשנ"ח-1998
(תיקון מס' 18)
תשנ"ח-1998
(תיקון מס' 182)
תש"ע-2010

(1) המפרסם שמו של קטין או כל דבר אחר העשוי להביא לידי זיהויו של קטין, בין על ידי כלל הציבור ובין על ידי סביבתו הקרובה, או לרמוז על זיהויו כאמור, בין באמצעות פרסום של קולו, דמותו, כולה או חלקה, סביבתו או דמויות הקרובות לקטין, ובין בדרך אחרת, באופן או בנסיבות שיש בהם כדי לגלות אחד מאלה:

(א) הקטין הובא בפני בית משפט;

(ב) עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) פעל או פועל לגבי הקטין לפי חוק זה;

(תיקון מס' 19)
תשנ"א-2010

(ג) הקטין ניסה להתאבד או התאבד;

(ד) דבר שיש בו כדי לייחס לקטין עבירה או שחיתות מידות;

(ה) הקטין הוא בן משפחתו של אדם שמייחסים לו עבירה או שחיתות מידות, ואולם אין בכך כדי למנוע פרסום דמותו של בגיר שמייחסים לו עבירה;

(תיקון מס' 18)
תש"ע-2010

(ו) נעברה בקטין עבירת מין, עבירת אלימות, עבירה של התעללות, או

(תיקון מס' 18)
תש"ע-2010

שנעברה בו עבירה בידי האחראי עליו כמשמעותו בסעיף 368 לחוק העונשין, למעט לעניין קטין שהוא נפגע תאונת דרכים או פגיעת איבה, כהגדרתו בחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), התשט"ו-1955, או מעשה טרור, או עד להם;

(10) הקטין חשוד, נאשם או עד במשפט פלילי או שהוא בעל דין או עד במשפט אחר הקשור בעבירה לפי סעיפים 208, 214, 345 עד 352, 368, 374 א או 377 א(5) עד (7) לחוק העונשין;

(תיקון מס' 20)
תשנ"א-2011

(ז) דבר המקשר קטין לבדיקה לגילוי נגיפי איידס;

(ח) דבר המקשר קטין לבדיקה, טיפול או אשפוז פסיכיאטריים;

(ט) דבר בעניין מצבו הבריאותי, הגופני או הנפשי של קטין בהליך משפטי, למעט דבר שגילוי או אינו מהווה פגיעה של ממש בפרטיותו של הקטין;

(תיקון מס' 20)
תשנ"א-2011

(2) המפרסם תמונת עירום של קטין שמלאו לו 5 שנים ויש בפרסום כדי לזהותו.

(1א) בסעיף זה –

(תיקון מס' 16)
תשס"ד-2004
(תיקון מס' 13)
תשנ"ח-1998

"קטין" – קטין הנמצא בישראל או שמקום מושבו, כמשמעותו בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962, הוא בישראל;

"בן משפחתו" – ילדו, אחיו, אחותו, נכדו או נכדתו.

(ב) לענין סעיף זה אין נפקא מינה, אם הקטין או האחראי עליו הסכים לפרסום או לא הסכים.

24א. סעיף 24 לא יחול על פרסום שהתיר בית המשפט ועל פרסום כאמור בפסקה (1) לסעיף 24א(א) שנעשה על ידי המשטרה או מטעמה לשם חקירת עבירות, חקירת מוות או חיפוש אחרי קטינים שנעלמו כשאינו להימנע מהפרסום.

פרסומים מותרים
(תיקון מס' 1)
תשכ"ח-1968
(תיקון מס' 18)
תש"ע-2010

24ב. סעיפים 24 ו-24א באים להוסיף על איסורי פרסום על פי כל דין ולא לגרוע מהם.

שמירת דינים
(תיקון מס' 1)
תשכ"ח-1968

24ג. ההגנות המנויות בסעיף 18(2)(ב) ו-(ד) ו-(3) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, לא יחולו על צילום קטין שנעשה בנסיבות המנויות בסעיף 24א(1), תוך פגיעה בפרטיותו של הקטין כמשמעותה בסעיף 1(2) לחוק האמור, למעט צילום לפי סעיף 24א או צילום של התרחשות עבירה.

צילום קטין תוך פגיעה בפרטיותו
(תיקון מס' 18)
תש"ע-2010

25. המפריע לרשות סעד, לעובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), לידיד או לאדם אחר שהוטל עליו תפקיד לפי חוק זה מלמלא תפקידים, דינו – מאסר ששה חדשים.

הפרעה למילוי תפקיד
(תיקון מס' 19)
תשנ"א-2010

26. מי שאינו ממלא אחרי החלטת בית המשפט לפי חוק זה, למעט החלטה לפי סעיף 10, דינו – מאסר ששה חדשים; אולם רשאי בית המשפט להחליט כי לא ישא הנאשם בענשו, כולו או מקצתו, אלא אם לא ימלא אחרי החלטת בית המשפט תוך התקופה שיקבע.

אי-מילוי אחרי החלטת בית המשפט

27. נתן הנאשם ערובה לפי סעיף 4 והורשע באישום לפי הסעיפים 25 או 26, רשאי בית המשפט להחליט על חילוט הערובה, כולה או מקצתה, במקום להטיל עונש או נוסף על העונש שיטיל עליו.

חילוט ערובה

28. בסעיף 389 לפקודת החוק הפלילי, 1936, במקום סעיף קטן (5) יבואו סעיפים קטנים אלה:

תיקון סעיף 389
לפקודת החוק הפלילי, 1936

"(5) ראה בית המשפט כי מתן צו לפי סעיף זה סובל דיחוי, יעביר את הענין לבית המשפט המוסמך לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960.

(6) לענין חוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960, דין צו לפי סעיף זה כדין החלטה לפי החוק האמור."

29. בטלים –

ביטולים

(1) הסעיפים 16 ו-17 לפקודת העבריינים הצעירים, 1937;

(2) סעיף 36 לחוק עבודת הנוער, תשי"ג-1953.

30. (א) שר הרווחה והשירותים החברתיים (בסעיף זה – השר) ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, למעט תקנות סדרי דין.

ביצוע, תקנות ומינוי עובדים סוציאליים לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה)
(תיקון מס' 19)
תשנ"א-2010

(ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות סדרי דין לענין חוק זה.

(ג) השר ימנה עובד סוציאלי ראשי וכן עובדים סוציאליים לענין חוק זה, שיפעלו לפי הנחיותיו של העובד הסוציאלי הראשי, בדרך כלל או לענין מסוים; חלק עובד סוציאלי על ההנחיות בענין מסוים, ישוב העובד הסוציאלי הראשי ויכריע בדבר לאחר שקיים התייעצות

עם העובד הסוציאלי ועם גופים אחרים שמצא לנכון.

יוסף בורג
שר הסעד

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), תשס"ז-2007

הגדרות

1. בחוק זה –
 - "אדם החייב בבידוד" – (פקעה);
 - "בעל רישיון בזק" – (נמחקה)
 - "המפקח הכללי" – כהגדרתו בפקודת המשטרה;
 - "הרמטכ"ל" – ראש המטה הכללי של צבא הגנה לישראל;
 - "חולה" – (פקעה);
 - "חוק התקשורת" – חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982;
 - "מחלה" – (פקעה);
 - "מיתקן בזק" – מיתקן או התקן המשמש או המיועד לשמש לצורכי בזק, לרבות ציוד קצה;
 - "מנוי" – מקבל שירות בזק או בעליו של מיתקן בזק;
 - "מספר טלפון" – כהגדרתו בסעיף 5א(א) לחוק התקשורת;
 - "מסר בזק", "ציוד קצה" ו"שירות בזק" – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק התקשורת;
 - "מקום הבידוד" – (פקעה);
 - "נציג רשות חוקרת אחרת" –
 - (1) לעניין קשות חוקרת אחרת המנויה בפסקאות (1) ו-(2) להגדרת "רשות חוקרת אחרת" – קצין צבא הגנה לישראל המשרת באותה רשות חוקרת, שמפקד המשטרה הצבאית החוקרת או קצין משטרה צבאי ראשי, לפי העניין, הסמיך לעניין זה;
 - (2) לעניין רשות חוקרת אחרת המנויה בפסקאות (3) עד (6) להגדרת "רשות חוקרת אחרת" – עובד רשות חוקרת אחרת שהוא בעל סמכות חקירה על פי דין, ושראש הרשות החוקרת האחרת הסמיך לעניין זה בכתב, לאחר שהעובד עבר הכשרה מתאימה;
 - "נתוני זיהוי" – שם, מספר זיהוי או מספר תאגיד, מען ומספר טלפון;
 - "נתוני מיקום" – נתוני איכון של ציוד קצה הנמצא ברשות מנוי;
 - "נתוני מנוי" – כל אחד מאלה:
 - (1) סוג שירות הבזק הניתן למנוי;
 - (2) שם, כתובת ומספר זיהוי של המנוי;
 - (3) פרטי אמצעי התשלום של המנוי;
 - (4) כתובת שבה הותקן מיתקן בזק בשימוש המנוי;
 - (5) נתונים מזהים של מיתקן בזק ברשות המנוי;
 - "נתוני תעבורה", לעניין מנוי, מיתקן בזק, מקום או מועד מסוימים – כל אחד מאלה:
 - (1) סוג מסר הבזק;
 - (2) נתונים מזהים של מיתקן בזק שהוא מקור מסר הבזק, יעדו או מצוי בנתיבו;
 - (3) נתונים מזהים של המנוי שהוא מקור מסר הבזק או יעדו;
 - (4) מועד השידור או הקבלה של מסר הבזק;
 - (5) משך מסר הבזק, נפחו או היקפו;
 - "נתוני תקשורת" – נתוני מיקום, נתוני מנוי או נתוני תעבורה, והכל למעט תוכנו של מסר בזק;
 - "ספק מורשה" – כהגדרתו בחוק התקשורת;
 - "עבירה" – עבירה מסוג פשע או עוון;
 - "פקודת המשטרה" – פקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971;
 - "פקודות משטרת ישראל" – כהגדרתן בפקודת המשטרה;
 - "פקודות המטה הכללי" – כמשמעותן בסעיף 2א(ב) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955;

"צו בידוד בית" – (פקעה);

"קצין מוסמך" – כל אחד מאלה:

(1) קצין משטרה ממערך החקירות או המודיעין של משטרת ישראל בדרגת סגן ניצב ומעלה או קצין משטרה המשמש כמפקד מוקד ארצי או מחוזי של המשטרה, שהמפקח הכללי הסמיך לעניין זה;

(2) קצין בדרגת סגן אלוף במשטרה הצבאית החוקרת, שהרמטכ"ל הסמיך לעניין זה;

"רשות חוקרת אחרת" – כל אחת מאלה:

- (1) משטרה צבאית חוקרת;
- (2) היחידה לחקירות פנים של חיל המשטרה הצבאית;
- (3) המחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים;
- (4) רשות ניירות ערך;
- (5) רשות התחרות;
- (6) רשות המסים בישראל.

2. (א) הסמכות בעניין שחוק זה דן בו תהא נתונה לבית משפט שלום שבאזור שיפוטו מתקיים אחד מאלה:

(1) נעברה העבירה או עומדת להתבצע העבירה או הפעולה, כולן או חלקן, שבקשר אליהן הוגשה בקשה לקבלת צו לפי סעיף 3;

(2) נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה או הפעולה, שבקשר אליהן הוגשה בקשה לקבלת צו לפי סעיף 3.

(ב) הוגשה בקשה לבית משפט לפי חוק זה, ימשיך אותו בית משפט לדון בכל בקשה כאמור הנמצאת בסמכותו העניינית בקשר לחקירת אותה עבירה או פעולה, אף אם נתונה סמכות גם לבית משפט אחר, אלא אם כן החקירה הועברה ליחידת חקירות אחרת.

3. (א) בית המשפט רשאי, על פי בקשה של קצין משטרה שהסמיך לעניין זה המפקח הכללי או של נציג רשות חוקרת אחרת (בסעיף זה – הבקשה), להתיר, בצו, למשטרה או לרשות החוקרת האחרת, קבלת נתוני תקשורת ממאגר מידע של ספק מורשה, בדרך שיקבע בצו, אם שוכנע שהדבר נדרש למטרה מהמטרות המפורטות להלן, ובלבד שאין בקבלת נתוני התקשורת כאמור כדי לפגוע, במידה העולה על הנדרש, בפרטיותו של אדם:

- (1) הצלת חיי אדם או הגנה עליהם;
- (2) גילוי עבירות, חקירתן או מניעתן;
- (3) גילוי עבריינים והעמדתם לדין;
- (4) חילוט רכוש על פי דין.

(ב) היה המנוי שלגביו הוגשה הבקשה בעל מקצוע, לא יתיר בית המשפט קבלת נתוני תקשורת כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן שוכנע בהסתמך על פירוט ברור לכך במסגרת הבקשה, שיש יסוד לחשד שבעל המקצוע מעורב בעבירה שבקשר אליה הוגשה הבקשה.

(ג) הבקשה תוגש בכתב ותיתמך בהצהרה שלאחר אזהרה או בתצהיר.

(ד) בבקשה יצוינו, בין השאר, כל אלה:

- (1) העובדות המקנות סמכות לבית המשפט;
- (2) פרטי זהותו ותיאור תפקידו של מגיש הבקשה ומקור סמכותו לבקש צו לפי סעיף זה;
- (3) תמצית העובדות והמידע שעליהם מבסס המבקש את הבקשה;
- (4) המטרות שלשמן נדרשים נתוני התקשורת;
- (5) נתוני התקשורת המבוקשים;
- (6) פרק הזמן שלגביו מתבקשים נתוני התקשורת, בהתייחס לתקופה שלפני מתן הצו, וכן בכפוף להוראות הסיפה של סעיף קטן (ז) בהתייחס לתקופה שלאחר מתן הצו (בסעיף זה – נתוני תקשורת עתידיים);
- (7) פרטי הזיהוי של המנוי או מיתקן הבזק שנתוני התקשורת מתבקשים לגביהם, אם הם ידועים מראש, לרבות היות המנוי האמור מי שחל לגביו חיסיון מקצועי לפי כל דין (בחוק זה – בעל מקצוע); בפסקה זו, "דין" – לרבות הלכה פסוקה;
- (8) פרטים בדבר בקשות לקבלת נתוני תקשורת שהתבקשו בעבר בקשר לאותו

צו לקבלת נתוני תקשורת ממאגר מידע של ספק מורשה

אדם באותו תיק חקירה (בסעיף זה – בקשות קודמות).

(ה) חומר חסוי, שעליו מבוסס המידע המפורט בסעיף קטן (ד)(3) ו-(4), יועמד לעיון בית המשפט בלבד; החומר יסומן ויוחזר למבקש לאחר העיון.

(ו) (1) לבקשה יצורפו –

(א) החלטות בית המשפט שדן בבקשות קודמות;

(ב) העתקים מבקשות קודמות ופרוטוקולים של דיוני בית המשפט בבקשות הקודמות, ככל שאלה נדונו לפני בית משפט אחר.

(2) על אף הוראות פסקה (1), בית המשפט רשאי לדון בבקשה דחופה גם בלא המסמכים שבאותה פסקה, אם נחה דעתו שיש ברשותו המידע הנדרש למתן ההחלטה בבקשה, ומטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ז) בהחלטה בבקשה ובקביעת פרק הזמן שלגביו יועברו נתוני תקשורת, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בצורך למימוש המטרות המנויות בסעיף קטן (א), במידת הפגיעה בפרטיותו של אדם, בחומרת העבירה, בהיות המנוי בעל מקצוע ובסוג נתוני התקשורת שהתיר לקבלם על פי הצו; בית המשפט רשאי לקבוע תקופות שונות לפרק הזמן לקבלת נתוני תקשורת לפי סוגי נתוני התקשורת שהתיר לקבלם, ובלבד שהתקופה המרבית לקבלת נתוני תקשורת עתידיים לא תעלה על שלושים ימים מיום מתן הצו.

(ח) בצו לפי סעיף זה יפורטו כל אלה:

(1) הנימוקים למתן הצו, ולעניין צו המתייחס למנוי שהוא בעל מקצוע – נימוקים מפורטים בדבר מתן צו בנסיבות אלה;

(2) נתוני התקשורת שמותר לקבלם על פי הצו;

(3) פרטי הזיהוי של המנוי או מיתקן הבזק שנתוני התקשורת התבקשו לגביהם, אם הם ידועים מראש;

(4) פרק הזמן שלגביו ניתן לקבל נתוני תקשורת על פי הצו;

(5) מועד מתן הצו ומועד תום תוקפו.

(ט) הנימוקים למתן הצו כאמור בסעיף קטן (ח)(1), לא יועברו לספק מורשה שהצו נוגע

אליו.

(י) צו שניתן לפי סעיף זה יהיה בתוקף שלושים ימים מיום שניתן.

(יא) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לתת צווים נוספים לגבי

אותה חקירה.

4. (א) קצין מוסמך רשאי, על פי בקשה של שוטר או של שוטר צבאי, לפי העניין, להתיר קבלת נתוני תקשורת ממאגר מידע של ספק מורשה, בלא צו של בית המשפט לפי סעיף 3, אם שוכנע כי לשם מניעת עבירה מסוג פשע או גילוי מבצעה או לשם הצלת חיי אדם יש צורך, שאינו סובל דיחוי, בקבלת נתוני תקשורת כאמור, וכי לא ניתן לקבל בעוד מועד צו לפי סעיף 3.

(1א) (פקע).

(2א) (פקע).

(ב) היתר לפי סעיף זה יינתן ככל הניתן בכתב, ויהיה לתקופה שלא תעלה על 24 שעות; ההיתר יכלול את פרטי זהותו ותיאור תפקידו של הקצין המוסמך, תמצית העובדות והמידע שעל יסודם ניתן ההיתר, המטרות שלשמן נדרשים נתוני התקשורת וכן פרטים כאמור בסעיף 3(ח)(2) עד (4).

(ג) ניתן היתר לפי סעיף זה, רשאי שוטר או שוטר צבאי, לפי העניין, לדרוש מספק מורשה שההיתר נוגע אליו, להעביר למשטרה או למשטרה הצבאית החוקרת, נתוני תקשורת בהתאם להיתר; ספק מורשה יעביר את נתוני התקשורת, בהתאם לדרישה, בלא דיחוי.

(ד) קצין מוסמך שנתן היתר לפי סעיף זה ידווח על כך בכתב, בפירוט תמצית נימוקיו למתן ההיתר כאמור, בהקדם האפשרי, לקצין משטרה בדרגת ניצב משנה ומעלה שהסמך לעניין זה ראש אגף החקירה והמודיעין של משטרת ישראל (בחוק זה – ראש אגף החקירות והמודיעין) או למפקד המשטרה הצבאית החוקרת, לפי העניין.

(ה) (1) ראש אגף החקירות והמודיעין יגיש דין וחשבון ליועץ המשפטי לממשלה, אחת לשלושה חודשים, על היתרים שניתנו לפי סעיף זה.

(2) מפקד המשטרה הצבאית החוקרת יגיש דין וחשבון לפרקליט הצבאי הראשי, אחת לשלושה חודשים, על היתרים שניתנו לפי סעיף זה.

(ו) המפקח הכללי וקצין משטרה צבאית ראשי יקבעו, בפקודות משטרת ישראל או בנוהלי משטרת ישראל, או בהוראות קצין משטרה צבאית ראשי, לפי העניין, הוראות לעניין סעיף זה, לרבות לעניין אופן מתן היתר כאמור בסעיף קטן (א), אופן העברת הדרישה על פי ההיתר לספק מורשה לפי סעיף קטן (ג) ואופן הדיווח לפי סעיפים קטנים (ד) ו-(ה), ורשאים הם

היתר לקבלת נתוני תקשורת דחופים במקרים

לקבוע הוראות שונות בהתאם לנימוקים למתן ההיתר ולנסיבות שבהן ניתן; בסעיף זה, "הוראות קצין משטרה צבאית ראשי" – פקודת כלליות אחרת, כמשמעותן בסעיף 2א(ג) לחוק השיפוט הצבאי, התשס"ו-1955, שהוציא קצין משטרה צבאית ראשי.

- 4א. (פקע). (הוראת שעה) (תיקון) תש"ף-2020
5. ספק מורשה או מי מעובדיו לא יגלה למנוי או לכל אדם אחר על העברת נתוני תקשורת לבקשת המשטרה או רשות חוקרת אחרת על פי כל דין, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת.
6. (א) ראש אגף החקירות והמודיעין ראשי לדרוש מספק מורשה המספק לפי חוק התקשורת שירות טלפוניה או שירות גישה לאינטרנט הניתן באמצעות רשת בזק שאינה מערכת רדיו טלפון נייד, או שירות בזק הניתן באמצעות רשת בזק שהיא מערכת רדיו טלפון נייד, והכול בין שרשת הבזק היא של נותן השירות ובין שהיא של ספק מורשה אחר, להעביר לידיו באופן ממוחשב, קובץ מידע עדכני כמפורט בפסקאות (1) ו-(2) להלן, אשר מצוי במאגר מידע של הספק המורשה:
- (1) נתוני זיהוי של מנוי שלו, וכן מספר מזהה של מכשירי טלפון או רכיב מרכיביהם;
- (2) מידע בדבר מיפוי אנטנות המשמשות את הספק המורשה למתן שירותי בזק באמצעות רדיו טלפון נייד, לרבות נתונים מזהים של כל אנטנה ואזורי הכיסוי שלה.
- (ב) ספק מורשה שנדרש להעביר קובץ מידע כאמור בסעיף קטן (א), יעבירו לידי קצין משטרה שהסמיך לעניין זה ראש אגף החקירות והמודיעין.
7. (א) קובץ מידע שהועבר כאמור בסעיף 6 יישמר במשטרה במאגר חסוי (בחוק זה – מאגר נתוני זיהוי (תקשורת)).
- (ב) מאגר נתוני זיהוי (תקשורת) יישמר בדרך שתבטיח הגנה עליו ותמנע שימוש בלתי מורשה בו, לרבות עיון, העברה, העתקה או שינוי המידע בלא רשות כדן, ותמנע שימוש בו בניגוד להוראות חוק זה; פעולות המבוצעות במאגר נתוני זיהוי (תקשורת) יתועדו באופן שיאפשר פיקוח ובקרה.
- (ג) לא ייעשה שימוש במאגר נתוני זיהוי (תקשורת) אלא למטרה מהמטרות המפורטות בפסקאות (1) עד (4) שבסעיף 3א.
- (ד) השר לביטחון הפנים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת (בחוק זה – ועדת החוקה), יקבע הוראות לעניין אופן החזקתו ושמירתו של מידע במאגר נתוני זיהוי (תקשורת), אופן הבקרה על פעולות המבוצעות בו, מורשי גישה למידע הכלול בו והשימוש שיעשה בכל סוג של המידע המועבר אליו וממנו; בסעיף זה ובסעיף 8א(ג), "מידע" – למעט מידע שהוא חומר חקירה כמשמעותו בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.
- (ה) עובד ציבור שהגיע אליו מידע ממאגר נתוני זיהוי (תקשורת), לא יגלה אותו לאחר ולא יעשה בו כל שימוש אלא לצורך מילוי תפקידיו על פי דין או לפי צו בית משפט.
8. (א) מורשי גישה ברשות חוקרת אחרת שייקבעו לפי סעיף קטן (ג), רשאים לקבל ממאגר נתוני זיהוי (תקשורת), באופן מקוון, נתוני זיהוי לצורך שימוש למטרות המפורטות בפסקאות (1) עד (4) שבסעיף 3א, בלא צו; קבלת מידע לפי סעיף זה תתועד אצל הרשות החוקרת האחרת באופן שיאפשר פיקוח ובקרה, לרבות באופן שיבטיח זיהוי ותיעוד גישתם של מורשי הגישה מהרשות החוקרת האחרת למאגר האמור.
- (ב) המשטרה רשאית, על פי בקשה של נציג רשות חוקרת אחרת, להעביר לחוקר ברשות חוקרת אחרת מידע ממאגר נתוני זיהוי (תקשורת), נוסף על האמור בסעיף קטן (א), על פי צו שניתן לפי סעיף 3.
- (ג) השר הממונה על הרשות החוקרת האחרת המקבלת מידע בהתאם לסעיף זה יקבע, באישור ועדת החוקה, הוראות לעניין אופן החזקתו ושמירתו של מידע המתקבל בהתאם לסעיף זה ממאגר נתוני זיהוי (תקשורת), מורשי גישה למידע הכלול במאגר האמור והשימוש שיעשה בכל סוג של מידע המועבר ממנו.
9. עובד ציבור ברשות חוקרת אחרת, שהוא בעל סמכות חקירה על פי דין, או שוטר צבאי, ראשי לקבל מספק מורשה נתוני זיהוי, לצורך מילוי תפקידו לאחת המטרות המפורטות בפסקאות (1) עד (4) שבסעיף 3א; הבקשה תועבר בכתב ויפורטו בה שמו וסמכותו של עובד הציבור או של השוטר הצבאי.
10. ספק מורשה זכאי להחזר הוצאות בעד העברת נתוני תקשורת למשטרה או לרשות חוקרת אחרת, לפי הוראות סעיפים 3, 4 או 9, וכן בעד העברת קובץ מידע לפי סעיף 6, והכל בשיעור שיקבע שר התקשורת, לאחר התייעצות עם השר לביטחון הפנים ושר האוצר; השיעור ייקבע בהתבסס על החזר הוצאות סבירות.
- טודיות העברת נתוני תקשורת
- דרישה להעברת קובץ מידע ממאגר מידע של בעל רישיון בזק
- שמירת קובצי מידע במאגר חסוי
- העברת מידע לרשות חוקרת אחרת
- קבלת נתוני זיהוי מבעל רישיון בזק
- החזר הוצאות בעד העברת נתוני תקשורת וקובצי מידע

11. (א) העובר על הוראות סעיף 5, דינו – מאסר שנתיים.
(ב) העובר על הוראות סעיף 7(ה), דינו – מאסר שלוש שנים. עונשין
12. אין בהוראות חוק זה כדי לפגוע בסמכויות הנתונות על פי כל דין, בהתייחס לקבלת מידע ומסמכים, לרבות נתוני תקשורת, והכל למעט סמכות בית המשפט לפי סעיף 43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, לצוות על הצגה או המצאה של נתוני תקשורת, לבקשת רשויות החקירה והתביעה. שמירת דינים
13. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה. ביצוע
14. (א) השר לביטחון הפנים, ולעניין רשות חוקרת אחרת – השר הממונה על אותה רשות, ידווח לוועדת החוקה, אחת לשנה, על יישומו של חוק זה; הדיווח יכלול, בין השאר, את כל אלה: דיווח לכנסת – הוראת שעה
- (1) מספר הבקשות שהוגשו לפי סעיף 3 ומספר הצווים שניתנו לפי הסעיף האמור לפי הסיווגים המפורטים בפסקאות משנה (א) עד (ה) שלהלן:
- (א) המטרה שבשלה הוגשה הבקשה, כאמור בסעיף 3(א);
- (ב) העבירה שבשלה הוגשה הבקשה;
- (ג) סוג נתוני התקשורת שהותר לקבלם על פי הצו;
- (ד) פרק הזמן שלגביו ניתן הצו לקבלת נתוני תקשורת;
- (ה) מספר הפעמים שבהן דן בית המשפט כאמור בסעיף 3(ו)2);
- (2) מספר הבקשות שהוגשו לפי סעיף 4 ומספר ההיתרים שניתנו לפי הסעיף האמור, לרבות המטרה שלשמה ניתן ההיתר;
- (3) הפעולות המבוצעות במאגר נתוני זיהוי (תקשורת) שתועדו כאמור בסעיף 7(ב) סיפה;
- (4) מספר העברות המידע לרשות חוקרת אחרת לפי סעיף 8(א);
- (5) מספר הבקשות לקבלת מידע לפי סעיף 8(ב);
- (6) מספר הבקשות לקבלת נתוני זיהוי לפי סעיף 9;
- (7) עלות החזר ההוצאות לפי סעיף 10.
- (ב) דיווח ראשון לפי סעיף זה יימסר לוועדת החוקה בתום שנה מיום תחילתו של חוק זה.
- (ג) סעיף זה יעמוד בתוקפו עד תום ארבע שנים מיום תחילתו של חוק זה.
15. בחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979, אחרי סעיף 9ב יבוא:
- "הפקת נתוני תקשורת
- 9ג. ניתן היתר לפי חוק זה, רשאי נותן ההיתר, אם התבקש לכך, להתיר גם הפקת נתוני תקשורת כמשמעותם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), התשס"ח-2007, של המנוי או מיתקן הבזק שההאזנה הותרה לגביהם, למשך תקופת תוקפו של ההיתר."
16. תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו. תחילה

דניאל פרידמן
שר המשפטים

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

חוק חקירת סיבות מוות, תשי"ח-1958

(תיקון מס' 1)
תשכ"ה-1965

פרק ראשון: (בוטל)

(תיקון מס' 1)
תשכ"ה-1965

1. עד 7. (בוטלו).

(תיקון מס' 1)
תשכ"ה-1965

פרק שני: (בוטל)

(תיקון מס' 1)
תשכ"ה-1965

8. עד 18. (בוטלו).

(תיקון מס' 1)
תשכ"ה-1965

פרק שלישי: חקירת סיבות מוות

19. מת אדם ויש יסוד סביר לחשש שסיבת מותו אינה טבעית או שמותו נגרם בעבירה, וכן מת אדם בהיותו נתון במעצר או במאסר או בהיותו מאושפז בבית חולים לחולי נפש או במוסד סגור לילדים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית, רשאי היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, קצין משטרה, רופא או כל אדם מעוניין, לבקש מאת שופט של בית משפט השלום שבתחום שיפוטו אירע המוות או נמצאת הגוויה (להלן – שופט חוקר) לחקור בסיבת המוות. בסעיף זה, "אדם מעוניין" – בן זוגו של הנפטר, הוריו, הורי הוריו, צאצאיו, אחיו ואחיותיו.

בקשה לחקירה בסיבת מוות
(תיקון מס' 2)
תשע"ז-2017

20. משהוגשה בקשה לפי סעיף 19, לא יעשה אדם דבר בגוויה בלי הוראה או היתר של השופט החוקר.

שמירת הגוויה

21. המוצא חלל חייב להודיע על כך מיד למשטרה.

כי ימצא חלל

22. מת אדם בהיותו נתון במעצר או במאסר או בהיותו מאושפז בבית חולים לחולי נפש או במוסד סגור לילדים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית, חייב הממונה על המקום שבו היה נתון או מאושפז להודיע על כך מיד למשטרה.

מוות במוסד סגור
(תיקון מס' 2)
תשע"ז-2017

23. העובר על הוראות הסעיפים 20, 21 או 22, דינו – מאסר שלושה חדשים.

עונשין

24. השופט החוקר יחקור בסיבת המוות, ורשאי הוא לערוך חקירה זו בפומבי או בדלתיים סגורות, או חלקה בפומבי וחלקה בדלתיים סגורות.

פומביות

25. לענין הזמנת עדים וקביעת עדות, דין השופט החוקר וסמכויותיו כדינו וכסמכויותיו של בית משפט שלום בענין פלילי.

סמכויות עזר

26. שופט חוקר רשאי, אם הדבר דרוש לבירור סיבת המוות בחקירה לפי סעיף 19, לצוות על בדיקתה או ניתוחה של הגוויה על ידי רופא או מומחה אחר, על דחיית הקבורה עד לאחר הבדיקה או הניתוח, או על פתיחת הקבר והוצאת הגוויה לשם ביצוע הבדיקה או הניתוח.

בדיקת הגוויה

27. על צו לפתיחת קבר לפי סעיף 26, רשאי כל אדם מעוניין, כמשמעותו בסעיף 19, וגוף מוכר, כמשמעותו בתקנות האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ד-1954, לערער לפני בית המשפט המחוזי.

ערעור על צו פתיחת

28. הוראות חוק האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג-1953, יחולו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, גם על בדיקה וניתוח לפי סעיף 26.

תחולת חוק האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג-1953
ת"ט תשי"ח-1958

29. הודיע פרקליט מחוז לשופט חוקר, בכתב, שנמסרה הודעת אישום או שהוגש כתב אישום בקשר עם מקרה המוות הנמצא בחקירתו, יפסיק השופט את חקירתו.

הפסקת חקירה

30. שופט חוקר רשאי להחליט –

תוצאות החקירה

(1) כי הראיות שהובאו לפניו יש בהן כדי להוכיח סיבת המוות, ומה הן תוצאות חקירתו;

(2) כי הראיות שהובאו לפניו אין בהן כדי להוכיח סיבת המוות;

העתק ההחלטה ימציא החוקר למשטרה וללשכת הבריאות המחוזית.

31. היה שופט חוקר סבור כי סיבת המוות הוכחה, רשאי הוא לסרב לקבלת ראיות נוספות, ואם היה סבור כי סיבת המוות לא הוכחה, רשאי הוא לדחות את המשך החקירה עד שיובאו

הפסקת החקירה ודחייתה

צו אישום	לפניו ראיות נוספות. 32. נראה לשופט החוקר, כי הראיות שהובאו לפניו יש בזה כדי להוכיח לכאורה שנעברה עבירה על ידי אדם פלוני, רשאי הוא לצוות שפרקליט מחוז יאשימו לפני בית משפט בשל אותה עבירה; ובלבד שהשופט החוקר לא יתן צו לפי סעיף זה אלא אם נתן לאותו אדם הזדמנות להשמיע טענותיו ולהביא ראיותיו לפניו.
אישום ללא חקירה מוקדמת	33. נתן השופט החוקר צו לפי סעיף 32, יגיש פרקליט המחוז כתב אישום לבית המשפט, ולא תהא זכות לבקש חקירה מוקדמת.
חקירה שנית	34. נתן השופט החוקר החלטה לפי הסעיפים 30 או 32, רשאי היועץ המשפטי לממשלה לבקש ממנו לחזור ולחקור ולקבל ראיות נוספות, ובלבד שבקשה כאמור לא תוגש לאחר שעברו חמש שנים מתאריך ההחלטה.
מעצר	35. דין צו שופט חוקר לפי סעיף 32 כדין צו מעצר עד לאחר בירור דינו של הנאשם; אך אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחיפושים), או מהוראות פקודת השחרור בערבות, 1944, או מכל דין אחר.
איסור פרסום	36. רשאי השופט החוקר לאסור כל פרסום של הליך בחקירת סיבת מוות, שהתנהלה בפומבי, ורשאי הוא להתיר פרסום בדבר חקירה בסיבת מוות שהתנהלה בדלתיים סגורות; המפרסם דבר על חקירה בסיבת מוות בניגוד לאיסור או בלי היתר לפי סעיף זה, דינו – מאסר ששה חדשים.
פרק רביעי: הוראות שונות	
ביטולים	37. בטלים – (1) סעיפים 5 עד 26 ו-128(1), 28(5), 28(6), 28(7), 28(8), 28(10), 59(3), 74, לפקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה על פי כתב האשמה); (2) פקודת חוקרי סיבות מוות; (3) תקנות חוקרי סיבות מוות. 38. (כולל תיקונים של פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה על פי כתב האשמה) שהוכנסו לנוסח שלה).
הוראות מעבר	39. החלה חקירה מוקדמת או חקירה בסיבת מוות לפני תחילתו של חוק זה, רשאי מי שהתחיל בחקירה המוקדמת או בחקירת סיבת המוות, הכל לפי הענין, להוסיף ולחקור לפי הדין שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה, ולא תישמע טענה שלפי הוראות חוק זה לא היתה סמכות לחקור או שהיה פגם בחקירה.
ביצוע ותקנות	40. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה ורשאי להתקין תקנות לביצועו, ובין השאר תקנות בדבר – (1) סדרי דין ונוהג בהליכים לפי חוק זה; (2) דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה של עדים שהוזמנו להעיד ושכר טרחה של רופאים ומומחים. 41. תחילתו של חוק זה ביום א' באדר תשי"ח (21 בפברואר 1958).

פנחס רוזן
שר המשפטים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

תקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (תנאי החזקה במעצר),

תשנ"ז-1997

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 9(2) ו-5(11) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן – החוק), ובאישור ועדת חוקה חוק ומשפט של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה –
"הממונה על החקירה" – בעל סמכות חקירה על פי דין האחראי על החקירה שבמסגרתה נעצר העצור;
"השר" – השר לבטחון הפנים;
"מפקד מקום המעצר" – מי שנקבע לפי הפקודות כמפקד מקום מעצר;
"מקום מעצר" – מקום המיועד להחזקת עצורים שהשר לבטחון הפנים הכריז עליו כמקום מעצר;
"עבירות ביטחון" – כמשמעותן בסעיף 11(4) לחוק;
"עצור" – מי שנעצר ומוחזק במשמורת במקום מעצר;
"עצור החשוד בעבירות בטחון" – (נמחקה);
"פקודות" – פקודות משטרת ישראל כהגדרתן בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, או פקודות השירות כהגדרתן בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, לפי הענין;
"תא" – תא מעצר במקום מעצר.

הכרזת מקום מעצר

2. (א) השר יכריז על מקום מעצר רק אם אישר המפקח הכללי של המשטרה או נציב שירות בתי הסוהר כי אותו מקום עומד בתנאים על פי החוק וכי ניתן לאפשר לעצורים שיוחזקו במשמורת באותו מקום לממש את זכויותיהם על פי החוק.
(ב) שוכנע השר כי מקום המעצר או חלק ממנו אינו עומד עוד בתנאים כאמור בתקנת משנה (א), יורה על תיקון הליקויים תוך פרק זמן סביר, ואם לא תוקנו, יבטל את ההכרזה על אותו מקום, וכן רשאי הוא לבטל את ההכרזה לאלתר.

התנאים הפיסיים בתא המעצר

3. (א) בתא יהיה חלון שיאפשר אוורור מן החוץ; תא שאין בו חלון כאמור יותקנו בו אמצעי אוורור חלופיים סבירים.
(ב) בתא יהיו שירותים וכיור. בין השירותים ובין חלק המגורים של התא תהיה הפרדה באופן שתשמר פרטיותו של העצור; היתה בתא מקלחת, תהיה הפרדה כאמור גם בין המקלחת לחלק המגורים של התא; יכול שיהיה תא שאין בו שירותים וכיור. תא כאמור ישמש רק לצורך החזקת עצורים כאמור בתקנה 7.
(ג) לא היתה מקלחת בתא, יהיו במקום המעצר מקלחות במספר מספיק המאפשר מימוש זכות העצור למקלחת במים חמים מדי יום.
(ד) בכל תא תהיה תאורה חשמלית שתאפשר, באופן סביר, קריאה.
(ה) תא שתכנון בנייתו יחל לאחר תחילתן של תקנות אלה יחולו עליו גם הוראות אלה:

- (1) יותקנו בו שולחן, מושבים ומדפים לאחזקת חפצים אישיים של עצורים אשר הם זכאים להחזיקם על פי תקנות אלה ;
 - (2) יהיו בו לא יותר מ-4 מיטות לעצורים ;
 - (3) השטח הממוצע לעצור בתא לא יפחת מ-4.5 מטרים רבועים ; חישוב השטח האמור יהיה לפי השטח שבין קירות התא, לרבות שטח השירותים, הכיור והמקלחת, ומחולק במספר המיטות שבתא ;
 - (4) במקום המעצר יותקנו תשתיות חשמל ותקשורת שיאפשרו שימוש באמצעי חימום, אוורור, טלוויזיה ומכשירי חשמל נוספים, שעצורים זכאים להחזיקם בתא לפי תקנות אלה ;
 - (5) המקלחת תהיה בנפרד מן השירותים.
- הוראות תקנת משנה זו יחולו, ככל הניתן, גם על תכנון השיפוץ של תאים קיימים.

תנאי תברואה והגיינה במקום המעצר

4. (א) תא יסויד בהתאם לצורך ולפחות פעמיים בשנה ; בכל תא תבוצע פעולת חיטוי והדברה אחת לשנה לפחות או על פי הוראות רופא מקום המעצר ; החיטוי וההדברה יעשו באופן שלא יביא לפגיעה בבריאות העצור.
- (ב) מקום המעצר יספק לעצורים בכל תא אמצעים וחומרי ניקיון בכמות הדרושה לשם שמירה על נקיון התא.
- (ג) כל עצור חייב בנקיון התא על פי הסדרים שייקבעו בנוהלי מקום המעצר.

החזקת חפצים אישיים בידי עצור

5. (א) עצור רשאי להחזיק ברשותו מסמכים שנמסרו לו על פי דין במהלך מעצרו, הקשורים לחקירתו או למשפטו.
- (ב) עצור יהיה זכאי להחזיק בתא חפצים מן הסוג המפורט בטור א' בתוספת הראשונה, בתנאים מיוחדים כמפורט בטור ב' בה, ובכמות כאמור בטור ג' שבה ; מקום שנאמר בטור ג' כי החזקת החפץ מותנית בקיום תשתית מתאימה בתא, לא יהיה עצור זכאי להחזיק באותו חפץ אלא אם כן אישר מפקד מקום המעצר כי תנאי התשתית במקום המעצר מאפשרים שימוש כאמור ; עצור יהיה זכאי לרכוש חפצים שהוא זכאי לפי תקנת משנה זו להחזיק בתא בחנות במקום מעצר, אם הדבר ניתן, או לקבל חפצים כאמור מאנשים מן החוץ.
- (ג) חפצים כאמור בתקנת משנה (ב), יהיה העצור זכאי להחזיק לאחר שנבדקו בידי מפקח מקום המעצר או מי מטעמו.
- (ד) היה למפקד מקום המעצר חשש שעצור עלול לגרום נזק לעצמו, לאחרים או לרכוש, רשאי הוא, לאחר שנתן לעצור הזדמנות להשמיע טענותיו, לאסור עליו החזקת חפצים העלולים, לדעתו, לגרום נזק כאמור ; הנימוקים לאיסור יתועדו בידי מפקד מקום המעצר בכתב.
- (ה) מפקד מקום המעצר יאפשר לעצור, על פי הנחיות רופא מקום המעצר, להחזיק חפצים הנחוצים לו לשם שמירה על שלומו או בריאותו.
- (ו) מפקד מקום המעצר יאפשר לעצור, מטעמים של התנהגות טובה או טעמים אחרים שיירשמו, כמות גדולה יותר של חפצים המותרים לפי התוספת הראשונה או חפצים נוספים, ואולם באשר לעצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום, לא יאשר מפקד מקום מעצר אחזקת חפצים כאמור אלא אם כן אישר הממונה על החקירה כי אין בהחזקת חפצים אלה כדי לפגוע בחקירה.

(ז) חפצים של העצור, שאינו זכאי להחזיקם בתא, יוחזקו בפקדון עבורו בדרך שתיקבע בפקודות או יימסרו, לפי בקשתו, למבקר שיבוא למקום המעצר; בעת שחרור העצור ממקום המעצר יוחזרו לו החפצים כאמור.

אמצעים לשימוש אישי ולצורך שמירה על נקיונו האישי של העצור

6. (א) לעצור יסופקו, לשימושו האישי במקום המעצר, מיטה, מזרן ושמיות נקיות.
- (ב) שמיות העצורים יכובסו או יוחלפו בתדירות שתבטיח את נקיון.
- (ג) לעצור יסופקו במקום המעצר סבון ונייר טואלט בכמות סבירה לשימוש אישי.
- (ד) עצור יהיה זכאי להתקלח במים חמים אחת ליום, בכפוף לאמור בתקנה 7.
- (ה) עצור שמעצרו הוארך בידי שופט לתקופה העולה על 24 שעות, ושאינו ביכולתו לרכוש או לקבל מגורם מחוץ לבית מעצר מערכת בגדים להחלפה, סדין, מגבת ואמצעי הגיינה בסיסים, יספק לו מקום המעצר פריטים אלה.

מניעת פגיעה בראיה או העלמה

7. כדי למנוע פגיעה או העלמה של ראיה שיש חשד שעצור נושא אותה על גופו או בגופו רשאי הממונה על החקירה להורות בהחלטה מנומקת בכתב –
- (1) שלא לאפשר מימוש הזכות לפי תקנה 6(ד); ובלבד שהוראה כאמור לא תהיה לפרק זמן העולה על 3 ימים;
- (2) להחזיק עצור בתא שאין בו שירותים.

מזון

8. (א) עצור זכאי לקבל שלוש ארוחות ביום לפחות, בשעות סדירות; הארוחות תהינה מורכבות ממזון בכמות ובהרכב הנדרשים לשם שמירה על בריאות העצור.
- (ב) עצור הנזקק למזון מיוחד מטעמי בריאות על פי אישור רופא מקום המעצר, יהיה זכאי לקבל מזון כאמור במקום המעצר.

זכות להליכה יומית במקום המעצר

9. (א) עצור זכאי במשך שעה מדי יום, בשעות היום, להליכה באוויר הפתוח במקום המעצר, אם תנאי מקום המעצר מאפשרים זאת, בכפוף לאמור בתקנות משנה (ב) ו-(ג).
- (ב) לא יוחזק עצור למעלה משבעה ימים במקום המעצר, שבו לא ניתן לממש זכותו להליכה יומית כמפורט בתקנת משנה (א) מטעמים הנוגעים לתנאי מקום המעצר, והוא יועבר למקום מעצר אחר שתנאיו מאפשרים מימוש הזכות כאמור.
- (ג) הממונה על החקירה רשאי, בהחלטה מנומקת בכתב, להורות למפקד מקום המעצר להגביל או לשלול את זכותו להליכה יומית בתקנות משנה (א) ו-(ב) של עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום בשל חשש של פגיעה בחקירה. הוגבלה זכות עצור כאמור, הוא יהיה זכאי להליכה באוויר הפתוח במשך שעה לפחות פעם בשבעה ימים, לפרק זמן שלא יעלה על חודש ימים, ואולם רשאי קצין חקירות בדרגת סגן ניצב ומעלה להאריך את פרק הזמן של החודש לפרקי זמן נוספים שלא יעלו על 15 ימים בכל פעם בשל חשש של פגיעה בחקירה.
- (ד) מפקד מקום המעצר רשאי להגביל זכותו של עצור לטיול יומי מטעמים של שמירה על שלום העצור; הוגבלה זכותו של עצור כאמור, הוא יהיה זכאי לצאת להליכה יומית באוויר הפתוח במשך שעה לפחות פעם בחמישה ימים.

(ה) עצור שלא נתאפשר לו לממש זכותו להליכה יומית בשעה שנקבעה לכך על פי נוהלי מקום המעצר, עקב הוצאתו ממקום המעצר לבית המשפט או לחקירה או מטעם אחר, לא יהיה זכאי באותו יום להליכה יומית, אלא אם כן סדרי מקום המעצר מאפשרים זאת, ואולם לא תימנע זכותו של העצור להליכה יומית מהטעם כאמור במשך יותר משבעה ימים רצופים.

זכות לשימוש בטלפון

10. (א) עצור שהוגש נגדו כתב אישום יהיה זכאי לעשות שימוש בטלפון במקום המעצר פעם ביום לפרק זמן סביר; השימוש בטלפון יהיה על חשבון העצור.
(ב) עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום לא יהיה זכאי לעשות שימוש בטלפון כאמור בתקנת משנה (א) אלא אם כן הממונה על החקירה אישר כי אין בכך כדי לפגוע בחקירה.
(ג) עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום למעט עצור שאינו זכאי על פי החוק להיפגש עם עורך דינו, יהיה זכאי לבקש בכתב ממפקד מקום המעצר שיתקשרו טלפונית למשרדו של עורך דינו לשם מסירת הודעה מטעמו; מסירת ההודעה על פי בקשת העצור תתועד בכתב בידי מי שמסר את ההודעה.

פגישה עם עורך דין

11. (א) מועד לפגישת עצור עם עורך דין יתואם מראש; מפקד מקום המעצר יאפשר פגישה ראשונה של עצור עם עורך דינו, לבקשת אחד מהם גם שלא בשעות המקובלות במקום המעצר.
(ב) פגישת עצור עם עורך הדין תיעשה ביחידות בחדר נפרד, ובתנאים המבטיחים את סודיות הפגישה, אולם באופן המאפשר פיקוח על התנהגות העצור ותנועותיו.

הזכות לקבלת מבקרים

12. (א) עצור שהוגש נגדו כתב אישום יהיה זכאי לקבל מבקרים במקום המעצר אחת לשבוע לפרק זמן של 30 דקות בכפוף לאמור בתקנת משנה (ג); מספר המבקרים המרבי לכל עצור ונוהלי הביקור וסדרי ייקבעו בפקודות; מפקד מקום המעצר מוסמך להאריך זמן ביקור ולאשר תוספת למספר המבקרים את העצור מטעמים של התנהגותו הטובה בעת המעצר או מטעמים אחרים שיירשמו.

(ב) עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום לא יהיה זכאי לקבל מבקרים במקום המעצר, אלא אם כן הממונה על החקירה אישר כי לא יהיה בכך כדי לפגוע בחקירה; כמו כן רשאי הממונה על החקירה להתנות אישורו לביקורים אצל עצור כאמור בתנאים שתכליתם למנוע אפשרות פגיעה בחקירה.

(ג) לא יוחזק עצור הזכאי לקבל מבקרים במקום מעצר שלא ניתן לאפשר בו ביקור מבקרים, במשך למעלה מ-7 ימים מיום שקמה לו הזכות לכך; הועבר עצור כאמור למקום מעצר אחר שבו ניתן לו לממש את זכותו, יהיה זכאי במשך השבוע הראשון להעברתו לשני מועדי ביקורים או לביקור אחד לפרק זמן של שעה.

(ד) מפקד מקום מעצר רשאי לאסור כניסת אדם למקום מעצר לצורך ביקור או להגבילה בתנאים או להפסיק ביקור או פגישה עם עצור, אם יש לו יסוד סביר לחשש שביקורו של אותו אדם במקום המעצר יגרום לפגיעה בבטחון המדינה או בבטחון הציבור או בסדר הטוב של מקום המעצר; ההחלטה בדבר האיסור תהיה מנומקת בכתב.

(ה) המפקח הכללי של המשטרה (להלן – המפקח הכללי) או נציב בתי הסוהר (להלן – הנציב), לפי הענין, רשאי להורות על מניעת ביקורים אצל עצור, לתקופה שלא תעלה על חודש ימים, אם

יש לו יסוד סביר לחשוד כי העצור עלול לנצל ביקורים לשם פעילות שמטרתה פגיעה בביטחון המדינה או בביטחון הציבור.

(ו) שוכנע המפקח הכללי או הנציב, לפי הענין, כי עדיין קיימת עילה למניעת ביקורים לתקופה העולה על האמור בתקנת משנה (ה), רשאי הוא לחזור ולהורות על מניעת הביקורים לתקופות נוספות של חודש בכל פעם, ובלבד ש-10 ימים לפחות לפני מתן הוראה חוזרת נמסרה לעצור הודעה בכתב על כוונת המפקח הכללי או הנציב להורות כאמור ועל זכותו לעתור בענין זה לבית המשפט; עותק ההודעה יישלח לסניגוריה הציבורית.

(ז) מניעת ביקורים לתקופה רצופה העולה על 90 ימים, טעונה אישורו של השר לביטחון הפנים.

(ח) הוראות תקנות משנה (ה) עד (ז) לא יחולו על פגישה עם עורך דין כאמור בתקנה 11.

(ט) המפקח הכללי או הנציב רשאי לאצול את סמכותו לפי תקנה זו רק לסגנו.

הזכות לשלוח מכתבים

13. (א) עצור שהוגש נגדו כתב אישום יהיה זכאי לשלוח מכתבים ולקבל לשם כך לבקשתו נייר כתיבה בכמות סבירה; דמי המשלוח יהיו על חשבון העצור, זולת אם ראה מפקד מקום המעצר שיש לפטור אותו, לבקשתו, מתשלום זה מחמת מצבו הכלכלי הירוד.

(ב) עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום יהיה זכאי לשלוח מכתבים, רק אם הממונה על החקירה אישר כי לא יהיה בכך כדי לפגוע בחקירה; הממונה על החקירה רשאי להתנות את אישורו כאמור בתנאים שיובאו לידיעת העצור שתכליתם למנוע אפשרות פגיעה בחקירה, לרבות תנאי של עיון במכתב ואי העברת כולו או חלקו לתעודתו מטעם כאמור.

(ג) עצור זכאי לשלוח מכתבים על פי תקנה זו רק באמצעות מפקד מקום המעצר ולא באמצעות מבקרים או בכל דרך אחרת.

זכות לקיום מצוות דת

14. (א) לעצור תינתן האפשרות לקיים את מצוות דתו, אם המגבלות הנובעות מעצם היותו נתון במעצר או בחקירה מאפשרות זאת.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), במקום מעצר שבו ניתן לקיים תפילה בציבור על פי תנאי המקום ונהליו, רשאי מפקד מקום המעצר להגביל או למנוע את השתתפות העצור בתפילה בציבור אם יש לו יסוד סביר להניח שהדבר מהווה סכנה לבטחון או לסדר הטוב במקום המעצר או מטעמים של שמירה על שלום העצור; עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום לא יהיה זכאי להשתתף בתפילה בציבור כאמור, אם התנגד לכך הממונה על החקירה מטעמים של פגיעה בחקירה.

עבודת עצורים

15. (א) עצור שהוגש נגדו כתב אישום רשאי מפקד מקום המעצר להעסיקו, בהסכמתו, בעבודה במקום המעצר.

(ב) לא יועסק עצור בעבודות הדורשות מאמץ פיסי אלא לאחר אישור רופא.

טיפול רפואי

16. כל עצור המבקש טיפול רפואי זכאי להיבדק בידי חובש או רופא במקום המעצר; כל עצור זכאי לקבל טיפול רפואי הנחוץ לו לשם שמירה על בריאותו, על פי קביעת רופא מקום המעצר, ובדרך שתיקבע בפקודות; בסעיף זה, "חובש" – מי שקצין רפואה ראשי של משטרת ישראל או קצין רפואה ראשי של שירות בתי הסוהר הסמיכו לבדוק עצורים לפי תקנה זו.

שמירה על שלומם של העצורים

17. (א) היה למפקד מקום המעצר או לממונה על החקירה יסוד סביר להניח שנשקפת סכנה לעצור מצד עצורים אחרים או שהעצור עלול לפגוע באחרים או בעצמו, יורה על שיבוצו בתא שיאפשר פיקוח מוגבר על אותו עצור, לשם הגנה טובה יותר עליו או מפניו.
(ב) ביקש עצור לעבור מתא שבו הוא מוחזק מטעמים הנוגעים להגנה על שלומו, יחליט מפקד מקום המעצר בבקשתו בהקדם ולא יאוחר מאשר תוך שעה מקבלתה, ולא יסרב לבקשה אלא לאחר שנתן אפשרות לעצור להשמיע טענותיו בפניו או בפני מי מטעמו בענין בקשה זו.

אמצעי ריסון

18. (א) בסעיף זה –
"שימוש בכוח" – לרבות שימוש באמצעי דמיון וכבילת העצור, בדרך שנקבעה בפקודות;
"אמצעים נוספים" – לרבות רישום אזהרה בתיק של העצור או נקיטת אמצעי משמעת כאמור בתקנה 19.
(ב) היה לשוטר או לסוהר במקום מעצר יסוד סביר לחשש שעצור עומד להימלט או כי הוא עומד לגרום נזק לגוף או לרכוש או לפגוע בדרך אחרת בסדרי מקום המעצר רשאי הוא להשתמש בכוח סביר כנגד העצור כדי למנוע את הבריחה או גרימת הנזק או הפגיעה כאמור, ובלבד שהתקיימו גם כל אלה:
(1) לא ניתן להשיג את המטרה שלא על ידי שימוש בכוח;
(2) השימוש בכוח היה רק במידה הסבירה הנחוצה להשגת המטרה האמורה ולא יימשך לאחר שהושגה;
(3) אין בשימוש בכוח כדי לסכן חיי אדם.
אין באמור בתקנת משנה זו כדי לגרוע מסמכותו של שוטר או סוהר על פי כל דין.
(ג) בטרם ייעשה שימוש בכוח כלפי עצור על פי תקנה זו, יזהירו השוטר או הסוהר כי הוא עומד לעשות שימוש בכוח, אלא אם כן מתן האזהרה יסכל את השגת המטרה שלשמה נעשה השימוש בכוח.
(ד) השתמש שוטר או סוהר בכוח כאמור בתקנה זו, ימסור על כך דין וחשבון בכתב למפקד מקום המעצר, ויפרט את העילה לשימוש בכוח ותוצאות השימוש בכוח.
(ה) היה צורך לנקוט אמצעים נוספים לתכלית כאמור בתקנת משנה (ב) או בכל מקרה של כבילת עצור, יובא העצור מיד בפני מפקד מקום המעצר כדי שיחליט בדבר השימוש באמצעים נוספים או בדבר כבילתו; לא יתן מפקד מקום המעצר החלטה כאמור, אלא לאחר שנתן הזדמנות לעצור להשמיע טענותיו בענין זה; החלטה כאמור תהיה מנומקת ובכתב.

אמצעי משמעת

19. (א) היה למפקד מקום המעצר יסוד סביר לחשש שעצור לא מילא חובה שהוא חייב על פי החוק בקיומה במקום המעצר, או גרם נזק לגוף או לרכוש במקום המעצר או פגע בדרך אחרת בסדר הטוב במקום המעצר, רשאי הוא לנקוט נגדו אמצעי משמעת, כמשמעותם בסעיף 10 לחוק.
(ב) לא יחליט מפקד מקום המעצר על נקיטת אמצעי משמעת כאמור, אלא לאחר שהזהיר את העצור כי בדעתו לנקוט נגדו אמצעי משמעת, הסביר לו את הסיבה לכך, ונתן לעצור הזדמנות להשמיע טענותיו לענין זה; ההליך לפי תקנה זו יתועד בכתב על ידי מפקד מקום המעצר; ההחלטה תהיה מנומקת ובכתב.

(ג) אמצעי המשמעת של החזקה בבידוד לפרק זמן שלא יעלה על 7 ימים לענין סעיף זה משמעותה החזקתו בתא ללא עצורים נוספים וללא מתן אפשרות ליציאה מן התא לרבות לצורך הליכה יומית באויר הפתוח.

פרסום זכויות וחובות

20. בכל מקום מעצר יותקן שלט, במקום בולט לעין, ובו פירוט עיקרי זכויות עצורים, חובותיהם, סמכויות מפקד מקום המעצר לפי החוק וכן סדר יום עצורים באותו מקום ובכלל זה סדרי העברת בקשות ופניות למפקד מקום המעצר.

ביקורת תקופתית

21. המפקח הכללי ונציב שירות בתי הסוהר, לפי הענין, ימנו אדם מטעמם לערוך ביקורות לבדיקת קיום ההוראות הקבועות בחוק ובתקנות לענין התנאים במקום המעצר; דו"ח הביקורת יוגש לשר אחת לשנה.

סייג לתחולת התקנות של עצור החשוד בעבירות בטחון

22. (א) תא מעצר שמוחזק בו עצור החשוד בעבירות בטחון שטרם הוגש נגדו כתב אישום יחולו עליו תקנות אלה בשינויים המפורטים להלן:

(1) בתקנה 3 –

(א) (בוטלה)

(ב) בתקנת משנה (ה), פסקה (4) לא תחול ויראו כאילו במקום פסקאות (1) ו-(2) נאמר:

(1) יותקנו בו שולחן ומושבבים;

(2) יהיה בו מקום ל-4 עצורים לכל היותר;

(2) במקום תקנה 4 יראו כאילו נאמר:

"תנאי תברואה

4. תא יסויד בהתאם לצורך ולפחות פעם בשנה; בכל תא תבוצע פעולת חיטוי והדברה אחת לשנה או על פי הוראת רופא מקום המעצר; החיטוי וההדברה יעשו באופן שלא יביאו לפגיעה בבריאות העצור."

(ב) עצור החשוד בעבירות ביטחון שטרם הוגש נגדו כתב אישום יהיה זכאי לזכויות ויהיה חייב בחובות לפי תקנות אלה בשינויים כמפורט להלן:

(1) בתקנה 5 יראו כאילו במקום תקנת משנה (ב) נאמר:

"(ב) עצור החשוד בעבירות בטחון יהיה זכאי להחזיק בתא חפצים מן הסוג המפורט בטור א' בתוספת השניה; בתנאים מיוחדים כמפורט בטור ב' בה, ובכמות כאמור בטור ג' שבה."

(2) בתקנה 6 יראו כאילו במקום תקנת משנה (א) נאמר:

"(א) לעצור יסופקו, לשימושו האישי במקום המעצר, מזון כפול ושמיות נקיות בכמות כפי שתיקבע בפקודות."

(3) תקנה 9 לא תחול על עצור החשוד בעבירות ביטחון שטרם הוגש נגדו כתב אישום.

(ג) תקנות 10 ו-15 לא יחולו על עצור החשוד בעבירות ביטחון בין אם טרם הוגש נגדו כתב אישום ובין אם הוגש נגדו כתב אישום; ואולם עצור החשוד בעבירות ביטחון שהוגש נגדו כתב אישום יהיה זכאי לבקש בכתב ממפקד מקום המעצר שיתקשר טלפונית למשרדו של עורך דינו ויודיע לו כי הוא מבקש לפגשו; מסירת ההודעה על פי בקשת העצור תתועד בכתב בידי מי שמסר את ההודעה.

תחילה

23. תחילתן של תקנות אלה ביום תחילתו של החוק, אולם תחילתה של תקנה 10(א) ו-(ב) ביום י' באב התשנ"ז (13 באוגוסט 1997).

תוספת ראשונה

(תקנה 5(ב))

מס' סידורי	טור א'	טור ב'	טור ג'
	הפריט	תנאים מיוחדים לקבלה בהתייחס לעצורים שטרם הוגש נגדם כתב אישום	כמות המותרת להחזקה בו זמנית ותנאים נוספים
1.	כתבי עת ועיתונים	אלא אם כן הממונה על החקירה אסר על כך מטעמים של פגיעה בחקירה	4
2.	כלי כתיבה ומסמכים אחרים	אלא אם כן הממונה על החקירה אסר על כך מטעמים של פגיעה בחקירה	סבירה
3.	ספרים	אלא אם כן הממונה על החקירה אסר על כך מטעמים של פגיעה בחקירה	6
4.	תשמישי קדושה		1 מכל סוג
5.	משחקי חברה ומשחקי מחשב ידניים		3
6.	מקלט טלוויזיה	באישור ממונה על החקירה מטעמים של פגיעה בחקירה	1 כפוף לקיום תשתית מתאימה בתא
7.	מקלט רדיו	באישור הממונה על החקירה מטעמים של פגיעה בחקירה	1 כפוף לקיום תשתית מתאימה בתא
8.	טרנזיסטור	באישור הממונה על החקירה מטעמים של פגיעה בחקירה	1
9.	מכונת גילוח (לשימוש סוללות)	עם באישור הממונה על החקירה מטעמים של פגיעה בחקירה	1
10.	מגבת		3
11.	מראה קטנה מפלסטיק		1
12.	ציפית לשמיכה		2
13.	סדינים		2
14.	שמיכות		2
15.	נעלים		1 זוג
16.	נעלי בית		1 זוג
17.	גרביים		4 זוגות
18.	לבנים		4 מערכות
19.	בגדים		2 מערכות

מס' סידורי	טור א'	טור ב'	טור ג'
	הפריט	תנאים מיוחדים לקבלה בהתייחס לעצורים שטרם הוגש נגדם כתב אישום	כמות המותרת להחזקה בו זמנית ותנאים נוספים
20.	פיג'מה או אימונית		2
21.	טבעת נישואין ושעון יד		1
22.	קומקום חשמלי אוטומטי		1 בתא כפוף לקיום תשתית מתאימה בתא
23.	מנורת קיר קטנה מפלסטיק		1 כפוף לקיום תשתית מתאימה בתא
24.	מאוור קטן	באישור הממונה על החקירה מטעמים של פגיעה בחקירה	1 כפוף לקיום תשתית מתאימה בתא
25.	אמצעי חימום – מפזר חום		1 כפוף לקיום תשתית מתאימה בתא
26.	אבזרים רפואיים	באישור רופא מקום המעצר	
27.	תיק לאחסון חפצים אישיים		1
28.	מצרכי הגיינה וקוסמטיקה		כמות סבירה לשימוש אישי

תוספת שניה

(תקנה 22(ב)(1))

מס' סידורי	טור א'	טור ב'	טור ג'
	טור א'	תנאים מיוחדים	כמות מותרת
1.	תשמישי קדושה		1 מכל סוג
2.	מגבת		3
3.	ציפית לשמיכה		2
4.	סדינים		2
5.	שמיכות		2
6.	נעליים		1 (זוג)
7.	נעלי בית		1 (זוג)
8.	גרביים		4 (זוגות)
9.	לבנים		4 מערכות
10.	בגדים		2 מערכות
11.	פיג'מה / אימונית		2
12.	אבזרים רפואיים	באישור רופא מקום המעצר	
13.	תיק לאחסון חפצים אישיים		1
14.	מצרכי הגיינה		כמות סבירה לשימוש אישי

תקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (דחיית פגישת עצור

בעבירות בטחון עם עורך דין), תשנ"ז-1997

בתוקף סמכותי לפי סעיף 35(ח) ו-35(יב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן – החוק), לאחר התייעצות עם שר הבטחון ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה –

”עצור” – עצור שהוא חשוד בעבירת בטחון כמשמעותו בסעיף 35(ב) לחוק;

”הממונה” – אחד מאלה:

(1) ראש צוות חוקרים או ראש מחלקת חוקרים בשירות הבטחון הכללי שהסמיכו לכך ראש שירות הבטחון הכללי;

(2) קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה שהסמיכו לכך המפקח הכללי במשטרת ישראל;

(3) קצין צבא הגנה לישראל בדרגת סגן אלוף ומעלה שהסמיכו לכך ראש אגף המודיעין של צבא הגנה לישראל;

(4) לענין סעיף 35(א) סיפה – גם קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה במשטרת ישראל.

דחיית פגישה

2. (א) סבר הממונה כי התקיים לגבי עצור טעם מהטעמים המפורטים בפסקאות (1) עד (3) לסעיף 35(א) לחוק, רשאי הוא להורות כי פגישה שביקש העצור לקיים עם עורך דין או שביקש עורך דין שמינהו אדם הקרוב לעצור לקיים עם העצור, תידחה לתקופה אחת או יותר, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על ששה ימים.

(ב) סבר הממונה שהוא ראש מחלקת חוקרים בשירות הבטחון הכללי, קצין משטרה בדרגת ניצב משנה ומעלה או קצין צבא הגנה לישראל בדרגת אלוף משנה ומעלה, לפי הענין, כי עדיין קיים טעם לדחיית הפגישה כאמור בתקנת משנה (א), רשאי הוא להורות כי הפגישה תידחה לתקופה נוספת אחת או יותר ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על עשרה ימים.

(ג) נסתיימה חקירתו של עצור שלגביו ניתנה החלטה בדבר דחיית פגישה עם עורך דין או חדל להתקיים הטעם שבשלו נדחתה הפגישה, לפי המוקדם, יאפשר הממונה לעצור להיפגש עם עורך הדין.

(ד) החלטה לפי תקנות משנה (א) ו-(ב) תהיה בכתב ויצוינו בה הטעמים שבשלם נדחתה הפגישה.

(ה) הועבר עצור שלגביו ניתנה החלטה לפי תקנה זו מהמקום שבו הוחזק למקום מעצר אחר, יועבר המסמך שבו תועדה ההחלטה בדבר דחיית הפגישה למקום שבו הוא מוחזק.

הודעה על דחיית פגישה

3. הודעה על החלטה בדבר דחיית הפגישה כאמור בתקנה 2 תימסר לעצור בהקדם האפשרי; כמו כן תימסר הודעה כאמור, לפי בקשתו, לאדם הקרוב לו שהוא נקב בשמו, אלא אם כן נתן בית משפט הוראה לפי סעיף 36 לחוק.

בקשה לדחיית פגישה על ידי בית משפט

4. (א) סבר הממונה כי נתקיימו העילות האמורות בסעיף 35(ד) לחוק, תוגש לבית המשפט, באישור היועץ המשפטי לממשלה, בקשה בכתב, הנתמכת בתצהיר הממונה, לדחיית מועד הפגישה בין עצור לעורך דין.
- (ב) בבקשה יצוינו התקופה המבוקשת למניעת הפגישה והטעמים לכך; בתצהיר יפורטו העובדות והמידע שעליהם מבסס המצהיר את הבקשה.
- (ג) הבקשה תוגש בשלושה עותקים ועותק ממנה יועבר לעצור; התצהיר התומך בבקשה, לרבות החומר המצורף אליו, יועבר לעיונו של השופט בלבד.

ערר על דחיית פגישה

5. (א) עצור רשאי להגיש ערר על החלטת הממונה לפי סעיף 35(א) לחוק לדחות פגישה עם עורך דין, באמצעות מפקד מקום המעצר שבו הוא מוחזק או על ידי סניגורו; כתב הערר יוגש לבית המשפט בשלושה העתקים והעתק ממנו יומצא לתובע.
- (ב) ערר על החלטת בית המשפט המחוזי לפי סעיף 35(ה) לחוק, יוגש תוך 48 שעות מעת המצאת החלטת בית המשפט לבעלי הדין; כתב הערר יוגש לבית המשפט בשלושה העתקים והעתק ממנו יומצא לצד שכנגד.

הדיון בבית המשפט

6. הוגשה בקשה או הוגש ערר לבית המשפט לפי תקנות 4 או 5 יתחיל לדון בהם בית המשפט תוך 48 שעות מהגשתם, ורשאי הוא לקיים את הדיון גם במקום שבו מוחזק העצור.

הגבלת זכות עיון

7. מסמכים שהוגשו לפי תקנות אלה ניתנים לעיון בעלי הדין בהליכים אלה בלבד, בכפוף לאמור בתקנה 4(ג); מסמכים שהוגשו בהליך שהתנהל שלא בנוכחות העצור או סניגורו לפי סעיף 35(ד) או (ט) לחוק והפרוטוקול שנרשם באותם הליכים, אינם ניתנים לעיון העצור או סניגורו.

החלת תקנות 4, 5 ו-7

8. הוראות תקנות 4, 5 ו-7 יחולו, בשינויים המחויבים, גם על הגשת ערר לבית המשפט העליון לפי סעיף 35(ד) סיפה לחוק ועל הדיון בו.

ביטול

9. תקנות סדר הדין הפלילי (פגישת עצור עם עורך דין), תשמ"ב-1981 – בטלות.

תחילה

10. תחילתן של תקנות אלה ביום תחילתו של החוק.